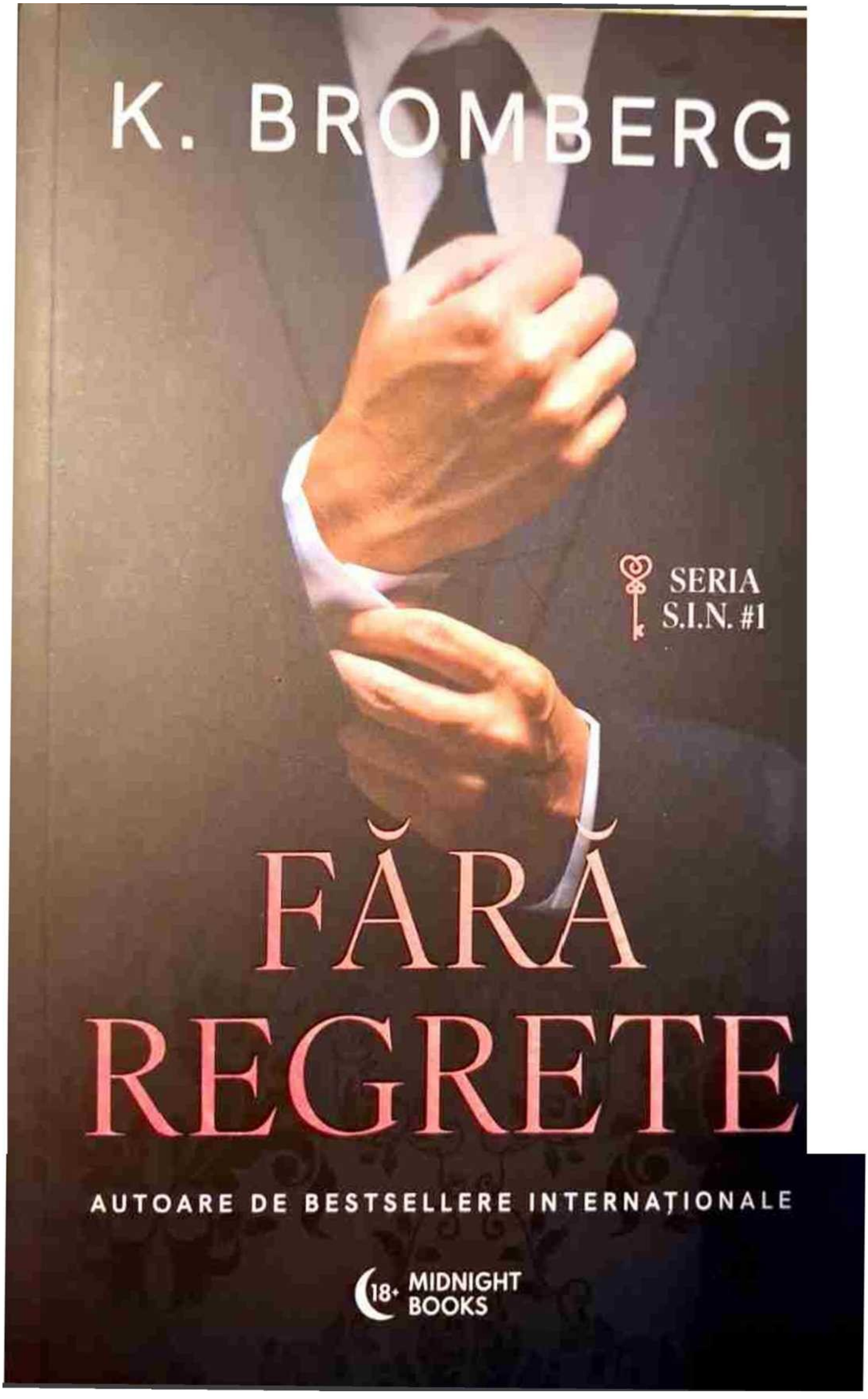
K. BROMBERG
SERIA
S.I.N. #1
FĂRĂ
REGRETE
AUTOARE DE BESTSELLERE INTERNAȚIONALE
18+ MIDNIGHT
BOOKS

K. BROMBERG

FARA REGRETE

& SIRIA
It S.I.N. #1

CAPIT0I1JUJNU

- Spune-mi la ce te gândeşti, Sutton.

- Poftim? îi răspund şefei inele cu mintea aiurită şi puţin mai mult decât ostenită.

Nu e tocmai starea potrivită atunci când încerci să impresionezi un client nou, dar *totul* a meritat cu prisosinţă.

Roz mă studiază cu o expresie întrebătoare.

— Voiam să ştiu ce ai pe suflet.

Eu revăd cu ochii mintii imagini de aseară. El stând între coapsele mele. Căldura inimaginabilă când a intrat prima dată în mine.

Spune-mi ce vrei Cuvintele susurate în curbura umărului meu.

Apăsarea degetelor lui în carnea coapselor mele.

.Alunecarea limbii pe pielea mea.

El în mine.

Senzaţia că mă înec într-o plăcere mai intensă decât am simţit vreodată.

îi arunc lui Roz o *privire de căprioară speriată,* căutând disperată un răspuns.

- Eu... ăăă...

— Nu trebuie să ai emoţii.

Mă bate pe dosul palmei, confundându-ml ba idile eu anxietatea, eand pe mine m-a cupru», d„ f* nostalgia-

- Nu ani.

Mint.

„Cum mai am energie să fiu emoţionată?”

Dar cum să nu mă simt aşa, când mă uit în jurul meu la holul impunător? Vreau să zic, doar ne aflăm la ultimul etaj al unui zgârie-nori din Manhattan, aştep- tând să întâlnesc nişte oameni care-mi vor analiza abilităţile profesionale.

Dacă mai pui la socoteală şi vâltoarea prin care ani trecut în ultimele douăzeci şi patru de ore, mă mir că nu-mi scrie anxietate pe frunte. Confruntarea cu prietena mea cea mai bună, Lizzy. Surpriza de a fi aleasă de Roz. pe nepusă masă, ca şef al acestui proiect. Despărţirea neaşteptată de Clint. Prima şi singura mea aventură de-o noapte, care sincer nu-mi mai iese din minte, deşi au trecut ore bune de când m-am trezit singură în patul din hotel.

— Ba ai. îmi zâmbeşte, studiindu-mă cu privirea din spatele ochelarilor cu ramă neagră. Ascultă-mă. Ştiu că te-am luat pe neaşteptate, că încă încerci să digeri toate detaliile pe care ţi le-am pus în braţe, dar n-am nicio îndoială că te vei descurca excelent. Iar dacă nu ştii ceva, prefă-te că ai habar, până afli despre ce e vorba, îmi face cu ochiul. Dacă tot o să fii aruncată în gura lupului, învaţă să urli la lună. Aşa facem cu toţii, i i 7 Pentru moment, o să te scutesc de urlatul meu

şisoerifiMHHp ’ ddrgâlldul mi’e la toate documentele cu atentie azi-rUm^1∗16 x6«3 cPent Pe care le-am studiat espresso. Să sperăm^ m? h'np Ce dădeam P6 gât un 4 mi

amintesc suficiente detalii 6

importante încât să par coerent« la întâlnirea de azi. Bine că am la dispoziţie trei zile şi o cftlfttorie lung« cu avionul ca să memorez restul.

- O să te descurci. Nu uita că partenerii nu sunt atât de terifianţi cum pare la prima vedere. Lipeşte-ţi un zâmbet pe buze şi uită-te la mine dacă ai nevoie să te ajut cu informaţii pe care nu le cunoşti.

Presupun că se referă la fraţii Sharpe de la Sharpe Internaţional Network (sau S.I.N., aşa cum zicea recep- ţionera la telefon când am intrat), dar ce spune Roz acum, pe când stăm în biroul lor, nu e totuna cu ce mi-a povestit ieri, când a afirmat că partenerii sunt perfecţio- nişti cu experienţă, pretenţioşi, dar şi înţelegători. încuviinţez fără tragere de inimă. Altceva nu-mi mai rămâne de făcut, nu mai am cum să mă retrag sau să fac un pas înapoi.

— Ah, şi să nu uit, vezi că toţi trei sunt...

— Pregătiţi să vă primească, spune o asistentă îmbrăcată elegant, trăncănind din tocuri pe podeaua de marmură albă pe când se apropie de noi.

— Mulţumesc, răspundem eu şi Roz la unison, ridicându-ne în picioare ca să o urmăm.

îi studiez tivul fustei creion în încercarea de a-mi potoli emoţiile care mă copleşesc.

Pot să o fac.

„Fă ceva doar pentru tine, Sutton.”

în timp ce asistenta deschide uşa sălii de confe-rinţe, îmi vin în minte cuvintele lui Lizzy, confirmarea că e pasul corect. Intră mai întâi Roz, iar eu apar brusc în spatele ei.

— Domnilor, spune Roz în loc de salut, dându-se la o parte ca să-i pot vedea pe cei prezenţi în cameră.

Mi se-nmoaie genunchii.

K.
BROWN

Inima ini se opreşte în piept.

Casc gura.

„Oh. Rahat.”

Pe cealaltă parte a sălii de conferinţe, pe scaun, se află bărbatul care a fost înfăşurat în jurul me” noaptea trecută, cel care era în mine, pe mine. Mă uit din nou şi…Oh, rahat.” Sunt doi. „Gemeni."
Halucinez?
.Eşti doar stresată. Obosită peste cuhne.” Mă chinui să trag aer în piept, aruncând o privire celui de-al treilea bărbat care se întoarce la masă cu o cafea în mână.

„Oh. Rahat."

N-are cum să fie adevărat.

Sunt *trei. Tripleţi* identici. Toţi trei, uluitor de arătoşi. Şi toţi trei mă fixează din priviri.

Iar eu habar nu am, jur, al cănii parfum îl mai simt în nări, al cui gust mi-a rămas impregnat pe limbă.

- Ziua bună, spune cel din mijloc, îmbrăcat cu o cămaşă albă impecabilă şi cravată roşie, îndrăzneaţă.

Zâmbeşte strâmb, călduros şi amuzat în acelaşi timp.

- îmi pare rău. Nu te-a avertizat Roz? Suntem conştienţi că poate fi un pic tulburător să intri şi să dai ochii cu noi trei.

— Scuze. Da. „Adună-te.” Clatin uşor din cap. Bună ziua. Reuşesc cu greu să-mi înghit saliva, încercând să-mi domolesc fierbinţeala care mi-a cuprins obrajii. Sunt Sutton Pierce.

Mă uit pe rând în ochii lor, cu gura uscată de emoţie. Nici nu ştiu dacă-mi doresc *sau* nu să văd în ochii unuia dintre ei un semn că mă recunoaşte.

- încântată, continui eu.

K.
BROMH
. T JH MH raK e atenţia bărbatul din dreapta. Râde pe înfundate. E îmbrăcat cu o cămaşă gri închis. Desfăcută

la gât, cu mânecile suflecate, care-i lasă la vedere antebraţele musculoase şi mâinile puternice. Are părul o idee mai lung decât al fraţilor săi. Mă holbez la mâinile lui, întrebându-mă în gând dacă sunt cele care îmi tăiau respiraţia, apoi mă făceau să gem.

— Plăcerea e de partea noastră.

Ochii ni se întâlnesc când îi ridic din podea. Ne privim îndelung.

„Oare el a fost?”

Revăd cu ochii minţii imagini de azi-noapte. „Sunt paralizată.” Eu, în genunchi, privindu-l în ochii de culoarea chihlimbarului, cu penisul lui gros şi tare pe buzele mele. Felul în care m-a muşcat de buza inferioară când a intrat în mine. Buclele lui pe când mă lingea între picioare. Ce m-a făcut să *simt...* când eu nici nu ştiam că sunt capabilă de asemenea *trăiri.*

Imaginile mi se derulează în minte ca nişte diapozitive.

Şi nu le pot opri.

Sunt excitată. Confuză. Stupefiată.

naibii de ghinionistă.”

Iar toate astea se-ntâmplă în timp ce stau în faţa bărbaţilor care mă cântăresc din ochi.

— Luaţi loc, vă rog, spune fratele din stânga.

îi studiez cămaşa albă de la costum, vesta gri închis, cravata galbenă. Dar are aceiaşi ochi. Acelaşi zâmbet. Acelaşi păr.

Şi are un pahar de carton de la Starbucks în faţă.

El trebuie să fie. „Nu?”

„Revino-ţi!” Comportă-te normal. „Comportă-te de parcă unul dintre aceşti trei bărbaţi nu te-ar fi făcut să nu mai vrei vreodată un altul."

- Mulţumesc, murmur, aşezându-mă lân perfect conştienta de faptul cJ unul mj dezbr“S priviri în clipa asta. di.

Fac un efort inuman să nu-i studiez pe fie narte. sâ-ncere să-mi amintesc mici detalii ca să^e,|) da seama care dintre ei a fost. Să nu-i analizez sau să ? bag sub masă şi să mor de ruşine.

în schimb, mă concentrez mai mult decât orice om pe lumea asta să-mi scot agenda şi pixul din geantă ca 53 pot lua notiţe.

- Eu sunt Fordham Sharpe, spune cel cu cravata galbenă şi vestă. Dar spune-mi Ford, te rog. El este Ledger. Arată spre fratele din mijloc, cel cu cravata roşie. Iar el e Callahan. Cămaşă gri, fără cravată, ridică mâna şi dă din cap în semn de salut.

- O să facem un test mai târziu, spune Callahan, determinându-mă să mă uit din nou la el.

Ne privim în ochi un moment.

„Tu eşti Johnnie Walker?”

— Nu-ţi face griji, spune Ledger, smulgându-mă din gânduri. Cu cât vei munci mai mult cu noi, cu atât mai uşor iţi va fi să ne deosebeşti. Suntem foarte diferiţi, de fapt.

Callahan pufneşte.

r .. k~ efe^ m*c’ sPune Ford şi rânjeşte, în vreme Dică rJ "f[?J Peste caP- încercăm să nu-i purt pică pentru asta.

văzându ?i¿ Urcă ,ui Roz " scaPă u? Îa noastră. e chipeşi, stând chiar acolo, m 1

Propun să începem.

CAPI roi A)L DOI

Cu douăzeci şi patru de ore în urmă

- Ora 10.00. Club Coquette.

- Ieşim în lume, aşa-i? o tachinez. Clubul Coquette este cel mai în vogă în momentul de faţă, dar frânghiile de catifea se ridică pentru tine doar dacă eşti cineva sau cunoşti pe cineva important. Cum ai făcut rost de bilete sau orice a fost necesar ca să poţi intra în club?

— Poate că mă văd cu unul dintre manageri. Sau poate că nu. Ridic din sprânceană. Tipic Lizzy. Tot timpul poate că se vede sau poate nu cu persoana potrivită la momentul potrivit. Atrage norocul şi voia bună ca un magnet. Deci...? Vii cu noi? Ar fi prima ieşire intre fete de nici nu *mai ştiu când.*

— Nu pot, murmur în telefon, ridicând capul din firida unde lucrez ca să mă asigur că nu mă aude nimeni din colţul unde mă aflu, la capătul biroului.

Şi că nu-mi observă grimasa de pe chip la auzul invitaţiei.

N-ar fi trebuit să răspund la telefon. Mai ales că situaţia a fost atât de tensionată între noi în ultimele luni.

K.
HHOMBER
G

- Exact cum mă aşteptam, spune Lizzy *oftat* resemnat – exact aşa cum mă simt eu de zile încoace.

— Ce vrei să spui?

— Vreau să spun... De când nu te-a mai *Lipiciosul Clint* din ochi? E o ieşire între fete, ce Eşti cumva proprietatea lui?

— Lizzy... Nu e vorba de asta.

- Ba fix despre asta *e* vorba, Sutton. Nemerni- cui poate să iasă în oraş şi să se distreze cât vrea el, dar spre mirarea nimănui, tu *n-ai voie,* pentru că poate are el nevoie de tine chiar atunci. El poate să fie avansat în funcţie, să urce în ierarhia firmei. Cu toate astea, în clipa în care eşti pe cale să obţii şi tu aceleaşi lucruri, te face să te-ndoieşti de abilităţile tale ca să refuzi orice oportunitate. La naiba, el te ajută să-ţi alegi rochiile pentru evenimentele de la firma lui şi-apoi tot el, când ajungeţi acolo, te umileşte în public afirmând că ai ales o ţinută nepotrivită.

Scoate un sunet care nu poate să exprime altceva decât frustrare, în timp ce mie îmi ard ochii din cauza lacrimilor. Eram sigură că o să regret că mi-am descărcat sufletul în faţa ei luna trecută.

Am sunat-o într-un moment de slăbiciune, pentru că eram supărată, iar acum se foloseşte de asta împotriva mea.

Dar partea din mine care se agaţă de ea în căutare de sprijin cedează nevoii de a-l proteja atât pe Clint, cât şi mândria mea, deopotrivă.

— Sunt la serviciu. Nu pot discuta acum.

— Tot timpul găseşti un motiv să nu vorbeşti despre asta. îi tot găseşti scuze. în vocea ei se simte o nuanţă rugătoare, pe care mă prefac că n-o aud. Vreau sa spun doar atât, uită-te la tine. Te dai de ceasul morţii

în fiecare serviciu. veea cr îmi spune cA o faci doar pentru cA este singura parte din viaţa ta pe care nu o poate atinge sau influenţa el.

— Lira...

- Nu vreau sA te rănesc, dar eşti oarbă.

Oftează din tot sufletul.

Nu-i dau niciun răspuns.

- ştiu că-l iubeşti, dar ce simte el pentru tine nu e iubire. Este dorinţă de control şi obsesia de a te trage în jos ca să se ridice pe sine.

— Nu e adevărat, spun cu o voce joasă, fără nicio urmă de convingere.

— Te-a stins, ţi-a răpit personalitatea, iar tu eşti cea mai bună prietenă a mea şi eu nu mai accept să te văd aşa. Stau deoparte de doi ani întregi şi mă uit cum te îndepărtezi, în timp ce el a strâns sforile din ce în ce mai mult ca să te controleze. Gata, nu mai suport. Prefer să stric prietenia care ne leagă şi să-ţi spun adevărul decât să te las să devii umbra omului care ştiu că eşti cu adevărat.

— Am zis că nu pot discuta despre asta acum.

Şi, totuşi, nu-i închid.

Nici măcar nu încerc.

Pentru că are dreptate. Nu mi-a spus nimic nou. Mai mult, sunt lucruri pe care mi le repet mie însemi. Chestiuni la care mă gândesc noaptea, târziu, când el e plecat şi eu rămân singură. Am ajuns să-mi recunosc că relaţia noastră este nesănătoasă. Că discuţiile noastre despre căsătorie şi viitor nu sunt decât asta – *vorbe Qoale.* Ştiu că nu pot continua aşa la infinit şi totuşi... ncă nu mă simt pregătită să mă îndepărtez.

«Sau sunt?”

Gândul e ca un pumn în stomac. Adevărul înv taie respiraţia, iar Lizzy continuii să-mi bombănească |a' ureche.

„Să mă fi doborât chiar în halul ăsta?” Atât de rău încât gândul că are prea multă nevoie de mine învinge dorinţa de a-mi fi mie bine? încât refrenul pe care-| tot repetă, că nu s-ar alege nimic din el dacă nu aş fi eu aici ca să îi port de grijă, a devenit mai important decât faptul că de mine n-are nimeni grijă?

În ciuda acestor lucruri, repet ca un robot:

— Lizzy. Are nevoie de mine.

- Să nu aud că eşti convinsă c-ar fi devastat fără tine, începe ea. E bărbat în toată firea, poate să-şi poarte singur de grijă. Te-a manipulat şi te-a convins că, dacă-l părăseşti vreodată, o să se prăbuşească. Ceea ce e problema lui. *Nu a ta.*

— Nu e aşa de simplu cum crezi tu.

Mi-e ruşine să pronunţ cuvintele, pentru că am 25 de ani şi ar trebui să-mi ţin singură frâiele vieţii. Lizzy ştie despre creditul studenţesc uriaş, dar nu şi despre faptul că nu am pus aproape niciun ban deoparte. N-am cum să locuiesc singură în New York.

Mă strâmb cu o grimasă.

„Nu e un motiv suficient de bun ca să continui relaţia cu Clinton.”

Dumnezeule! De-aia am rămas cu el?

— Ştiu că nu e uşor. De fapt, sunt convinsă că e al naibii de greu, pentru că ţi-a răpit atât de multe şi te-a condiţionat să crezi că singură nu te descurci.

— Locuim împreună. Nu pot să mă ridic şi să ies *pe* uşă...

— Poţi, Sutt. Poţi. Te ridici în picioare şi *pleci, P*ur *şi simplu.* Ţi-am mai spus şi înainte, eşti binevenită la

mine acasă până îţi rezolvi problemele. Oferta e încă valabilă.

— Mulţumesc.

O spun încet, pentru că îmi urlă în cap cuvintele ei şi încep să risipească teama oprimantă care a pus stăpânire pe mine de mai mult timp decât sunt pregătită să admit.

Mă simt ciudat să ştiu ce trebuie să fac, să vreau s-o fac, şi, cu toate astea, să cad victimă sentimentului de vinovăţie şi ruşinii că nu o pot duce la bun sfârşit.

— Mi-e dor de prietena care dansa pe mese cu mine, care mă suna la 3.00 dimineaţa să-i iau îngheţată pentru că muncise până târziu şi-i era dor de mine. Mi-e dor să te aud râzând, mi-e dor de glumele tale. N-o să-l iert niciodată că ţi le-a răpit. Sutt, mi-e dor *de tine.*

Tuşesc ca să scap de nodul din gât, ieşind în grabă din birou ca să mă ascund în baie şi să mă adun.

— Lizz...

Sughiţul meu are ecou în încăperea goală, în timp ce încui uşa după mine.

— Sunt încă aici. Sunt încă eu. Sunt...

— Iar eu încă te iubesc.

Cuvinte ei dor prea tare ca să Ie mai ascult.

— Trebuie să închid.

Cu spatele lipit de uşă, mă las în jos, plângând, copleşită de emoţii.

„Are dreptate.”

Are dreptate şi sunt îngrozită. Pentru că în *acest* moment, *chiar acum,* am simţit proverbiala ultimă picătură.

întrebarea e: vreau să fie ultima picătură?

încep să plâng în hohote, într-o poziţie de|$_{Oc}$ f oină,

pe pardoseala din marmură, permiţându-Jr moment în care să-mi fie milă de mine. Şi apoi altei' să cern tot ce a scos Lizzy la iveală. e> «a

Telefonul mă înştiinţează că am primit un mesa

Lizzv. Eşti bine?

• t

Eu: 0 să fiu.

Lizzy: Te iubesc. îmi doresc tot ce e mai bu pentru tine. n

îmi trag nasul cu vederea înceţoşată de lacrimi. Mi le şterg cu dosul palmei şi inspir adânc în piept. Şi-apoi tastez cea mai dificilă întrebare din ultima vreme.

Eu: Cum să procedez?

Lizzy: O iei pas cu pas. Nu eşti singura. începe astâzi, făcând ceva doar pentru tine. Un singur lucru. Promite-mi c-o vei face.

Eu: Ifi promit.

Mă uit lung la ecran, la promisiunea pe care am facut-o, iar lacrimile se potolesc. Sunt mai hotărâtă.

„Un singur lucru."

E ceva ce pot face.

„încetul cu încetul."

Şi, în timp ce mă ridic de pe pardoseala băii şi' nU tamponez obrajii cu şerveţele reci ca să-mi usuc lac> n mile, îmi dau seama câtă putere se află în acceptare- clipa în care accepţi adevărul de care fugeai, începi s putere asupra lui.

— Eşti bine?

Arunc o privire pe furiş colegei mele de Melissa, şi dau din cap că da.

— Sunt bine. E doar o alergie.

— Eşti sigură?

Mă priveşte îndeaproape şi-i zâmbesc. Să-mi ascund ochii umflaţi n-ar face altceva decât să-i hrănească bănuielile.

— Da. da. Mă mai apucă din când în când.

Ridic din umeri ca şi cum nu m-aş fi umflat de plâns până acum, punând la îndoială deciziile pe care le-am luat în viaţă.

— Ce s-a întâmplat?

- Te căutam. A întrebat Roz de tine...

Mă uit la ea neîncrezătoare.

— De mine? De ce?

Nu cheamă niciodată la ea consultanţii asociaţi decât dacă ai dat de belele sau dacă urmează să fii concediat. M-o fi auzit cineva în baie? M-o fi văzut că am stat pe telefon să discut lucruri personale în timpul plătit de companie? O să...

— Habar nu am, dar dacă aş fi în locul tău, n-aş lăsa-o să aştepte.

Câteva minute mai târziu, mă aflu în palatul de cristal pe care proprietara firmei Resort Transition Consultants îl numeşte birou. Ferestrele înalte din podea până în tavan au vedere, vezi Doamne, spre Manhattan, dar, de fapt, vederea e spre un alt zgârie-nori din apropiere. îmi frec palmele umede în sus şi în jos pe pantaloni, sperând din tot sufletul că nu-mi va observa urmele căderii emoţionale şi să nu creadă că am ochii roşii pentru că am băut în timpul programului de lucru sau cine ştie ce altceva.

Se aşază de partea cealaltă a mesei, cu puloverul [n]®gru care a devenit o marcă personală, ochelarii cu ramă neagră şi tunsoarea ei scurtă, apoi mă studiază.

- *Tocmai am primit un nou proiect* ur?

- *Grozav, spun, mârâind în gând pent mai fac faţă volumului de muncă.* *tru*

- *Chiar este, ţinând cont de faptul că înseamnă pentru noi să trecem la un cu totiT^ cl'^i Merită şi doar pentm comisionul pe proiect* *niv*el *rietatea* şi reputaţia pe care le *putem câsti' °ar* *∗ ga su*nt *de*

nepreţuit.

Ţuguie buzele şi pot să pun pariu că dacă nu eram acolo. în faţa ei. şi-ar freca mâinile de bucurie, numă rând banii care se vor scurge în cont.

- Singurul aspect problematic este că se aşteaptă să ne pregătim pe repede înainte, să fim gata de treabă şj prezenţi acolo peste cinci zile.

- în regulă, spun într-o doară ca să particip şi eu la conversaţie.

Oricât de drag ne-ar fi să lucrăm pentru Roz, ştim că nimic nu-i place mai mult decât să se audă vorbind.

„Dar cinci zile?" Ce e nebunia asta?

- Clientul nostru a cumpărat recent o proprietate în Insulele Virgine, care este cam dărăpănată. Se află intr-o locaţie excelentă, pitorească, superbă, dar are probleme.

— Ca întotdeauna.

lucitor. Am n°*' ^ta^eaz^ un *rânjet stră-*

evaluam probletneKfî *,ătUrăm Proiectului, *să renova*

resortul şi d i □ lncat P^roPrietarii să poată doarea lui.

readucă la lumină în toată *splen- avem cinci zile să*

ne pregătim? Pe bune?"

Dar e vorba, totuşi, de un resort în Insulele Virgine. Ce n-aş da să mă pot desprinde de viaţa mea

K.
BROMBERG

obişnuită, să mă adâncesc în muncă şi să încerc să-mi rezolv problemele personale.

— Pare o oportunitate excelentă pentru RTC.

— Nici nu-ţi poţi imagina, flutură ea din mână spre mine, un fel de a-mi spune că deja cunoaşte toate detaliile. Cine ar întoarce spatele ocaziei de a lucra câteva luni în paradis? La naiba, aş lua chiar eu proiectul, dar nu pot pleca, având în vedere tot ce se întâmplă.

— Deci...? testez apele, privind-o întrebător şi imitând-o să zică ce are de spus. Vrei să o ajut pe Gwen să pregătească prezentarea, ea fiind acum ocupată cu proprietăţile Rothschild?

Gwen este consultantul senior căreia îi sunt desemnată la majoritatea proiectelor. Şi, prin desemnată, vreau să zic că eu fac toată treaba şi ea primeşte laurii.

— Tura asta, nu.

— Atunci, cum te pot ajuta?

îşi face de lucru cu nişte hârtii pe birou, apoi ridică ochii la mine şi mă priveşte fix.

— Ştiu că e o pierdere de timp să te-ntreb, dat fiind că mi-ai spus că nu te simţi pregătită să-ţi asumi altă poziţie în afara celei de asociat, dar eu o s-o fac oricum. Ai fi interesată să preiei proiectul, Sutton?

— Desigur. Cum am mai spus, sunt disponibilă să vă asist în orice este nevoie.

— Ştiu că eşti dispusă să ajuţi, dar nu asta te întreb. Zâmbeşte. Vrei să gestionezi tu proiectul?

O privesc uluită pentru o vreme.

— Să gestionez, gestionez?

— Da. Adică, tu. Să fii şefă de proiect.

Consultantul senior responsabil de proiect. Care ia toate deciziile alături de client.

_ în insulele Virgine?

_ Da. acolo unde se desfăşoară proiectul, îmi dreg glasul, cu inima bubuind în piept pulsul carv a luat-o razna. ’

’■

- Eşti conştientă că nu am lucrat niciodată pt, proiect de dimensiunile astea, cu atât mai puţin să-| tionez sigură, da?

Doar proiecte cu buget mic şi riscuri limitate. prţ>. ierte care nu sunt destinate unui resort întreg, cu ceea * am impresia că va fi un buget nelimitat, şi care necesita de zece ori mai multă experienţă decât am eu.

- Vreau să zic, n-am niciun dubiu că o pot face că pot îndeplini ceea ce vrea clientul tău... Dar e un risc enorm sa mi-l încredinţezi mie.

- Sunt conştientă. încuviinţează şi-mi zâmbeşte liniştitor. în acelaşi timp, sunt conştientă că mai devreme sau mai târziu trebuie să înveţi şi poate acum este momentul potrivit. Nimic nu te-nvaţă mai bine decât experienţa directă. Tot ce ştiu despre acest domeniu am învăţat ieşind din zona mea de confort.

Uită partea în care lipsa mea de experienţă ne-ar putea face firma de râs dacă o dau în bară şi că am putea rata oportunităţile uriaşe pe care ni le-ar aduce colaborarea cu clientul.

- Dacă e un client aşa de important, de ce nu-l întrebi pe unul dintre consultanţii seniori să-l preia? Mă pot ocupa eu de proiectul pe care-l au

în lucru, să-l duc la bun sfârşit.

. . 7 Pentru că acest client a solicitat un designer dedicat, care să lucreze numai şi numai pe proiectul lor.

-Cu alte cuvinte, sunt pretenţioşi.

Când te bucuri de succesul pe care-l au ei, îţi permiţi să fii cum vrei. De ce să te schimbi, când oricine ar face moarte de om numai ca să-i aibă în portofoliu?

Mă uit lung la şefa mea, cu un milion de întrebări în minte. De ce eu? Dacă dau greş? .Şi dacă, şi dacă, şi dacă... Totuşi, sunt conştientă că nu mi-ar face propunerea asta dacă nu ar avea încredere în mine şi în abilităţile mele profesionale.

— Şi, ca să termin să-ţi răspund la întrebare, spune ea când observă că tac, pentru că am încredere în tine, Sutton. Nu numai că înveţi repede şi ai idei bune, dar am urmărit ceea ce faci. Gwen îmi spune tot timpul că eşti foarte dedicată, cât de mult contribui la proiectele ei şi cred că a venit vremea să-ţi dai seama ce potenţial ai. Proiectul vine cu o mărire de salariu, desigur, cazare la resort în perioada în care vei lucra acolo şi o posibilă avansare definitivă la finalizarea lui. Ochii ni se întâlnesc. Ne privim fix. Nu încerc să te pun sub presiune să accepţi. Ultimul lucru pe care mi-l doresc este să spui da din obligaţie şi apoi să fii nefericită, pentru că s-ar reflecta în rezultatele muncii tale, dar, pe de altă parte, dacă vei continua să spui nu oportunităţilor aici, la RTC, nu vei mai avea ocazia să creşti.

îmi zâmbeşte blând şi încurajator. Eu simt cum adrenalina începe să-mi vibreze sub piele.

— Deci, care este răspunsul tău? continuă ea.

„Fă ceva doar pentru tine, Sutton.”

îmi aduc aminte ultima dată când Roz mi-a

oferit ocazia unei avansări. Şi multitudinea de scuze pe care le-am găsit ca s-o refuz, pentru că, Doamne fereşte, dacă avansam cumva în carieră mai repede decât Clint? Care mi-a spus că e mai bine să nu iau proiecte mari şi să fac de râs firma sau pe mine şi, mai presus de orice, pe el. Cum am plâns la duş în seara aceea ca să nu m-audă,

simţind că m-am dezamăgit pe mine, înţelegâ$_{n(J}$ este, dar fără vreun rezultat. ^{f} a,^

.Cred câ a venit vremea să-ţi dai seama ce ţial ai.’ P°^{f}en.

Dumnezeule. Cum am putut să-mi fac atât Sunt un designer al naibii de bun. $^{a\ r}$M

Inima îmi bubuie în urechi, simt cum fi . hătaie prinde mai mult curaj. Mă uit la Roz şi-i zâmbet

- Da. Bineînţeles că sunt interesată...

Roz tresare, fiind surprinsă de cuvintele mele.

— Serios?

Trag aer în piept, tremur şi încuviinţez.

- Da. Mi-ar plăcea foarte mult să profit de oportunitate. .încetul cu încetul.” Mă îngrozeşte, dar sunt mai mult decât pregătită.

— Toate lucrurile bune din viaţă ar trebui să ne sperie măcar puţin. Doar aşa îţi dai seama că trăieşti cu adevărat.

Cu optsprezece ore în urmă

- Sutton? Draga mea! spune Lizzy, holbându-se la mine în pragul uşii ei, cu valizele la picioare şi o expre sie pierdută pe chip.

— Aveai dreptate, spun cu vocea ca o şoaptă, P^{n} vind-o pe cea mai bună prietenă a mea.

Nu mai adaug altceva, iar ea ştie de ce sunt atc şi ce am nevoie. Mă împinge degrabă înăuntru, ^{111} cuprinde în braţe şi se limitează să mă ţină strâns pe ^{oC}

— O să fie bine, repetă murmurat pe un t0 liniştitor.

Nu ne mişcăm din loc. Simt că respir din nou pentru prima dată după foarte multă vreme.

- Povesteşte-mi ce s-a întâmplat.

îi spun despre oferta pe care mi-a făcut-o Roz. Despre faptul că am acceptat proiectul ca să-mi ţin promisiunea. să fac un lucru numai pentru mine. Şi apoi, despre cum a explodat Clint când am ajuns acasă şi i-am împărtăşit că voi lua oferta.

La început, mi-a vorbit calm, liniştit, dar tăios. Eu ani crezut că are nevoie să se obişnuiască cu ideea. La naiba, chiar l-am invitat să vină cu mine în Insulele Virgine şi să lucreze la distanţă. Dar, cu cât insistam mai mult şi mă arătam mai încântată de oportunitate, cu atât mai tare se înfuria el. A găurit peretele cu pumnul, mi-a zis insulte degradante, şi-a arătat furia şi mojicia imposibil de negat.

Apoi, a urmat liniştea ca de gheaţă.

- O să fii nimic fără mine, Sutton. Calmul lui e tulburător. O ştiu şi eu, o ştii şi tu. Dar, dă-o-nainte dacă eşti atât de hotărâtă să simţi gustul eşecului. Nu uita că vineri ieşim la cină cu şeful meu. Vezi cum rezolvi ca să te întorci până atunci, pentru că o să te faci de râs dacă mă pui în vreo situaţie jenantă.

- S-a terminat, Clint, repet pentru a zecea oară în tot atâtea minute.

Cum de n-am avut urechi să aud toate amenin-ţările lui voalate până acum? De ce am acceptat mereu totul, în loc să-l înfrunt?

t Zâmbeşte batjocoritor. Ridică din sprânceană mine, provocându-mă parcă să-i demonstrez că orbesc serios.

*Îi răspund inghesuind tot ce-mi cade [A] intr-o geantă de voiaj. Sunt prea agitată, n * ca să împachetez corect şi ce inii trebuie cu dar nu-mi permit să ezit. Căci, dac-o fac, o săse^ tească asupra mea ca să-mi demonstreze că * serioasă.* [nu] [er]<hn

Cd *nu s-a terminat cu adevărat.*

— O să te-ntorci. N-o să supravieţuieşti p_e *propriu dacă nu te (în eu de mână, dacă nu stau repar toate greşelile pe care continui să le faci.*

Se uită la mine de sus în jos, clătinând dezgust din cap.

- Dar fii pregătită să te târăşti în genunchi. Râde înfundat. O să plăteşti când vei înţelege că sunt cel mai bun lucru care ţi s-a întâmplat vreodată.

— A fost ca şi cum am deschis ochii şi puteam sâ văd cum se comportă în realitate, ca şi cum îl auzeam cu adevărat pentru prima dată, ca şi cum m-am detaşat de orice emoţie ca să pot observa ceea ce tu ai ştiut dintot- deauna, spun, intr-un sfârşit, clătinând din cap. Nevoia lui de a mă controla. De a mă trage în jos, mai jos decât el. Nevoia lui să fiu exact cum vrea el, doar pentru el.

Lizzy mă strânge de mână şi încuviinţează. Stăm una lângă alta pe canapea.

- Şi-atunci, ai plecat.

Aprob cu un gest din cap.

- I-am spus că s-a terminat. Că s-a sfârşit – ridic din umeri – apoi mi-am făcut bagajele şi-am condus tăr ţintă o vreme, până am ajuns aici.

- Şi-acum, că ţi-ai luat timp să reflectezi, cum

te simţi?

Strâng din buze, încercând să identific o emoţie. Pentru că ar trebui să simt ceva, nu? Ar trebui să simt nevoia să urlu, să lovesc cu pumnul, după ce m-am despărţit de bărbatul cu care am avut o relaţie vreme de doi ani întregi, dar nu simt nimic, doar sfârşeală. Epuizare, pur şi simplu.

De fapt, nu, mint.

O emoţie reuşesc să o identific.

— Uşurare. Mă uit la prietena mea cea mai bună şi-i zâmbesc cu jumătate de gură. Simt o mare uşurare, nimic altceva.

— Atunci, bănuiesc că asta zice tot ce e de spus.

Şi aşa este.

Sunt conştientă că, la un moment dat, o să sufăr după ceea ce fusese singura mea preocupare. Dar ce-am pierdut? Nu sunt foarte sigură, pentru că amintirile frumoase sunt atât de puţine şi au fost atât de rare în aceşti ultimi doi ani, că nu reuşesc să-mi amintesc vreo ocazie în care nu a trebuit să renunţ la ceva de dragul lui sau în care nu mi-am muşcat limba şi am tăcut din cine ştie ce motiv.

Mă afund în canapea, îmi las capul pe spate şi-nchid ochii ca să savurez momentul.

O clipă care ştiam de ceva vreme că mă aşteaptă, dar pe care nu am găsit curajul s-o transform în realitate.

Un lucru e cert, acela că de Clint m-am rupt cu multă vreme înainte de azi. Pentru că indiferenţa care mă-ncearcă nu mă surprinde. Aceasta sunt eu, făcând ceva ce ştiu că ar fi trebuit să fac acum multă vreme. Am citit odată că femeile ies emoţional dintr-o relaţie cu mult înainte să plece la propriu. „Iar eu tocmai am demonstrat veridicitatea teoriei.”

Aceasta sunt eu, recăpătându-mă pe mine însămi.

Am reuşit.

în sfârşit, am reuşit.

Şi deja mă urăsc pentru că mi-a luat atât de m$_{U}$|$_{t}$ timp.

Cu cincisprezece ore în urmă

Stau în pragul băii şi mă uit la Lizzy cum îşi lipeşte genele false. Machiajul îi este impecabil, coafura ulu- itoare, iar rochia mulată şi strălucitoare pe care o va purta aşteaptă pe umeraşul din colţ. Lumina se reflectă în paiete, creând curcubeie mici în toată camera.

- Mi se pare infernal de chinuitor să le aplici, murmur, arătând spre genele pe care le ţine între degete.

— Te obişnuieşti cu timpul. Se-ntoarce şi mă trage aproape de ea. Nu vrei să-ţi pun şi ţie?

— Ar fi irosite pe mine, nu crezi?

— Atunci, vino cu noi şi n-or să mai fie irosite, spune, prinzându-mă de braţe şi strângându-mă. Ştiu că nu te simţi în cea mai bună formă în clipa asta, dar poate o ieşire cu fetele şi nişte terapie cu cocteiluri o să te-nveselească.

- Nu ştiu, suspin eu. Crezi?

— Ce să cred? Că e nepotrivit să ieşi şi să-ţi dai frâu liber după ce ţi-a fost interzis atâta vreme? Dă ochii peste cap, dramatic. Normal că nu. Toată lumea o facţ Haide! îmbracă-te şi vino cu mine. Am o rochie perfec pentru tine. Şi, dacă simţi nevoia să plecăm, o vom f$^{aC€}$ în orice moment. Mă trage şi mă strânge tare în^brat^{6,} cu genele puse doar la un ochi. Nu e nimic greşit în ^{a} simţi vie, Sutton.

CAPITOLUL TREI

Cu *douăsprezece ore în urmă*

Clubul Coquette este exact ceea ce promite. Şic. Exclusivist. Copleşitor. Oameni ridicol de arătoşi se plimbă de la o masă la alta în zona VIP, unde Lizzy şi-a adus pretendenţii. Se aude muzica, basul duduie, dar nu e asurzitor, iar ringul de dans se află în altă zonă, în partea opusă a barului.

Lumina e difuză, conversaţia, un zumzet scăzut, în timp ce oamenii flirtează, se amestecă şi se relaxează după o zi grea de muncă.

Şi-apoi sunt eu. Niţel cam ameţită, bucurându-mă, pur şi simplu, să mă aflu la capătul celălalt al barului, aşteptându-l pe barman ca să-mi mai comand ceva de băut.

Telefonul îmi vibrează în mână şi-mi cobor ochii la ecran cu un oftat resemnat. Nu ştiu sigur dacă-mi doresc să fie Clint – ca să văd dacă îmi simte lipsa – sau dacă-mi doresc să nu fie, ca să-mi dovedesc că am avut dreptate; că nu însemn nimic pentru el.

— N-aş face-o dac-aş fi în locul tău, spune o voce din stânga mea.

- *Ce n-ai face?* răspund din reflex, fără sfi ridicând ochii de la mesajul pe care încă nu l-am spre *el.*

EL adică bărbatul devastator de frumos – tator în *toate sensurile* – care stă la mică dista^ţj mine. Mă-ntâmpină cu doi ochi de chihlimbar amu* care mă studiază atent. Are genele întunecate, lânii puternic şi o gură care ştiu sigur că e făcută păcătuiască.

Cred că arăt ca o cretină cu gura căscată, mută, pe când îmi trec privirea peste cămaşa lui de culoare închisă şi cu mânecile suflecate, care lasă la vedere două antebraţe musculoase şi mâini puternice.

Apoi, îmi trec ochii spre pieptul şi umerii largi, buzele deschise într-un rânjet cam îngâmfat, şi mă reîntorc la ochii lui. Ridică din sprâncene la mine, ca şi cum m-ar întreba dacă-mi place ce văd.

— N-aş răspunde la mesaj, spune el, ştiind că mi-a acaparat atenţia.

— Şi, de ce, mă rog?

Mă-ntorc cu faţa la el, sprijinindu-mi un şold de taburetul de la bar. Este... *frumos,* aş putea spune, în lipsa unui cuvânt mai potrivit. Frumos, iar eu nu ani considerat niciodată până acum că un bărbat poate fi frumos.

„De ce naiba vorbeşte cu mine?”

- Pentru că oricine ar fi bărbatul care-ţi dă mesaje în loc să fie aici, cu tine, nu merită timpul tău.

- $i tu il meriţi, bănuiesc.

Bea o gură, fără să-şi dezlipească privirea de mea, analizându-mă peste buza paharului.

- Asta rămâne de văzut, nu-i aşa?

Pufnesc, dându-mi ochii peste cap.

— Fără nicio supărare, dar cred că ciocăni la uşa greşită.

Fac |>e grozava cu vorbele, când, de fapt, nu-mi pot hia ochii de la el. Nu sunt sigură dac-o fi de la luminile difuze sau dacă aşa este el de obicei, dar îmi transmite o vibraţie care mă face să vreau să mă apropii şi să verific dacă e real sau nu.

— Şi de ce, mă rog?

- Cu ce vă servesc? ne întrerupe barmanul.

— Tom Collins, vă rog, îi spun şi împing o banc-notă de zece dolari pe tejghea.

- Şi încă un Johnnie Walker Blue, zice bărbatul de lângă mine, ridicând uşor din paharul pe care-l ţine în mână.

— Mulţumesc, dar nu e nevoie să-mi plăteşti tu băutura.

— Sunt conştient că n-ai nevoie, spune el, îndepărtând bancnota mea şi înlocuind-o cu una de douăzeci. Dar fa-mi pe plac.

„Să-i fac pe plac?” De parcă e o expresie pe care o auzi în fiecare zi.

— Mulţumesc, şoptesc eu.

— Deci, *Tom Collins.* Iarăşi zâmbetul lui inconfundabil. De ce zici că ciocăn la uşa greşită?

— Ei bine, *Johnnie Walker,* nu ştiu pe cine cauţi, dar persoana respectivă nu sunt eu.

îmi măsoară lung, languros, trupul din ochi, ftcându-mă să simt că-mi ia foc pielea sub privirea lui, apoi dă din cap cu un gest abia schiţat.

— Atunci, permite-mi să te contrazic.

îmi scapă o jumătate de zâmbet şi clatin din cap.

_ Mi bucur şi aud asta, dar sunt sigură că

f enie{, îţi cad tot timpul la picioare şi...

_ Aşa e- Vrea« să ric>c °trcabă Rrea' da r ci neVa trebuie s-o facă, nu?

Zâmbetul arogant, care îi ridică coltul gurii, e atâ| de fermecător că-mi taie respiraţia.

Pentru numele lui Dumnezeu, de ce mi se pare sexy îngâmfarea lui? Şi de ce expresia stoică şi cuvintele care-i ies pe buze îmi provoacă simţăminte pe dinăuntru? Are râsul acela înfundat, care-şi face loc între coapsele mele, motiv care mă-mpinge să ridic uşor din umeri.

- Drăguţ, dar te asigur că nu sunt genul care se roagă de bărbaţi şi nu sunt nici pe departe interesată.

„Femeia asta de unde naiba a apărut şi cine e ea?"

- E o provocare? întreabă, privindu-mă într-un mod care mă înţepeneşte locului, în timp ce un zâmbet vag işi face apariţia pe buzele lui.

- E o stare de fapt.

— Toată lumea se roagă. Când îţi place... *te rogi.*

- Finuţ. Cu replica asta le agăţi pe toate, bănuiesc.

Iar râde. Apoi, intenţionat, ia o gură de whisky intr-un mod care-mi dă de înţeles că da, posibil să nu mă-nşel. Se uită într-o parte şi din nou la mine.

— Şşş. Se apleacă mai aproape şi coboară vocea- Nu-mi place să mă laud.

- De ce tocmai eu? întreb.

- De ce, ce?

- De ce mi-ai oferit mie de băut şi nu alteia?

Fnvesc spre femeile care stau la bar.

— Contează?

— Contează,

-Din cauza lui Betty Bradshaw.

— Betty şi mai cum? râd eu.

- Betty Bradshaw. Mi-a frânt inima când a rupt-o cu mine în clasa a treia, pentru că i-am luat Twinkies în loc de Ding Dong.

- O înţeleg perfect. Toată lumea ştie că Ding Dong sunt mai bune.

Când îi văd expresia pe jumătate rănită, pe jumătate amuzată de replica mea ridicolă, mă face şi pe mine să zâmbesc cu toată gura.

„Da. Recunosc, tocmai i-am spus unui bărbat atrăgător că Ding Dong sunt mai bune.”

Johnnie îşi drege glasul.

- Dacă vrei să ştii, Betty chiar mi-a frânt inima, în faţa tuturor, în timp ce se striga prezenţa în clasă. Mi-a zis că-l preferă pe Jimmy Rodgers, fiindcă el i-a adus Ding Dong, nu Twinkies.

— Şi ce legătură are asta, mă rog, cu motivul pentru care mi-ai oferit mie de băut?

— Absolut niciuna. Zâmbeşte ca un puştan. Dar m-am gândit că aşa te mai ţin un pic de vorbă şi merită încercat.

— Hm, şi isteţ, şi frumos.

— Vezi că e o combinaţie rară. îşi ciocneşte paharul de al meu. Ar trebui s-o testezi.

Nu-mi rămâne decât să clatin din cap şi să zâmbesc la băutura pe care-o ţin în mână. E un flirt? Chiar flirtează cu mine?

E ciudat şi amuzant şi, totuşi, m-am despărţit de Clint cu câteva ore în urmă. N-ar trebui să flirtez. Ar trebui să...

— O să repet întrebarea, Collins, murmură peste

zgomotul ambiental. De ce zici că ciocăn la uşa greşită?

îl măsor din ochi |M> bărbatul care mă ţ|np acr în cel mai frumos dintre sensuri. Ştiu cfi u|'® Pt lucru de care am nevoie acum este să flirtez cu el şi A”»hl mai eficient mod de a-i pune capăt este să fiu dureri? sinceri, Un crai ca el va fugi mâncând pământul când ■ va da seama că are în faţă o femeie care, în situaţii a mănătoare, e considerată labilă emoţional. <We∗

- Pentru că azi m-am despărţit de iubitul mei| Orice s-ar întâmpla între noi, ar fi doar de consolare J ştim cum funcţionează asta.

El nici măcar nu clipeşte.

- Dezastruos. Complicat. Trecător. Zâmbeşte la mine şi ridică din umeri, ca şi cum i-ar conveni să-şi asume rolul. Consolarea poate fi un lucru bun.

Uite cum mi-a întors cuvintele pe dos.

.Şi de ce mă bucur c-a facut-o?”

— Sau se poate demonstra că e un complet dezastru, replic eu.

- Nu dacă-ţi alegi bine persoana care să te consoleze.

— Permite-mi să ghicesc: ţie ţi-ar conveni, pentru că ar fi ceva trecător, nu-i aşa? Fără responsabilităţi- Fără sentimente.

— Şi asta. Plus sex grozav.

— Să înţeleg că oferi mai ales partea *grozavă* din ce tocmai ai afirmat?

— Hai să zicem că aş fi unul dintre factorii defi nitorii care ar contribui la asta, spune el, fără urmă de ruşine.

— Eşti foarte sigur pe tine.

— Nu e vina mea că femeile nu sunt satisf3cUj cum se cuvine. Vreau să zic, un bărbat care nu ştie de unde să apuce trupul unei femei nici n-ar trebui *s& se*

numească bărbat. Pufnesc, dând ochii peste cap. Vrei să zici că mă înşel? Vrei sft zici că fostului tău iubit îi păsa je nevoile tale aşa cum îţi păsa ţie de nevoile lui? Că sexul nu era doar o îndatorire, nu ceva ce abia aşteptai şi se-ntâmple?

„Da”, urlu în mintea mea, gândindu-mă cât de plictisitor devenise sexul cu Clint. întinde-te. Desfă picioarele. Gemi, prefă-te. Apoi, se rostogoleşte de pe tine cu un mârâit. După, când respiraţia lui devenea egală şi sforăiturile umpleau încăperea, mă-ntrebam dacă să mă mai deranjez să mă satisfac singură. Şi cum, cel mai adesea, n-o făceam.

Sau, cine ştie, poate a fost plictisitor dintotdeauna. Poate îl iubeam atât de mult la început, că am trecut cu privirea sexul lipsit de pasiune. Şi-apoi, cu trecerea anilor, după ce s-au instalat animozităţile, nu făceam decât să particip, dar fără să mă bucur de sex.

— Hm.

Atât spune, dar vă pot asigura că a sunat ca *ştii bine că am dreptate.*

— Cât timp aţi fost împreună?

— Doi ani.

— Doi ani cu aceeaşi persoană? *Isuse!*

— Monogamia nu e pe placul tău?

— Nu am spus asta.

Ridică neconvingător din umeri, trecându-şi greutatea de pe un picior pe altul.

— Nici n-a trebuit. S-a subînţeles.

— Faci foarte multe presupuneri, bombăne el. îşi trece degetul pe condensul care s-a format pe Paharul meu, apoi şi-l duce la gură şi-l linge.

Atenţia îmi fuge la limba lui. La naiba, oricare

femeie ar fi atrasă de imaginea asta.

- Aşa cum, sunt sigură, şi tu faci multe d$_{esp}$^ mine.

- Ce crezi că presupun eu despre tine?

Cineva trece pe lângă el şi-l loveşte, împingând i mai aproape de mine. Miroase a aer curat şi proasp^ E un parfum subtil, dar îmi captează atenţia.

Aşa cum o face toată persoana lui.

- Hm. Că sunt o pradă uşoară. Că sunt atât de disperată să primesc atenţie, încât stau la bar că poate pică ceva. Strâng din buze şi-l privesc stăruitor. reflectând la ce aş mai putea adăuga. Că te rogi în gând să-mi placă Starbucks, ca să mă poţi duce acolo mâine-dimineaţă.

- *Starbucks?* Se-neacă de râs, perplex. Pe asta chiar n-o pricep, Collins.

— în caz că uiţi cum mă cheamă, dat fiind că probabil aş deveni una dintre multele tale aventuri de-o noapte şi că partea cu numele o să fie un pic cam încâlcită. Aşa scapi basma curată. Mai bine să mă-ntrebe barista care e numele meu, ca să-l scrie pe pahar, decât să trebuiască s-o faci tu.

Johnnie se uită la mine cu o expresie năucă. Dar zâmbetul lui mă hipnotizează şi sclipirea amuzată din ochii lui mă face să-mi doresc să-i captez atenţia.

— Asta chiar e o idee genială.

— Mulţumesc.

— *Deci?*

— Deci, ce?

- Deci, îţi place Starbucks?

Aie ceva care mă face să fiu îndrăzneaţă. Să nj* simt în largul meu. Un pic diferită faţă de obicei. Mă apropii, aplecându-mă, şi-i şoptesc la ureche:

- îmi place Americano cu două cuburi de zahăr, dar mă-ndoiesc că ai uita numele *Collins.*

„Pleacă, Sutton, cAt încă eşti în avantaj. Poate că sunt atractive flirtul şi misterul, dar nu vor ţine la nesfârşit. Peste câteva secunde, o să te transformi la loc în creatura ciudată şi stingheră care eşti, aşa că încasează victoria şi îndepărtează-te cât mai poţi.”

Cu vorbele astea în minte, fac un pas, mă-mpiedic – probabil de celălalt picior al meu, ceea ce înseamnă că universul încearcă să-mi transmită să nu mă mai cred atât de cool – şi mă prăbuşesc înainte. Mâna îmi aterizează pe şliţul lui şi mai că sfârşesc cu faţa în umărul lui.

Dar mă reechilibrez. Cumva, reuşesc să-mi fac vânt cu mâna aflată pe părţile lui intime şi mă-mping în spate. El scoate un mârâit, face o grimasă, iar eu mă repun pe picioare, minunându-mă că nu mi-am vărsat băutura şi înregistrând în gând dimensiunile pe care le-am simţit sub palmă.

Devin roşie-n obraji şi iau o gură sănătoasă din pahar, ca să nu fiu nevoită să mă uit în ochii lui.

— Isuse! Râde înfundat. Dacă voiai să testezi marfa, tot ce trebuia să faci era să ceri.

De data asta, dau ochii peste cap pe bună dreptate. Altceva nu-mi vine în minte. Poate doar să intru în pământ de ruşine.

— Tu chiar ai nevoie să-ţi perfecţionezi replicile de agăţat.

— Iar tu chiar ai nevoie să înveţi să faci presupuneri mai corecte.

Ochii ni se întâlnesc, ne fixăm din priviri, cântărim situaţia.

_ v*i să «ci cft mă înşel? întreb, intrând b$_{h}$

$_{ţn}$ defensivă. Că nu eşti aici la vânătoare? Că nu

Cau^

distracţie cu o femeie doritoare? Nu crezi că , pradă uşoară?

— O pradă uşoară? Tu? Nici pe departe.

Scutură din cap. dar zăresc în ochii ^{ur}măd$_{e}$ lui o interes.

Interes pe care mi-l doresc şi despre ^{care} nu reuşesc să mă hotărăsc ce să cred.

Toate sunt noi pentru mine. îmi sunt străine Să fiu agăţată intr-un club. Să-mi *doresc* să fiu agăţată intr-un club.

Dorinţa. în general, îmi este străină.

„Şi-acum? Ce naiba fac?”

Trăieşte şi tu puţin. „Bucură-te de senzaţia că eşti admirată şi dorită.”

Mă cuprind emoţiile şi curajul începe să se facă nevăzut.

— Şi, dacă vrei să ştii, am ieşit în oraş cu treabă. M-am gândit să beau ceva şi să mă relaxez puţin înainte de întâlnirea de mâine cu partenerii mei.

— Să înţeleg că nu sunt pe placul tău? zic eu.

Strânge o clipă din buze, înainte să răspundă.

— E complicat.

— Iotul e complicat, nu? Trec de pe un P'^{c}^$_{e}$ pe altul, ii mulţumesc pentru cinste. încântată cunoştinţă, Johnnie. Succes la întâlnirea de mâi^{,ie} mai ales, mult noroc cu cea de mâine-dimineaţă o

Starbucks!

— Şi cu distracţia cum rămâne, Collins?

Face un pas mai aproape.

- Ştiu că nu eşti obişnuit să fii respins, dar eu chiar am venit aici să celebrez cu prietena mea singurătatea regăsită, faptul că am fost avansată şi am primit un proiect uriaş la serviciu. Iar acum mă întorc la sărbătorit.

- Ai fost avansată? Ce frumos. Felicitări.

îşi ciocneşte paharul de al meu.

- Da. Mulţumesc. Prietenii mei sunt acolo.

Fac semn spre zona marcată de cordoane de catifea, unde l.izzy stă în mijlocul unui grup de bărbaţi. Se uită la ei şi apoi din nou la mine.

— Atunci, mergi şi sărbătoreşte.

— Mă duc.

— Repejor.

— Acum.

— Şi-atunci, de ce nu ţi se mişcă picioarele?

„Pentru că nu vreau eu să le pun în funcţiune."

Deşi n-ar trebui. Ar trebui să fug de el şi să nu mă uit înapoi. Ar trebui să fiu traumatizată după tot ce i-am permis lui Clint să-mi facă... Dar e aşa de bine să flirtezi. Să fii privită cu dorinţă de un bărbat. E incredibil de bine să te simţi excitată... Atât de bine, că picioarele nu vor să mi se pună în mişcare.

— *Deci?*

Mă cuprinde panica.

Panică în stare pură.

„Cine-o să te vrea dacă te desparţi de mine, Sutton? N-o să te găsească nimeni atrăgătoare."

— Plec, îi răspund. Chiar acum.

Rezistând tentaţiei, trec pe lângă el şi pornesc spre prima ieşire, sperând cu fiecare pas pe care îl fac că mintea mea va înceta să deruleze vorbele oribile pe

K nun«««[1]’ ■

. m -..¿i din gura lui Clinton. Deschid Uv

^hLrtndu-m» de liniştea bruscă, de aeru "

nmten. .«până acum.

Sutt, n-ai mai flirtat cu nimeni de doi anj „ | normal să ai emoţii, să te simţi neliniştită sau să pricepi cu exactitate ceea ce simţi.

Trag adânc aer în piept.

Trag aer în piept încet şi adânc.

Mă uit la aleea slab luminată, aflată la câţiva paşi I de mine, unde oamenii vin şi pleacă, bucurându-mă de momentul de linişte, în timp ce-ncerc să-mi revin în fire şi să nu mă mai simt ca o idioată pentru că am fugit de *Johnnie Walker.*

- Ce faci? mă cert singură. „Ce femeie pleacă de ' lângă un astfel de bărbat?” De ce nu pot să-mi permit o plăcere interzisă şi să mă las dusă de val după doi ani de orice-o-fi-fost-relaţia-aia?

„Sutton, treci înapoi înăuntru.”

Meriţi să te simţi bine, azi ai fost promovată.

Jntoarce-te şi descoperă ce gânduri are cu tine la noapte.”

Meriţi să simţi ceva incitant după atâta timp petrecut în amorţeală.

„Fă un lucru doar pentru tine.”

A Râd s*n8u^ de mine şi de noul meu motto (din cate se pare) şi inspir puternic ca să prind curaj să iac ne°bişnuit # wmplet deplasat. Pr<>- Wemu Când dau să deschid uşa, observ că e încuiată

Normal. Doar nu lasă să intra „ • late- • ralâ, fârâ să plăte«i """ ” u5a

Sunt la câţiva paşi distanţă de intrarea principalft a Clubului Coquette, când uşa se deschide brusc în spatele meu.

— Collins. Mft-ntorc şi-l văd pe *el* înrămat de lumina uşii care se închide în urma lui şi mi se face pielea de găină. Nu pleca. *

Prind din nou curaj când îl văd venind spre mine. Se opreşte în faţa mea.

— Parcă ziceai că nu te rogi de nimeni, spun eu.

Scoate un mârâit senzual, mă lipeşte de zidul aflat în spatele meu şi-şi încasează sărutul pentru care muncit toată seara.

wŞi, Dumnezeule, cum sărută bărbatul ăsta!”

CAPITOLUL PATRU

Cu nouă ore în urmă

îmi arde trupul – fiecare muşchi, fiecare terminaţie nervoasă, fiecare centimetru de piele – în timp ce gurile noastre se ating, limbile se gustă şi dinţii muşcă delicat. Dacă săruturile de pe aleea clubului şi apoi din taxiul care ne-a dus către aparamentul lui luxos şi impresionant din Hotelul The Mark mi s-au părut incredibile, am subestimat grav talentele acestui bărbat.

Nu că m-aş plânge, în niciun caz.

Dar acum, când mâinile i se fac căuş pe fesele mele, pe când ne împiedicăm de anticipare, singurul lucru la care mă mai pot gândi este că vreau mai mult. Pe el, gol. Pe el, în mine. „Pe el, regulându-mă.”

Dorinţa atât de intensă mi-este nouă şi am de gând să mă bucur de fiecare afurisită de clipă în care-o simt.

Alcoolul mi-a făcut să dispară orice urmă de inhibiţie, ceea ce e mai mult decât binevenit atunci când scăpăm de hainele de pe noi cu mişcări frenetice. Rochia de pe mine. Cămaşa de pe el.

Sutienul meu. Pantalonii lui. Aruncate pe rând, ici-colo, fără să ne gândim de două ori, continuând să ne sărutăm, în timp ce mâinile încep să exploreze.

k

, mr|f li <*>■« 01 n"'W"8" "mn|l !.(, M'"" "hlî .bdomim>b pe e«re nu II put „h ‘ 1* dar cârora le simt inarXifl), * pe îndelete fl> nlân» sub elărtîcul b,,^ NertMMosn-. «m impres,„nunta |,lln„ „„de .rnilHmr» " djn caresunt fficuti. Este^ fm ^7™ rit dorini» emul dulce când îl simt.

’ “7'.nle«c». indepârtându-şi corpul de al mcu „ * „ eura pe sânii mei. Mamite mele, disperau, păr. Limba lui îmi trasеaa «TXsfim. se închide în jurul lor şi suge. Geamâld dXe mai profund când mana lut im, alunecă p, k elasticul chilotilor. Mă desface cu degetele, alin», când pe carnea care-l întâmpină umedă, şt geme în timp ce eu trag şuierat aer în piept.

- Toate astea sunt pentru mine? murmură cu buzele lipite de pielea mea, împletindu-mi sărutări, una după alta, pe gât.

Nu vorbesc, nu pot, toată fiinţa mea e concentrată pe senzaţia părului său sub degetele mele, a respiraţiei lui calde pe gâtul meu şi *pe* desfătarea care mă cuprinde când îmi ridică un picior, mi-l sprijină pe un scaun, şi-şi introduce un deget înăuntru.

Respiraţia mi se taie, genunchii devin moi când scoate degetul şi începe să mi-J plimbe pe clitoris Mângâie atât de delicat mugurele sensibil, că mă sinii Hnpmgându-mă în mâna lui, cerând mai mult, tânjind inXd?[3]- Recare atingere declanşează un nou

’ncendiu m pântecul meu.

lui o găseşte din nou pe a mea. sărut şi *celălalt* [a]L[răspu"s>] Coflins, murmură între [1111] pentru mine. ° [am] ’n^re^[a]t dacă toate astea [sl1"]

Creierul meu încearcă să răspundă, dar e prea x>up«t cu ce-mi fac degetele lui. Cum îmi alunecă intre labii- Cum apasă în mine exact acolo unde am nevoie.

Sunt prea şocată de ceea ce simt când Johnnie îmi înfige pumnul în păr şi-ini trage capul pe spate. Deschid gura de uimire, cu gâtul expus, obligată să mă uit direct în ochii săi de chihlimbar aflaţi la câţiva centimetri de ai mei.

- Dacă fostul tău iubit te lăsa să taci, o făcea pentru că era un ticălos egoist. Eu vreau să te aud spunând ce-ţi doreşti. Vreau să ştiu că te fac să te simţi aşa cum vrei tu. Vreau să-i facem pe vecinii din camera cealaltă să sune la recepţie pentru că ori gemi prea tare, ori mă implori, cerând mai mult. Ai priceput?

Promisiunile lui indecente îmi fac întregul corp să vibreze. Sunt ca un deget care apasă pe întrerupător şi se face lumină. Tremur datorită adrenalinei şi dorinţei.

Pumnul în care-mi ţine părul mă împiedică să-mi iau ochii dintr-ai lui, cum aş face în mod normal. Dar nu-i loc de ruşine. N-am cum să mă retrag şi să mă adun. Nu e nimic altceva, în afară de respiraţia mea sacadată, zgomotul umed, pe când degetele lui continuă nonşalant să intre şi să iasă din mine. „Ca şi cum aş fi proprietatea lui.”

De când mă ştiu, nu m-am simţit atât de excitată.

— Femeia din Coquette n-avea nicio problemă

să-mi dea replica şi să-mi spună ce crede despre mine. Unde ţi-e încrederea?

îşi strânge şi mai tare degetele în părul meu, adăugând o doză mică de durere. Ridică imperceptibil din sprâncene, provocându-mă să-i demonstrez că sunt la fel de puternică în cuvinte şi aici, aşa cum am fost la bar.

— Acum, Collins, spune-mi, ce vrei?

’w* w,",re' P"’,n' ”«»" 'lm'’ " “’Wl «te,
.irtur nwtiwJu -V
Nimwi m> mri’" V,Wd"”
X n-« F*'"’- nimCnl nU m’" o«n - ’’•mi
'xprim **"»*1n I*

X* tei CM * fo5' mereu ’V"™'1 lw T'" m’ Sin" neSa,,S,aCU,8■ F™s,ra'i

Dornici. , . - .

Mi se pare ameţitor să mi se vorbească în f$_{e}$| $_{u)}$ ista Şi m» •» mă simt Pu,erni<:ă_Să mi “ ceară «• spun cu voce tare ce vreau.

N-o să-l mai văd niciodată pe bărbatul ăsta. La naiba, nu ne cunoaştem nici măcar numele reale... Nu e cea mai bună ocazie, atunci, să încerc? Să fiu femeia necunoscută din seara asta şi să mă bucur de ce mi se-ntâmplă?

La propriu.

Şi-atunci, trag încet aer în piept ca să prind curaj, ochi în ochi cu el, şi spun cuvintele pe care nu le-am pronunţat niciodată în viaţa mea:

- Vreau să mi-o tragi. Vreau să mă faci să simt Vreau să mă faci să termin.

Cu degetele în mine, hohotele sale de aprobai zguduie camera.

tai plac femefie t'"ga,nă ?i Un zânibet îi desface buzele. .
re$uucevor.
‘nu depune PH «
K, buze. Şoaptă un sărut provocator |

Collins. ma‘ întâl trebuie să mă meriţi în tine-

Cuvintele lui mă iau pe nepregătite şi, chiar dacă îmi dă drumul la păr şi-şi scoate degetele din mine rămân acolo, cu gura deschisă de uimire, nesatisfăcută.

— Trebuie să ce?

Profită de moment ca să scape de boxerii de pe el, eliberându-şi penisul cu o mişcare arcuită. Şi, bineînţeles, nu e doar el splendid, ci are un penis care-i face onoare. Gros, tare şi... *Isuse,* avea dreptate. „Pentru unele lucruri chiar merită să te rogi."

Şi *ăsta* este unul dintre ele.

- Ai auzit ce-am spus, zice el, atrăgându-mi din nou atenţia la el, în timp ce face un pas mai aproape. Trebuie să-l meriţi.

- Eu...

— Dă-ţi jos chiloţii, Collins.

îşi coboară privirea, iar eu îmi trag chiloţii de pe mine şi ies complet din ei când simt că au alunecat dincolo de gleznă. Mă simt agitată sub privirea lui încântată. Are colţul gurii ridicat într-un mod arogant atunci când se uita din nou în ochii mei.

— Pune-te în faţa ferestrei, Collins.

— Dar...

— Fii ascultătoare, ordonă cu tandreţe, sugerân- du-mi că nu va accepta un refuz. E timpul să ne punem pe treabă dacă vrei să fii regulată cum ziceai. Ridică din sprânceană. Acum, apleacă-te pe fereastră.

Mă supun.

Doamne, n-am crezut niciodată în viaţa mea că voi afirma una ca asta, dar, *la naiba, mă supun.*

Şi-o fac cu o poftă incredibilă, de care nu-mi aduc aminte să fi dat dovadă în ultima vreme.

F«- ce-mi cere. Nu e loc de ruşine. N-.m rând ml priiteatlt de inten», lorii «Iml el eu, şi încăperea.

- O fotă cuminte, geme, trecându-şi mâna |x maxilar. Roteşte degetul în aer. Acum, mtoarce-te exact aşa.

Simt o mânâ moale pe rotunjimea fundului.

- îţi place asta, Collins, nu? Să fii văzută. Să şI1 că în orice moment te poate vedea cineva stând dezbră. cată dacă se uită-ncoace. Să ştii că, poate în clipa a.sta un bărbat se masturbează privindu-te goală la fereastră

îmi trece un deget între picioare. Atingerea este atât de uşoară, că trebuie să mă forţez să nu-mi dau fundul înapoi ca să simt mai mult.

- Spune-mi, Collins. Spune-mi că-ţi place.
- îmi place.

Sunt năucită. Disperată.

— Bravo, mă laudă cu gura lipită de urechea mea. Acum apleacă-te, lipeşte-ţi sânii de geam şi arată-mi păsărică ta splendidă.

Fac ce-mi cere. Mă aplec şi-mi ridic fundul în aer.

Nu se aude niciun zgomot în cameră când mă expun. Bănuiesc că stă în spatele meu, că mă analizează *şi faptul că nu mă pot* uita la el să văd ce face înteţeşte nerăbdarea, senzaţie după senzaţie.

Buzele lui îmi ating mijlocul, făcându-mă să tresar la atingerea neaşteptată.

— Ai o păsărică atât de frumoasă, Collins. (scoate un sunet gutural când îmi freacă degetele peste despărţitura udă) excită îngrozitor. tl

încerc să mă împing în mâna lui, contractând muşchii. Un şuierat seducător umple camera-

- Vrei ceva de la mine? Păsărică ta se strânge pentru mine?

Doamne.

Da.

Te rog.

- Mhm, e tot ce reuşesc să spun.
- Răspunde-mi sau mă opresc.

Mă lasă fără atingerea lui şi corpul mi se încordează drept răspuns.

- Da. Se strânge pentru tine.

„Ia-o.” Te rog, ia-o, la naiba, nu mai rezist, sunt udă şi tot ce am în minte e următoarea atingere.

Dar se face din nou linişte. Nerăbdarea creşte.

Mâna lui îmi alunecă pe fund, între coapse, destul de aproape de locul unde-l vreau, încât reacţionez, apoi trece pe cealaltă fesă. Simt căldura corpului lui în spatele meu. Simt parfumul lui amestecat cu mirosul excitării mele.

— Ar trebui să te iau fix acum, lipită de geam, să te vadă toată lumea. Cercurile pe care le trasează se fac din ce în ce mai mici. Dar vreau să mă uit la tine. La sânii tăi. La buzele tale. La păsărică ta dulce. La tine. Asta vrei de la mine, Collins?

— Da, gem când îi simt degetele din nou acolo unde mi le doresc.

De pe buze îmi scapă un şuierat de plăcere când îi simt căldura gurii acoperindu-mă. Fiorul, oh, Doamne, fiorul pe care mi-l provoacă simpla atingere a limbii lui mă face să mă împing în el. Mă face să vreau să ia mai mult. Am nevoie să ia mai mult.

îşi lipeşte gura de zona mea intimă, mi-o cuprinde Şi suge. E o senzaţie pe care n-am mai experimentat-o înainte şi pe care, sigur, sigur, îmi doresc să o experi-

K HUOMVI m- mt * «»mulrazji it) <•«*’ *"X«*’™’*

to*™ plăcere «m „> "„^ţ^W.’G“'‘me,pe‘ine?Un'l>»^i< ** ta

»«I* I* ** spmSri,mele' Pân$_{ă}$.

în nma «, apoi n simt resJ" Fiorii st ml*,esc "Waţi, ''WiP't o năsăncS foarte frumoasă, Colli$_{ns}$. c ,

„¿Gustul ei. Cum se strânge când o ating.

Îmi dă păml la o parte, expunându-mi p^ gâtului.

- E timpul să mergem în pat. Te vreau pe sp$_{ate}$ Praoarele desfăcute. Ochii la mine. Da?

E incredibil ce poate face disperarea din om. Ce înseamnă să-ţi doreşti ceva cu atâta intensitate, încât ajungi să faci lucruri pe care ai fi jurat că nu le-ai face niciodată. Cum ar fi să te supui comenzilor unui bărbat pe care abia l-ai întâlnit.

Dar o fac.

Mă duc spre pat, mă întind şi-mi desfac coapsele.

Miile de lumini ale oraşului strălucesc în spatele lui, dar n-am ochi decât pentru el. Nu m-aş putea uitai» mao altă parte. Mi-a câştigat toată atenţia. ump-J-t^ paşi spre m]ne> scoate limba ca sH savurat şi SUnt mcă ^uc*oase Cf "L lui că-| urmă 10 C°nU^ întuneric. Şi, în ciuda tal’ ^etulîîTS CU privirea- ^esar când îmi trece Burăori speriată r™ 1 81eZnei' Nu pentFU C‘aj ''ă'n’1" mult ’ 1 Pentru că sunt disperată dup*

^b"Kl'tapem,ne.

„ ’"'Serear“8inaorsale.

Viwm să » mB‘ui,e în felul acela I» mine.

Mân« i se mişc« înainte şi înapoi pe penis. îşi trece buriH>l degetului peste lichidul preseminal ?i-| întinde. Si. pentru că este el, mi se pare senzual. Fiecare părticică din mine se contractă de nerăbdare, în vreme ce el conti- ă să mă provoace cu bună intenţie.

- Isuse, eşti uluitor de frumoasă. Trebuie să te mai gust.

Pe când creierul meu înregistrează cuvintele, el se apleacă între picioarele mele desfăcute, cu mâinile pe coapsele mele, scufundându-şi faţa în mine.

„Oh, Doamne. Ce bine e!”

Geamătul gutural pe care-l scoate spune totul. Iar vibraţia pe care o emite se adaugă la senzaţiile pe care mi le oferă gura lui, care m-a luat cu asalt, şi mişcarea degetelor care-mi alunecă din nou înăuntru.

Sunt pregătită. Excitată. Mă înec într-o mare de senzaţii pe cât de familiare, pe atât de necunoscute. Prioritatea lui Clint nu era să-mi facă sex oral. Şi, când o făcea, era leneş şi nesigur.

Johnnie, pe de altă parte... are talent. în fiecare afurisit de aspect. Felul în care atinge. Modul în care linge. Totul.

Mă face să-l simt. Asprimea obrazului neras pe interiorul coapselor mele. Căldura gurii lui. Apăsarea mâinilor când îmi desface picioarele. Fiorul electric când îmi bagă limba înăuntru.

îmi scapă un geamăt strangulat, în timp ce

corpul se încordează din ce în ce mai tare. întind mâinile s'aPuc ceva, orice. Cearşafurile. Părul lui. Călcâiele mi se afundă în umerii săi, picioarele se tensionează şi plăcerea urcă.

Grăbeşte ritmul. Degete, şi limbă, şi apăsări.

r’> ţt

Ritmul e implacabil. N-aş putea scăpa nici da XTM. c’ »5

— Acolo, da.

Capul îmi cade pe spate.

— Aşa. da.

Spatele mi se arcuieşte.

- Te rog.

Pelvisul se mişcă pe gura lui.

— Oh. Doamne, Dumnezeule.

Când spirala se declanşează, orice urmă de ruşine dispare. Trupul mi se zguduie. Strig prelung şi răguşi« *da,* aruncată cu capul înainte în oceane de extaz.

Sunt fără suflare, îmbujorată şi copleşită, pe când el se caţără peste mine şi-mi înăbuşă fremătatul cu buzele. Simt gustul meu pe limba lui şi jur că-mi stârneşte un nou fior care-mi pulsează direct între picioare.

— Isuse, femeie.

Mă muşcă uşor de buza de jos, făcându-mă sâ cschid ochii larg. îi răspund cu un zâmbet moleşii revenind încetul cu încetul la realitate.

foarte Price Put cu limba, râd curajoasă desenând în aer cu vârful degetului o bifă.

întreabă trecându-şi dinţii I’ tone *mi* intor C|°^°are ma> aP°i spre sâni. Atunci.

Mai

sfârcul întărit ""'buri? 'ntr’° mână’ frecâÎlri ţine gura ocunată C? degetului mare, în t,nlp . .¿r rea lui, corpul fiind^-m^x’ Mă zvârcolesc sub di;

lncă sensibil după orgaSI

fnntul ci mă mişc, nu fac altceva decât să-mi frec

_ Lacomă, hm? întreabă el cu buzele lipite de pielea mea.

- Da. Sau nu-ţi plac fetele lacome?

îi zâmbesc, schimbându-mi poziţia ca să ajung cu âna la penis şi îl cuprind. îşi ţine răsuflarea o clipă, îşi t'i«e barba aspră peste abdomenul meu, apoi se ridică şi se aşazâ pe călcâie, privindu-mă.

Bărbatul e superb. Pur şi simplu. Ochii, părul, corpul, penisul. E un afurisit de Adonis, iar eu stau întinsă în faţa lui cu un zâmbet caraghios, o expresie pierdută, ca după orgasm, şi tot ce-mi vine-n minte e că ar fi fost o tragedie dacă mi-aş fi negat să trăiesc seara asta.

— Desigur că-mi plac. Se apleacă cu capul într-o parte. încercam doar să decid ce urmează să-ţi fac.

— Ai putea să-l pui la treabă, îi spun, încercând să ajung din nou cu mâna la penisul lui. Sau... îi trec degetul pe pulpă, chititâ să-i ating penisul vârtos şi să-mi fac de cap, acum că am prins încredere. Să schimbăm rolurile, aşa ar fi corect.

Ridică din sprânceană şi un colţ al gurii i se arcuieşte într-un zâmbet şiret.

— Ar fi, nu-i aşa?

— Mai mult ca sigur.

Şi, de data asta, când întind mâna ca să-l cuprind, mă lasă. Nu reuşesc să-mi strâng complet degetele în -Ur?Jui' dar, judecând după modul în care ochii i se mchid pe jumătate şi geamătul care-i scapă de pe buze, bănuiesc că nu-l deranjează.

dn-m?^ a^*ec ÎH&ŞOF limba în jurul lui, bucurân- apredere preseminal cu un murmur de

Pumnul lui mi se înfige în păr, trăgându-mi pe st»*. I'"1

- Dacă ai de gând şi mi-o sugi, Collins, vr$_{cau}$ te vid în timp ce-o faci. sfl

Se îndepărtează de mine, coboară şi pune se picioare lângă pat.

— Vino aici.

Mă pune să mă întind cu faţa în sus, atârnată pe$_{s}$t$_{e}$ marginea patului. Mă uit la el de jos în sus din poziţia aia.

— Nu mă subest...

— Sunt mare. Ridică din umeri, zâmbind arogant, în poziţia asta, îţi poţi lărgi mai mult gâtul ca să mă primeşti mai bine înăuntru.

„Sfinte, Isuse Hristoase!" Cred că am avut iar un orgasm doar auzindu-1.

Se apleacă, sărutându-mă invers din pricina poziţiei feţelor noastre, apoi se ridică până când penisul lung îmi atinge buzele.

Deschid gura şi-i fac loc. îi trec limba de jur-îm- prejurul calotei. îl cuprind când îmi trece printre buze. Sug cu buzele şi-mi duc mâna la baza penisului ca să-i ofer cât mai multă atenţie, fiindcă în niciun caz n-are cum să-mi intre în gură cu totul.

— Băga-mi-aş! geme el.

începe să-şi mişte şoldurile ca să intre mai adânc şi să-mi iasă din gură, în timp ce eu îl ţin între buze şi sug.

— E incredibil de bine!

® ^{c}^*^^{zu}*f *^{n} mişcări. Muşchii încordaţi ai pulpe* lor aflaţi sub mâna mea trădează măsura puterii lui de a se controla. Se mişcă intrând şi ieşind din gura mea, cu fiecare alunecare un pic

mai adâncă decât precedenta.

Chiar este mare şi am nevoie de câteva momente ca rt-mi ajustez respiraţia şi reflexul de a icni când îmi atinge fundul gâtului. Dar gemetele pe care le scoate fac camera să vibreze, în timp ce-l sug cu buzele strânse şi mă provoacă să-l vreau mai mult, mai adânc.

- Se vede când îţi intru pe gât, Collins. Cum ţi se strâng muşchii în jurul meu când pătrund adânc.

îmi trece degetele peste obraz şi apoi pe gât, acolo unde se împinge profund.

— Ţi s-au întărit sfârcurile. îmi cuprinde un sân şi-şi freacă buricul degetului mare de el. îmi place la nebunie cum îţi împingi păsărică în sus de fiecare dată când îţi intru în gură, de parcă m-ai simţi şi acolo.

îşi trece degetul printre labiile mele, dar nu face nimic altceva. Ridic din şolduri când îşi ia mâna de acolo.

— Aşa mult mă doreşti? îl vrei? îşi roteşte şoldurile, înfigându-mi penisul pe dinăuntrul obrazului. Vrei să te regulez până uiţi de tine? Vrei să ştii cum e să fii satisfăcută?

— Te rog, spun cu gura plină de el, luându-mi mâna de pe pulpa lui ca să mi-o furişez între picioare, pentru că dorinţa e prea mare şi trebuie să o potolesc.

- N-am înţeles. Ce-ai spus? întreabă el.

— Te rog, repet eu, gemând atunci când îmi găsesc clitorisul cu degetul.

-Vezi? spune, râzând încet, excitat, aplecându-se, iar eu exclam nemulţumită când iese din gura mea ca să mă sărute.

Sărutul e înfometat şi alimentat de o dorinţă

Dar acum,
da.

incendiară pe care, până în clipa asta, nu cred c-aş fi inţeles-o.

Dar acum,
da.

Oh, Doamne. şi încA cum!

- Pentru unele lucruri chiar merită să sp(ll

- Da. îl muşc de buză. Doamne, da! îmi »!

•' 7

limba în gura lui şi îi stau cu mâinile încleştate

J. , Intri în mmc acum, te mg. w

Şi, înainte ca sinapsele mole să apuce să r sere re se întâmplă. .lohnnie m-a ridicat şi în*.;| cu fundul în sus pe marginea patului. Mâinile r'11" frământă sânii, iar trupul lui mă flanchează din s " aud respiraţia gâfâită la ureche. Apăsarea penisul^ *i intre coapse. Barba aspră cu care-mi zgârie plăcut ni* |U'! când işi trece bărbia înainte şi-napoi pe umărul meu 3

- Cum vrei să termini de data asta,

Collinsi i simt dinţii pe gâtul meu. Pe la spate? Lipită de ne™'.' duşului? Vrei să mă călăreşti? P

îşi coboară mâinile pe trupul meu,

întinzând-o w dhoriT* *ntre C°aPSele mele' aC01° Unde mă

atinge P*'

Poate o să le-ncercăm pe toate trei.

Una pentru fiecare orgasm.

- Eu nu pot să...

— Oh, ba poţi.

Respir cu greutate. îmi desface picioarele.

-Dar eu niciodată nu am...

ut să termin mai mult de o singură dată." taie când Zje'luHmî PentrU că respiratia ,ni. * niciodată cineva aer i •a unecă hitre fese. Nu m-a atu» simt degetele apăsând S^FPU1 m' Se încordeazfl câlld" M-a nrinu i * r Pe mar8>nea

încreţită.

siunea pusă pe clitoH^ai'ă$_x$^ac^ îndepărtez de P^n anusul meu. Dacă fac înv^{mă} ‘mping în mâna ailată |K parte de eliberare. ^{ers}’ ^{prime}sc plăcere, dar nu

_ o să mai juisezi de cel puţin două ori, Collins. $_{poa}$te chiar mai multe.

Siguranţa neclintită din tonul lui, încrederea cu $_{.ari}$ vorbeşte sunt suficiente să simt cum mi se face iarăşi poftă- Destulă cât să cred în promisiunea lui.

- Nu pot... gem şi scutur din cap.

Nu ştiu dacă vreau să se oprească sau să nu înceteze niciodată, pe când atingerile lui devin şi mai intense.

îmi înfige brusc mâna în păr, trăgându-mi capul pe spate ca să-mi expună gâtul.

- Vrei să zici că te îndoieşti de abilităţile mele? Că nu te pot face să termini până te frângi? Asta crezi?

îmi trasează cu limba o linie de-a lungul gâtului şi jur pe tot ce am eu mai scump că trupul meu tânjeşte după atingerea lui, nu vrea să se oprească. Arde în locuri unde nu ştiam că poate arde. Sfârcurile mele. Gura mea. Vaginul meu. *Pielea* mea.

Am mai fost atinsă şi înainte. Am mai făcut sex şi înainte. Dar nu aşa. Niciodată.

„Niciodată în felul ăsta.”

Să simt că sunt puternică şi că, în acelaşi timp, n-am nicio putere e o senzaţie nouă, de care nu mă pot sătura.

Să fiu cu un bărbat atât de încrezător în felul

în care mă atinge, atât de arogant şi de poruncitor, mă excită intr-un mod care nu ştiam că-mi place. *Sau că mi-aş dori.*

Să fiu cu un bărbat care să deţină controlul, dar feră să vrea să mă controleze. Poruncitor, dar numai ca să-mi ofere mie plăcere. Să mă facă să tânjesc după mai mult

Degetele lui mă duc la limită – acolo unde M ilI(|f se strâng în aşternuturi şi corpul mi se tensionează, l;|f respiraţia îmi gâlaie – apoi se retrage.

— Spune-mi odată ce vrei, îmi cere el.

— Pe tine, mormăi, dornică de atingerea degete|ţ)r lui. de scula lui, de *orice* poate băga în mine ca să facă să termin. Te vreau pe tine.

Cuvintele mele au efectul unei scântei. îl aU() gemând în cel mai senzual mod pe care l-am auzit vre. odată, apoi mă răsuceşte pe spate şi mă aşază cu fundul pe marginea patului. Se ridică în picioare între coapsele mele şi-şi plimbă ochii pe tot corpul meu, în timp ce-şj trage prezervativul peste penis.

Se uită în ochii mei exact în clipa în care-mi trece calota penisului în sus şi-n jos între pliuri. Senzaţia ne face pe amândoi să ne ţinem respiraţia, pentru că în ultima oră n-am făcut decât să aşteptăm momentul de faţă.

- Crezi că o să mă poţi primi cu totul? zice el şi ridică o sprânceană, lansând o provocare pe care o primesc mai mult decât bucuroasă.

— E doar o cale să aflăm, spun şi cuvintele mi se transformă în geamăt când începe să se împingă încet în mine.

Dau ochii peste cap, cu gura deshisă

datorită plăcem pe care o simt şi care se amplifică pe când corpul meu se rgeşte ca să-i facă loc. împinge până la capă' *siunitoHui*^ *Să mi* t'mP să n1^ aÎustez de nlâăre ÎS'' ™ «hii pe jumălale î"*'

- Da. Doamne, da.

Mai mult n-am putere să zic. Amândoi ne uităm în privind cum iese încet pentru prima dată din mine Penisul ii străluceşte de la umezeala mea Şi e ce| ma excitanf lucru, să mă uit cum carnea mi se-ntinde în jurul lui atunci când se retrage. ae n

' - Te simt incredibil de bine, murmurt, ejutân- n-m, eu mâ,n,le so dunle ea sâ „„5 | “ du-se la loc înăuntrul meu. H 6

Simt că-mi pierd cunoştinţa de plăcere. Felul în care calota atinge ghemul de nervi din mine. Felu n care-mi freacă degetul pe clitoris, în timp ce intră şi^i Modul în care mă umple ca niciodată înainte ?

Fiecare senzaţie e nouă. Şi încerc să-mi concentrez atenţia la fiecare m parte şi vreau, totodată, să mă înec

— Te rog, implor, mişcând din şolduri, pentru că am nevoie de mai multă frecare, de *mai mult din el* ca să ating climaxul pe care-l simt apropiindu-se.

Se apleacă peste mine, apucându-mă de ceafă, şi mă trage spre el ca să-mi găsească gura. Mişcarea îl face să intre şi mai adânc şi sărutul nostru amestecat cu gemetele pe care le scoate când intră şi iese din mine devine erotic în toate sensurile cuvântului.

— Vreau mai mult, spun printre săruturi. Mai mult.

Râde încet, acoperit de zgomotul de alunecare, urmat de cel al loviturii când corpurile ni se unesc.

— Eşti sigură că eşti pregătită?

îmi înfig degetele în braţele lui.

- Acum. Trage-mi-o acum.

Şi, mulţumesc lui Dumnezeu, mă ascultă,■ că începe să înteţească ritmul. Un pic mai , intră. 0 idee mai rapid când iese şi revine.

Nu-l mai văd decât pe el.

Nu-l mai simt decât pe el.

Şi plesnitura când ne lovim miez de miez.

Simt nervii aprinşi ca filamentele, atât de intens de parcă ar fi foc.

Degetele lui mi se înfig în carnea şoldurilor.

Inima îmi bubuie în urechi şi nu mă mai pot concentra la nimic altceva în afară de punctul extazului. Cel pe care îl atinge cu fiecare mişcare. Din nou, şi din nou, şi din nou.

Orgasmul mă loveşte ca un tren de mare viteză. Nu aş putea descrie altfel senzaţia devastatoare care mă cuprinde, fiorii care-mi traversează întregul corp, val după val. Chircesc degetele, picioarele mi se încordează, pulsez în jurul lui. închid ochii şi de pe buze îmi iese cel mai gutural geamăt pe care l-am scos vreodată.

. Futu-i, mârâie el fără să se oprească, fără să m eze să mă reguleze, până când îl aud gemând Prelung, cuprins de propriul orgasm.

launiso/ku^ P^{6} ^$^{at\ m}$i^{ne}> respirăm sacadat umson j$_{a}$

fel $_{de}$ confuzi în faţa a ceea ce am simţit.

ga mi aş, Collins, murmură Johnnie.

în cot şi vine să $_{mă}$ sărute.

S 'nCredibilă «i trebuie să te am din nou.

CAPITOI .UI. CINCI

CAI patru ore în urmă

- Vreau să-ţi mai simt gustul o dată înainte să plec.

Chicotesc şi oftez în acelaşi timp, simţind părul mătăsos al lui Johnnie mângâindu-mă pe interiorul coapselor şi căldura limbii lui făcându-şi loc între labiile mele umflate.

Picioarele îmi sunt obosite, dar uit repede când limba pricepută face să dispară tot ce mă înconjoară.

Bărbatul ăsta nu oboseşte niciodată?

Simt orgasmul ivindu-se încet spre suprafaţă şi-atunci, spre binele meu, mă bucur că răspunsul e nu.

închid ochii şi mă scufund în plăcerea pe care mi-o dăruieşte...

Ţrrrr.

Mă ridic brusc în capul oaselor, uşor dezorientată, în lumina slabă din camera nefamilară, încercând să-mi potolesc respiraţia.

Telefonul.

•Apucă telefonul."

Mă uit pe noptiera de lângă mine la telefonul care sună cu semnalul aprins şi mă-ntind repede după el.

K RROMHFKl

- Alo? spun ai o voce somnoroasă

- Runft dimineaţa, doamnA, ac nude <> r ton foarte profesional. V-am sunat sA vA anin' drum comanda dumneavoastră. Un [an]»Jat K |

— Eu nu am comandat nimic...

Arunc o privire prin camera de hotel • seama câ nu e nici urmă de bărbatul din noant Poşeta mea şi telefonul stau pe masa din nart^ [trecil,]i a camerei. [ea Ct!a]l;i|ţ-

- Cineva a comandat şi a lăsat instrucţiun' asupra orei de livrare şi a întregului procesul * [Pretise] ea. Vă rog să ne anunţaţi dacă vă mai putem [Continuă] ceva. [a]-M[a] tu

— Mulţumesc.

Mă strecor din pat, mă-nfăşor cu pilota şi mă duc spre baie. O parte din mine se dezumflă când văd că nuţ nici acolo, nici în sufrageria din apartament.

A plecat.

Mă plimb prin cameră. Ambalajele de la produsele din minibarul pe care l-am jefuit la 3.00 dimineaţa nu mai sunt împrăştiate pe masă. Hainele mele sunt împachetate atent pe canapea. Mă mişc prin jur şi răsuflu uşurată când văd coşul de gunoi plin cu sticle de apa goale şi alte resturi.

Noaptea trecută n-a fost doar o fantezie- trebuie să mă ciupească cineva ca să fiu sigură că[11] fost un vis. Dovezile sunt chiar aici. (

„Şi nu ştiu de unde apare nevoia disperă văd ca să pot crede.” (

Un pic mai liniştită, observ urma palmei i fereastră. O amintire vizibilă a nopţii trecute,

11 SC pe cer. Apoi mă încearcă un amestec de vali-
tristeţe, uşurare şi ceva ce nu pot defini.
111,11 Tristeţe că s-a terminat.”

Ştiam, desigur, că e o aventură de o noapte, dar n cum să neg că m-am bucurat de fiecare clipă. De ce a scos la iveală din mine. De lucrurile pe care * a arătat că le pot face în pat. Lucruri de care mi-am ’¡''t seama că nu am avut niciodată parte şi fără de care 3 voi mai accepta să trăiesc de acum înainte.

„Uşurare pentru că s-a terminat.”

Faptul că el nu mai e aici înseamnă că am scăpat de stânjeneala de a ne trezi împreună, că nu va vedea că m-am ataşat rapid, că nu va trebui să inventez scuze, nici să-i explic ce neobişnuită a fost pentru mine noaptea trecută.

Că eu nu mă comport aşa de obicei.

„Şi mai e ceva.”

0 senzaţie de gol? Pentru că, îmi dau seama, eu nu mă pricep la aventuri de-o noapte şi, drept urmare, mă simt un pic... pierdută.

Trebuie să conteze, nu-i aşa?

Sau, poate, e doar faptul că trebuie să procesez tot ce mi s-a întâmplat în ultimele douăzeci şi patru de ore. Poate că ar trebui să iau noaptea trecută şi pe Johnnie Walker şi să mă gândesc la ea şi *la el* ca la şocul necesar de care aveam nevoie. Dovada, validarea sau orice altceva care-mi dovedeşte că am făcut alegerea corectă că l-am părăsit pe Clint. „Mă simt al naibii de liberă.”

Tot ce ştiu e că mi-a rămas mirosul lui pe piele şi că, ori de câte ori îl simt, mi-aduc aminte că n-am dormit mai deloc şi că am avut orgasme multiple. O să-mi aduc aminte râsul şi gemetele de plăcere care au umplut încăperea.

o d-mi at'uc arainte c? ™'am da(voie ,, prtţ de câte« »«. altceva,51 “ n_am “ci «1 „ * S regret- „

'

,Dum-ne-ze-u-ie.

Noaptea trecută chiar s-a întâmplat.

S-a întâmplat cu adevărat.

Iar Sutton Pierce cea raţională, de încredere, (lr nu păşeşte niciodată dincolo de limite, s-a lăsat regu]^ în toate chipurile de un bărbat – perfecţiunea întnichi. pată de bărbat – fără urmă de regret.

Chicotesc, acoperindu-mi faţa cu mâinile ca o adolescentă fără minte.

Şi tresar când aud ciocănind la uşă, deşi ştiam că trebuie să ajungă cineva cu un colet.

Aştept până aud paşii îndepărtându-se pe hol şi clinchetul uşii de la lift, apoi deschid. Când mă uit în jos, recunosc imediat logoul de la Starbucks pe o pungă maronie şi pe paharul de cafea de lângă. Iau cafeaua şi izbucnesc în râs. Pe pahar scrie Collins cu carioca neagră.

»Nu a uitat."

şi ^tat naiv pe chip, iau punga cu prăjit'111 desfac v!6 masâ- Sunt înfometată. Abia când serv biletul scris de mână lipit pe pungă:

meritat săTcXjkzi1™ n°aptea trecută' Sper ''

- Johnnie mme după desPărîirea ta-

CAPITOLUL ŞASE

Când ştii că e doar o aventură de-o noapte, te simţi liber să vorbeşti. Liber să admiţi lucruri. îţi permiţi multe. Uiţi de inhibiţii.

Şi toate astea, presupunând că nu te vei mai întâlni niciodată cu persoana respectivă.

Niciodată.

îţi permiţi să fii pentru un moment altcineva, aşteptându-te să te reîntâlneşti cu situaţia respectivă doar în mintea ta. Să-ţi aminteşti de bărbatul care probabil nu este atât de incredibil în realitate.

Cel puţin, asta presupune o persoană raţională, proaspăt despărţită de iubitul ei, cum sunt eu.

Şi totuşi... lată-mă aici, în sala de conferinţe, în fata a trei bărbaţi nefiresc de atrăgători, a căror companie se numeşte, desigur, S.I.N. Iar unul dintre ei îmi ocupă în prezent mintea tară drept de apel, fiind vinovat, în acelaşi timp, de senzaţia incomodă pe care o simt atunci când mă mişc pe scaun.

..Cum naiba e posibil aşa ceva?”

- Crezi că o să poţi lua totul?
- Poftim?

Tresar şi observ cum trei perechi de ochi de floarea chihlimbarului mă fixează nedumeriţi. Mai să

mâ nec. Mintea îmi fiige imediat la Johnnie, p<)Z|. între coapsele mele desfăcute, masturbându-se in if[1] ce-mi adresa aproape *aceeaşi întrebare.* lrnP

- Mă iertaţi, luam notiţe, încerc sfi mă scuz când pixul ca şi cum gestul i-ar putea tyuta să prit/'^1' Puteţi repeta întrebarea?

— Crezi că poţi să te descurci cu toate?

Ledeer se lasă pe speteaza scaunului şi mă fixează cu privirea. în ochii săi văd curiozitatea. Sincer, dac-a, i în locul lui a, ti mai mult decât îngrijorat să las pe mana acestei femei sarcina proiectului. Ţinând cont binein- trite. că ori de câte ori mă uit în ochii unuia dintre ei retrăiesc evenimentele de aseară.

— Roz ne-a asigurat că ai experienţa necesară pentru a evalua problemele unui resort de asemenea dimensiuni şi a le rezolva. După cum sunt sigur că ştii, S.I.N. este cunoscută pentru serviciile impecabile şi locaţiile de lux. Un resort care nu se ridică la înălţime, cum este cel în cauză, e considerat o pată pe reputaţia noastră, iar nouă nu ne plac petele. Avem nevoie să schimbăm situaţia în bine.

— Am înţeles.

^Fă-te frate cu *dracu'pănă treci puntea." nonim printre* • SI^Ua^a financiară, *sondajul a- un pic să văd* ce^oferă *reCenziile oas PetHor, şi am săpat voastră. Vă asigur s concurenta Şi ce* nu face firma tant *lucru este să îi c* sperante- Cel mai ¡mp°r' *leadership solid iar* XT-™ Pe angaJatt să accepte un fundă *corabia* că Sllnt r VOr da seama că nu se scU' recâştiga încrederea înţ? e* 9' " sustinem'î?i vOf spune ''ort.îXnd^fratei'e ™ Ca"ah"'"

» schimbul de priviri dintre ei se percepe ten- PUP
când îşi îndreaptă ochii spre mine, Calla- ¿unea-
P8’’» cap şi orice urmă de animozitate h\n înclina u^r
jispanc& sunt singurul disponibil pentru
* uie ridicând din mână, şi preţ de o clipă aş
Îfmâna-n foc că el e Johnnie Walker.
W I se citeşte ceva în ochi – amuzament şi neastâm- ‘
mă face să mă simt ca parte dintr-un scenariu păr *
care prost.

Dar apoi, când Ledger deschide gura şi vraja se rupe, nu mai sunt la fel de sigură.

„E de înţeles.”

- Excelent. O să mă asigur că primiţi informări de două ori pe zi, dacă sunteţi de acord. Putem stabili la ce oră să ne auzim daca asta...

— Nu e nevoie. Ledger zâmbeşte. O să fie el prezent la locaţie.

— La locaţie? zâmbesc prefăcut.

„Minunat.” Deci, nu doar că voi lucra pentru compania lui Johnnie Walker, posibil să o fac şi în contact direct cu el. Situaţia e atât de ridicolă, încât devine comică.

— Perfect.

— Da. în mod obişnuit, gestionăm de la distanţă şi lăsăm totul în mâna directorului resortului, dar, după cum ziceam, proiectul trebuie să ia o întorsătură nouă cât mai repede cu putinţă. Ne-am gândit că prezenţa Şi a lui Cal la faţa locului va fi benefică dacă vrem să reuşim, explică Ford.

Callahan îi aruncă o privire fratelui său.

Da, clar sunt tensiuni între ei doi.

BBOMN*G I

, a nrimul care a insistat să I

'itod^’”ww^T^fîn-reb^4s4 mi se pate corect să-t oferim 8ati8f*M ’”^2 în'âi la un frate, apoi la celălalt, av I tiJu-i din priviri, apoi se-ntoarce spre mine şi Al wâmWecM"ros- I

- Sutton, atât de mult te-a ridicat Roz ln s| I urit sunt sigur că voi doi o să lucraţi eficient împft^

Mă uit la toţi trei deodată, cu o expresie care bănu. I tesc că se poate numi tot de *căprioară speriata,* încer-l când din răsputeri să nu mă mai gândesc la azi-noapte, I cel puţin nu câtă vreme sunt sub observaţie.

- Sunt sigur că ne vom înţelege foarte bine, spune I Callahan.

- Sigur că da, repet eu, disperată să ies mai repede de-acolo.

- Aţi văzut, domnilor? ne întrerupe Roz, zâmbind. V-am spus că Sutton este persoana potrivită.

— Aşa se pare, şopteşte unul dintre ei într-un mod care-mi dă fiori pe piele, dar când îmi iau ochii de la Roz ca să mă uit spre ei în cealaltă parte a mesei, nu pot spune care a vorbit.

DarjurcăafostJohnnie.

CAPITOLUL ŞAPTE

Uşa se închide.

Ţăcănitul tocurilor pe podeaua de marmură care se aude dincolo de uşă este dovada clară că da, s-a întâmplat cu adevărat.

Collins – *mhm, Sutton* – femeia cu păsărică dulce şi un fund incredibil, de care cu greu m-am dezlipit azi-dimineaţă, se află chiar aici, de cealaltă parte a mesei.

Şi, dacă ochii n-au vrut să creadă, erecţia fierbinte ascunsă sub masa de conferinţe a fost o dovadă suficientă.

Ar fi un eufemism să spun că am rămas blocat când am văzut-o intrând. Băga-mi-aş. Am înlemnit.

Ecoul râsetelor ei ajunge până la noi, făcându-mi testiculele să se strângă. încă mai are semnul pe care i l-am lăsat pe curbura umărului, acolo unde am muşcat-o când o luam pe la spate? Are vânătăi mici pe coapse, acolo unde mi-am adâncit degetele?

E normal s-o vreau iarăşi, deşi au trecut doar ^teva ore de când am iubit-o?

Fiindcă a fost atât de bine, încât aş face-o din nou P* loc, dac-aş putea.

Iar faphil <4 i-*m uimi« "*•*“ * '* St*^

•¡ptinr dratulr

Eu nu mă uit nirimW* înapoi <M o av, .Vtnodafâ Mai puţin anin» l-»m <w»MM»d«t afun,^ (de cafea, cu numele ei pe P»h*»ri l*n,ru cfl «m v^ ‘ ştie cA nu am uitat.

Şmcum. uite unde-am ajuns!

JJI naiba!”

Dintr-odatâ. a fi obligat să plec la Oceans Edg^ să-nu abandon« activităţile atent programate nu mi* mai pare un lucru aşa de rău.

Puţin soare, refulare prin sex şi, sper eu, problem cu reţeaua de telefonie pe insulă cât să-mi ofere o scuza plauzibilă să nu le răspund imediat fraţilor mei. toat* ar putea contrabalansa rahatul ăsta de schimbare de planuri.

Dacă fraţii mei vor să mă lege de mâini şi de picioare, măcar să mă distrez intre timp.

Şi-abia atunci îmi dau seama că în sala de conferinţe s-a lăsat o tăcere apăsătoare. Mă rotesc pe scaun cu faţa la fraţii mei şi-i văd pe amândoi cu braţele încrucişate la piept, stând cu ochii aţintiţi spre mine.

- Este o porcărie de idee, bombăne Ford în bărbi

- În sfârşit, cădem şi noi de acord, Ford, spun eu, intorcându-mă spre ei cu un rânjet care mai multe* sigur ii va scoate din minţi.

.Absolut perfect." Dacă mă obligă să fiu aici, să nti confrunt cu resentimentele lor de rahat, măcar îmi fac Plăcerea să-i irit şi mai mult.

fempip Să mă vo’ pe mine în paradis? Cu 0 femete care

arată oş$_{a?}$ Da. Este clar o greşeală.

- huse Hristoanel Chiar nu vrei sA te schimbi? pune Led8^r* impingftndu-şi scaunul departe de masă

sA în* înfrunta*

— Să tn* schimb? Ce s& schimb? Atitudinea? ¡ntcnţulc? Ce? Nu ştiam că în calitate de coproprietar $_S$ I,N. nu am voie să apreciez o femeie frumoasă. U naiba, n-o fac altceva decât să onorez numele companiei noastre.

- înseamnă să te comporţi ca un profesionist, zice Ford. înseamnă să-ţi ţii scula în pantaloni şi mâinile departe de Sutton.

- Da, cum ai făcut tu anul trecut cu... Oare cum o chema? spun eu, ştiind că l-am prins cu mâţa-n sac.

— Nu e acelaşi lucru, mă contrazice el.

— Da, cum să nu.

îmi dau ochii peste cap, simţind că mă sufoc în birou.

— Sau vrei să-ţi amintim de ce te afli în situaţia asta? Numele Gia îţi spune ceva?

„Du-te dracului!”, îmi stă pe limbă să-i răspund, dar mă abţin.

- Da, da. Ai dreptate, mârâi. Pe de altă parte, uit mereu că la noi se aplică regulile Ford şi Ledger, apoi regulile Callahan. Vă rog să mă iertaţi.

Ridic mâinile şi-i privesc direct în ochi pe amândoi.

- întocmai! Ledger aproape că scuipă cuvântul.

Tensiunea din încăpere poate fi tăiată cu un cuţit.

- întotdeauna s-au aplicat două reguli diferite în familia asta.

Muşchiul de pe maxilar îi pulsează, în timp ce se u*tă la mine.

K. BROMNERÍ:

- Deci, despre asta este vorba? întreh, n dispreţuitor. VA răzbunaţi pe mine pentru ce flu 5l alţii? Băga-mi-aş! S

-Apropo de băgat... Ai folosit suita nf)a trecută.

Uxiger nu întreabă. Afirmă, ca să mă prinr|x ua Cil gardi. a jos.

Şi reuşeşte.

îmi vine în minte apartamentul companiei. Ce| pe care îl folosim cu toţii ocazional, când nu este cazai vreun client acolo. Cel pe care l-am folosit noapte trecută.

îl privesc impasibil pe fratele meu, încercând să pricep încotro bate şi ce joc pune la cale, fiindcă regulile încă nu-mi sunt clare.

- Staţi cu ochii pe mine? Ce bine, chiar mi-era dor să îmi controleze cineva fiecare mişcare.

— Nu. Ridică din umeri. Nu-i nevoie să stăm cu ochii pe tine. Pentru că nu ratezi nicio ocazie să te comporţi exact aşa cum ne aşteptăm.

Mi-a dat o lovitură sub centură.

- Aşa, şi? Ce vrei să insinuezi, Ledger? Că m-am văzut cu cineva? Trebuie să vă dau nume, prenume şi recomandări ca să vă asiguraţi că e demnă de numele Sharpe?

Pe toţi dracii.

— N-ai dat dovadă de discreţie nici în

trecut. D$^{eC€}$ ai face-o acum? intervine Ford.

- Vezi că nu te prinde bine invidia, Ford, îl a$^{vert1'}$ zez, lansand săgeata din arc.

- Să sperăm că, oricine ar fi femeia pe regulat-o azi-noapte, eşti satisfăcut suficient încât s$^{ă''}$

departe de Sutton, spune el, fără sft cUpcascft

şi ■iiSn^-miBvertı8montuV

ŢC-ai transformat În paznicul meu?

-Nu, spune Udger. Tehnic, suntem

Pumnii mi se încleştează şj s. *

Putere», MUC«» ce percep ei drept nule""g. di!,,L mat în

nişte ticăloşi pe fraţii mei. ’ ’8 transf°r-

N»-i de mirare că abia aştept să p,ec naibii de aW

- Nu prea cred, Udger, Din câte ştiu, suntem parteneri cu dreptun egale, iar voi nu sunteţi şefii 1? Mai mu t, sunt un bărbat în toată firea, perfect cap™ , să aleagă cu cine să se culce. p

— Reprezentăm o companie miliardară care ar prefera să nu fie distrusă de alegerile tale.

îmi zâmbeşte arogant şi condescendent; ce n-aş da să-i şterg rânjetul de pe buze!

— Ah, stai. Pardon, spune batjocoritor. Ai făcut-o deja.

— Ce-am făcut sau n-am făcut eu noaptea trecută nu e afurisita voastră de treabă...

- Dragul de el, îngerul Callahan, care şi acum este convins că el nu face greşeli, zice Ford.

— Poate vrei să spui smintitul care e convins că nu face greşeli, intervine Ledger.

Ii privesc lung pe fraţii mei şi urăsc apăsarea pe care o simt în piept. Nu sunt deloc subtili.

„Cum e posibil să iubeşti şi să urăşti doi oameni în aceeaşi măsură?”

Cum am ajuns aici? Cum e posibil să se schimbe atât de multe în şase luni? Cum e...

- Mai las-o baltă, Ledger! Chestia asta cu iţi $v_{rva(j}$ binele, dorinţa ta de a deveni o figură paternă, începe se impută.

— La fel şi obiceiurile tale de băiat frumos şi pe^ câreţ. mi-o taie el. Nu te-ai săturat să te trezeşti mahmur în fiecare dimineaţă, incapabil să-ţi aduci aminte nuniele' femeii de lângă care te rostogoleşti afară din pat?

- Ba pe dracu, zic ameninţător, zâmbind larg când mă uit spre el. E mult mai bine aşa decât sâ încerc sâ mă acomodez cu un băţ în fund ca să merg cu spinarea dreaptă, deşi am impresia că tu te descurci admirabil.

— Da. A fi responsabil şi dedicat, pentru tine echj. I valează cu un băţ în fund.

îmi zâmbeşte la fel de larg, la fel de ameninţător,' privindu-mă rece şi perfect stăpân pe sine.

Exact cum făcea tatăl meu.

Priveliştea mă doare.

Eram sigur că se va-ntâmpla. Cearta. înfruntarea. Invidia manifestată, pe care nici nu am hrănit-o. nici n-o pot controla.

Chiar şi aşa... lată-ne, pregătind mănuşile peni ni cearta care fierbe de luni întregi.

De-aia am ajuns la club azi-noapte, de aici şi paharele de Johnnie Walker. Ştiam că aşa va fi.

Nu mai am unde fugi acum. Nicio femeie în cai»’ să mă pierd. Nici alcool în care să înec urâţenia situaţiei

Vor scandal? Atunci scandal le dau.

Ridic impasibil din umeri.

-Fiecare jeleşte în felul propriu. nnnfr.r

tU’jeleai? P[uf]neşte Ledger.

pentru că nu pot pleca de-acolo, scrâşnesc din dinţi. Scutur din cap, încercând să stăpânesc furia şi durerea care mă copleşesc. Pentru că i-aş da alt nume: *a provoca*

FA.UA ia <;io
ir

un. Aşa <’»m fti ^eut «Wntotdeauna. Diferenţa? <XÎ nu m«i c aici ca HA te protejeze de consecinţe.

|)e-ain m-nţi tichia nici, *forţai <k> ameninţări?* , nlg puneţi În locul meu şi sA vA irnpuncţi, vasăzicâ?

Ridic degetul mijlociu spre ci.

- Ţi s-n spus sA te prezinţi În firmă pentru rA n Tnit vremea sA faci ceea ce trebuie, la naibii!

- Dar n-ai zis tu cA trcnbii mea e sA regulez femei U întâmplare şi sA pAlez numele Sharpe? Despre asta e vorba acum? Pentru că, în cazul ăsta, mă bag.

- Tipic.

Clatină din cap şi jur pe ce vreţi voi că am un déjà- vu. Parc-ar fi tata, cu aceleaşi pretenţii, aceeaşi lipsă de înţelegere pentru ceilalţi. Doar că nu mai există nimeni care să mă sune, să-mi spună că înţelege şi că mă iubeşte indiferent de situaţie. „Cum făcea tata." N-o să urmeze altceva decât linişte morbidă şi resentimente. „Doamne, cât de mult îmi lipseşte!"

— De când te-ai transformat în tata?

— De când el a murit şi tu nu ai făcut pasul înainte să-ţi preiei îndatoririle.

— Dar sunt aici, nu? spun, ridicând din palme, cuprins de dezamăgirea pe care aseară încercam s-o-nec şi care acum se uită direct la mine prin ochii fraţilor mei.

— Ah. Da, spune Ledger. Mare mi-e mirarea că ţi-ai făcut apariţia după ce ai fost ameninţat de consiliul de administraţie cu vot de neîncredere.

— *Ce-ai zis?*

— Ai auzit perfect.

FA.UA ia <;io
ir

Mă ridic brusc de pe scaun, obligându-mă să merg spre fereastră ca să nu-i dau pumnul pe care-mi doresc cu disperare să i-l plantez. Mă consumă o mânie pe care n-am simţit-o niciodată înainte ca tata să moară.

4 mă dea afară din con'iHu?« *** *«*■»“•

d m> «*» * d“rere'J dar ascun<l '»M M ÎÎrecJarăte când totul devine mult prea 4

ţuutecutata. Chiar şi cu fraţii mei.

Sincer nu te-am auzit. Pumnii mi se înc| eş. ^tavâjâiecapul. Vreţi să mă dea consiliul afară?

Cum iţi aşterni... frate. Depinde numai de tine. Vu te inunzi comod sau vrei să demonstrezi că-ţi menţiponUi-

- Deci, despre asta e vorba? Clatin perplex din cap. Prea multă putere, Ledger. Ţi s-a urcat la cap.

- Poate, dacă ai fi stat mai mult pe lângă mine, ai ştii ce naiba se întâmplă, de fapt, susţine Ledger.

- Hei, Ledge? m-aplec înainte, coborând vocea ca să-l tachinez. Am impresia că tu eşti cel care are nevoie sâ folosească suita. Să ţi-o tragi cu cineva. Poate, daca mai descarci din tensiune, dacă practici un pic de dominaţie în dormitor, scapi de dorinţa de a...

-Nu e momentul de glume, şuieră el, lovind cu palma în masă.

- Nici să mă ameninţaţi că mă dati afară din coni- pama care-mi poartă »(^1 denume

urnele nostru, *Ctillahan.* Nu doar al tău.

din nou spiîX^ ° PnVlre Ledger- aP°' se'ntoarCC în ultimele

RAKO i„ ■

când să jonglăm cuZt >kT.ain spinările încerca să umplem golul pe r * , *e sp^ar8em’ ce-ai ftcut? Ai fost de negi* 3 tata. canc^ lU’ tate, afaceri pe jumătate lăsat ^burile la juni*;

'«olvate. Ai dispărut ca să-V

. î naibii de milă. Ei, ghid ce? Era şi (atăl nostru, P noi n-am t'al (U Nu ne-arn permis luxul . a tntoWN* spatele responsabilităţilor care ne asigură traiul, U8« a* dreP la^c» sunntem furioşi. Stai cu mâinile ncmd^te şi încasezi aceiaşi bani ca noi. Ori eşti parte jin fim'8 8Sta şi te plli Pe lreabă, ori afară cu tine.

Urăsc să le dau dreptate. Aşa este, *am dat* bir cu fugjţii. „Dar... Urăsc să recunosc că are sens ce spun ei.” şi ce presupune totul.

- Prin urmare, pentru voi *a mă pune pe treabă* înseamnă să mă trimiteţi la un resort în faliment, aştep- tându-vă să schimb totul? Ignorând faptul că suntem ¡ntr-o economie de rahat şi că resortul are nevoie de renovări masive? „Pe toţi dracii.” Faceţi dinadins asta, ca să dau greş.

„Cum am ajuns aici?”

- Nu aşa ne-ai făcut şi tu nouă? întreabă Ford. Ai plecat intenţionat, ca să dăm greş?

Nemernicul.

îi privesc lung pe fraţii mei, dar îl văd pe tata. *Şi simt brutalitatea golului pe care l-a lăsat în urma sa.*

— L-ai susţinut să cumpere afacerea, deşi noi ne-am împotrivit, spune Ledger.

— Proprietarul majoritar al firmei, la momentul respectiv, voia să cumpere proprietatea, iar eu l-am încurajat să facă ce-şi dorea.

- Proprietarul majoritar, *tata,* era bătrân şi suferea de demenţă în fază iniţială. Proprietarul resortului a vrut să-l păcălească. Eu mi-am dat seama. Ford şi-a dat seama. Isuse, şi avocaţii noştri şi-au dat seama! Dar tu erai prea ocupat să bată palma ca să i-o poţi trage fiicei proprietarului, aşa că nu ţi-a păsat de nimic altceva!

ine» un f»mn tn «4 “"** "K
stând piept în piept. . r> n »
* i ..»Nifi’iivi pe el, < nllnhnn. s»
- Rolul tău era ne norocita de firmă. Dnr «■ pmtwn ţv n.» S»)|ru car(, du P™
n„
semnat contra, tub rtb,,wşle pe zi ce I rece. Aşa că ce utz » munt şt care se praP”.
da. ai dreptate, e numai vina ta. *

.Ei nu erau acolo. Nu ştiu.

Nu înţeleg, deşt am încercat să le explic.

- Credeţi ce-i mai rău despre mine, ca de obicei. Nu-i aşa. l^edge?

- în ultima vreme? Da.

încuviinţează. Dar are ochii îndureraţi. Deranjat de ce a ieşit la iveală, dar fără nicio umbră de regret.

k – Noi nu suntem tata, Cal. Te iubim, dar nu ne B prefacem că nu-ţi vedem tâmpeniile. Nu-ntoarcem pri — F virea, nu-ţi căutăm scuze.

Mă apropii de peretele din sticlă, cu mâinile înfundate în buzunare, privind la oamenii fără nume şi chip de jos, dorindu-mi în clipa asta să fiu unul dintre ei.

Vor să dau greş. Să mă dea afară.

Dar nu asta voiam şi eu? Să mă eliberez de povara de a fi un Sharpe? S-aleg un punct de pe hartă şi să plec, să explorez? La naiba, n-am nevoie de bani, nici eu, nici ei, conturile noastre sunt destul de pline cât să trăim zece vieţi în huzur... Şi-atunci, zi-le să se ducă dracului, Cal. Spune-le că *ai învins.* Spune-le că...

„Nu pot.”

Avem totul *datorită tatălui nostru.* A construit *totul de la* zero şi, chiar dacă nu sunt la fel de însetat

de putere ca *ei, nu le pot* întoarce spatele, nu încă.

R nlngnnil lurnt m|„ rflm„ din e|

«J l f<>lo«.»MA irap,„riv(1 ttliimMum?

Sunt condamnat RA renovez resortul cu preţul nefericirii dacă accept să fiu ca ei. Şi sunt condamnai şi dacA n-o fac. dac A nu reuşesc să-l readuc la viaţă şi pierd tot ceea ce mi-e drag pe lumea asta, iar fraţii mei nu vor deveni mai puţin ticăloşi şi făţarnici, indiferent dacă accept sau nu bătălia.

- M-aţi vrut înapoi. *în carne şi oase.* Implicat M-aţi adus înapoi.

îi privesc pe amândoi, încercând să pricep ce s-a întâmplat. Cum de, în numai şase luni, moartea tatălui nostru a săpat o asemenea prăpastie între noi.

- O să mă duc acolo. O să văd care-i problema Sau poate nu. Cine ştie? Cert e că veţi avea în locaţie pe cineva care poartă numele Sharpe, ca să dormiţi mai liniştiţi noaptea. Râd sarcastic, iau o boabă de strugure din fructiera din centrul mesei şi mi-o arunc în gură. Aveţi grijă ce vă doriţi, continui eu.

Pornesc spre uşă, către libertate, dar cuvintele lui mă ţintuiesc locului:

- Noi credeam că-ţi vei dori să te implici, că-ţi vei dori să onorezi amintirea tatălui nostru, făcând să înflorească resortul pe care l-a cumpărat cu susţinerea ta, şuieră Ledger. Dar, evident, nu-ţi pasă câtuşi de puţin. ’

Nu mă întorc spre ei. Nu pot. Mă doare să-i privesc. Să văd în ei bucăţi din tatăl meu. Bucăţi de care eu n-am avut parte.

Poate de-aia am preferat să stau departe.

Poate e mai bine să caut valul de adrenalină

decât să-mi pierd zilele într-un nenorocit de birou cu o sută optzeci de grade vedere la Manhattan.

-°* ww«» * **m,i *S**
l<* <*⁰

Ar*lÎC^{ttt0U}

•^{u}

U*«’’’ ci.muritr

U**® ^{w} $_{te}$ virgine. O să accept $_{pt}$,^ o " convin $^{n'o}$ $s'o_{fac}$, $^{§i'o15}$"« td pentru c» « Jt la Ocean's Edge şi o $_{a\ k}$
“ -tansite de P"3”$_{tirii}$ lui Maxton Sharpé. Şt.$_{aix}$, " âe ârapi' am'»^{1} ,$_{răsesc}$ afurisita asta de 6n»i aura «•"’t » rare tata nu a reuşit s-o aiU 5,-0 sl $^{<Tiiesc}$JÎ «$_{u}$pat cu munca.
^{pwOT}X^“^^{netatcSharp}_,$^{nterna'mra'}$ Xaaeriu proprietatea oncm.

CAPITOLUL OPT

- E paradisul, Uzzy. Paradisul pe pământ, ascuns sub un decor învechit, care trebuie neapărat să dispară şi sub chipurile membrilor personalului care au nevoie de o tură pe la raionul zâmbetelor prietenoase.

- Şi nu pentru asta e prietena mea acolo? strigă ea în telefon. Să rupă gura lumii, să preia controlul şi să facă din afurisenia aia o afacere profitabilă!

Cine nu are o Lizzy, să şi-o cumpere. Omul care te pune în faţa adevărului chiar şi atunci când refuzi să-l auzi şi cea mai mare susţinătoare a ta când ai cea mai mare nevoie. Femeia care ţine de şase la tine acasă ca nu cumva să-ţi apară fostul iubit, în timp ce tu-ţi împachetezi la repezeală toate hainele de care ai nevoie.

— Asta intenţionez să fac, spun, privind în jur.

Palmierii se leagănă odată cu briza şi undeva la distanţă se aude cineva cântând la tobe. în faţa mea. se întind apele cristaline ale oceanului şi nisipul alb, în toată gloria lor.

în New York, plajele nu arată nici pe departe aşa. Nici resorturile.

Dacă Manhattan reprezintă siluete până la cer, kilometri de beton şi oameni care trăiesc într-un ritm alert, Ocean s Edge este exact opusul. Clădiri acoperite

cu scândură albă, deteriorate de vreme întind pe terenuri luxuriante, plantele tn> • •‘••U vibrante se ivesc lângă fiecare cărare, în fi sfera este liniştitoare şi plină de armonie ' *

Chiar dacă sunt aici de putină vreme să înţeleg de ce fraţii Shaqx? au achiziţionai o carte cu colţurile îndoite, cam dărăpănat d*’*1* potenţial uriaş să devină o locaţie de lux. ' ar ar*

- Spune-mi despre camera ta. Are ved ocean? Sau vedere la vreun grădinar sexy d până la brâu de la căldura de afară şi care să se să-ţi tundă gazonul gratis?

- Eşti dusă cu capul!

- Nu, sunt blocată aici, în New York, în timp ce t te bucuri de paradis. Râde. Deci? Camera ta?

— Este incredibilă. Oftez. Este în partea din spate a resortului, unde e cazat personalul, bănuiesc, deci zero vedere la ocean, care e rezervată pentru clienţi, dar, în rest, este perfectă. Are ferestre deschise, prin care se aude sunetul oceanului şi foşnetul palmierilor. Este ideală.

— Sună incredibil, dar ce înseamnă mai exact *secţiunea personalului?* împărţi camera cu o persoană necunoscută? Asta ar putea fi o piedică la tot sexul de care vei avea parte.

— Desigur. Fix Ia asta mă gândeam şi eu. Pufnesc. De fapt, am patul propriu, o baie şi camera dă spre o zonă comună cu o mică bucătărie, pe care o voi împări[1] cu persoana care ocupă camera vecină. Un fel de apartament cu două dormitoare.

— Şi cine ocupă cealaltă parte?

— Nu sunt sigură. Nici nu am avut timp să verificam pierdut destul cu închiriatul maşinii. Practic, a lăsat bagajul şi m-am dus direct la prima şedinţă.

şi? A mers bine?

N-a mers în nieinn fel, fiindcă a font amânată

• r71U î" scarrt nsU' Nu cR nvnş Ptonto pentru că *"*’ meat să-mi trrtg s",h'tu' şi ∗ft n'R h'u ur de loc. De U trettb&‘ **"" şi? Ti«'tras sufletul, te-ai relaxat? Eşti sigură .te sinii W«e?

Sincer, da. În momentul ăsta, ţin în mână un nl <nl o umbreluţă de hârtie şi, dacă-mi permiţi să ^vlg. stau cu picioarele în nisip.

Uau! Sunt cu *adevărat* impresionată.

- încerc, spun şi tonul mi se înmoaie când ridic „ soare, închid ochii şi-i las razele să-mi încălţaţa spiv – e xească obrajii.

- Ştiu că încerci. Pot să îndrăznesc să te întreb dacă a încercat Clint să te contacteze ca să te convingă să renunţi la noua ta viaţă?

Oftez a resemnare.

Bineînţeles că da, însă nu m-am răzgândit. Mi-a trimis un mesaj să mă întrebe daca i-am luat cravata albastră cu galben de la curăţătorie şi să-mi spună să nu uit să pregătesc rochia neagră cu decolteu pentru cina cu şeful său.

— Deci, este încă în faza de negare.

- Nu cred că e vorba de negare. Mai degrabă... de grandomanie? Aroganţă? Nici nu ştiu cum să-i zic, dar îl a>teaptă un moment de deşteptare cu gust amar când va vedea că nu mă prezint la cina cu şeful lui.

~ Promiţi? întreabă precaută Lizzy.

— Ai uitat că sunt la sute de kilometri distanţă în j.*Pa ast a? S-a terminat, Lizzy. Am pus punct definiv- Nu mă întorc şi n-am alt regret în afară de faptul că

mi-am irosit timpul. Cred că am confundat dato iubirea şi asta e vina mea. (1j

Tace, spimându-mi astfel că nu mă judec* sunt mai mult decât recunoscătoare. * ?i ii

Clint crede că mă voi întoarce pentru că nu nn trăiesc fără el. Se inşală. *Se inşală amarnic.* 85

Iar ce s-a petrecut în noaptea despărţirii tura care mi-a trezit toate simţurile la viaţă şi 2j/j av∘0, au urmat după ea, în care m-am cufundat fără *rj* detaliile acestui proiect, mi-au demonstrat cât am greşit.

Şi, mai ales, când pui capăt unei relaţii după d ’ ani, ar trebui să te simţi tristă, îndurerată, nu uşurată cu regrete.

Cred că toate astea vorbesc de la sine.

- Sunt mândră de tine, murmură, făcându-mi zâmbetul degajat să se lărgească şi mai mult.

- *Asta* este exact ceea ce am nevoie în clipa asta. 0 vreme să fiu plecată departe. Un nou proiect asupra căruia să mă concentrez. O experienţă nouă de care să mă bucur. Şi...

— Tripletul pe care vrei să-l regulezi iar.

— Eu... Aăă...

- Ţi-a mâncat pisica limba? Fiindcă sunt siguri că am dreptate.

— Nu mi-a mâncat pisica limba. Mi-ai închis? pentru că uneori spui nişte lucruri şocante.

— Faptul că vei lucra cu bărbatul care, $ te-a regulat până ţi-ai pierdut minţile, *asta e* arată fii obligată să munceşti cot la cot cu un bărbat ca exact ca cel care ţi-a şoptit vorbe murdare a până ai uitat de tine şi să nu-ţi poţi lua gândul de petrecută împreună, în timp ce el vorbeşte desp

. migraţilor şi plângerile clienţilor, e chiar mai rău. >

alte cuvinte, eşti terminat» dacă e el, ȅşti terminată şi ? c" nu ® el’ P⚬8te SOlU'⁎n e Sfl SÎ),iC'ti Un scn(,vi9 triP,u “’¿rtxolvi situaţia.

' __ Ai o minte mult prea murdară, râd eu, atrăgând atenţia unei femei aflate în trecere.

- Ştii bine că te-ai gândit la asta. Ce femeie sănătoasă la cap n-ar face-o?

_ Poate. Un zâmbet mi se conturează pe buze, par nu se va întâmpla. N-am să mă culc cu şeful meu. Fără sendviş triplu. Fără nimic.

însă e suficient gândul şi simt cum coapsele mi se contractă.

Nu e deloc un semn bun.

- Callahan. îi pronunţă lent numele, ca şi cum ce i-am zis a intrat pe o ureche şi i-a ieşit pe cealaltă. Mi se umple gura. Crezi c-o să te lase să-i zici Cal când o să cădeţi pradă pasiunii? *Oh, Cal, vreau penisul tău enorm, iubitule!*

— Isuse. Nu vreau să vorbim despre asta. Nu te culca cu şeful tău este o regulă pe care n-am de gând s-o încalc. Am prea multe de pierdut.

Modul sugestiv în care râde mă face să-mi dau ochii peste cap.

— în cazul ăsta, o să asişti la un monolog, draga mea, pentru că eu vreau să vorbesc despre asta.

Oftez drept răspuns, dar zâmbetul pe care ea nu-l poate vedea mi se lungeşte până la urechi.

— Din câte-mi amintesc, citez, a fost *cea mai bună Partidă de sex din viaţa ta,* continuă ea. *Cutremurător,* tot un adjectiv pe care l-ai folosit. *Nu cred că-l poate ^ala cineva vreodată* este un alt mod în care ai descris

situaţi». Nu sli» pm«[1]"[1].[1]"' >'"[r]; ,î» "plm, partid» de sex (Kt de >»'"« merlis "-<1 întâiei

- în oricare altă situaţie, da *Poate. ""*

Mă uit de jur-împrejur să mă asigur c8 n nimeni cu urechea la conversaţia noastră. %

.Poate.

Nu cred că am spus aşa ceva! Nu există nipi *poate* o să mă culc cu şeful meu. c"în

- Nu pot să risc când am oportunitatea a. t Lizzv. Sunt prea multe în joc. Şi pentru ce? p$_{entr}$^' partidă bună de sex cu un bărbat care are scris în fru$_{nt}$° aventuri de-o noapte? Sunt mai mult ca sigură că ş$_{ocil}$| pe care l-am simţit când am intrat în sala de conferinţe a fost de zece ori mai puternic pentru el. Eu n-am mai făcut niciodată aşa ceva, dar el, clar, da.

- Nu e nicio ruşine să fii în niciuna dintre cele două situaţii.

- Nu, dar dacă ar fi vrut numărul meu de telefon ca să ne cunoaştem mai bine sau dacă ar fi fost interesat să ne mai vedem, mi-ar fi lăsat o cale să-l contactez sau m-ar fi trezit înainte să plece. Ceea ce nu s-a întâmplat. Şi asta spune cum stau lucrurile. A fost o dată şi gata, ceea ce este în regulă.

- Deci, nu ai nicio problemă să te afli lângă el şi să lucrezi toată ziua cu un bărbat care ţi-a dat lumea peste cap?

E posibil să nu fie el.

- Corect, dar dacă este... Vrei să spui că nu o să fie JL[C] *Că n, ‘osă simti fluturi în părţile intime ori?* într un f?[1111] e se at[i][n]8 întâmplător sau dacă s-ar ui[a] mtr-un fel anume la tine?

Dat fiind[E]eă'[SCUt]^**' z*cem Johnnie e are la dispoziţie numărul meu de tele

Lftcva zile bune şi încă nu n sunat, nu contează câţi Îtuii Mint. P<’",ni că vânătoarea s-a încheiat şi nu mai ^..-•H'emine.

_ Chiar şi aşa, l-ai putea convinge că e doar sex, L . 0|,|igaţii. Sex de dragul sexului. Sex de relaxare EJ*, O zi lungă Şi frustrantă. Sex de...

_ Am priceput, spun, fâţâindu-mă pe scaun, cu Lg-iiiea lui între coapsele mele în minte, masturbân- *’niŢe cU mâinile sale puternice. Dar, cum ziceam, poate âhan nu e Johnnie.

- Dar dacă este...

- Unu...

— Dumnezeule, numără! râde Lizzy. Asta înseamnă că urmează să stabileşti nişte reguli.

Chicotesc şi-o iau de la capăt.

— Unu, porneşti de la presupunerea că vreau să mă culc din nou cu el.

— Pentru că aşa e.

r „Aşa e.”

- Poate a fost un inorog. Şi poate inorogul se călăreşte doar o dată, fiindcă e magic şi nu e scris să mai urci

rdată pe el.

— Un inorog? Dumnezeu să mă ajute.

L – Doi. Poate Callahan nu a fost Johnnie. Ce fac? P întreb direct, riscând să mă dau de gol că m-am culcat w unul dintre fraţii lui? Vreau să zic... Nu e tocmai de augur dacă vreau să-mi păstrez locul de muncă.

| – Adevărat, dar...

~ Şi trei, dacă este el şi ar fi vrut să clarifice lucru- ((l1 mine înainte să ajungem aici, ştia unde să mă ^ască. Tot ce trebuia să facă era să sune şi să vorbim. d suficient

să spună ştii, *e o situaţie incomodă, dar afecta relaţia noastră profesională sau rolul tău*

i„ pwiertxl nost™. S*» .car “X "’.nunat, </
<a rtmânil fnW noi «w.
vMPw a«« « los< mcrMM * „reo" M ne * Lem Dar telefonul nu a sunat, ceea ce mă face a J Tm> vrea să descopăr care dmtre «treia fost. To« cârtite se află în mâna lut în momentul ăsta. Nu-l forţa să joace.

Nici eu nu sunt foarte sigura cum mă simt în legj. tură cu tot ce se întâmplă. Respinsă, dar uşurată. Neliniştită, darîmpăcată.

Sau, pur şi simplu, nebună de legat. Eu, una, votez pentru ultima variantă.

— De acord.

- Şi patru? Este şeful meu. Nu pot să mă culc cu eL N-ar face decât să tulbure apele tocmai când s-a ivit o oportunitate profesională uriaşă pentru mine.

- Am înţeles, bolboroseşte ea, dar eu continui să sper în puţin sex sălbatic.

- Excelent. Mă bucur că măcar una dintre noi două înţelege.

CAPITOLUL NOUĂ

Mă dor ochii şi am capul terci de la atâtea cifre Atentării de la clienţi şi toate rahaturile cu care am incert sâ mă familiarizez în ultimele patruzeci şi opt de ore.

A trecut ceva vreme de la ultima dată când a trebuit să mă ocup de porcării de genul şi-acum mi-am adus aminte de ce am făcut tot posibilul să le evit. „îmi mănâncă sufletul. Tâmpenii pe care le poţi interpreta m şapte feluri diferite, în funcţie de zi şi starea de spirit.

Dar m-au măcinat cuvintele lui Ledger când am părăsit sala de conferinţe.

M-am îmbătat, practic m-am făcut pulbere, de-rulând în minte nenorocita de ceartă, fiecare cuvânt în parte.

Mai ales în legătură cu tata şi cum să-l onorez, transformând într-un succes ultima lui achiziţie. Să iau resortul ăsta mediocru şi să-l transform într-unul de lux, ca toate celelalte proprietăţi S.I.N.

$i-apoi, am băut din nou. Să-mi îngrop durerea Pierderii tatălui meu. Să alimentez furia pe care mi-o Pricinuiesc ameninţările şi supoziţiile fraţilor mei. Să Potolesc dorinţa de a o suna pe Sutton şi s-o regulez

•araşi.

Toate trei mi s-au părut la fel de valide şi i$_{mp()r}$ tante. Încă mi se par.

Şi totuşi, când m-am trezit cu o mahmureaij cruntă, mi-am propus să mă adun.

Să mă duc la resort. Să-l transform cât de repetfţ, pot şi-apoi să mă îndepărtez şi să mă-ntorc la punctul meu de pe hartă unde să pot dispărea. Ah, şi trebuie să-mi ţin mâinile departe de Sutton.

Ceea ce, dintre toate trei, mi se pare indiscutabil cea mai neplăcută decizie.

Dar nu asta se aşteaptă Ledger şi Ford de la mine? Să-mi pierd vremea după fustele ei (sau ce se află sub ele) şi să nu-mi fac treaba?

Ha! Dar uite că sunt aici, îngropat în foi de calcul şi rapoarte de la directori, blocat într-un birou, ispitit de paradisul de dincolo de fereastră, încercând să termin cât mai rapid înainte de şedinţa cu Sutton şi cu directorul resortului, Brady. care e programată peste câteva minute.

Sutton.

.Rahat."

O încurcătură afurisită de dimensiuni epice.

N-am cum să mă culc cu ea, corect? Nu aşa mi'^{al1}’ propus? Că dacă sunt aici, o să mă implic cu tot sufletul, chiar dacă presupune să renunţ la plăcerile mele?

E nedrept pentru ea. S-o las să se-ntrebe t°' timpul, să încerce să ghicească dacă sunt *el.* Jo^^{16} ■ ^{3} |^{T} A ^{A}< ^{e} Ce' ^{ma}’ b*^{ne} P^{entru} amândoi. E n’^{111} 3^{u} Îi ^{n}a x^{tie};$^{Nu\ 0\ 84\ 56\ simlă\ r5nită_Lucrurl}$ trebuie să rămână platonice.

• Fără Sex- F4r4 sentimente şi raşt Fără regulat. Doar eu, retrăind în fiecare neno^[1]

[1] AHA HK;IU. n.

de moment amintirea plăcerii pe care am aimţit-o când eram în ea.

„par cum să le ţii departe de cea mai bună partidă de $ex din viaţa ta ?

Gata. Am spus-o. Pentru că a fost." Ea tot serii. Şi nu am încetat să mft gândesc la partidă sau |a en de când am ieşit pe uşa camerei în acea dimineaţă.

Pot să mă mint cât vreau că a fost o aventură de-o noapte, că o ştiam amândoi când ne-am dus în suită, aşa ci nu e mare scofală dacă nu-i mărturisesc că eu am fost cel cu care s-a culcat. Dacă nu ne-am fi reîntâlnit, nu ar fi aflat niciodată, aşa că acum nu face nicio diferenţă.

Problema sunt eu.

0 doresc din nou.

Nu pot să mi-o scot din minte, mă gândesc numai la ea, la corpul ei, la geamătul subtil care-i scapă de pe buze când are orgasm.

Ce bărbat ar putea?

— Rahat, bombăn, luând de la capăt raportul pentru a zecea oară, simţind cum mi se întăreşte doar gândindu-mă la ea.

Presimt că o să trebuiască să mă masturbez des în viitorul apropiat.

Acelaşi gând îmi revine în minte câteva minute mai târziu, în timp ce traversez grădina care se întinde de la Ocean's Edge până la The Cove, restaurantul de lux al resortului, unde va avea loc şedinţa reprogramată. Poate ar fi mai bine să mă furişez înapoi la vilă şi s-o fac înainte de întâlnire. Să mă masturbez imaginându-nu-o Pe ea, astfel încât atunci când mă voi afla în faţa ei şt

voi simţi parfumul subtil care-i acoperi pielea s ^-ntărescâ pe loc.

K HRIAUUR'-

E prima dată când mi se întâmpla asta. Să nevoia de a doua oară. Să am nevoie de mai mult. pur şi simplu, să doresc.

Intru în restaurant cu laptopul şi câteva foi „... braţ şi mă uit în jur. E prima oară când mă aflu aic" Vivace, mobilier din lemn de culoare închisă şi difuze care creează atmosferă, fără să distragă atenţia de la adevăratul spectacol: oceanul aflat dincolo de terasă.

Observ oaspeţii. Judecând după îmbrăcămintea lor şi bijuterii, aparţin clasei mijlocii. Nu sunt oameni dispuşi să arunce cu banii, ci oameni care au pus bănuţ lângă bănuţ ca să poată afirma că au vizitat Insulele Virgine şi care nu-şi permit să plătească activităţile care far să merite cu adevărat experienţa.

Oricât de urât ar suna, nu sunt clienţii pe care ii caută brandul S.I.N. Ne dorim să atragem clasa superioară. Elita. Oaspeţii care nu ezită când întind cârdul American Express Black ca să cumpere suveniruri şi taine din multitudinea de magazine pe care o avem ir. resort sau să cumpere toate locurile disponibile la o excursie doar ca să-şi asigure intimitatea. Ei sunt cei care ne-ar permite să ridicăm preţurile şi nici n-ar clipi- După rapida evaluare, pornesc pe culoar, înapoi spre încăperea unde are loc şedinţa. M-ain gândit că o întâlnire de afaceri la cină cu Sutton şi directorul resortului ar fi un mod drăguţ de a sparge gheaţa.

că prezenţa altei persoane mă va împiedic mi mcalc Promisiunea pe care mi-am făcut-o de > «•-■spune lui Sutton cine sunt.

când m« murmură 0 voce suavă din spatele m« X“,X'T’™ “to modiMri ee ir*1'

‘•useintenoruiu1restaurantului

“ Scuze.

FAHA HIX.HE Î E

Mă dau la o parte şi-i anine femeii un zâmbet, pasul ii ezitft când îmi întâlneşte privirea. Este înaltă cu părul arămiu şi un trup nemaipomenit, dar modul în care surâde şi expresia admirativă pe care mi-o aruncă inii spun că aş putea-o avea fără prea mult efort.

- Nu-i nimic. Masa mea este într-acolo.

Indică spre dreapta, îmi mai aruncă o privire şi porneşte pe coridor către masa ei.

O urmăresc o vreme, întrebându-mă dacă ar putea fi soluţia pi oblemei mele. Sa găsesc o altă femeie care să mă ajute să-mi şterg gustul lui Sutton de pe limbă şi amintirile care mi s-au întipărit în minte.

Să regulez ca sa uit. Un concept nou pentru mine, dat fiind că pot da uitării destul de uşor, de obicei, dar e plauzibil şi mai ales, fezabil.

Tocmai când ideea începe să prindă rădăcini în mintea mea, se face nevăzută în clipa în care ridic ochii şi o văd pe ea.

Sutton Pierce.

„Isuse Hristoase!"

Ce femeie superbă! Nu există alt mod de a o descrie. Este, pur şi simplu, splendidă.

îmi ofer plăcerea de a o studia un moment, în timp ce discută cu şeful de sală. Are părul strâns la ceafă într-un coc lejer şi câteva şuviţe libere îi încadrează chipul. E îmbrăcată cu o bluză galbenă, fără mâneci, şi poartă brăţări de argint la încheieturi. Zâmbeşte blând şi are o privire caldă când continuă conversaţia.

Cine naiba e femeia asta şi de ce nu-mi pot lua ochii de la ea?

- Callahan. Văd că ai reuşit să scapi de pe pistă.

Mă-ntorc şi-l văd lângă mine pe Brady,

directorul resortului, cu un zâmbet larg şi mâna întinsă.

' AmrC"mL şi-m»înlorc atcnVa spre bftrhatui ţi

strâng ma™ '

¡lat în Manie a. ghzonant şi un zâmbet

E înalt şi z'tl ■

inWT r fericire pentru noi, cerul s-a

înseninat bucX de un apus minunat

în prima ta seară Ici »*'• r“”i”d"-n’ă în

- Domnilor, spune Sutton. Mă bucur că ne putem aşeza la masă, în sfârşit, ca să discutăm despre cum putem face resortul mai atrăgător, dar, mai ales, profitabil.

Muzică pentru urechile mele, spune Brady.

Sutton se întoarce spre mine pentru prima dată. Zâmbeşte cu generozitate şi are o expresie ageră. Ne privim câteva secunde şi mâ-ntreb dacă şi-a dat seama.

- Sutton, zic, înclinând din cap ca să mă-mpiedic sâ mâ uit la ea prea de aproape.

- Încântată sâ vă revăd, domnule Sharpe.

(aHahan. te rog.

dtJ-w luăm 7 Semn Spre masâ- invitân' ce pot face. a$tept să am şansa de a vă arăta

răspunsul. & m 0 ilud> Pentni că trupul meu ştie socotit

eu. 3 CU pre^cu,lj]l o să *fie mai grea decât primele impr^n*

*aPeritive, discutăm despn**

(aod vin salatele ni ^e a Ocean s
desP^ faptul că în despre ^Ptările oaspeţilor

principal. ne concentrăm asuprii proiecţiilor bugetare şi problemelor privitoare la personal.

Conversaţia este la fol de plictisitoare şi anostii ca uitatul la pereţi, iar eu sunt constrâns să-mi reamintesc permanent că ar fi indicat să nu înă uit la Sutton.

Să diminuez senzaţia apăsătoare pe care o simt intre picioare.

— Avem o lungă listă de aspecte de rezolvat, iar timpul alocat e scurt, deci, cum vrem s-o facem? întreabă Sutton.

«Mergem la tine în cameră. Găsim cea mai apropiată suprafaţă sau podea. Şi ne-o tragem până nu mai putem să mergem.”

îmi scutur gândul din cap şi-i observ pe amândoi privindu-mă.

— Ah. Da. Scuze. M-am pierdut în detalii. Le zâmbesc. Ce ziceţi dacă bem un pahar după cină şi discutăm următorii paşi?

Se uită unul la celălalt şi ezită. Tehnic vorbind, sunt şeful lor şi-i invit să bea în timpul programului de lucru.

- Vă asigur că nu e un test. în următoarele luni, vom petrece mult timp împreună. E vorba de un pahar ca să sărbătorim, dacă vreţi.

— Desigur, spune Brady. Mi-ar plăcea.

— De acord. Da, spune Sutton, făcând un semn ospătarului din apropiere, care ştie cine suntem şi că trebuie să ne satisfacă aşteptările.

- Domnule? întreabă ospătarul.

— Am dori să comandăm ceva de băut. Pentru domnişoara un...

— Tom Collins, spunem la unison.

Sutton tresare.

.Oh. Rahat!’

- De fapt. începe Sutton, nu vreau bllins. Utl Tom

Mă fixează cu privirea, în timp ce eu f ac o . 4-am dat de gol. Ce idiot! gnn M.

- Apreciez gestul, Callahan, dar, sincer ini-am dat seama că nu-mi mai place. ’ tOcn, ai

- Urăsc când mi se întâmplă asta, exclamă Bra4, fără să aibă habar în ce se bagă. De obicei, mă ab t *A* la obiceiurile mele după o seară în care am mâncatn mult. Se-ntoarce spre ospătar, fără să bage de seamă fulgerele din ochii lui Sutton. Pentru mine un nu Fashioned. ’ W

Sutton strânge din buze, fără să-şi dezlipească privirea din a mea.

— Aşa e, Brady. Trist când băutura ta preferată prinde un gust amar.

-S-a supărat? Pe mine?” Se-ntoarce spre chelner.

- Pentru mine, un Negroni. Băga-mi-aş. *Este* supărată. Ce dracu’? ~ Si pentru dumneavoastră, domnule?

CAPITOLUL ZECE

- Un Johnnie Walker Blue, vă rog. Ca de obicei, spune, firă să-şi ia ochii dintr-ai mei.

„Ce. Mama. Dracului?"

Callahan e Johnnie? Şi a ştiut în tot acest timp. Expresia surprinsă de pe chipul lui când s-a dat de gol a fost Înlocuită de un zâmbet arogant şi nu-mi dau seama dacă e o provocare sau o invitaţie. Dar, să fie clar, i-am văzut clar şocul gravat pe faţă. Şi, ţinând cont de faptul că tocmai şi-a desfăcut primul nasture de la cămaşă, e limpede că nu voia să aflu. Totuşi, nu văd nicio urmă de jenă pe chipul lui; mai degrabă, o aroganţă enervant de atrăgătoare.

— Se pare că nu sunt genul care să-şi schimbe obiceiurile, indiferent de situaţie.

Strâng din buze şi pufnesc încet, conştientă după conversaţia din seara asta că Brady este un fin observator.

- E bine de ştiut, murmur, încercând să-mi dau seama ce vrea să spună Callahan mai exact.

Că nu-mi cere scuze pentru ce s-a-ntâmplat şi c-o va face iarăşi cu prima femeie disponibilă ca să se răzbune?

Sau că i-a plăcut ce s-a întâmplat între noi şi îşi ,re$'c să o facem din nou? Şi, dacă îşi doreşte asta, este ar

pentru că l-am prins? Pentru că i-a luat-o gura pe dinainte?

Nu că aş avea motive să mă plâng de gura

„Pe bune?" De asta-mi arde mie acum? î • picioarele subtil. 11,1!

Tot ce-am afirmat, că n-o *să mă culc cu ei că e şeful meu* şi, în prima clipă în care Callahan *¡S^* firmă că *el* e aventura mea de o noapte, mintea mi se'?" imediat la multiplele lui... Mhm, *abilităţi? UCf*

Strâng pumnii de furie. Sunt mânioasă pe mine? pe mintea mea. Şi pe el, pentru că nu se poate să anina astfel o bombă, o bombă pe care, în mod evident, o ţinea pregătită pentru momentul oportun în interes propriu şi spre beneficiul lui, şi mai ales pentru că are impresia că« putea accepta vreodată situaţia asta.

Ei. bine, nu.

Ce mă enervează cel mai tare e că nici măcar nu sunt sigură de ce. Ştiam în ce m-am băgat în noaptea aceea, aşa că ce s-a schimbat între timp? Nici nu ar trebui să conteze dacă lucrez cu el sau nu, pentru că oricum » trebuia să ne mai întâlnim. o

Şi-atunci? Mă enervează că a aruncat adevăru' bombă şi-apoi a zâmbit îngâmfat la mine, ca şi c.u’? pt bun să nu bat din gene către el şi să-mi cadă lenje mine doar pentru că am aflat că el e Johnnie?

Nici moartă. *

Cel puţin, asta continui să-mi repet, dorinţa din mine prinde viaţă când văd cum absent degetele pe buza paharului.

Degetele acelea.

Mâinile acelea.

Gura aceea. . j^ai^

încetează! Nu te mai gândi la asta! U1 e Punct.

Nu. Se. Poate.

Este şeful tău.

Este. Şeful. Tău.

wŞj nu e doar şeful tău. îţi distrage atenţia tocmai când ai cea mai mare nevoie să te concentrezi şi să dai tot ce ai mai bun ca să reuşeşti să transformi resortul "

Trag adânc aer în piept ca să-mi revin.

- Deci, spune Brady, uitându-se când la unul când la celălalt, încercând fără îndoială să priceapă de unde a apărut atâta tensiune dintr-odată. Continuăm?

- Da. Desigur. Zâmbesc şi ridic din sprânceană Tu ce opinie ai despre toate cele discutate, Callahan? Ai fost destul de tăcut. în definitiv, e vorba de o proprietate Sharpe. Sunt sigură că ai ceva de spus, că ai idei despre cum am putea îmbunătăţi experienţa oaspeţilor noştri.

- Te referi la cum să-i ţinem aici sau la experienţă în general? întreabă el.

- Eu cred că sunt la fel de importante ambele, spune Brady.

— Sunt de acord cu tine, adaug eu. Atunci, haideţi să ne concentrăm mai întâi asupra experienţei.

— Ce-i cu ca? întreabă Callahan. Pentru o parte dintre oaspeţi, este una cu totul nouă. Pentru alţii, a da o fugă într-un resort la tropice este ceva ce fac în mod uzual.

— Deci, pentru ei nu e nimic special? Doar una din multele vacanţe? întreb, dar fără să gândesc prea mult.

— Noi sperăm ca experienţa să fie specială şi pentru unii, şi pentru alţii, dar nimic nu e garantat zice Callahan, lăsând capul într-o parte când ochii lui îi întâ – nesc pe ai mei.

— Evident, murmur eu.

— Dincolo de aspectele evidente, intervine ’ aruncând o privire la notiţele pe care şi le-a ua • ar fi

K mtoMi'i
facilităţi şi excursii îmbunătăţite, meniuri
modernizare* designului ca sSx ne ileâPa'n de aeru|
demodet. nun putem şti dacă se vor mtoarce
dientii? ""

- Fidelizarv, spun eu.

_ Dorinţa de a repeta experienţa, reformata Callahan şi pot să bag mâna-n foc c-o face doar ca să enerveze.

Ceea ce-mi confirmă şi expresia din ochii săi, parcă n-ar fi fost de-ajuns doar vorbele.

j\h, da? Provocare acceptată."

- Ce ziceţi să-i sunăm şi să-i întrebăm cum li s-a părut şederea? Să comunicăm într-un mod sau altul cu ei. Un mod de a le spune că, deşi vacanţa s-a încheiat, am fost bucuroşi să le oferim experienţa? întreb eu.

- Cum rămâne cu cei care au declarat clar de la început...? Ştiţi la ce mă refer, cei care nu au bifat căsuţa în care scria că sunt de acord să fie adăugaţi la liste de distribuţie sau alte prostii de genul ăsta? Cei care nu doresc să fie contactaţi după plecare, spune Callahan, ridicând din umeri. Care doresc să se bucure de experienţa în sine, nu să-şi strice amintirea retrăind-o?

— Mi-e greu să cred că un apel în care sunt întrebaţi dacă s-au bucurat de vacanţă le-ar strica în vreun fe amintirile, susţin eu, conştientă că mi-a intrat sub piele-

— Eu sunt de acord cu tine, Sutton, zice Brady.

Uar expresia i se schimbă rapid; se uită când b mine, când la Callahan, încercând să-şi dea seama cuifl' reacb°na< dat fiind că el este şeful. .
ne-ara $*' 'Teau să z*c- Contactând telefonic ceva în

K mtoMi'i

ĸ⟡»bditatea de a-i întreba dacă am fi P[utu] [â] SX“[“] [Sâ le] [îmbu]”«[a]tim perioada pet^“[8] Callahan^ '[mbună]t*t>m experienţa? repet« [abse]

încuviinţez, abţinându-mă cu greu să nu rânjesc. Deci, am reuşit să-i captez atenţia.

- Da. Şi cele mai extraordinare dintre experienţe pot fi îmbunătăţite. Ar fi arogant din partea noastră să ne ^nsiderăm... fără cusur.

- îmi place ideea, spune Brady. Operatorul telefonic ar putea urma o listă întreagă de întrebări de verificare...

Dar n-aud ce spune în continuare pentru că mă întorc de la Brady spre Callahan, care se uită ţintă la mine, cu un zâmbet strâmb pe chipul său minunat. Singurel de la masă care încă se referă la Ocean’s Edge este Brady, din moment ce, în mod evident, eu şi Callahan vorbim despre cu totul altceva.

— Nu pot spune că îmi displace ideea, admite Callahan până la urmă, chiar dacă sunt sigură că i-am călcat puţin pe orgoliu.

Ceea ce mă face să simt că am încasat o mică victorie.

- însă rămân de părere că le-am dăruit o experienţă memorabilă şi că nu avem motive să-i mai sunăm ca să le retrezim amintirile.

— Chiar şi aşa, un apel de curtoazie rămâne un gest frumos. Să le comunicăm că prezenţa lor ne-a încântat, indiferent dacă îi vom mai revedea sau nu. Măcar din respect.

~ Măcar din respect, murmură Callahan, sorbind băutură, privindu-mă în ochi peste buza paharului.

~~ După părerea mea, e un bun început, spune Drady, dând din cap convins. Am stabilit câteva puncte cu ^re să începem. Restul detaliilor vor veni de la sine pe Parcurs.

- De acord, spun cu mintea aiurită, nu pricep exact la ce se referă Callahan Pentru „ cu comentariu.

Dar cred că i-am ţinut piept cu brio.

Cel puţin, aşa sper.

- Callahan? Mai era ceva pe lista ta de discutat î seara asta?

Iarăşi zâmbetul ăla. Doar că acum e urmat de un hohot mic.

- Nu acum. Bănuiesc că avem multe seri la dispoziţie ca să conversăm despre complexitatea pe care o presupune să ne asigurăm că oaspeţii noştri se vor întoarce la noi.

- Aşa este. Desigur, obiectivul final este să-i readucem în oricare dintre proprietăţile pe care le deţineţi, sugerează Brady, încercând, în mod evident, să se facă iertat pentru câ s-a aliat cu mine. Tot ce trebuie să facem este să ne întrebăm cum să-i atragem să frecventeze exclusiv resorturile Sharpe Internaţional.

Încuviinţez spre Brady.

- După prima experienţă aici, sunt sigură că vor don să mai încerce şi alte proprietăţi *înfrăţite.* Mă uit ţintă la C allahan şi ridic din umeri cu o expresie stoică p[e] chip Vrea[U] să zic, de ce să te limitezi la un resort Sharpc există şi altele pe care le poţi încerca? Cine şti* Poate ţi se potriveşte altul mai bine. Şi, chiar dacă ar»[lâ e].’ [are] caracteristicile proprii. Cui nu’ P*ace să <ubă de unde alege?

albescinrh^ atât de tare paharul, încât ’[se] albesc mdieietunle degetelor.

Foarte bine.

Aşa-i trebuie.

CAPITOLUL UNSPREZECE

M-a provocat.

M-a privit în ochi şi m-a provocat cu rahaturile ei despre experienţe cu *al(i Shărpe.* Să vezi care ţi se potriveşte mai bine. Apoi s-a ridicat de la masă cu un rânjet, spunând că mai are câteva lucruri de verificat înainte de culcare.

„Ce dracului s-a-ntâmplat în seara asta?”

Dar e numai vina mea că m-a luat gura pe dinainte şi-am dat cărţile pe faţă, deşi nu plănuisem. Eram preocupat să nu-i permit să mă afecteze sau, mai bine zis, să nu las să se vadă că mă afectează, că n-am mai putut să gândesc limpede.

Mi-am petrecut restul bizarei înfruntări verbale agăţându-mă ca disperatul de orice, încercând s-o ţin departe de mine. Să o enervez şi s-o fac să creadă că nu mai vreau să am nimic de-a face cu ea după noaptea petrecută în suită, ca să-mi fie mai uşor să o îndepărtez. Să nu las dorinţa să-mi dicteze acţiunile, deşi ^ngele îmi fierbea în vene ori de câte ori îmi aruncam ochii spre ea.

Ironia situaţiei? Chiar nu-mi doream mai mult noaptea aceea împreună. Sexul a fost de milioane [r]» ca întotdeauna, când am închis uşa în urma mea şi

am plecat, s-a terminat în toate sensurile. Ani termi$_{nat}$ ci) ea.

Nu despre asta era vorba? Sex de consolare. Fără implicare. Fără regrete.

Dan în mod clar, nu terminasem deloc cu ea.

Nu când i-am comandat cafeaua de la Starbuclcs. Cu siguranţă, nu când şi-a adus funduleţul graţios în sala de conferinţe, lăsându-mă cu gura căscată şi cu o erecţie sănătoasă în pantaloni. Dar mai ales nu acum, când suntem obligaţi să lucrăm umăr la umăr pentru următoarele luni. Să doreşti pe cineva şi să nu te poţi comporta în consecinţă înseamnă că mă aşteaptă o perioadă groaznică şi lungă.

^Ai promis, Callahan?

Tipa are vână, asta e sigur. Şi de ce mă atrage atât de mult?

.Naiba să mă ia! Pe mine şi promisiunile mele."

Mă ridic în picioare, cu mâinile pe şolduri, şi nré holbez la lună. Nu văd flăcările torţelor de grădină, nici faţadele albe ale clădirilor. Nu aud valurile, nu simt mirosul oceanului. Nici măcar nu pot să simt că mă aflu în paradis, pentru că în clipa asta mă aflu într-o situaţi infernală.

Nu mă pot gândi decât la disputa pe care an[1] avut-o de faţă cu Brady. Nu-mi ies din minte râsu [e] delicat, privirea ei sfidătoare, provocatoare.

-La naiba cu îmbunătăţirile!"

Femeia asta e, în mod clar, diferită. A reuşit să ceva ce nu-i reuşeşte oricui: să mă scoată din pep*[11]' [f] îmi sună telefonul. J^dger." Exact ce-mi lip^[1] Avem de lămurit ce s-a întâmplat zilele [tre]^J dar, tipic familiei Sharpé, n-o facem. Ascundem

de covor, preftcându-ne că nu s-a petrecut

n'n" cţea ce înseamnă că are un singur motiv să mă

Rotesc din umeri, bucuros că am băut ceva înainte „j stau de vorbă cu el.

- Ledger.

Fără politeţuri. Nu meritä.

- Auzi, tu-ţi baţi joc de mine?! întreabă el, râzând.

— Explică-te.

Mă îndepărtez de alee în căutare de intimitate.

— Eşti acolo de numai o zi şi ai anulat prima şedinţă? Isuse, Callahan. Nici măcar nu vrei să încerci?

Simt cum mă încordez cu totul, maxilar, pumni, umeri. Dar când deschid gura, vocea mea sună rece şi distantă, ştiind bine că îl enervează.

— Eu credeam că nu o să staţi cu ochii pe mine.

- Câştigă-ţi dreptul şi n-o vom face.

A băut? Nu-i stă în fire să se relaxeze în miezul săptămânii.

— Ce doreşti, Ledge?

- Ce mi-am dorit dintotdeauna. Să te comporţi ca un adult asumat şi să-ţi faci treaba. Ceea ce, evident, nu reuşeşti. Pufăie sarcastic. Cum naiba avem acelaşi tată?

Cuvintele mă izbesc în piept cu puterea unui berbec de asalt. Ne-am mai ciondănit, mai ales din pricina modului diferit în care ne-a tratat tata, şi totuşi, intern fraţi... E încă cel mai bun prieten al meu. Sau... ero- l’iecare fibră din mine se răzvrăteşte la auzul cuvintelor lui.

~ 0 să mă prefac că n-am auzit ce ai *spus, frate,* at printre dinţii strânşi. Şi-apoi vom începe conversaţia

de la capăt. înainte sA mA înfurii, să-ţi blochez nu de telefon şi sA tc-mpiedic sâ mA ameninţi iarftşi Ca^l copil- Inspir adânc. Deci, spune-mi. cu ce te pot tyu^?Un

- încetează cu jocurile de rahat. Eşti acol munceşti, sâ dai un bun exemplu membrilor p^ ° M lui. să atli la ce st ne aşteptăm din partea lor, nu să Iezi tot ce prinzi, ca un băiat de bani gata.

- Ledger, îl avertizez, termină dracului.

- De ce? Tu o să continui să te comporţi ca de obicei, aşa că la fel o să fac şi eu.

- Deci, aşa vrei să procedăm?

— Se pare că da.

— Atunci, fă bine şi verifică jurnalul de zbor al lui Silas. spun eu. referindu-mă la pilotul avionului privat al companiei. O să-ţi dezvăluie că am rămas blocat pe pistă când era programată şedinţa, din cauza fulgerelor cauzate de o furtună neaşteptată care a măturat insula Şaizeci şi şase de minute pe pistă cu avionul oprit, mai exact. Prin urmare, am reprogramat şedinţa, care a avut loc acum două ore şi care tocmai s-a-ncheiat, nu că ţi-a$ datora vreo explicaţie. La naiba! Păşesc dintr-o parte în alta a luminişului. Ledger, eu te iubesc, dar în clipa asii nu-mi place deloc de tine.

— Atunci, ştii şi tu ce sentimente m-au încercat pe mine de cincisprezece ani încoace, de când a n,u mama.

Iată prăpastia. Fără subtilităţi. Fără nicio av«®’ zare. S-a căscat, pur şi simplu, sub ochii mei.

Şi, pentru că nu mai am nimic de spus, închi fonul fără să mai adaug o vorbă. .

Apele întunecate ale oceanului se-ntind mea. valurile plescăie la mal, dar eu am inaxila^ de încleştat, încât mâ dor dinţii.

FAHA RFGHFTK

K
M

Pe toţi dracii. Mi s-a făcut lehamite de toate." în vila din apropiere se aprinde o lumină şi din tele draperiilor trase văd mişcându-se silueta unei f’mei. Mă uit la ea cu ,n*ntea împrăştiată, fnistrat din nou de dorinţa care-şi face apariţia lângă furia pe care 0 simt împotriva fratelui meu, exact ca un musafir nepoftit-

Picioarele mi se mişcă fără să gândesc. în clipa asta, nu-mi doresc decât un singur lucru. Şi doar o persoană mi-l poate oferi.

Mi-am ţinut promisiunea timp de douăzeci şi patru de ore. Mi-am bătut recordul personal. E, totuşi, un progres.

Dacă tot sunt oaia neagră, atunci e cazul să-mi câştig apelativul.

CAPITOLUL DOISPREZECE

- Distanţa e un lucru înţelept, şoptesc ca pentru mine, trâgandu-mi maioul pe cap. Spaţiul, tot un lucru înţelept, hm iau pantalonii scurţi de pijama. Să nu mă uit la el. să nu-i studiez mâinile şi nici să nu-i simt parfumul de apă de colonie e şi mai înţelept. Nu de alta, dar s-au dovedit toate foarte dificile în seara asta.

Ridic capul şi-mi privesc reflexia în oglinda înaltă de la podea şi până la tavan, aflată în fata patului meu. Mi-am strâns părul castaniu într-un coc lejer şi chipul mi-e proaspăt demachiat.

— Vorbeşti ca o nebună, Sutt.

Nebună de legat, ca să fim precişi.

Dar bărbatul ăsta arogant şi sexy mi-a intrat la suflet şi nu pare că vrea să plece de-acolo prea curând.

Soluţia? Mai mult vin – da, clar – şi să mă concentrez la milioanele de rapoarte, până când creierul meu obosit nu va avea de ales şi va cădea pradă somnului, fără urmă de vreun gând la Callahan Sharpe. „Sper. Deschid uşa la dormitor, decisă să fac exact cum am zis, notând mintal să nu uit să-mi fac o programare la manichiură şi pedichiură în spa-ul din resort. Fix cum găsesc un moment liber, ca să verific cum arată locul. Şi-apoi ridic capul.

Şi această mic« exclamaţie – de surpriză – de ajuns pentru a-l face pe Callahan Sharpe să rid'*** sprânceană la mine. Stă aşezat în fotoliu, cu f$_{a}$ţ$_{a}$ ^{0} dormitorul meu, în zona comună a vilei, cu picioi desfăcute şi relaxate, un cot pe braţ, un pahar de ceea^ * bănuiesc a fi whisky în mână. Este îmbrăcat cu pantak> nii de culoare închisă de mai devreme şi cămaşă, doar că acum şi-a mai desfăcut încă un nasture.

însă ce-mi atrage atenţia este expresia de pe chipul lui. Intensă. Oarecum periculoasă. Concentrată.

— Ce cauţi aici? Cum ai intrat? Callahan...

— Sunt proprietarul resortului. Ridică cealaltă mână, în care ţine cartela de la uşă, fără să-şi clintească ochii de la mine. Am acces în orice cameră vreau.

Ar trebui să mă enerveze răspunsul lui... Dar. trebuie să recunosc, mă excită. Sau poate nu e răspunsul în sine, cât e el. El mă excită. Oricum ar fi, a intrat în vila mea şi acum domină spaţiul de dimensiuni decente cu prezenţa lui, tocmai când eu încercam disperată să nu mă las afectată de el.

— Şi ai decis să-ţi foloseşti puterea pentru a intra la mine în cameră?

Ridică din umeri într-un mod care exudă o m* aroganţă.

— Mi-era dor să te văd.

~ De ce? sânii

îi văd sclipirea din ochi când coboară s?[1]* vizibili sub maiou, observă sfârcurile tari cart[1] <pe materialul alb, subţire, apoi îi ridică la loc şi îi * ai mei.

Pentru că îmi place să-mi fac rău sing°^{r}

_ Mi-am dat seama, spun cu dezinvoltură, îndrep-l^du-mă spre paharul meu de vin aflat pe tejghea.

Ani nevoie sft beau ceva, fără doar şi poate.

- Ţi-ai explicat limpede poziţia prin tot ce ai spus «tc-ai abţinut în seara asta.

la o gură din băutură şi el, mutându-şi privirea spre paharul pe care-l ţine în mână.

- Şi care ar fi, mai exact, poziţia mea?

Mă ţintuieşte cu privirea de chihlimbar ca intr-o provocare.

- Ştii ce? N-are importanţă.

Mă retrag un pas, râzând înfundat, conştientă că mă aflu pe tărâmuri periculoase. Aşa cum reprezintă tot ceea ce-l priveşte pe el, din câte se pare.

— Hai să uităm de şedinţa din seara asta. Şi ce s-a întâmplat între noi în noaptea aceea. Totul. Cred că e mai bine pentru toţi.

— Nu eşti tocmai uşor de uitat, Collins.

Mai are puţin şi mă regulează din priviri.

— Mă cheamă Sutton.

— Cum vrei tu, Collins. Schiţează un zâmbet strâmb. Dar vreau să te întreb ceva: de câte ori ai retrăit în mintea ta noaptea petrecută împreună? Nu ţi-ai dus mâna între picioare când o făceai? Nu ţi-ai imaginat că te ating degetele mele?

Se mişcă în fotoliu ca să-şi aranjeze erecţia din ce în ce mai vizibilă.

Doar îmi arunc un ochi, deşi mi-e suficient gândul • A
!>i întregul meu trup reacţionează.

— N-ai vrut să aflu că tu erai Johnnie. Că^tu erai eî. ^eea ce îmi spune multe despre cât şi cum te-ai gan i mine.

- Cât şi cum m-am gândit eu u M

subtil din cap. Ne-ain întâlnit în club. D ’ Cb$_{r}$ tras-o într-un mod nemaipomenit, rec$_{Un}^{M}$ amândoi ne am dorit. Nu-mi aduc aminte^ promisiuni despre mai mult decât ceea $_{ce}$ cu care am fost amândoi de acord. ^{86} ’^{n}^^{r}np|$_{i}^{P}$

Dau să deschid gura, apoi ezit, pentn, x el arc dreptate. Dar asta nu înseamnă că ^{Ca,def}«Pt comporta elegant. Şi, sincer? Am chef de ^{86} Puiea orice cane să domolească tensiunea sexuală *° ^{CearW}- * ¡ntre noi. ^{care} ^reay

- Ai fi putut să dai un telefon. Am fi intra, $_{alK}$,. partenenatul nostru profesional. Tu aveai *toat* ^{10} în mană şi te-ai comportat ca un măgar, de paS fost doar o jucăne pentru tine. °

- Faptul că n-ai fost în stare să-ţi aduci amintec» cine te-ai culcat nu e problema mea.

- Poftim? mă bâlbâi, nevenindu-mi să cred ce bud.

- Şi, dacă vrei să ştii, sunt mai bun decât fraţii mei.

Isuse. Deci, l-a deranjat că nu l-am recunoscut. „Foarte bine.” Măcar îl supără şi pe el ceva în toată situaţia asta.

— Şi ar fi fost o greşeală să te sun, continuă când realizează că nu zic nimic.

- De ce, mă rog?

deasuP'*

— Pentru că ai fi sfârşit sub mine $_{oli}$j mea – nu am preferinţe – şi cred că *asta* grav decât faptul că n-am sunat. * $_{aU}$d. N”

Jur că mi se-ntăresc sfârcurile cân urt“ vreau să devin sclava cuvintelor sale, deja i-a cedat.

I4u sunt o jucărie. Callahan. Şi, mai ales, nu

pufăie amuzat.

- Oh. sunt perfect conştient de asta.

- Nu aveai nicio intenţie să-mi spui că tu eşti johnnie» nu-i aşa?

înclină din cap, mă priveşte pieziş şi, spre surprinderea mea. încuviinţează uşor.

- Asta e tot ce voiam să ştiu.

- Poate ar fi fost o încercare să fac ce este mai bine pentru toţi, mormăie el.

- Am senzaţia că nu obişnuieşti să te gândeşti prea mult la ce e bine şi ce e rău. Ce te-a făcut să începi tocmai acum?

Mi-o ia gura pe dinainte, prea târziu înainte să realizez că am gândit cu voce tare. Dar lui îi place. îi lansează o provocare.

Iar eu tocmai i-am lăsat spaţiu de manevră. I-am lăsat spaţiu să-mi demonstreze că, bine sau rău, dacă mă vrea, va face tot posibilul să mă aibă.

Iar dovada este însăşi prezenţa lui la mine în vilă.

Mi-am spus că n-am voie să o fac. Dacă se demonstrează că Johnnie este Callahan, trebuie să-mi ţin libidoul şi dorinţele în carantină.

Dar acum, că mă aflu în groapa leilor, fiecare fibră din corpul meu vrea ceea ce mi-am impus că nu pot avea.

- Iar presupui fără să cunoşti situaţia.

Fac un pas mai aproape.

- Ştiu că-ţi place să te foloseşti de puterea pe care [0] ai. Şi că nu e o presupunere.

-Nu?

- Cum am zis, ai avut trei zile la ju ridici telefonul şi să mă suni. SA faci ¡n a.-P?î5^e M să putem începe proiectul ca doi profesionistinc*> făcut-o. Asta înseamnă că ai vrut să mă ţii «i în necunoştinţă de cauză. Ai vrut să ai |a înd **,Cf>. jucărie de care să te foloseşti când ai tu chef 0

Se mişcă pentru prima dată. Lasă paharul i ridică în picioare. ■'Os 5' se

_ Aveam de gând să te uit. îşi desface nasturele i manseta suflecând mâneca până deasupra cotului. sS terUri'e SS * ‘ . ci nu afli niciodată. Şi-apoi cealaltă manşetă, ■nCri n ce eu nu-mi dezlipesc ochii de la degetele lui. Credeam c-o să-ţi pot rezista. Ridică privirea şi face un Credeam ţoţl diavoţn ¿m infern,

Uelm văzut stând la masă în seara asta, Sutton, “"ti dat seama eă ar fi o performantă imposibilă.

Mai face un pas spre mine. Ne desparte mai puţin de un metru. Ne privim în ochi o vreme, apoi se apleacă o clipă şi cred că mă va săruta.

Tot corpul îmi vibrează cu o nevoie pe care n-o înţeleg.

— Nu pot să fac asta, Callahan, şoptesc.

Strânge din buze.

— îmi place să-mi aud numele pe buzele tale.

— Bine. Minunat. f

Mă poticnesc în cuvinte atât de simple să mă concentrez asupra problemei în cauză, pe poziţii, în loc să-mi aduc aminte ce gust are g

— Pentru că o să-l auzi foarte des. *Când uo împreună.* .

Fac un pas înapoi, lovindu-mă cu fun u să-tn' aflată în spatele meu. Mă prind de margini *e*

frftU nU-l atinR’ E' faCe Un P3S mainte Ş’ n <• ioâec cu o şuviţă care mi-a ieşit din coc. %ii> „aui să simt atingerea uşoară ca o şoaptă, În^^^iapreţdeoclipă.

Nu pot mă culc CU meU’CU

Cine-a zis să ne cu'căm’Sutton?

" . tuncii nu pot să mă *regulez* cu şeful meu. E nifli bmc

Geme, iar sunetul pe care îl icneşte face încăperea «a cutremure.

- Ai idee cât de tare mă excită să te aud vorbind aşa?

Când se apleacă şi-şi trece buzele peste aU m i nu opun rezistenţă. *Nu pot.* Nu la asta mă gândeL întni ’ na je azi-d.mineaţă? Să-l sărut din nou? Să 1^™n’

îşi face loc cu limba printre buzoi» * de whisky şi de bărbatul pe care mi-l doresc. ’

Strâng marginea de granit atunci când schimbă poziţia gurii ca să ia şi mai mult din mine.

E atât de bine, încât doare în cele mai plăcute moduri. Şi, tocmai când sunt pe cale să mă pierd complet în sărutul lui, în e/, mintea mea are un moment de claritate în ciuda corpului care m-a trădat.

— Nu pot.

îmi dau capul într-o parte şi m-aşez cu fundul pe masă, împingându-mă-n spate ca să mă îndepărtez măcar un pic de el.

- Scuză-mă. Mi-am promis că nu se va întâmpla. Că nu voi lăsa să se întâmple.

îşi duce palma peste obraz, cu ochii scăpărând de dorinţă.

— De ce nu?

M>'> >şi trew degetul pe sub tivul hn

scurţi. scoţând un ton baritonal. n,,'°ni|Or

- E greu să rezişti când iţi doreşti atât %

De data asta, işi pune ambele pa|ni ** n'",t mele, mângâindu-mă pe sub pantaloni cu <j ** Urmează forma coapsei până sus, între eRctelc % scapă un geamăt din instinct. Mă observă^'0"* k să-şi mişte vârful degetelor, iar eu încerc săC°"t'nuânî o expresie indiferentă, deşi centrul plăcerii mi"1' la fiecare atingere, pentru că se simte atât de

- Amândoi ştim cât de mult ţi-o doreşti r- mult *mă vrei.* d?

- Nemernic afurisit, mormăi, pregătindu- nr tru următoarea atingere a degetelor sale. W**"'

— Da. *Te rog.*

Râde înfundat.

— Callahan. Nu pot.

— Şi-atunci, de ce, pentru o femeie care nu vrea, îţi împingi vaginul în mâna mea? mă tachinează, aple- cându-se ca să-mi prindă uşor buza de jos între dinţii lui şi trăgând delicat de ea.

— Cred că ceea ce se întâmplă în clipa asta este ut exemplu clasic de hărţuire sexuală, şoptesc, iar degetul lui alunecă direct pe sexul meu, găsindu-l ud şi excitat începe să-mi traseze cercuri pe clitoris.

Corpul refuză să mă mai asculte. E condus deşt^ gerea lui, nu de raţiunea mea, care pare a deveni în ce mai înceţoşată cu fiecare secundă..

— Nu. Să te iau cu forţa P6 sus,.s fiiţia perete şi să te regulez cu disperare ar fi .^chipul*" siunii sexuale. *Dar asta?* geme el. Este 111

perfecţiunii.

fost doar o aventură de-o noapte

„ parcă

nfi’11'11 ,în‘ 1 Ini îmi atinge piciorul, amintindu-mi cât r Pciiisu»

rt,,iinnsiveste-

' I erurile se schimbă.

\llarea mi se taie când degetul mă apasă exact R1VUsi nmşchii i se strâng în jur, ca şi cum aş fi U(|npa atingerea lui. Râde încet când simte răs- Îd involuntar.

r _ Collins, regulează-mă.

Adânceşte degetul în mine şi mă lupt din toate tenie să nu reacţionez în niciun fel, să nu gem de ^tăcere, pentru că nu ar trebui să o fac. Nu ar trebui cedez. Cel puţin, nu fără o luptă pe cinste. Se uită în ochii mei.

- Nu *era o rugăminte.*
- Presupui că te vreau din nou.
- Nu trebuie să presupun nimic, *Collins.* Ştii foarte bine că ai intrat în sala de conferinţe cu o durere uşoară între picioare, că ai stat acolo cu chiloţii umezi, intrebându-te care dintre noi a fost cel care te-a regulat şi că n-aveai altceva în minte decât să repeţi experienţa.

Gem tare când îşi introduce două degete în mine, pe când cu cealaltă mână îşi desface fermoarul. Eu ţin mâinile strânse pe marginea mesei, singurul punct în care corpurile noastre se ating fiind degetele lui în mine.

Mă chinui să-mi păstrez cumpătul şi să nu mă las ^pleşită de plăcere. Să nu simt apă în gură când îi văd Peoisul minunat, pregătit să-mi aducă extaz.

libe Dar arogant a sâcâie. Gândul că se simte r sa *ntre la mine în vilă şi că o să-i ofer ce-şi doreşte, pun întrebări, mă irită.

Trebuie sA-mi recnpAt echilibrul. Aleg Rft focul.

- Eram sigurA cA e I/niger, spun printre o ţinindu-mi respiraţia când îl simt oprindu-se. 8eni0»e,

- Ce-ai zis?

- Părea stăpân pe situaţie. Calculat. Domi PacA m-ar ti întrebat cineva, mint eu, aş fi zis că culcat cu 1/xiger. 'ani

Callahan mă ţintuieşte cu privirea, are maxi]a rul încordat, muşchii gâtului întinşi şi scoate un mârâit animalic pe care nu încerc să-l înţeleg. îşi ia mâna pe penis, mi-o înfige în păr şi mă sărută cu o violenţă care-mi taie respiraţia.

Şi-apoi, ţinându-mi capul nemişcat, ţintuindu-mă cu privirea, începe să-şi mişte din nou degetele, sa apese, să mângâie fiecare nerv' dinăuntrul meu.

— Te asigur că o să ştii exact cine a fost data viitoare când te vei afla în aceeaşi încăpere cu fraţii mei. Să nu ai nicio îndoială, Collins.

— Rămâne de văzut, îl tachinez eu.

— Afurisite! exclamă Callahan, intensificând« mişcările.

Mă cuprind valuri de plăcere.

Unul după altul. în mod repetat. .

Vin neîncetat, întrecându-se, până când ® *mă* plesneşte din plin. Simt că mă furnică ^eg^tuj pU‘ picioare, pieptul mi se ridică şi coboară sub c cerii âr care face ravagii în trupul meu.

- Spune-mi că pot să intru în tine’

printre dinţi.

Chiar vreau să-mi neg asta? *Să mi~l*

M gândi limpede rând îl simt atât de aproape, uînrat de pllcere, dar un lucru ştiu sigur: am

*** şi «tiu că, pentru prima dată, eu deţin puterea g^upra l"i-

_ Eu ce câştig din asta?

-O câştigi *din asta?* întreabă el, dându-mi ¿ruinul la păr. făcând un pas înapoi şi studiindu-mă ca ?cum nu ar pricepe întrebarea.

Mă muşc de buză şi încuviinţez.

- Mhm.

- Sex cum nu ai mai pomenit, spune el, ridicând nonşalant din umeri şi mângâindu-şi penisul ca şi cum nu ar mai fi altceva de adăugat.

-Nu e suficient, spun, facându-l să mijească odúi. Evident, pentru altele a fost suficient. Dacă-mi pun în pericol locul de muncă, la naiba, trebuie să-mi iasă şi mie ceva.

- 0 să ai parte de asta. Indică spre penis, apoi spre pata de umezeală de pe pantalonii mei de pijama. Orgasm după orgasm, sex cu mine.

- Cum ziceam, nu e de-ajuns.

- Cum adică nu e *de-ajuns?*

~ Nu e, pur şi simplu. Dacă eşti prins cu o anga- Jată' tot un Sharpe rămâi, cu un cont în bancă pe care T* l-ai putea goli într-o viaţă, nici dacă ai vrea. Dar inT SUnt Pr*ns^ eu >P*err! ''»jba, posibila avansare

Uncţie şi, dat fiind că pe aceste două aspecte

contez Permit un loc în care să trăiesc când mă întorc
pare că risc totul culcându-mă cu şeful meu. Pe nu.

în carul în cureţi pierzi slujba? Garanţia c$ ' ***% nimic? **i

Parc derutat şi ar fi atât de adorabil dacâ în fata mea cu penisul tare ca piatra. n'ar fla

- Nu sunt obişnuit să fac troc ca să obţin un ceva.

— Observ.

Rád încet, răguşit, sar de pe masă şi mă îsi ţine respiraţia, crezând că-l voi săruta şi aşg Pr°pii făcut-o el. mă aplec şi-i şoptesc la ureche: *

- Dacă vrei să ştii, m-aş simţi jignită să-ţi ima« nézi că toate au vreo legătură cu banii sau o avansare' companie. Nu vreau nici una, nici alta.

„Dar îmi vreau mândria. Şi refuz să-i stau la dispo- ziţie când şi cum vrea el. Lipsită de putere."

— Atunci, ce...! spune şi eu mă-ndrept spre dormitor. Unde te duci?

Mă-ntorc spre el şi-i zâmbesc.

— îţi ofer timp să găseşti răspunsul corect Callahan.

Rânjesc, încă nesigură pe picioare de la orgasm îmi aplec ochii spre penisul lui, apoi îi ridic şi îl P1""®*

— Noapte bună, şefu’.

- Stai. *Ce?*

Pare oripilat.

— Mie mi s-a părut suficient de rece apa spun eu.

De data asta, când mă întorc cu sPate^ a ¡ntr»'’ că unduiesc mai abitir din şolduri înainte dormitor, închizând uşa după mine.

It8]

IA«A HE<;R(,TE

Mu cred să mai fi fost vreodată „kI. $1)30*’ «* ii,câ un efort pentru a avea n r*1 Ca,,aha n ^is-o din prima noapte. ° Iemeie. Mi-a

Dacă contez pentru el, Îşivada

îl aud cum bombăne o înjurătură r nu-mi mai trebuie altă confirmare Nu n c’° de u?ă ?> nifHxlată Im Clint aşa cum m-ani imn H îinP°tr'vit ban. .îmi place noua mea versiune ma- nv,t ,ui Calia-

Cad lată pe pat, zâmbind larg’ cu tn^6!"1'01” anticipare. g’cu tr«pul vibrând de

CAPITOLUL THEI8PREZBCE

Cafea.

E primul meu gând când cobor, împiedicându-mă, din pat.

Callahan

Este al doilea gând.

Seara trecută a fost... frustrantă, sexy, neaşteptată... Mi-a dat curaj. Da, am reuşit să mă ţin de promisiune, dar visele mi-au arătat cu minuţiozitate ce am ratat. Din plin.

Iar acum, îmi trebuie neapărat o cafea înainte să mă duc la biroul pe care mi l-au desemnat şi să încep „oficial" programul la Ocean s Edge.

Dar întrebarea rămâne: care este de fapt răspunsul potrivit?

Ce-mi poate oferi Callahan ca să fie suficient să risc tot ce aş putea realiza aici?

Sau poate e mai mult un fel de exerciţiu pentru el, să-l fac să nu mă considere genul de femeie care înclină spre aventurile de-o noapte. în definitiv, vom lucra împreună şi am nevoie să mă respecte, să mă considere [e]&ala lui. Ceea ce nu e posibil dacă îmi desfac picioarele [ldr]ă ezitare la prima noastră întâlnire şi apoi cedez din [n]ou, nu la multă vreme

după aceea.

s ItH» »Min »<<•

Nn sunt atât de naivă încât să-mi imagi$_{nez}$ timpul petrecut împreună va însemna altceva decât sd/Nmc. cum ia zis Lizzy, dar dacă e obligat să-şi câştige dreptul, poate atunci nu ii va fi la fel de indiferent ce xn întâmpla dacă ne descoperă cineva.

Pentru că trebuie neapărat să rămână un secret altfel Roz mă dâ afară pe loc, ştiind că am riscat o posi- bilitate de viitoare colaborare cu Sharpé Internaţional.

„Roz.”

Isuse.

M-ar omori dac-ar şti. Ce-i cu mine? Nici măcar nu ar trebui să-mi treacă prin cap să risc totul pentru sex.

Bănuiesc că o să am timp să-mi răspund la întrebare. în vreme ce el va reflecta la răspunsul pe care mi-l datorează.

în plus, s-ar putea dovedi amuzant. Un flirt inocent. Multă dorinţă, tot la fel de mult nimic la schimb. La naiba, noi doi am trecut direct Ia desert. Poate un pic dejoacă de-a şoarecele şi pisica nu ne va prinde râu pentru o vreme.

Oare e greu să doreşti şi să nu ai? La naiba, da. cred că meritä.

Şi cum o să se comporte Callahan cu mine a*^{1}- după ce aseară i-am tras clapa şi l-am lăsat, la prop;^{u}* pe uscat? Pun pariu că nu i s-a mai întâmplat P*^{n} acum.

Şi, mai rău de-atât, cât de greu îmi va fi să mă centrez cu el prin apropiere? Mă frec la ochi ca părtez somnolenta şi

ies din dormitor, apoi tresa; opresc când aud sunetul unei linguriţe Snvârt[int] într-o cană.

acolo, În *bucUtâriH de l*$_{a\ vjl}$

O"«’’ "’ '■" ,!«• "I În

nfnrA £ $^{m™}$- » »M p,

nlM» <™m SI (<> *l-r«/,e,,*

te i„ ,<„$_{|P}$ Wre. Are

^{mb} <**• "mp <e., wrel,,;

<**" ^''«ecanade

Ÿ Âââ... Ce faci aici?

Wxiunwrit de tonul vocii mele, Callahan urmă- $_{f}$ ^şca cum se scurge în ceaşca lui.

l-ac cafea. A mai rămas în cana aparatului dacă . $_{ţu}$ spune ca şi cum nu ar fi nimic mai firesc pe

lume

_ Nu asta am întrebat.

Callahan se întoarce şi mă priveşte pentru prima dată. Isuse. „Pe bune?” După o lungă noapte de nesomn, ¡n care m-am gândit numai la el, aşa mă întâmpină?

Obrajii îmbujoraţi de la alergat sau vreun antrenament. bănuiesc eu. Iar urma de umezeală în formă de v" de pe pantalonii Iui îmi întăreşte bănuiala. Pantalonii dincolo de elasticul cărora i se iţeşte, sau poate nu, vârful penisului.

- Scuze. Eram cu mintea în altă parte.

Rânjeşte la mine, dându-mi de înţeles că ştie exact ce mi-a distras atenţia şi că a făcut-o special.

- Poţi să repeţi întrebarea, Sutton?

Asta e camera mea. Vila. Zi-i cum vrei.

~ Nu e o întrebare.

" Evident.

şi problema ta care este?

cafea Î [d]e Platul din spatele lui şi ia o gură de în ochi [aS]j[le C]â[n]d [d] dar continuă să mă privească

[,îe deas]upra marginii cănii.

- Că te afli aici. Câ-ti fa^ci cafpa ca »• cum...
- Ca şi cum locul fi «I meu?

Rânjetul pe care îl ^cs,c * p^. şiret. [1]

- Mhm... Nu e inimos.
- Mie mi s-a |>ânit ingenios.

- Nu.

nutin fermecător.

‘\t exasperat- Mai întâi, vine la m„„p Scot un oftai domjnator. Apoi, Callahan <*] drept Callahan cel sex – fac-că-nu-sunt-Johnnie. raţional. Callahan <> ntă Callahan-cel-jucă- Walker. Iar acum. gă fie niciun ^-“”^i&ucător.

”"’‘^X-laltâcatnerâdinviiâ.

- Dat fiind că aceea e camera mea, se presupune că am toate drepturile să mă comport ca la mine acasă.

— Poftim?

Pe buze îi apare o umbră de surâs.

- Şi fix asta intenţionez să fac.

- Răspunde-mi la întrebare, mârai eu pnntre dinţi, încercând să nu mi se mai pară atât de erm seducător şi atrăgător tot ce zice el.

- Acolo este camera mea. Ridică <^ez?DV°oaStră umeri. Ceea ce înseamnă că asta e sufrageria comună, prin urmare, am toate dreptun e comport ca acasă la mine. Corect?

— Nu. Nu e posibil.

- Sunt foarte sigur că apeRte (>H

Ori fin«. V. li t.ro iun.» e, h.inele lt„|,pul lui MII

»1 el. e ∗ ’,,s >"

- Nu. Lucrurile tale nu erau ao,|„ awar#

_ Observ că ti pl.ee foarte mu|| cuvânlu|

- Ce cuvânt? întreb derutau, pentru *ci . xhm.* but brusc subiectul. Im

— Nu.

- Nu, nu ştiu.

Zâmbetul i se lărgeşte.

- Ar trebui să înveţi să foloseşti mai des cuvântul da. Se ace că a spune do plăcerii te ajută să trăieşti o viaţă mai lungă şi mai fericită.

- Te crezi simpatic, nu-i aşa?

- Nu mă cred, ştiu că sunt. Deşi aş prefera atrăgător, superb sau devastator. Cred că sunt cuvintele care m-ar prinde cel mai bine, nu?

Stau şi mă uit la el, cu rânjetul lui de diavol şi muşchii abdominali ireali, şi realizez că runda asta a câştigat-o el. Cu poantele sale ridicole şi zâmbetul de mieluşel.

- Iar eu cred că trebuie să-mi explici de ce locuieşti în vila mea.

- în a mea s-a stricat aerul condiţionat.

- Deschide o fereastră, spun eu sec.

- Erai atât de ocupată aseară să mă doreşti, încât ai presupus de la tine putere c-aş fi aici de dragul plăcerii. De parcă aş fi jucăria ta sexuală, deşi termenul este jignitor în prea multe sensuri, aşa că hai mai bine să nu-l folosim. Ia o gură de cafea, peste măsură de încântat de teatrul pe care îl pune în scenă în clipa asta. Ah, am uitat

te-ntreb, continuă el.

- O NA mA întrebi?
- Ce gust mi regretele tnlr de (lhnh$_{ICH.fl?}$
- Regretele mele? râd eu. De*p$_{re}$ c<? ?
- Despre regretele care te-au încercat f ?

plecat nsearA. Regretele pe care Je-ai Mimtit . *»i băgat singuri în pat, când aş *fi putut fi* $_{cu}$ «$_{n}$ buza inferioară. Mai ales când *ştii ce bine poa* g*

— Ce bine poate fi ce?

— Sexul.

Ochii îi sclipesc insinuant. Lasă ceaşca de jos, încrucişându-şi braţele pe piept. Şi, evident, mei se duc imediat la bicepşii care i se flexează de la mişcare, dar apoi îl aud continuând:

— Cu mine.

Se îndreaptă spre aparatul dc cafea şi toarnă într-o altă cană, pe care apoi mi-o întinde. Mă uit la cana care trebuie să reprezinte o ofrandă de pace, dar în care nu mă-ncred câtuşi de puţin, nici cât vârful acului.

- E doar cafea, spune el.
- E doar cafea de la tine, totuşi.

O pune pe blatul alăturat şi face un pas înapoi, fre- cându-şi palma pe maxilarul nebărbierit.

— O să fie o problemă? Să lucrăm împreună când tu mă doreşti cu disperare?

- Bănuiesc că ar trebui să-ţi pui aceeaşi

întrebare Mă aşez în faţa lui, încât atunci când

expir sfârc

rile tari să mi se frece de pieptul lui.

— O să lucrăm împreună de dimineaţa până & zi după zi, ¡ar acum vom împărţi şi acelaşi spat locuit.

MA dau înapoi suficient cât pi-pluhH. Muşchi, »|)(|„„; I"" *.i fU* sinii <»»i t loc reaplrada. *"'"[(1«■ hnor^*

- *Se |>are eA te-ni bft*$_{R(}$*u* $_{Mlll}$ *,* *(*•'* $_{l\,'",\,"\,"Uri\,'}$*>^l*$_{e,nu.taM}$

- Mi-»i pus „ $_{inlrell}$„$_{r(.}$ | rJspuml ml-e $_{lmp,wifc|1}$

Se-ntinde să mă apuce de i . ietura din zbor. $_{ş,d}$*> dar îi* $_{prind}$ *,*

Geme şi-şi eliberează încheietura din –

- Poate nu eşti obişnuit să trebuiască să tr pentru ceva ce mentă, murmur cu buzele k . ^{nspiri} ale lui, trupurile vibrând de nevoie şi 7 de de-mi la întrebare şi sunt a ta. $^{?\,orj}$nţă. Răspun-

apucându-mă de fiind ca să mă lipească dt elT^{me3,} simţi erecţia tare şi lungă. $^{e\,e}$ ’ P^{entru} a-i

. ' ^{Nu} f ,$^{U\,n\,foc\,c}$“ ^{Care} să te joci, şopteşte el, iar respiraţia caldă îmi mângâie buzele.

- Poate abia aştept să mă ard.

Mă ţintuieşte din priviri.

- Deci, aşa vrei să joci, hm? Să-mi provoci erecţii, să-mi testezi limitele şi să mi le refuzi?

- Dar sunt aici. A ta, pregătită să mă iei.

Respirăm la unison, lăsând cuvintele să se aştearnă între noi. Ochii i se întunecă, corpul se tensionează.

— însă întrebarea rămâne: eu ce câştig din asta? îmi ia mâna şi mi-o pune peste penisul pe care tocmai i-l admiram prin pantalonii scurţi.

— Cred că e un răspuns care spune totul.

Simt cum dorinţa mi se trezeşte la viaţă (de parcă ^{ar} dispărut vreodată). Se uită la mine într-un mod care $^{mâ\,face}$ să uit să respir.

Mă retrag rapid un pas, pentru că trebuie « îndepărtez de lângă bărbatul care-mi întunecă m-JJ« Iau cafeaua şi mă îndrept spre mob.herul de Adaug prea multâ friF». Apoi şaMr, după ce ads$_{n}$^ deja o dată. Orice, numai să-mi ţin mâinile ocup«,^ nu se-ntindă după el.

- Te joci un joc periculos cu mine, Collins, sp$_{ta}$ Callahan, ţâţâind atât de dominator şi sexy, încât face să-mi imaginez cum s-ar putea auzi la mi$_{ne}$ ¡$_{n}$ dormitor.

— Am senzaţia că eşti obişnuit să te joci.

îi simt căldura trupului pe spate, mirosul pielii Im şi fierbinţeala respiraţiei pe umăr atunci când îşi apr$_{Op}$i$_{e}$ gura de urechea mea.

- De obicei, nu mă joc. Nu e nevoie s-o fac. l$_{aiI}$ ceea ce-mi doresc... Dar o să mă joc de data asta. Doar acum. O să mă joc, pentru că tu ai putea fi singurul punct luminos pentru mine în afurisitul ăsta de loc Cunosc gustul premiului şi, la naiba, merită aşteptarea, îmi trece un braţ prin faţă şi mă strânge. Dar să nu zici că nu te-am avertizat: nu sunt un om răbdător, mai ales când ce-mi doresc este atât de senzual şi aproape.

Apoi, îmi trasează o linie cu limba pe gât, se retrage şi iese pe uşa vilei.

CAi>nx)i.ui. PAISPREZECE

„Tocmai mi-am făcut-o cu mana mea, nu-i aşa?” întrebarea mi se repetă în minte în timp ce traversez proprietatea. A ţinut cadenţa, dat fiind că am ieşit a doua oară la alergat în tot atâtea ore.

Dar trebuia să scap din vila aia. Departe de Sutton *şi* de toate lucrurile care până acum nu mi se păreau atrăgătoare – părul ciufulit, urmele pernei pe obraz, vocea răguşită şi somnoroasă – şi care s-au transformat după doar o afurisită de dimineaţă. Departe de maioul ei catifelat şi transparent prin care i se întrevedeau sfârcurile, departe de întrebarea la care n-am nicio idee afurisită de răspuns.

Corecţie. Ştiu răspunsul. Sex fierbinte. Sex de neuitat. Sex nesfârşit.

Ar fi un răspuns suficient de bun pentru majoritatea femeilor care au avut plăcerea de a-l experimenta cu mine. Fiecare femeie, mai puţin ea. Ştiu de ce mă atrage, pentru că ar atrage orice bărbat, dar nu pricep de ce mi % pare atât de irezistibilă.

Să mi se spună nu.

Să fiu provocat.

. Să fiu nevoit să depun eforturi pentru ceva ce ’nte nu a necesitat niciunul.

K HHOMIUHG

drnd .m'"'"'"'’O» f»““

'”"H

M.

doream w. la < M, mi vid cu e, ,| «M de V«*’“'-tic. l«me» dc ri.
sforiie we £ ţn ficC#re'««* ^jni a rs,.

, nriceo Nu are niciun gram de logicj
Altfel nu I cu minej înseamnă că atunci «ci.
dacă ceva nu dorit-o. Mi.am
am înnebunit. • m ‘ laracum sunt hotărât să o am
n-o să mă mai ating de ea.

din nou.

Poftim.

Am spus-o. *(Din nou.)*

Şi-acum? Ce fac?

Ce) mai logic ar fi să-i răspund la afurisita de întrebare. Problema e că nu ştiu care-i răspunsul. Nu-i pot promite că o va promova Roz, pentru că nu stă în puterea mea. Nu-i pot oferi un post la S.I.N., asta ar însemna că a ajuns într-o poziţie superioară doar pentru că s-a culcat cu mine. Nu vreau să-i dau bani şi oricum a zis că nu-i vrea.

Mi vrea ^oreşte? Care e perspectiva ei?

PmbZX aL * CS' °faC *'

s-0 *satisfac ™ CUm ‘ naibii să fiu dacă ştiu CUID ca s-o fac a mea.*

ducă cu *zăhăreH*^^tUa ^e> a? Cre< ^e mcearc ^
vorbeşte foarte seria F °U e vor^a despre asta acum.

dracului ies din încurcătura *asta?*"

HMA HEdHj I E

M.i I.» o guri de cafea ,i rl(h(. Mn„)n «Iul 'P"' m™ bru »1 puraonaluliil <«,♦■ vinc .. jjrccţin în cure mfi îndrept eu. n

peci. *da* o »«Joc Jocul, dar voi »<|S11Ra şi w condj ile mele. ,n *<lni«v, orice negociere hun« are nevoie de doi oponent«. Nu e singura care poate pipfii ,i ,denleni pentru ca mai apoi să se oprească.

Oricum sunt disperat, «şa că mai bine mă afund pini la urechi. Dacă e s« sufSr eu,.,« sufere şi ea, atunci.

- Bună dimineaţa, mă adresez nimănui în mod deosebit, atunci când intru în spaţiul de birouri şi mă îndrept spre cel personal.

îmi ţin ochii în telefon, prefacându-mă că citesc un mesaj extrem de important. Ştiu că Sutton e acolo, îi simt parfumul şi ochii pe mine, dar nu ridic privirea^ nici n-o bag în seamă.

Dacă am învăţat ceva, e că cel mai bun mod pentru a te face dorit este să ignori persoana respectivă.

Vrea joacă? îi arăt eu joacă.

Se aud şoapte de salut când mă aşez la birou. Nu durează mai mult de câteva secunde şi temerile să nu se supere şeful fac loc din nou vorbăriei cu fiecare minut ce trece.

- Deci, ăsta este planul? se aude Brady întrebând de undeva din afara biroului meu.

— Să înţeleg din tonul tău că nu-ţi place? spune Sutton.

— Nu că nu-mi place, dă el înapoi. încerc să-mi

dau seama cum e posibil să bifăm toate sarcinile din lista pe care ai lipit-o de peretele din spatele tău şi care e fangă de kilometri întregi, când putem să ieşim la plimbi Şi să facem toate chestiile *astea.*

- *Chestiile* astea sunt ceea ce va face să j denţă Ocean s Edge ca să devină“'™c,,v- Mai j?■; trebuie să văd cu ochii nieici tia.? •' noj , Abia după aceea, putem aduce ni taţu ifa ne i>

- Si planul tău este să le faci pe toate fa d i . «t ibilit, Şi să reuşeşti să trancr â luni, aşa cum ai stai»»’1» * , . “Hsfom. best a asta? spune cu îndotală »> voce „ nu-ar > säd văd expresia lui Sutton, care stgur clabnă din defensivă.

- Bradv, situaţia financiară nu se poate schimba în două luni.’ O ştim amândoi. Dar în timpul acest/ vom pune la punct un plan de care să te foloseşti ca poţi munci pe o bază solidă. Personalul ar trebui să fie mai mulţumit cu noua schemă de salarizare pe care le-o oferim, dotările ne vor permite să devenim mai competj. tivi faţă de celelalte resorturi, va avea loc o transformare în estetică şi va fi pus în mişcare un plan de marketing mai îndrăzneţ şi mai atractiv.

O vreme nu se mai aude nimic, ca şi cum ar face ceva, apoi continuă:

— Aproape toate aceste lucruri se pot realiza de aici, din scaunul pe care stau eu acum, dar nu şi partea cu facilităţile. Pe aceea trebuie să o experimentez ca să pot face o comparaţie cu ce avem noi.

— Nu era intenţia mea să te pun la îndoială, se aude Brady.

a k ~ nu> zice Sutton şi simt din vocea ei că ii este liniştitor. Nu mă deranjează să fiu contestată

3 Tdoială- face decât să contribuie la su^

mare e™izăriî’ s‘° transforme într-un succes mai nu-

ţi faci niciodată griji în legătură cu asta. se îngrijorează^3 °am®ni'dte?te' intuieşte că Br^ toată lumea e SĂ L '° fi călcat cumva Pe bătătun' mea e capabilă de asta.

. ()rolrşti’ biroul cn să w dură lângă ea, bănii-

•¡Jm <*"1 ",ni

**• Te uiţi I*’ nrc,n?

,\m făcut o verificare încrucişată a listelor, ‘ (U ce era mai atrăgător, şi am organizat atrac- 7l^ ap.,r cel mai adesea. M-am gândit că astfel îmi |”l‘,<fl\ejnna mai uşor ce caută oamenii când vizitează voi da ‘

* _ 0 mişcare inteligentă.

Uite lista cu ce mi-a rezultat până acum.

Brady murmură aprobator.

__ pe asta aş fi ales-o şi eu. Dar aceasta de ce este evidenţiată?

_ Pentru că pentru aceea, prietene, e nevoie de bilet de acces, şi am toate intenţiile să fac rost de unul.

- La Tărâmul Aventura-de-o-noapte?

Nici nu termină bine de vorbit, că m-am ridicat de pe scaun şi-am intrat cu un aer degajat la ei în birou, mâinile în buzunar ca să nu observe că sunt strânse în pumn.

- Despre ce e vorba? întreb eu.

- Sutton vrea să fie cobaiul nostru şi să încerce cele mai bine cotate atracţii de pe insulă ca să putem alege şi să oferim mai apoi ce-i mai bun din ce-i mai bun. Inclusiv o noapte pentru persoane singure la Isla del Mar.

0 noapte pentru persoane singure?

— Ah. Credeam că am înţeles eu greşit, murmur.

~ Ai înţeles foarte bine, spune Sutton cam prea entuziastă.

Mă-ntorc spre ea, observ cascada de păr pe umeri

Cămaşa roz închis, dar zâmbetul pe care-l afişează

şi

privirea ei sunt cele carc îmi atrag atenţia. Are mucalit. Amuzat. a*i

- Brady i-a dat numele *Aventura de o no* Cam aşa i se spune prin comentam. te.

Strâng din buze şi încuviinţez.

- Credeam că am stabilit clar că ţinta noastră 8llh clienţii din clasa superioară. *Iar Aventura de 0 n0Qpt* nu denotă niciun pic de clasă, Sutton.

îşi îndreaptă spatele. Da, tocmai am insultat-o n. ea dar şi *pe mine, doar* ca să-i captez atenţia.

$i a funcţionai.

Ochii îi scapără de furie.

- Sunt perfect conştientă către ce segment de I *piaţă* ţinteşte modernizarea. Dar piaţa, oamenii singuri, *tinerii de bani gata* care se urcă în avionul privat şi vin *aici să arunce cu* banii iui tati pe vacanţe de afişat pe Instagram se opresc şi la atracţiile de genul în drum spre *destinaţie.*

— Scopul tău? întreb eu.

— *Scopul meu este să avem* un club ca acesta în *resort, dat fiind că gradul de ocupare* nu a mai depăşit *cincizeci la sută de* când cei *de* la Isla del Mar au deschis clubul pentru persoane singure anul trecut. Şi, din cate am *aflat de la* managerul lor azi-dimineaţă, copiii e *bani gata dispuşi să cheltuie* banii lui tati se duc *acoo pentru că n-au unde* altundeva pe insulă. Şi a? Paria^ este vorba de clientelă care-şi doreşte o locaţie lux *Că vor să* meargă în locurile unde pot beneficia de *se*

cii speciale la cumpărarea unei sticle întregi şi ^vor *de* catifea într-o secţiune VIP, fix ca la ei ^aca^\săfie să fie trataţi ca aristocraţii şi să se poată distra ta *obligaţi să se amestece* cu plebea.

— Aici suntem în Caraibe, nu în Manhattau-

M<« „„ ra e. TO, ,i TOr duw u dne nfert

r4»'**"’ nJk ctt spatele de speteaza scaunului, încru-
î^br»K’'-’«Vie'’t
şi? întreb cu.

~ Si noi avem un club care le-ar putea oferi asta.

” Reducem accesul persoanelor care nu sunt ţţ ^^Vprtului, putem pune locurile disponibile la ceva asemănător, pentru că, după cum ştii atunci când ceva devine greu de obţinut, Zi- l doresc mai mult. Nu-i aşa? întreabă ea, ridi- ră sprânceană ca să-şi sublinieze cuvintele.

,-jnd°sin^ .. ,

__ Pentru unu, da.

Mă sprijin de mânerul uşii, perfect conştient că aredreptate.

-Uneori, aparenţa dă naştere unei dorinţe mai puternice decât a-ţi satisface dorinţa în sine, spune ea.

-Iar alteori, nu merită timpul sau deranjul, spun eu,întorcându-mă s-o privesc în ochi.

Ridică din bărbie la mine a sfidare, cu un zâmbet arogant pe buzele dulci.

- Funcţionează. Am văzut-o cu ochii mei la un alt resort despre care m-am interesat.

- Acesta este într-adevăr planul tău? Să-i ispiteşti cu aparenţele?

- Da. Zâmbetul i se lărgeşte. Şi apoi, să trag linie şi sâ mă-ntreb dacă ceea ce le oferim noi la Ocean s Edge este suficient. Ce au *de câştigat?* Ce le dăruiesc toate atracţiile şi excursiile astfel încât să decidă să vină a noi?

Trebuie să mă conving să mă uit în

alt pa • nu sfidez ce văd în ochii ei, ce insinuează vor > altfel Brady şi toată lumea de aici îşi vor da seama

doresc cu adevărat: să-i regulez gura şi buzele ca$_{ff}$, tac şi continuă să-mi lanseze provoc n.

Dar rămân nemişcat, privind-o ţintă în ochi.

- *Ce au de câştigat din asta?*

- Da, spune dinadins cu calm, reţinându-şi qj greu un zâmbet.

- Distracţie. Amintiri. Ceva neconvenţional. *simtă că trăiesc.* Ridic din sprânceană. Aş $_{Zlce}$ că toa$_{te}$ reprezintă ceva ce ar mulţumi pe aproape toată lumea.

_Par sunt oameni care-şi doresc mai mult decât să fie mulţumiţi.

O vreme se lasă tăcerea. Iar mie îmi vine să-i şterg rânjetul de pe buze cu un sărut, dar, din fericire, Brady profită de ocazie şi rupe vraja.

- Ştiu că nu sunt luceafărul de pe cer, dar pe mine m-aţi pierdut. încă vorbim de Isla del Mar şi Aventura de o noapte sau am trecut la altceva şi nu mi-am dat seama?

Mă răsucesc pe călcâie şi pornesc spre fereastră, cu mâinile înfundate în buzunare. Mi-e mai uşor sâ urmăresc cuplul care se-ndreaptă spre plajă decât să mă uit la ei doi.

Afurisita de Sutton.

— Despre club discutăm, Brady. Nu-ţi face griji Sutton vorbeşte uneori în metafore pe care bărbaţii nu le înţeleg.

Mă-ntorc spre ei cu un zâmbet strălucitor $’ îngâmfat.

1 de a

— Iar dacă tot eşti atât de certă că plan $_{oe}$$_{VO}$ie îmbunătăţi clubul funcţionează, atunci nu mai să te duci acolo şi să fii nevoită să înghiţi rep poase de agăţat şi boşorogi beţivi care se dau

m^ Sunt mai mult ca sigur că timpul tău ar fi m 136

^irnt dm’A rAmfti nici cu Brady, «A lucraţi b (.jfrp fierţii. «Î’’1«’1 ,ncA’ *fl tramrfonnnţi ideile În realitate.

îmi îndrept privirea de În ca spre Brady şi Mhit ni 0 aplecare a capului înainte do a ieşi din încăpere pentru a mA duce înapoi la mine în birou.

Să crezi tu că mergi la Aventura de o noapte.

De parcă aş lăsa-o să umble sigură pe-acolo, să se uite alţi bărbaţi la ea sau să o atingă, ori să-şi dorească ceva ce eu nu pot avea.

îmi ia câteva secunde să-mi potolesc... nu ştiu exact ce – „furia, frustrarea, uimirea?” – înainte ca cifrele de pe monitorul laptopului din faţa mea să capete din nou sens.

Cifre. Partea care îi plăcea tatei şi pe care eu o uram. Ne-am fi certat. Lui îi plăcea să o ia cu începutul şi apoi să ajungă la final. Mie îmi plăcea să iau rezultatul final şi să dibui calea înapoi spre început. Mereu ne certam din cauza asta. Se sfârşea întotdeauna cu mine ieşind ca o furtună pe uşă, în timp ce Ledger şi Ford rămâneau să-l potolească, făcând lucrurile cum voia el.

Apoi mă suna câteva ore mai târziu. îmi ţinea o predică despre cum nu e nevoie să reinventez eu roata, urmată de o rugăminte-poruncă să nu mă mai împotrivesc sistemului data viitoare. Apoi urmau scuze care nu sunau niciodată a scuze, în stilul Maxton Sharpe, şi invitaţia

să ne vedem mai târziu pe terenul de golf.

Mă las pe spetează, zâmbind amintirii. Deşi au trecut atâtea luni, tot mă doare că nu mă mai sună, că dinamica pe care doar noi doi o aveam nu va mai exista niciodată. Dar zâmbetul ajunge mai uşor pe buze acum, amintirile nu mai sunt atât de greu de retrăit.

Ştiu că fraţii mei îmi împărtăşesc durerea, resentimente pe care le înţeleg, dar cărora nu am aă le pun capăt. Ceea ce a făcut tatăl nos ru

, ii.. AKtrt – liar nimic ni>-l nhi. rorect – pAn* şi eu ş bun sflU rflUt orlcufn cale pe Maxton . 1 ffl V(jr înţelege, cu Vre
Singura mea spera» IM.
noatc este ceea ce av’ea
[1] Şi Că tot ce-am încercat a fost să-l fac fericit.

CAPITOLUL CINCISPREZECE

Cu iece ani în urmă

- Stai. Vrei să spui că e vina noastră? spune Ledger exasperat şi frustrat, în vreme ce toţi trei stăm în faţa tatei.

N-ai voie să nu te prezinţi când eşti chemat de Maxton Sharpe.

Nu că aş vrea, ia naiba.

Mai ales acum.

— Spun că el este fratele vostru mai mic şi e responsabilitatea lui Ford şi a ta să aveţi grijă unul de celălalt, zice tata.

— Fratele mai mic cu rinei minute, tată, spune Ledger.

— Exact. Suntem toţi de-o vârstă, zice Ford, uitân- du-se spre mine. Te iubesc, omule, dar rahaturile tale sunt ale tale şi eu m-am săturat. Refuz să mă las târât în asta.

Eu aprob din cap. E tot ce reuşesc, pentru că gândul îmi stă la ce urmează după şedinţă. La furia pe care tata o va dezlănţui asupra mea sau cu care mă va ameninţa, ceea ce este mult mai rău decât

k
pHiiMWVKb
dispreţul fraţilor mei.

r unul pe n'I.Mnlt Aşa că. da, este responsabil^. ” I* " "PHJina, *¡¡¡5 EnJ greşeşte.

_ e. se apără Ford, suntem o familie s uneori, când cineva din familie greşeşte pentru că e pt T ocupat să petreacă şi să reguleze, n laşi să greşească 5 i să-nveţe pe propria piele, nu-l cocoloşeşti ca pe un copil

- Tată, în apărarea lor, îi întrerup eu, deşi ar fi spre binele meu să-mi tacă fleanca, nu e corect să dai vina pe ei pentru...

- Vedeţi? spune tata, arătând spre mine. Aşa ar trebui să faceţi. Să-l apăraţi, la fel cum el vă apără în dipa asta. Asta face o familie.

- Cu tot respectul, domnule, spune Ledger, fără să reuşească să-şi mascheze prea bine batjocura din ton. Unde era lecţia asta de viaţă când am picat eu la facultate? Din câte-mi amintesc, cuvintele tale au fost nu *deveni o ruşine pentru numele Sharpe.* Şi, dacă nu sunt în stare să-mi rezolv singur problemele, pot uita cum mă cheamă. Privirea i se răceşte. Pentru că, în clipa asta, urechile mele aud cu totul altceva.

- Vă iubesc în egală măsură şi vă tratez pe toţi la fel, spune el, dar niciunul dintre noi nu-l crede.

Nici măcar el.

u foto

- Ba nu, spune Ledger furios. Dacă eu la am fi renunţat la studiile la Wharton, ne-ai n i şuturi şi ne-ai fi ameninţat că ne dezmoştenit’* ,

k
pHiiMWVKb
fi ascultat a nu ştiu câta predică despre cum vOrb[a] *face de ruşine pe Maxton Sharpe.* Dar acum, nţ», de Callahan, care nu greşeşte niciodată în ochn

Stau acolo mai mult decât ruşinat, urân , aIn cum greutatea care mi s-a luat de pe sufle

^nnnţal la Wharton se adună la loc, secundă după gccundA. cu fiecare cuvânt pe care îl «pun fraţii mei.

Privirea tatei se îngreunează.

- Pană mâine-dimineaţă vreau să vă găsesc notele actualizate pe biroul meu.

- Vrei să zici notele mele şi ale lui Ledger, nu-i aşa? întreabă Ford. Şi lui Callahan ce-i ceri ca să-şi menţină privilegiile şi prestigiul în familie şi companie?

- Cred că mă pot ocupa singur de fiul meu, spune el. lăsând să se înţeleagă că discuţia s-a încheiat. Ridică din sprâncene, invitându-i sâ-l contrazică, dar nici Ledger, nici Ford, n-o fac. Puteţi pleca.

Oftăm uşuraţi toţi trei.

— Callahan, tu stai jos.

„Rahat.”

Dar bănuiesc c-o merit, ţinând cont că eu sunt cel care a renunţat la cea mai bună şcoală de afaceri din ţară. 0 şcoală unde fraţii mei – egalii mei – sunt fruntaşi.

Greutatea privirii sale, în timp ce aşteaptă ca încăperea să se elibereze, mă umple de nelinişte.

Uşa se închide cu un clinchet. Groaza mă loveşte din plin.

k
pHiiMWVKb

— Acum, explică!

Două cuvinte, infinite răspunsuri.

- Eu nu pot învăţa aşa, tată. Decât să mai citesc vreun manual sau să mai completez o foaie de calcul, mai bine îmi scot ochii.

- Cam dramatic, nu crezi, fiule?

— Eu sunt practic, tată. Aşa am fost mereu. Şcoala «ia e o lecţie a futilităţii, unde înveţi cum să perii orgohul Profesorilor, să le aplauzi măreţia ca să fii considerat un

as la cursul lor. De ce sâ fiu obligat să îngurgita a statistici când pot ieşi în lume ca sA le creez rw> ui **51 ' melţo

- Pentru că ai nevoie de o bază solidă ru

• J 0 5tnjc-tură şi de...

- Dă-o dracului de structură, spun, tresărind' aşteptarea dojenii, dar când îl privesc, spre uimirea mea îl văd zâmbind afectuos.

- *Eşti exact ca ea.*

Nu-ntreb care ea, pentru că ştiu la cine se referă. *Mama.*

- Era spontană, ura convenţiile şi contesta adesea sistemul. Era...

Am mai auzit toate astea, dar îl las să vorbească. Cunosc fiecare cuvânt pe care-l va spune şi adjectivele pe care le va folosi ca să o descrie, aşa cum ştiu că ochii i se vor umple cu lacrimi pe care doar pentru ea le plânge.

în ciuda faptului că după moartea ei a avut mai mult decât o companioană, mama a fost iubirea vieţii lui. Am convingerea că nu a putut trece niciodată peste moartea ei şi că, uneori, se uită la mine ca să o regăsească pe ea.

Ea era slăbiciunea lui.

Iar acum, sunt eu.

- Ţi-aş spune că e inacceptabil să abandonezi studiile, Callahan, dar ştiu că mi-aş răci gura degea Opiniile mele te lasă rece şi nu-ţi pasă că moştenirea Sharpe a prins o nouă conotaţie la Wbarton. «Ji° *conotaţie pozitivă.* Oftează din rărunchi, sprijinind^ de speteaza scaunului şi mă ţintuieşte cu privirea. M a gândit cum o să mă descurc cu totul, cu tine,

întrebat ce fel de lecţie ţi-aş da permiţându-ţi să a a donezi studiile. Ce ai de zis în apărarea ta?

ti înfrunt privirea tatei. Este dur cu noi şi are gţţvptftri mari de în băieţii săi. Numele şi moştenirea sunt totul pentru el, aşa cA nu ne este permis niciunuia dintre noi sA greşim.

Par ledger are dreptate. Când s-a luptat cu aşteptările. îndatoririle de soldat Sharpe şi cursurile la facultate. tata nu i-a dat dovadă de milă sau înţelegere. Nu |-a slăbit un moment, i-a spus vorbe grele, i-a reproşat că e o dezamăgire, l-a ameninţat că-şi va pierde locul în dinastia Sharpe. Eu şi Ford ne-am făcut griji pentru el. Pentru sănătatea lui mintală. Pentru starea sa psihică.

Dar tratamentul dur este ceea ce l-a făcut să se scuture şi să ajungă în prezent în fruntea clasei noastre. Eşecul nu este o opţiune.

Ledger este bucăţică ruptă din tata. Să fie motivul pentru care el nu acceptă să fim mai prejos?

Mi se aplică şi mie regula? Mi se oferă mai multă libertate pentru că semăn cel mai tare cu mama?

Şi Ford? El e un pic din amândoi, aşa că tata e aspru în anumite privinţe, mai puţin în altele. Să-l fi lăsat pe fiul mijlociu undeva pe un tărâm al nimănui, intrebându-se de fiecare dată cărei părţi aparţine?

Ne iubeşte pe toţi. Fără niciun dubiu. Dar ne iubeşte în moduri atât de diferite, încât uneori e nedrept.

Problema? Exact ca acum, sunt mult prea afurisit de recunoscător că nu are şi de la mine aceleaşi aşteptări, aşa că îmi ţin gura închisă şi zâmbesc.

— Deci? întreabă el.

îmi trec palmele peste muşchii pulpelor, gândindu-mă la prostia recentă şi, de fapt, la toate tâmpeniile I* care le-am făcut.

— Nu e nimic de adăugat. N-o să-ţi cer scuze că 8Unt eu, tată. Nu o să te pup în fund şi nici n-o să te implor SA rnft ierţi <* te-am dezarnăgjt. Sunt c«.a sunt Un Sharpe care nu se ridică la înălţimea a?teptâri lor. Trăiesc conform propriilor standarde, bune sau rele Asta sunt eu.

Strâmbă din buze, rotindu-se pe scaun în dreapt) şi-n stânga.

__ ce ai de gând să faci în continuare?

- Nu ştiu. Nu am nicio problemă să muncesc din greu, dar nu e de mine să stau în spatele unui birou, sugrumat de o cravată, zi după zi.

- N-o să te culci pe o ureche.

— N-a zis nimeni că asta am de gând să fac.

Pe buze ii apare o umbră de surâs.

- Semeni leit cu mama ta, să nu uiţi. Te cunosc ca pe buzunarele mele.

Se ridică de pe scaun şi se mută în colţul preferat de birou, îşi bagă mâinile în buzunare şi priveşte oamenii aflaţi mai jos. Este colţul lui de gândit. Locul unde ia decizii.

Ştiu că trebuie să-mi ţin fleanca, că nu e indicat să-i forţez mâna când tot ce-mi doresc este să scap din lumea lor cu pereţi de beton în care se respiră aerul recirculat din sistemul de climatizare.

- În cazul ăsta, începând de azi, îţi preiei postul la Sharpe Internaţional Network.

Oh, Doamne...

Am renunţat la şcoală cu gândul de a lua o gură dt* aer proaspăt, să-mi recapăt libertatea. Să-mi acord «« timp de gândire ca să decid cine sunt, ftră să fiu înconjurat de oameni care văd în mine doar un Sharpe. AâIt* se apropie de mine doar din

pricina numelui pe ou? port."

închid ochii, gemând muteşte.

Ar fi visul f$_{raţilor}$ *ıA,,A*

i$_{n}$*cfii|)A cursa spre vârful u ' .* ^{SQr}*8 no . hie can>*
e o glumft. $_{dat}$ *(¡^¡^* în să
din prima lorzi în firmă Col? $^{V\ or\ fí}$ *>» ram,* *Ierar-*
Vor vedea în gesiuH ’^{Paní}« ^{e}«e
fi'orizeazJl. Ca/lahan este „ ^{e} *’*$_{f}$ $^{Un\ alt}$ *mod* *ei ‘*
noxiatâ. ^{este} *P^fe*$_{ratti/}$ *^ P^ care* $_{mă}$
Deşi, pentru mine prk- *^'^Ifca*
moarte. ^{e}*- ^hivai^*
^{Sen}*tinţă l*$_{a}$

CAl’l'IVI .111. ŞAISPREZECE

- Simt că te-am pierdut din nou când abia te ^căpătasem, spune Lizzy la telefon.

- Dar, de data asta, m-ai pierdut din motivele corecte.

Mă întind pe şezlong, bucurându-mă de soarele de după-amiază.

- Aşa e. Aşa e. Totuşi, mi-e dor de tine.

- E frumos să-i fie cuiva dor de tine.

-Apropo de dor... spune cu ezitare în voce. Aseară m-a sunat Clint.

— Clint?

- Mhm. Ai lipsit la cina cu şeful lui sau ceva de genul ăsta şi, pentru că nu-i răspunzi la telefon, m-a sunat pe mine.

- îmi pare rău.

Strâmb din nas, amintindu-mi numeroasele mesaje scrise cu majuscule pe care le-am primit aseară de k el. Mai întâi, ameninţări şi mojicii, urmate de scuze, de parcă nici nu-mi trimisese mesajele iniţiale. Ce m-a "rirat, însă, a fost

reacţia mea. Clint este o persoană care abuzează emoţional, asta e clar. Mă-ntris-eaz^ gândul că am stat cu el atâta vreme. Iar faptul că am Plecat a fost cea mai înţeleaptă mişcare. Timpul şi distanţa mi-au permis să văd totul cu claritate. adevărul. ‘ ’<1^

- N-am vrut să-i răspund. Şi nu ar fi trek permită să te sune pe tine. ""

_ Prefer să-i răspund oricând. îmi dă Oca. amintesc ce ticălos este. Tu continuă să îl ignori,'^ ' de viitorul tău. '

- Mulţumesc. Sincer, n-am vrut să te...

- Gata, punct, Sutt. Nu te mai scuza. Acum... hatul ăsta al tău. Povesteşte-mi toate detaliile. f'

- Nu e niciun detaliu de împărtăşit.

- Locuieşti cu el. Asta înseamnă că sunt o grămadă de detalii de povestit.

- Să zicem că au fost nişte momente de flirt şi unele intense fizic...

— Continuă...

— Dar a trebuit să stabilesc o limită la un moment dat. El e cine e şi eu sunt cine sunt.

— Adică, tu ai cel mai mult de pierdut.

- întocmai.

îmi vine în minte şedinţa de mai devreme, cea cu Roz, în care am pus-o la curent cu ultimele nouţ' ceea ce priveşte proiectul şi îmi reamintesc cât de en ziasmată era.

- l-am dat un ultimatum care suna nerna^()I1i- nit, dar acum că momentul a trecut, mi se pare u

K.
HROMBM
portament pueril din partea mea.

«

- încercai doar să te protejezi. Ce l-ai între

- *Ce câştig eu din asta?* ij|](e le

Mă simt ca o idioată numai pronunţând cu cu voce tare. ,

IT . « pvid*[11]

n penis excepţional şi de cursă lunga.

- Lizzy. oftez eu.

_ Păi, ce? Nu-i aşa? Râde. Ce altceva să-ţi zică? Bani? Avansare în carieră?

L-am asigurat că nu sunt răspunsurile pe care le aştept.

îţi place de el, nu-i aşa? Ei bine, alte răspunsuri nu-ţi P°ate oferi- Pufneşte. A fost ridicol, dar, sincer, îmi place.

— De ce?

- Pentru că îl va forţa să fie creativ. Şi, dacă un tip ca el, care poate avea pe oricine, chiar încearcă să găsească un răspuns, atunci poţi fi sigură de un lucru: este interesat de tine.

— Bănuiesc...

Dau să spun ceva, dar mă opresc.

— Spune ce ai pe suflet, Sutt.

— Tu ştii ce greu este să lucrezi cu un bărbat, să-l vezi distant şi autoritar, ştiind cum îi sună glasul când îţi ordonă să-ţi desfaci picioarele?

Simt că mi se aprind obrajii în toate tonalităţile posibile de roşu.

— Te rog, spune-mi că ai fantezii cu ochii deschişi în timpul şedinţelor, imaginându-ţi că te ia chiar acolo, pe birou, şi-ţi face ce ştie el mai bine.

Exact ce am făcut după-amiaza asta. M-am

pierdut complet într-o fantezie, în timp ce revizuiam eficienţa numărului de angajaţi şi salariile.

— Poate, răspund într-un târziu.

Lizzy râde, iar eu nu-mi doresc s-aud nimic mai mult. Ştie că are dreptate.

CAPIWl ŞAPTESPREZECE

Nu ştiu de ce, dar când bei în timpul zilei, parcă-s toate mai roz.

Vreau să savurez o bere sau două în timpul programului, clar un deget mijlociu arătat fraţilor mei pentru ultimatumul pe care mi l-au dat înainte să plec. Ultimatum care mă roade ori de câte ori am două secunde libere să mă gândesc la altceva în afară de fluxul masiv de informaţii pe care încerc să-l procesez.

E ca şi cum ai încerca să stingi un incendiu cu un pahar de apă.

în plus, de două săptămâni muncesc şi mă spetesc, iar acum a venit momentul să mă împrietenesc cu barmanul-şef de la resort. Mereu am avut impresia că barmanii ştiu cel mai bine dacă sunt sau nu satisfă- cuţi clienţii şi şefii departamentelor.

Keone nu m-a dezamăgit şi mi-a furnizat câteva informaţii preţioase despre celelalte resorturi care ne fură angajaţii de sub nas. Despre ce bombăne clienţii când sunt nemulţumiţi. Despre ce vede din poziţia lui de observator şi ascultător.

Mai mult decât atât, e mult mai uşor să mă deten- sionez alături de un gigant samoan blând, de vreo o [su]tă cincizeci de kilograme, decât să mă tot dondănesc cu Sutton. Pentru că ani obosit, mă doare excitat şi extrem de frustrat sexual.

Ce am eu de câştigat este o mare

nimic, dacă mă-ntrebaţi pe mine.

— Te vrea, ştii, da?

— Poftim? îl întreb pe Keone.

- Doamna de la capătul barului. Se uită la tipa ca la o prăjitură, spune cu un accent abia *perceptibil cu capul* plecat, ştergând porţiunea de tejghea de lângă mine care nici măcar nu e murdară.

Ştiu la cine se referă. Am prins-o uitându-se la mine de câteva ori de când am ajuns. E drăguţă, într-ui fel matern. Sigur are în cameră vreo doi ţânci care *se* ceartă încontinuu, e obosită să aibă *grijă de toată* lumea şi tot ce vrea sunt treizeci de minute de distracţie.

Nu e genul meu, dar mi-e milă de ea şi de neioiaei de o pauză. .

— Da. Am văzut-o, murmur, luând o altă g bere. .

— N-aş fi un bun camarad dacă nu . ^.ai *Hohotele lui au ecou în* curtea interi cum să nu zâmbeşti auzindu-1. urnii*^

Serveşte câţiva clienţi, în timp *c®e* ín¿reap** *fluxul şi* refluxul de persoane. *Cei*mai m fi l% *spre plajă. Unii, la piscină. Alţii* arată aScu să-şi dea cu cremă de protecţie şitre *de soarele* neiertător de Caraibe. ^¿a *de f* Mintea mi se duce la Sutton şi *te pe* c*1' punere de strategie cu aventura de o n prezentat-o zilele trecute la birou. ¡otárátc f‘

A vrut să mă facă gelos? Să m vreau şi mai mult? odată1,11

K.
BROMBEHC

O vreau, recunosc. N-a fost nici

par chiar trebuia sA mă facă RA încerc sA găsesc ,unsul 1« afurisita ei de întrebarea ftrfl sens? Şi, |H cât mi gândesc mai mult, cu atât îmi dau seama

„Rahat"

- Ce te-a (Acut să devii atât de serios? întreabă Keone la următoarea bere.

- fi-mi tu, când o femeie te întreabă *eu ce am de câştigat din asta, ce* naiba vrea, de fapt, să spună?

Iar râde şi se cutremură întregul loc.

-Tu? Probleme cu femeile? Isuse, nu prea se leagă, dat fiind că arăţi magnific, iar eu...

Se bate pe burtă şi-şi încordează muşchii.

— Nu am probleme cu femeile. Doar că...

„Ce dracului te-a apucat, Cal?" Ceri sfaturi barmanului despre o femeie pe care abia ai întâlnit-o pentru că ai nevoie să afli răspunsul la o întrebare imposibilă doar ca să te culci cu ea?

„Şi să nu uităm de bătutul câmpilor ca un idiot, dacă tot discutăm despre asta."

- Doar că...? întreabă Keone, sprijinindu-se în cot pe bar.

— Nimic,

— Pe naiba nimic, dar respect dorinţa unui bărbat care vrea ca treburile lui să rămână private.

Bea o gură de apă şi-şi şterge broboanele de sudoare de pe frunte cu o batistă pe care o bagă la loc în buzunar.

- Dar permite-mi să-ţi spun atât, şefu'. Femeilor e plac trei lucruri: să râdă, să se simtă dorite şi micile gesturi.

* Micile gesturi?

i i <■ (ace s& simtă că-ţi pasă şi...
2 X Xre asta e vorba, îl întrerup eu. Este... p4 este el

un sunel prelungit. Pricep. Ţe

_ Aaa. scoai hainelc la tine în şifonier simt. frate. J™’ nul cu mine. Şi nu e nimic greşit prea curând, wu V eu râd pe.nfundate şi dau pe în asta, nu? conţin • . răspund. Sunteţi în faza de gât restul de bere >> Tu sau ea? întreabă, împin- vânătoare. Cine e vai mea, fórá să fie nevmc gând un alt pahar de ben.

Asta e întrebarea áléi, nu-i aşa?

CAPIIDUJL OPTSPREZECE

0 oră mai târziu, când părăsesc barul după ce am lisat instrucţiuni să pună consumaţia doamnei pe nota mea. mă simt oarecum mai relaxat.

Soarele va fi încă sus, pe cer, pentru alte câteva ore, fiindcă pe insulă apune mai târziu decât sunt eu obişnuit, iar datele şi cifrele care-mi covârşeau mintea înoată undeva prin berea care îmi curge prin sânge.

Mă opresc în faţa vilei, privind îndelung uşa. În prima noastră seară aici, eram absolut sigur că voi ieşi Învingător după ce m-am asigurat că voi locui sub acelaşi acoperiş cu ea, iar acum mă simt un tăntălău care stă cu scula-n mână, pe cale de-a fi învins.

Să o am la îndemână şi să o doresc cu disperare, dar să nu o pot avea din cauza unei întrebări fără răspuns.

.La dracu' cu asta!”

Eu sunt Callahan Sharpe. Orice femeie ar ucide ca fie cu mine. E vremea să afle şi ea cum stă situaţia.

Pornesc grăbit spre uşă, o deschid larg, cu un scop în minte, mai hotărât ca niciodată să obţin ce-mi ****•8^ am pe ea.

~ Sutton! zic ca un ordin.

simplu.

Oallahan? Sn întâmpini ceva? Sutţ

dormitor, cu mâinile ocupate sA-şi punfl u ^n fJ. ureche. Eşti bine? continuă ea. c*tr>|

Se opreşte la jumătatea drumului când sunt sigur că expresia de îngrijorare de pe (.Î* datorează balelor care probabil mi se scurt? 'Pu* *• * gurii. K Pe la

Sutton stă în centrul vilei, cu un costum a roşu care-i pune-n evidenţă fiecare centimetru i l)ai* afurisit al corpului. Picioarele, muşchii ahdn^Orios'' sânii... Jsusef U1 aMon*nul$_{uj}$ *

Mă uit la ea şi simt că mă-nec în mar, u este ea. c'iar °iarea

îmi dreg glasul.

— Da. Sunt bine.

- Aveai nevoie de ceva?
- Nu... Nu cred...
- Ups, spune ea când cercelul îi cade jos.

Expir ca după un pumn în stomac când se apleacă să-l ridice, arătându-mi în toată splendoarea slipul minuscul care-i atinge fundul perfect rotund.

— Pleci undeva?

Fac un pas înainte, fără să încerc să maschez l cerea pe care mi-o oferă priveliştea.

- Da. Pe-afară. La plajă.
- îmbrăcată în *chestia aia?*

Sutton priveşte în jos spre corpul ei, ap[01] către fund, şi-mi aruncă o privire relaxată.

— E un costum de baie. Oamenii Ic P[oa] merg la plajă. Deci da, în *chestia asta.*

— Nu poţi să porţi aşa ceva.

«Finuţ. Foarte finuţ, Sharpe."

_ Poftim? râde ea.

— E prea mic şi lasă prea multe la vedere.

MS duc la frigider şi-mi mai iau o bere. E urât din «rtea mea. dar nu-mi pasă. Bajbâi în căutarea unui rtspuns, altul mai potrivit decât că nimeni altcineva nu ferită să o vadă aşa, în afară de mine.

_ Nu e o ţinută adecvată, dat fiind că te pot vedea

»ngajaţii.

- Atunci, e o coincidenţă fericită, pentru că merg la o plajă care nu se află pe proprietatea Sharpe. Zâmbeşte sarcastic. Sigur mai ai nevoie de încă o bere? Pari un pic ameţit.

- Dar mai am nevoie.

„Normal că am, dacă iese din vilă doarcu chestia aia pe ea."

— Bine, spune şi face câţiva paşi spre mine.

O mişcare foarte greşită, din păcate, pentru ea.

Acum simt mirosul cremei de protecţie solară. îi văd pulberea de pistrui de pe piept. Realizez cât de uşor ar fi s-o dezbrac într-o clipită, trăgând de şnurul slipului de pe ea.

- Ai ceva pe suflet, Callahan?

— Pe tine...

- Pe mine? râde pe înfundate, înclinând capul. Mă studiază. Ce-am făcut?

- M-ai făcut să-mi pierd afurisita de minte, spun fac un pas spre ea.

Nu ştiu de ce mă aştept ca ea, cu jocul ei prostesc, M x* dea înapoi, dar nu o face. Stă pe poziţie.

- Bine.

nu-nf^ e ^ne* Fac un Pas mai apronP6- Femeile 1«pun nu. Ştiai? îi cuprind obrazul în palmă. îşi ţine

respiraţia .Mă doreşte." Mfi vrea al naibii de simt de parcă aş ti drogat când o văd. Mă dor"*111’ eu. Aleargă după mine. îmi apropii buzele def’*^ nu alerg niciodată după vreo femeie, Colli$_{ns}$ $^{8\ e}$ **

- Iar eu nu am mai avut niciodată pâ$_{nă}$ aventură de o noapte. Inspiră tremurat. Poftim s”*"^{10} chit. ’ ^{Unt}«n

îmi scapă câteva hohote înfundate, ca$_{re}$ disperare. ’ ^{SUni} •

- Nu suntem nici pe departe chit. Te vreau

Mă aplec să o sărut pe buze, dar ea se retras Şi-atunci iau ce pot, îi aştern sărutări cu gura desch& pe linia maxilarului. Isuse Hristoase! Gustul ei! Geamâ- tul lin. Fiorii care-i aleargă pe piele. Simt cum corpul« cedează în faţa mea.

Mă doreşte, fără urmă de îndoială.

Efectul berii e nul în comparaţie cu cel pe oarei are Sutton asupra mea.

- Eşti încă şeful meu.

— Collins. Te rog!

îi trasez cu limba o linie pe umăr. Are gust de sare şi sex. Strâng tare din pumni, pentru că-mi doresc« | disperare s-o ating, să o am, şi ştiu că nu mă vot pu opri până nu deţin fiecare centimetru din ea.

- Nu pot. Nu putem. Nu o fac ca să *^{n} ^{ce}?^{1} $_{n}$^$_{l}$niul după mine. Sincer. încerc să te fac să apreciezi p

— Sutton, hai să ne-o tragem. Aici-Acu i

Râde încet, răguşit, trecându-şi ung ' sinii* meu. Penisul se pune în poziţie

dreap

— Mi se pare mie sau cineva ÎŞ* u sfat şi se roagă frumos?

IM

Ciocânitul În uşă este puternic, dar îmi ia câteva «unde sâ-l conştientizez şi să reacţionez. între timp, Sutton s'a retraR câ]iva pnşi şi rân;e ‡te s Pre mine-

J $

- Salvată de clopoţel.

Fac un pas înainte, o cuprind de mijloc şi-o lipesc eu forţa de mine.

— Te asigur că nimic n-o să te salveze de mine.

Fără să-i mai dau timp să reacţioneze sau să se retragă* îmi unesc gura cu a ei. Sărutul e furios, înfometat şi alimentat de o disperare cum nimeni nu m-a făcut să simt până acum.

E din cauză că n-o pot avea. Ştiu asta. E conştientă şi ea. Sau poate e din cauză că ştiu că aş putea să o am, dar sunt prea obsedat de ea ca să gândesc liber şi să găsesc afurisitul de răspuns pe care mi-l cere.

— Sutton? Eşti acasă?

Alte ciocănituri în uşă.

- Callahan. Mă-ndepărtează, punându-mi palma în piept, dar îi mai fur un sărut. Trebuie să deschid.

Dă să plece, dar mâna ei se află în a mea şi o ţin pe loc.

- M-ai sărutat. Poţi să negi cât vrei, dar atingerile tale spun cu totul altceva.

- N-am negat nimic.

Privirea îi alunecă spre penisul care se împinge în Materialul pantalonilor.

- Sărutul a fost o transgresiune minoră.

Rânjeşte strâmb la mine.

• însoţitorul meu mă aşteaptă.

îşi eliberează mâna dintr-a mea, oferindu-mi din aou ocazia să observ cât de minuscul este costumul ei de oaie.

Oh. Rahat. A vorbit serios când a zis că pleacă. Cu *chB* pe ea.

- Stai. Unde te duci? strig după ea.

— *Uau,* cât de bine arăţi, se aude de după vocea uşă.

Brady. Jsuse Hristoase!" Parc-ar fi o reuniu familie. Minunat.

Mormăi ofuscat, sprijinindu-mă de blat, dând pe gât restul de bere, pentru că trebuie să-mi potolesc cât mai repede erecţia.

„Stai puţin." Pleacă cu Brady, îmbrăcată cu costumul ăla? Peste afurisitul meu de cadavru.

— Domnule Sharpe!

Ridic privirea şi-l văd pe Brady. Tipul e inteligent. Mai mult ca sigur poate să evalueze situaţia şi-şi dâ seama ce se petrece.

— Brady. De când nu ne-am mai văzut! râd eu, în timp ce el mă studiază din priviri.

Primul meu gând este să-i risipesc privirea bănuitoare, dar, dacă o fac, mai rău îl provoc. în plus, eu sunt angajatorul lui şi nu-i datorez niciun fel de explicaţie. În situaţii ca asta, e mai bine să taci decât să deschizi gura

- Tu şi Sutton aveţi planuri?

— Avem, da. sigur că

Se uită în jur prin vilă, care sunt abso ^area taCÎ o copie a celei în care stă el, din momen parte din pachetul său de compensaţii- caZat* 1”,1' ■>

— Ştii că avem la dispoziţie °P^u n’. Atigăj^.’ nţt mai bune decât cele dedicate persona u cOndiV° Piesele de schimb pentru aparatul de 8 -gurteP11 de la tine din vilă au fost comandate, dar caza în una dintre suitele pentru clienţi sa

- Mulţumesc, dar nu e necesar. Plănuisem RÎ «colo, dar acum m-am obişnuit aici. Pe deasupra f important să experimentez personal condiţiile pe care le oferim angiyaţilor, astfel încât să înţeleg cum le putem

Sutton mă priveşte peste umăr şi-şi dă ochii peste cap. dar, din feric ire, intră în joc ca să tempereze curio- ntatea lui Brady.

— E m regulă, spune, ridicând degajat din umeri Nici pe mine nu mă-ncântă în mod deosebit ideea.

- Isuse! exclamă Brady tuşind, făcând ochii mari de uimire când a auzit-o cum vorbeşte cu mine, şeful ei.

Fără menajamente.

Sutton se uită spre mine cu un zâmbet poznaş, strâmbând din nas în semn că nu se scuză, apoi se-n- toarce din nou spre Brady.

— îmi pare rău să ţi-o spun, Sharpe, dar nimănui nu ar trebui să îi placă de şeful pe care îl are.

Mă chinui să găsesc o replică ingenioasă, dar lucrurile pe care vreau să le spun nu pot fi exprimate de faţă cu Brady, fără să-i dovedesc că ea are dreptate – că nu pot să fiu discret. Stau cu gura deschisă, cuvintele îmi bâjbâie prin minte, însă ea intervine, preluând frâiele.

— Partea bună e că suntem rar aici în

acelaşi timp, faii Callahan îi place să se trezească devreme, pe când eu sunt o pasăre de noapte. Aşa că nu e nicio problemă. Pe '^asupra, a picat numai bine că nu a luat el suita Luxe, Pentru că tocmai am rezervat-o pentru o şedere de cinci “Ptămâni.

7 Am auzit, spune Brady, iar subiectul de discuţie *himbă şi stânjeneala dispare brusc. Nu mă plâng, âdel U prez*nt oaspetelui când soseşte. Este un J are afaceri aici, pe insulă. Un tip care lucrează

K HROMIWK

pc Wall strpct şi can» *e* generos cu noi ori de cft
vizitează ’n *

- Bine. Minunat. Mi-ar plăcea, spune 8 duc să-mi iau lucrurile şi ne vedem afară.

- În regulă. Brady se răsuceşte pe călcâi gherit. Se vede *că* prezenţa mea îl intimidează F****’ bine O ţinem tot aşa. Atunci, te aştept afară, zice el^

- Excelent, intervin eu.

Dau din cap, aşteptând să se închidă uşa ¡nai™ de a da buzna neinvitat la Sutton în cameră.

Tresare speriată.

— Ai nevoie de ceva?

— Nu pleci îmbrăcată aşa.

Arăt spre costumul ei de baie.

- îţi mulţumesc pentru opinie, dar voi pleca îmbrăcată cum vreau eu. Se priveşte în oglindă. îmi place cum mi se aşază pe fiind. Ţie, nu?

Mă tachinează.

Şi funcţionează.

Îşi leagă tacticos în jurul mijlocului un sarong complet transparent, care nu lasă mai nimic imaginaţie*

— E mai bine acum?

- Nici pe departe, mormăi, treaz de-a binelea Unde te duci?

- La poziţia numărul nouă de pe lista noa^ Cină la Crystal Beach. Se pare că e un loc extrem e . ventat. Vreau să verific cum putem adapta *ce* aven pentru a ie face concurenţă.

Ce-mi pasă mie de cină, plajă sau mai Ştiu aiţi ,e"m> pasă doar că o vor vedea îmbrăcată su (fţ) r aţi şi că o vor dori aşa cum o fac eu. îmi PJ‘S* ’ lV;ub nu vreau să-i vină idei lui Brady şi să îi iut

BSta v« însemna cfl trebuie sS-l ucid. Ceea ce decât sft înrăutăţească situaţia, dat fiind că n° *r «a prematură mă va lăsa fără un manager mo»*** .

Ţi se pa™ potrivit ca managerul tău să te vadă

- Acoperă ce trebuie acoperit. în plus, te asigur câ lui Brady şi soţului său puţin le pasă de fundul sau jjnii mei, ceea ce oricum nu te priveşte, spune, trecând pe lângă mine în drum spre uşă.

- *Sopil lui Brady?*

- Da. Soţul. Se-ntoarce şi mă priveşte peste umăr. Poate, dac-ai înceta să mai fii un nemernic distant când vii la birou şi ai

vorbi cu angajaţii tăi, ai şti mai bine cu cine lucrezi.

— Nu fraternizez cu angajaţii. încep să te vadă altfel şi încetează să te mai respecte. Prima regulă în afaceri.

- Păcat. Ratezi o mulţime de oameni minunaţi. Strânge gânditoare din buze. Bănuiesc că asta înseamnă că nu trebuie să fraternizezi nici cu mine.

Şi cu asta, iese din vilă, legănând din şolduri. Parcă văd zâmbetul pe care-l poartă pe buzele ei frumoase. »Ştie că runda e câştigată de ea."

CAPHX)IAJL NOUĂSPREZECE

Las apa caldă din duş să-mi alunece pe corp şi să mă trezească.

Ne-am simţit bine aseară pe plajă. Nimic spectaculos, dacă privesc din perspectiva omului de afaceri. Dar focurile de tabără, localnicii care cântau la chitară melodii tradiţionale, locurile diverse unde puteai mânca şi comanda cocteiluri, toate au reuşit să creeze o atmosferă amuzantă şi relaxată. Modest, fără îndoială, dar cu o tuşă de înaltă clasă. Şi insinuările lui Brady. Faptul că intuieşte care e situaţia dintre mine şi Callahan, fără să întrebe nimic direct. Cred că m-am eschivat destul de bine, dar sigur va trebui să mă străduiesc să stau plecată de la vilă cât mai mult posibil, ca să evit orice speculaţie viitoare. Pare stupid din partea mea că nu m-am gândit mai bine înainte. îmi fac griji despre consecinţele posibile dacă am face sex, fără să-mi treacă prin cap să am m vedere ce ar putea crede oamenii oricum, dat fiind că locuim împreună.

Sau poate că asta dovedeşte limpede

cât îmi întu- judecata Callahan. Dacă află Roz că împărţim *eea?i vilă şi crede că fac sex cu el? Am senzaţia că pe ea Potea-o convinge foarte greu că nu este adevărat.

De «• mi se l[wre ,otuI un] déjà-vu?" i[Ih]

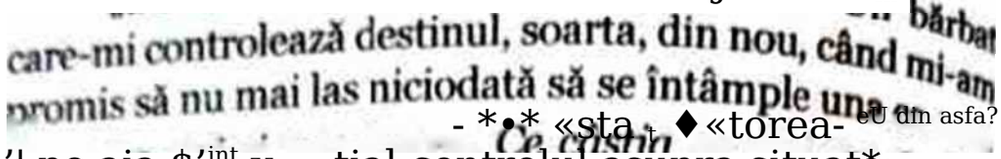

- *•* «sta , ♦«torea- [eU din asfa?

'' pe aia $'[int] y[d par]ţial controlul asupra situat*;

[n„W]<e^[roia]“ -.....

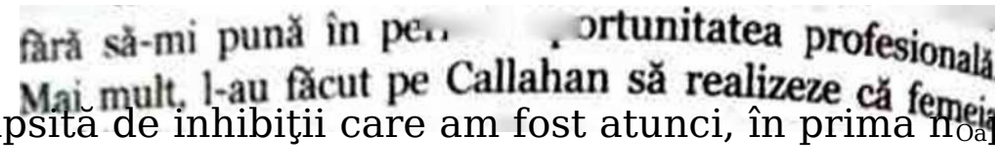

lipsită de inhibiţii care am fost atunci, în prima n[Oa]p[te] este doar o mică parte din femeia alături de care lucrează acum cot la cot.

Şi, cum eu nu mă pot muta în altă vilă, pentru că, aşa cum mi s-a spus, nu mai e niciuna liberă pentru personal. singura soluţie pe care o întrevăd este să stau aici cât mai puţin posibil atunci când e şi Callahan prezent. Poate aşa se potolesc şi eventualele bârfe.

Gemând frustrată, închid apa de la duş, obligân- du-mă să mă gândesc la noi opţiuni pentru Ocean’s Edge, în loc să-mi stea mintea la Callahan. Să sugerez un program de evenimente care să aibă loc prin rotaţie, la fiecare două săptămâni? De obicei, este o perioadă suficient de lungă intre şederile clienţilor cât să nu asiste de două ori la acelaşi eveniment.

Poate fi o opţiune, categoric.

0 mai bună organizare a personalului, ca să ştie b ce să se aştepte. Mai multe opţiuni pentru oaspeţi, pentru a le îmbunătăţi calitatea sejurului.

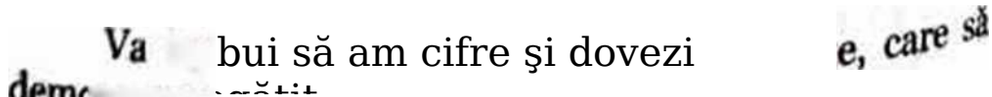

Callahan va spune că asta oferă resorturile pen[trrl] pătura mijlocie.

nsireze contrariul.

.Callahan."

Mă-ntin dună nm

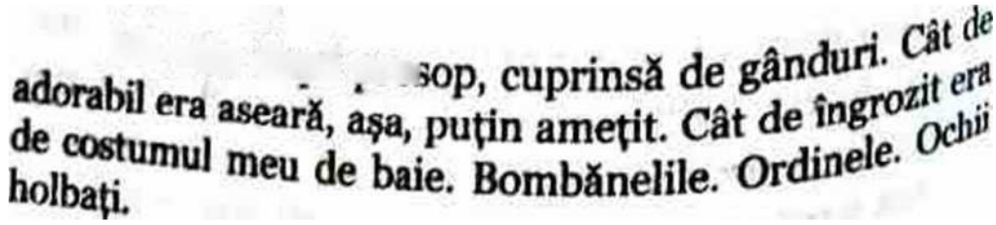
sop, cuprinsă de gânduri. Cât de
adorabil era aseară, așa, puțin amețit. Cât de îngrozit era
de costumul meu de baie. Bombănelile. Ordinele. Ochii
holbați.

înainte intre el. nu eram sigură dacă să port sau nU costumul. Sunt aici să muncesc. în definitiv, ieşeam cu g^dv şi cu soţul lui. şi m-am gândit că s-ar putea să nu o alegere potrivită. Dar. în clipa în care Callahan m-a vAnlt şi» obiectat, sugerându-mi să nu-l port, m-a făcut şi mă încăpăţânez să-l ţin pe mine.

El nu ştie că, atunci când am ieşit pe uşă, am scos din geantă o rochie de plajă şi-am pus-o pe mine ca să mă acopăr. Dar a fost amuzant să-l tentez. Să-l privesc cum işi pierde cumpătul, fiind obsedat de control.

însă ştie cum să te facă să nu-i uiţi prea uşor sărutul.

E greu să rămân fermă pe poziţie când îl doresc atât de mult. Şi e chiar mai greu să nu cedez când mă lipeşte de pieptul lui şi mă sărută până mi se-nmoaie picioarele.

Mă uit la ceas să văd cât mai este până la prima şedinţă şi-ncep să-mi scot hainele din dulap şi să mâ îmbrac. Dar, când deschid sertarul cu lenjerie intimă, îl găsesc complet gol.

— Ce naiba? bombăn, întorcându-mă să mă uit prin cameră ca şi cum, printr-o minune, le-ar fi crescut picioare chiloţilor şi-au plecat singuri din sertar.

Mă apuc imediat să caut prin dulap şi descopăr că au dispărut şi slipurile de la costumele de baie.

Primul lucru care îmi trece prin cap e că mi le-a furat vreun ciudat. Ştiu că sună

bizar, dar, cu slujba mea, am petrecut multă vreme prin hoteluri şi-am auzit tot felul de poveşti. înfăşurată în prosop, deschid uşa cu forţa Ş> mă-mpiedic de o cutie mare, legată cu o fundă roşie, ostentativă.

»Ce se petrece?"

Mai întâi chiloţii, apoi asta?

Ridic cutia şi-o aşez pe pat, curioasă şi derutată, [a]Poi observ biletul cu numele meu pe el.

Asta nr trebui să rezolve problema. Johnnie.

.Poftim?"

Când scot din cutie conţinutul împachetat în | • şi-l desfac, mă pufneşte râsul fără să vreau. Acolo patul meu. se află cei mai uriaşi chiloţi, în cele mai p|j^ tisitoare culori posibile. Ca să se înţeleagă, discutăm de modele care acoperă tot, de la buric, până sub fese. i$_{ar}$ dedesubt, găsesc mai multe slipuri simple, cam în acelaşi stil.

Clatin din cap, zâmbind peste măsură de uluită.

Ji făcut-o, pe bune."

Mă strâng în prosop şi iau telefonul de pe noptieră.

Răspunde din prima.

- Sharpe la telefon, spune dezinvolt, deşi este perfect conştient cine-l sună.

— Sper că glumeşti.

— La ce te referi?

I se simte zâmbetul în voce.

— Lenjerie de mamaie? Pe bune?

Aud o uşă închizându-se, bănuiesc că e *cea* de biroul său, ca să nu audă nimeni restul conversaţiei.

— Din moment ce toţi chiloţii tăi şi slipurile sun ostaticii mei, bănuiesc că eşti încântată cu varieta e care ţi-am pus-o la dispoziţie.

- Ţi-ai pierdut minţile?

— Posibil. I |ui.

Râde şi-mi place urma de stupoare din g ® Nu-i vine a crede ce a făcut. Şi-mi place, pentru $_{nl}$j. aşa mă simt şi eu în legătură cu tot ce se petrece u

— Mi-ai scotocit prin sertare? . ^$_{o}$te.

Ştiu că e un gest care ar trebui să mă înspa*

l'fcar nu o fnce.

- Ai lAwt deschise uşa şl sertarele când ai plecat ca tc distrezi cu angajaţi! mei şi m-ai lăsat în urmă. Am

rtdut curiozităţii. Adicâ... eram un simplu bărbat *disperat.* Cum sft nu fiu, când toată lenjeria ta este atât de sexy <i reprezintă mai mult decât are voie să vadă sau să-şi imagineze un ^r^a' într-o situaţie fără ieşire ca a mea?

Tuşeşte ca să-şi mascheze un hohot.

- Dar îţi imaginezi cum arăt îmbrăcată în chiloţii de mamaie?

- Pentru anumite părţi anatomice, e mult mai uşor să mi te imaginez în chiloţii de mamaie, da. De aceea, am luat problema în mâini.

- Observ, râd eu.

Cum să nu o fac?

— Iar acum îmi ţii lenjeria ostatică?

— M-am gândit că pot cere o răscumpărare dacă o vrei înapoi.

Hm, isteţ. Trebuie să recunosc. îl duce capul.

- Dar, spune-mi. Ne aflăm pe o insulă în mijlocul oceanului.

— Da, sunt perfect conştient de asta.

— Cum ai reuşit să faci rost de toate de pe aici, prin preajmă?

Râde înfundat.

- E uimitor ce poţi obţine când ai bani.

- Eşti arogant.

- Ştiu. Şi-ţi place.

Iau o pereche de chiloţi bej şi-i ridic la nivelul ochilor. Sunt uriaşi, seamănă cu ce purta străbunica când eram eu copil.

— Acoperire totală, spune, smulgându-mă din gânduri.

- Poftim?

- E <v dW» <»* d,n astu- Ai f>">du) acoperj. În cazul cA ar afla cineva despre noi.

Casc gura de uimire, apoi izbucnesc în râs. E 0 ■. ingenioasă. inteligentă şi se potriveşte jwrfect contextul**

„Şi urăsc că-mi place aşa de mult.” Ul-

— Mi-am notat.

- Dar nu e răspunsul corect, nu-i aşa? întreabă e)

- Nu, dar a fost o interpretare extrem de bună

- Ar trebui să primesc câteva bile albe pentru asta nu crezi?

— Poate.

- Poate? zice el. Şi-atunci, cum rămâne cu răscumpărarea...?

— Nu. mersi! *Sunt* în *regulă.*

— Cum adică, nu mersi?

- Adică, nu mersi, după cum ai auzit, râd eu.

— Cum rămâne cu negocierile, cum se făcea pe vremuri?

- Uneori, eşti obligat să iei problema în mâini. Ar trebui să o ştii, după atâtea duşuri lungi şi reci. La revedere, Callahan.

închid telefonul, fără să mai adaug ceva, lăsându-l mască, în timp ce mă topesc pe dinăuntru.

îmi muşc buza şi zâmbesc cu gura până la urechi.

Versiunea jucăuşă şi creativă a lui Callahan îmi face chiloţii să alunece de pe mine fără să vreau.

Ceea ce am impresia că a dovedit deja în modul său unic şi caracteristic.

Să-nceapă jocul, Sharpe.

CAPI IVIIIL DOUĂZECI

- Nu te afli pe o navă de croazieră, Sutton, spune Callahan din scaunul său, cu coatele sprijinite pe braţele acestuia şi cu degetele încrucişate.

- Sunt perfect conştientă, dar, în opinia mea profesională, multe dintre aceste facilităţi şi experienţe aduc valoare adăugată la Ocean’s Edge. Chiar dacă aparent nu sunt considerate „de clasă”, oferă oaspeţilor ceva ce ei caută şi vor continua să caute, indiferent de veniturile pe care le au.

— Continuă, mă invită el, ridicând palmele, ca şi cum se aştepta la mai mult din partea mea.

— Eu şi Brady am început să lucrăm la un plan amplu, care include toate ideile pe care am dori să începem să le implementăm cu multe, multe detalii, care sunt mai mult ca sigură că te vor face să-ţi dai ochii Peste cap.

~ Zici?

Pe chipul lui îşi fac apariţia o umbră de zâmbet şi o ^piţă. Sunt sigură că expresia din privirea lui, apropo alu *peste cap,* îl face să se gândească la cu to activităţi care au acelaşi efect.

~~ Da. Zic.

îmi dreg glasul, ftră să-mi feresc privirea <k. încercând şi menţin o atitudine profesionista l$_{h}$ „ ’ unde oamenii din biroul apropiat ciulesc $_{u}$ J"'^{1} irosind ultimele minute ale zilei de lucru. Wle_

- Rapoarte comparative cu staţiunile simiu de pe insulă. Verificări ale tiparelor de rezervări, cosT rile de implementare ale noilor opţiuni şi idei, costuri comparate cu randamentul pe care l-am putea obţine şi...

— Da. Ai dreptate. Sunt deja plictisit. Oftează din greu. Dă-mi un exemplu cu una dintre ideile voastre.

- Turism ecologic.

— Turism ecologic?

După ton, îmi dau seama că a respins ideea pe loc.

— Da. Este foarte la modă. Având în vedere că elitele adoră să susţină anumite cauze – sau cel puţin să dea impresia că o fac, atunci când postează fotografii pe reţelele de socializare şi hashtaguri – este o adăugire necesară pentru a menţine proprietatea în pas cu una dintre tendinţele cu cea mai rapidă creştere în industria turismului.

— Te asigur că n-am postat niciodată un *hashtM de* dragul imaginii.

îl privesc îndelung şi-l cred. Nu e g$^{enU'}$ încearcă să fie ceva ce nu e... Dar asta nu înseamnă c am dreptate.

.... Î'P dl

- Sharpe, e la modă să salvezi planeta. Pierdut dacă implementăm nişte indicatoare v> Pe Proprietate care să sugereze subtil că Ocean s esort este implicat în a contribui ia cauză? ^.| Scopul nostru este să facem profit* n scădem.

în resort sunt implementate diferite practici

S^le, De ee să nu le arătăm asta oaspeţilor? De SUS^nu facă parte din strategia noastră de marketing? ** ^asupra, eu şi Brady am contactat companii locale P turism în căutarea uneia care să personalizeze un exclusiv pentru oaspeţii noştri, să îi plimbe în jurul insulei. în locuri şi puncte de interes care promovează aceeaşi mentalitate.

— Cum ar fi?

— Cum ar fi sanctuarul broaştelor ţestoase, unde le înmulţesc ca să le reintroducă în sălbăticie, răspund firi ezitare, ştiind că un om cum e Callahan are nevoie să te vadă absolut convins de ceea ce spui. Rezervaţia naturală din cealaltă parte a insulei. Agenţia...

— Nu e necesar să continui. Strânge din buze, gânditor. Se lasă tăcerea. Nu văd nicio valoare în asta. Nu văd...

— Indicatoarele sunt ieftine. Excursiile personalizate au valoare de exclusivitate. Compania de turism ne plăteşte un comision de cincisprezece la sută, care se adaugă la profitul nostru.

— Tot nu mi se pare atractiv.

- Permite-mi să te contrazic.

– îţi permiţi tot timpul să mă contrazici. Sincer, Cred că o faci de plăcere ca să te cerţi cu mine.

Ne respinge ideea. Observ, simt că

vrea să treacă [l71a'] Aparte, ceea ce mă enervează la culme.

. — Nu, Callahan, îmi place să-mi susţin punctul
[D]r ^.[ere’] Să vin cu date concrete. Iar experienţa mea obi[,eS]*°[na]^ [s]P[un]e că, în ziua de azi, este un aspect [es]tead°[n]j[U] e[31]^ [nu"‘] P°ti *8[nora]- ® plictisitor, dar

Nu înţeleg. Deţinem multe resorturi şi—

-Şi toate resorturile Sharpe i$_{nt}$ implementat turismul ecologic într-o fom>i 1 ultimele luni. Ştiai asta? *•« J

---- ---------- ,.vu$_{Ul\ sa}$

gardă. N-o iau în seamă. Continui să |

$_{ns}$i$_{st}$

Expresia lui reţinută ar trebui să –

-

$_{1}$

pună la îndoială capacităţile? Ei bine, atunci ¡j şi eu la fel.

- Când a fost ultima dată când ai stat | dintre proprietăţile tale, aşa cum faci acum? Cândţ r”* ultima dată când ai părăsit tumul tău din Manha^n^ ţi-ai murdărit mâinile, ca să zic aşa? 51

Callahan mă priveşte cu o intensitate pe care n-am mai văzut-o până acum. Are maxilarul încleştat şi tendoanele de pe gât tensionate.

Se pare că am atins un punct sensibil.

- Unde vreţi să ajungeţi, *domnişoară* Pierce?

- *Domnişoară Pierce?* râd sarcastic. Nu mi-a mai spus niciodată aşa. Este un mod al tău de *a* mă pune la punct? Să mă faci să înţeleg că eşti supărat pe mine?

Ochii săi de chihlimbar mă privesc fără să clintească.

— Dacă aş vrea să te pun la locul tău, ţi-^{a}‘ seama.

Mă mut din locul unde mă aflu,

lângă ^ereas^'l mă îndrept spre partea opusă a biroului său. Pnve^ uşă în camera principală, unde se află şi biroul nlţ văd câţiva angajaţi întârziaţi care îşi strâng lucru^. ¡all ace ordine pe birouri. Se sting luminile. Oameni încet la revedere.

Curând, vom rămâne singuri. în . trebuie să plec de-aici dacă vreau să ev*1 . t08ti egătură cu noi doi... *dar...* Callahan a fost irasc

du.. combativ ,i polemic. Ceea ce nu ar trebui să mi M par« s‘‘x>' Cl cncrvant Neatrăgător. K

Totuşi, asupra mea are efectul opus.

E înnebunitor de atrăgător când e morocănos. Şi sunt excitată.” Ca să nu mai zic că situaţia cu lenjeria mai bine zis absenţa ei, nu a ajutat deloc.

Nu pot ţine atracţia în frâu, asta e cert. Dacă el a început cu cascadoria de azi-dimineaţă, atunci de ce să nu profit şi să-l fac să-şi piardă minţile măcar puţin? Nu asta mi-a sugerat Lizzy?

Mă răsucesc pe călcâie ca să-l studiez pe Callahan Are părul ciufulit, corpul încordat.

— Ce te macină, Callahan?

— Nimic.

- Deci, mă contrazici întruna fără niciun motiv?

— Nu prea am dormit azi-noapte, spune el.

— Te cred, din moment ce ai fost ocupat să-mi furi lenjeria şi să scotoceşti insula după înlocuitoare bătrâneşti.

— Pentru tine, orice. Rânjeşte, evident mândru de sine, devenind brusc din tensionat, jucăuş. îţi vin bine?

— Nu ştiu. Ridic o sprânceană, răspunzându-i rânjetului, în timp ce ochii lui coboară rapid spre coapsele mele, urcând mai apoi la loc. Ştiai că e un centru Pentru persoanele fără adăpost în

partea de est a rosulei? Rhonda, recepţionera noastră, face voluntariat ac°l° zilele libere, aşa că i-am dat ei lenjeria, ca să o PUnă lângă restul donaţiilor pe care le-au făcut angajaţii.

” Ce inimos din partea ta.

. "" Doar mă ştii, sunt întotdeauna dispusă să dau ^10r«flaţi la restrişte.

~ Şi restriştea mea?

Se joacă ni un pix, fără sfi-şi dezlipea tr-ai mei. din.

- Sunt foarte sigură că te descurci foart singur, mint, în ciuda dorinţei care începe să e ^ln*‘ îi în mine. 86 “Prin^

- Hm.

îmi studiază decolteul, coapsele Arm- . privirea. ' M ñtJică

- Atunci, ce porţi sub fustă?

Mă aplec, îmi sprijin palmele pe birou şi şoptesc.

- Absolut nimic.

Ochii i se întunecă instantaneu; mă mir cum de nu ia foc încăperea de la atâta intensitate.

- Dă-ţi fusta jos, îmi ordonă pe un ton calm.

Isuse. Dacă nu mi s-ar fi părut sexy înainte, după cuvintele poruncitoare şi privirea arzătoare, cu siguranţă l-aş fi considerat atrăgător.

îmi muşc buza inferioară.

- Nu.

- Ştii că nu-mi place când nu mă asculţi.

- Nu suntem în dormitor, Callahan. Fa[c] P înapoi, apropiindu-mă de canapeaua de p>e e [a] [f] cel mai îndepărtat colţ al biroului. Mie nu-mi a[1]

Se ridică brusc de pe scaun şi P[orneşt] Se uită în biroul alăturat, care acum este pus » > ^[eia] intensitatea luminii, închide încet uşa şi răsuce în broască.

[jnţe c]jt

Când se întoarce spre mine, miyaduc aW de mult m-a excitat atitudinea lui dominatoa noapte petrecută împreună.

— Dă-ţi jos afurisita de fustă, Collins-

Zâmbind, mă aşez mai comod pe canap[6]*

- Şi. ce zici de negocieri, cum se proceda pe vremuri ?

Ochii mi se duc spre şliţ. Erecţia puternică forţează materialul pantalonilor.

- Uneori, eşti obligat să iei problema în mâini, spune, repetând la rândul lui cuvintele mele.

- *întocmai,* murmur, ridicându-mi provocator fusta vaporoasă.

îmi îndepărtez picioarele, sprijinind unul pe perna din apropiere, ca să-i ofer priveliştea supremă.

— La naiba! geme el, mişcând din degete de parcă arde de nerăbdare să mă atingă.

Ochii i se mută încet din ai mei, la vaginul meu, şi înapoi.

— Descheie-te la pantaloni, îi ordon.

Se uită la mine cu o expresie năucită.

— Poftim?

— Ai auzit perfect. Descheie-te la pantaloni. Arată-mi cât de mult te excit.

— Ce dracului te-a apucat?

- îţi dau bilele albe pe care mi le-ai cerut în schimbul unui răspuns bun.

- Bun, dar greşit?

Ochii lui îmi urmăresc mâna, în timp ce mi-o plimb în sus şi în jos pe coapsa descoperită.

~ Da, greşit. De data asta, îmi duc mâna între ^apse ca să-mi mângâi clitorisul cu vârful degetului. Respiraţia lui sacadată umple încăperea. Dar nu-ţi face PÎji, eu

cred cu tărie că e bine să continui să stimulezi °amenii cu care lucrezi, cei de la care îţi doreşti să obţii ceva» astfel încât să se străduiască şi mai mult.

"" Zici?

Porneşte spre mine. în timp ce-ş| «coate din pantalonii descheiaţi. e

- Oh, oh, oh.

— Ce? întreabă el.

— Am spus să *stimulezi.* Nu să premiezi R unde eşti. Ştiu că mă joc cu focul. Dar vreau săsim?' cările. Poţi să te uiţi, iubitule, dar nu ai voie să atingi

- Sutton, spune cu glasul gâtuit al bărbatul disperat.

— Hm?

Ridic o sprânceană şi las să-mi scape un geamăt subtil, pe când degetul îmi coboară şi mai jos.

— Asta e cruzime.

Râde înfundat, dar îşi mişcă mâna pe calota penisului până la bază, urmărind cu privirea mişcarea degetelor mele.

— Dar nu încalc nicio regulă, nu? Nu mă culc cu şeful meu dacă nu ne atingem.

Geme.

- Dar este o faptă penală să-ţi ucizi şeful.

Respir gâfâit când îmi bag degetul înăuntru, sco- ţându-l mai apoi ca să-mi umezesc clitorisul.

— Masturbează-te, Callahan. Masturbează-te Şi lasă-mă să te privesc în timp ce mă urmăreşti.

îşi lasă capul pe spate şi-şi mişcă mâna de câte'« ori peste penis.

— Chiar crezi că este cel mai bun mod de a-ţi rec

pera lenjeria?

- Nu-mi pasă să-mi iau lenjeria înapoi- Ge lăsându-mi capul să cadă pe spate, mişcându-[01]' > apăsat degetul. Astfel, ori de câte ori trec pe l«îng . ar tău, o să ştii că nu port nimic pe dedesubt. *O* să ş [11]

fi suficient să-ntinzi mâna ca să mă atingi, atunci când mJ aplec să iau un dosar căzut pe jos.

- Isuse!

- Tortură pură, spun cu un rânjet moale. Acum, masturbează-te!

Ridică din sprânceană, dar face ce-i cer. îşi mişcă mâinile puternice de la baza penisului până la calotă şi înapoi. E fascinant de privit. Sexy. Excitant. Mă intoxică de dorinţă.

îmi mişc degetele mai repede, obligându-mă în mod conştient să ţin ochii deschişi ca să-l pot privi. Văd lichidul preseminal care se iveşte şi pe care mai apoi şi-l întinde cu degetele.

— Doamne, ce excitant e, murmur, continuând să-mi mişc degetele. Te gândeşti la mine? La cum ar fi dacă ai fi în mine? La cum ai aluneca afară, simţind cum mă strâng, ca şi cum te-aş implora să intri înapoi?

— Da. La naiba, da!

— Şşş. Mai încet, gem, lăsându-mi capul să cadă intr-o parte, ca să pot continua să-l privesc şi să mă pot >mpinge în perna canapelei.

— Nu-mi pasă deloc dacă mă aude cineva, spune el excitat.

— Tocmai de-aia.

Ochii noştri se întâlnesc, străbătând

scurta dis- ^ntă care ne desparte. Exact ce voiam să spun, dar orgasmul se apropie, întunecându-mi mintea.

- Nu asta am vrut... Ah, Isuse! geme el, când îmi . din nou degetul înăuntru, mişcându-l în acelaşi ritm ,n care-şî mişcă el mâna.

~ E atât de bine, Callahan. Atât de bine.

_ Mă abţin din toate puterile să nu te . glezne, să te trag pe covor şi să te regulez până uiv >

.Da. Te rog."

Dar nu spun nimic. Nu pot. în clipa asta 8Um de excitată, încât nu mai pot distinge binele d’e ră' darea de supunere. Nevoia de dorinţă. l1, Sfi

Degetele mi se mişcă mai rapid.

Mâinile lui, |a fel înainte şi înapoi.

în sus şi în jos.

Trupul mi se încordează şi mă umezesc mai tare Mai am puţin şi-l implor să-şi ducă la capăt ameninţarea. Să mă tragă pe jos şi să mă reguleze până nu mai ştiu cum mă cheamă, dar exact în clipa în care dau să pronunţ cuvintele, geamătul lui umple camera.

îl privesc ejaculând. Penisul îi tresare în mână, iar în cealaltă se adună sperma. Şi, dacă priveliştea nu e de ajuns, privirea din ochii lui, întunecată, dominatoare, plină de dorinţă, când se

uită într-ai mei, mă-mpinge dincolo de limite.

Orgasmul mă acaparează, fără să-i pese unde ne aflăm sau că nu trebuie să fim auziţi. Muşc colţul pernei, în timp ce valurile de plăcere se succedă. Gâfâi, simt că plutesc şi închid ochii, bucurându-mă de plăcerea devastatoare.

Tresar când mâinile lui Callahan mă apucă de coapse, apoi mi le desface larg, făcându-şi loc cu lim Corpul mi se cutremură la atingerea lui, pe când limba» alunecă în mine.

Geamătul care-i scapă mă înnebuneşte. Simt $ chln- ?i satisfacţie.

— Callahan, îl previn, înfigându-i mâna-n P^r ra-t ndic capul.

în JX“»ni.Urmdı w deaehîd

,lbe – Un bărbat are tonte drepturile sa•şi

- Eşti incorigibil.

n îndepărtez, împingându-l eu talpa în pieDt

- Ghtct ce? spune el, aşezându-se i„ r. . CU penisul flasc atârnând din pantal™; î fund> negocierii. Pantaloni. învaţă arta

(,APl n)I.lJL DOUĂZECI şi UNU

- Deci, până acum am experimentat cinci dintre 7ece atracţii de pe lista noastră de preferate, spune Brady, tăind cu o linie *excursia-aventură cu Jeepul* de pe lista lipită la avizier. Păreri?

- Părerea mea este că toate sunt fezabile pentru Ocean’s Edge. întrebarea este cum să Ie adaptăm astfel încât să devină unice? Pentru unele e nevoie de contracte de angajare.

-Am vorbit azi cu Teresa, spune Brady, men- bonând-o pe avocata care se ocupă de contractele de muncă de Ia Sharpe Internaţional.

“Şi?

-Am trecut în revistă solicitările angajaţilor. diferenţele dintre contractul nostru şi cele «unt l| reSOrtur* d’n împrejurimi, apoi i-am spus care 6 *naccePta^^e dm punctul meu de vedere. Ne va Sok)Un n°U contract’ 03 avem de unde să începem ii)pa;af?10n,’ sPune referindu-se Ia reprezentantul ^'»'delaOcean’sEdge.

^'.®XceJen^ sPun eu. Am vorbit astăzi cu doi târziu C lnter*or mă au d la telefon cu al treilea ’03 dăm startul planului de renovare.

K HROMHI Kt.

- Ţi-a plăcut vreunul dintre cei cu care ai di până acum?

— Prima, nu neapărat. în viziunea ei, e nev o ambianţă contemporană, modernă, nu clasici * gantă. S-a contrazis cu mine, aşa că am elimina?' *** pe listă. A doua are nişte idei minunate. Vedem ° spune şi al treilea designer şi, până la sfârşitul <4 *u* mânii, luăm o decizie. Trebuie să începem, ca să pu?ern propune planurile şi să comandăm materialele. Ce| probabil, renovarea va avea loc după ce treaba mea aici se încheie, dar vei avea totul pregătit astfel încât să meargă ca la carte.

Brady pufneşte.

- Ca la carte şi renovare *nu* îşi găsesc locul în aceeaşi propoziţie.

— Ştiu, dar speranţa moare ultima, spun eu, şi atenţia îmi fuge spre un nou e-mail de la Roz, în legătură cu conversaţia noastră de mai devreme.

— Ah, şi turismul ecologic sigur se va aproba.

— Da? Brady ridică ochii din monitorul său, cu un ton surprins, şi face semn din bărbie spre biroul lui Caliahan. Ai primit aprobarea?

Buzele mi se deschid într-un zâmbet misterios.

- Am negociat. *Am câştigat.*

Brady se uită la el şi după la mine de vreo două ori, apoi batem palma.

— Victorie după victorie. îmi place.

; nrovoacă

Execută câteva mişcări de dans care-m* P râsul, dar aproape imediat înţepeneşte locului.

Când mă uit în spatele lui, îl văd pe sprijinit de tocul uşii, cu mâinile în buzunare ş> SP nele ridicate.

W a X • /’ care mi-o oferă nm.lv cu gura căscată şi figura impozantă a lui ?ll,h.i> în h,nd“l> ° h,l“ra'
[1] -Ţi se pari’ amuzant? întreabă Callahan.

j4-a auzit. Ştiu că în-a auzit, se vede pe chipul lui gjlendid-

- Sărbătoream. Tocmai îi spuneam lui Brady că, dună negocieri amănunţite, ai fost de acord să merg înainte cu indicatoarele pentru turism ecologic şi cu excursiile personalizate pentru oaspeţii noştri.

- într-adevăr, negocierile au fost extrem de amănunţite.

Cum reuşeşte să se uite la mine cumpătat şi indiferent, când eu nu-l pot privi în ochi fără să-mi amintesc cum m-a privit aseară, stând cu capul între picioarele mele? în biroul aflat la câţiva metri distanţă, pe deasupra.

- Da. Extrem de amănunţite.

- Bine, activităţile şi facilităţile reprezintă partea uşoară. Runda ai câştigat-o tu. Dar, acum trebuie să ajungem la ce-i mai greu. Beneficii pentru personal, proiecţii bugetare pentru salarii, costurile renovării.

— Da, domnule, spun eu. Tocmai despre asta vorbeam cu Brady înainte să intri.

- Aşa este, spune Brady, dând din cap.

~ Mă bucur să constant că lucraţi bine împreună, 5°pteşte Callahan. Mă

gândeam c-ar fi drăguţ să răsplă- tlrn oaspeţii cu nişte bile de bun-venit.

Mă înec cu cafeaua.

" Bile? întreabă Brady,

tânjeşte şi se uită în ochii mei.

v. ~ Dă Bile- Se uită la Brady şi apoi ■ ™ ne u £*~ Cum era vorba aia? *Bile albe.* Pentru că ne ** I* noi.

- « 0 ™ IOT'te «<*«.. I

Ci'''''''n,',>io<a5»s'WI''re”hS' I

lese din b'r0\ *inte de a merge la întâlniri ujj I sport

»*&i«» * ***>

a adorm' P1 , -.ntinse pe masă. I
foile d^akU qnierdută la uşa pe care tocmai a ieşil
Cu privirea p mai greu reZiSl]

mi-am imagina nu.mi pasă. cât de mult
MJ „W8 Se dâ dovadă. De feM în H„ ÎmUn Îtse pierde uneo^"° " dincoIo de

Pnt?irÎ«i De tonUl ° riU sună unul dintre fraţii şăi. Şi ut
Ari de câte or» » su încetat să caute un
'nd,Ssă nu-«' mai P“' » una
U în«fe“- *
¿în capul locuim-

cAp|TOI AII. DOUĂZECI Şl 1)01

Cu tece luni în urmă

- Ne puteţi lăsa un moment singuri? ridic ochii la Gil Diamante şi la fiica lui, Gia, care stau la masă cu noi.

- Pentru ce? întreabă Gil.

— Trebuie să vorbesc cu tata câteva clipe, spun eu.

- S-a întâmplat ceva? întreabă Gia, aruncân- du-mi priviri sugestive.

- Nu s-a întâmplat nimic. Trebuie să discutăm câteva aspecte în privat, le explic eu.

- Vom fi la bar. Ne găseşti acolo după ce termi- wţi. Gil se ridică şi împinge scaunul la locul lui. Dar să nu ne faceţi să aşteptăm prea mult. Nu sunt o persoană ^bdătoare, domnule Sharpe.

încuviinţez şi-i privesc îndepărtându-se în restau- rw>t. În jurul nostru, se aud conversaţii pe un ton discret ** z8°m<Jtul tacâmurilor din argint pe farfurii.

lata se uită pe fereastra restaurantului

la luminile ‘pitoare ale oraşului aflat sub noi.

. Intuiţia îmi şopteşte că nu e nimic bine.

Familia nunte- întâlnirea. Contractul.

"I ată l meu."

- Ştiu că au venit cu contractul ca 85 • să salveze afacerea, tată, dar noi rămânem |a noastră de mai devreme, spun, referindu-mă * nirea pe care tocmai am avut-o cu fraţii mei.
semna.

- Din câte-mi amintesc, sunt încă propriei majoritar al companiei.

Zâmbeşte fals către mine. Ceea ce nu-mi uşurea^ deloc munca şi nici ce urmează să spun.

- Proiecţiile nu sunt bune pentru Ocean’s Edge Resort. Ford, Ledger şi contabilii au analizat cifrele cu mare atenţie. Au petrecut zile întregi încercând să le întoarcă în favoarea noastră, dar ţinând cont de preţul de achiziţie pe care-l cer şi de cheltuielile necesare pentru a renova resortul, va fi nevoie de o perioadă considerabilă ca să ne recuperăm investiţia.

— Sunt perfect conştient ce spun cifrele.

— Pe deasupra, nu reprezintă nici pe departe ceea ce oferă marca Sharpe. Nu se potriveşte cu portofoliul nostru. Este...

— Vrei să spui că orice nu se ridică la standardele Sharpe, nu merită investiţia din partea noastră?

Ridică din sprânceană. Se referă la mine şi la toate tâmpeniile pe care le-am făcut.

— Decizia noastră era să refuzăm afacerea la cina din seara asta. Să ne întoarcem spatele. Ai uitat?

Dă din cap, uitându-se la mine, dar are o privire lipsită de expresie şi-mi dă senzaţia că nici măcar nu m vede. S-a întâmplat din ce în ce mai des în ultimele Iun» îşi aranjează ochelarii pe nas şi ia o băutură, îndepărtând-o imediat de buze.

— Nu e ce am comandat. Nici măcar nu-mi pl[a] scotchul.

privesc spre paharul lui şi simt că mă scufund.

Edin ce în ce mai rău. La început, uita uneori câte n, dar acum se întâmplă mai frecvent. Au apărut ucune de memorie în legătură cu anumite evenimente “în data lui. în unele zile şi le aminteşte. în altele, nu.

M-a implorat să nu le spun fraţilor mei. M-a nigat ¿.I las să-şi păstreze demnitatea în aşteptarea ca medi- amientele să-şi facă efectul, dar e greu ca naiba să stai u sj priveşti cum boala, indiferent ce naiba o fi, ni-l rtpeşte bucată cu bucată.

Inclusiv scotchul său preferat.

— Tată? spun, aşteptând să se reorienteze spre mine. Ce ţi-ar plăcea să bei?

- Scotch, zice el. Doar ştii ce-mi place.

- Este chiar aici, îi zâmbesc şi împing spre el paharul pe care tocmai l-a refuzat.

îl duce la buze şi gustă.

- Perfect. Scoate un sunet apreciativ, bucurân- du-se de gustul de pe limbă. Exact ceea ce trebuie.

Când se uită din nou la mine, are privirea limpede şi lucidă. Oftez uşurat că episodul pare să se fi încheiat şi că a durat mai puţin decât altele.

— Bun. Mă bucur.

Mă forţez să mimez un zâmbet, care sunt sigur că nu şterge umbra de îngrijorare din ochii mei. Tata n-o

observă, prea ocupat să citească contractul aflat în faţa *u> pe masă. l-l iau încet de sub nas.

~ Ce faci? întreabă, întinzându-se să pună mâna 1* teancul de hârtii ca să mă împiedice să le sustrag. v Am căzut de acord că le vom refuza oferta, nu? °ui să faci un gest demonstrativ, să vină aici cu con aPoi să i-l bagi sub nas şi să spui nu. Ai zis c aşa e Cel mai bine, îi explic.

Nu pricep de ce n-a făcut-o printr-un e-m tata este de modă veche, atât cât poate fi. Dacă el, toate afacerile le-ar încheia cu o strângere de w

- De ce am face una ca asta, când eu v * semnez oferta? Când vreau să cumpăr proprietăţi M

- *Tată,* gem eu de frustrare, enervat că m-au u singur ca să îi port de grijă la cina din seara asta.

Tehnic, el are ultimul cuvânt, fiind acţiOna majoritar, aşa că de ce naiba mă aflu eu aici?

Trebuie să-l protejezi pe tata, Callahan. Să-lpro. tejezi de deciziile sale nesăbuite. Ne bazăm pe tine.

Ford nu a fost tocmai subtil.

— Ştiai că acolo ne-am petrecut luna de miere eu şi mama voastră?

- Nu, nu ştiam. Te-ai dus să...

— Vrei să spui că ştii mai bine decât mine, care am fost acolo? se răsteşte el cu un ton pe care nu l-am

mai auzit până acum. Ştiu că încep să-mi pierd minţile, Callahan, dar nu-ţi permit să-mi spui că nu ştiu sau că nu-mi amintesc aşa ceva. A fost alegerea mamei tale şi i-am spus că, într-o bună zi, voi cumpăra aici o bucată de pământ şi voi construi locui ei de vis. Am dezamăgit-0' N-am făcut-o cât a fost în viaţă, dar asta nu înseamn^ că nu pot remedia situaţia. Nu înseamnă că n-o P°. face acum. Şi se va întâmpla chiar azi, fiule. ^r'vl^u se îmblânzeşte şi zâmbeşte. încă mi-o amintesc, ş 1 o floare în păr, stând pe plajă, zâmbindu-mi în tunP priveşte spre obiectiv. inli

îl studiez, neştiind ce să spun şi nesigur da^ amintesc corect ce mi se povestise în trecut.

Si-.o.m' #

Cum îl conving să nu semneze, când e determinat?

- Tată. Dacă te-ai răzgândit, trebuie să discutăm ijn n°[u]

Se-ntinde şi m-apucă de braţ.

__ Oferă-mi posibilitatea asta, fiule. Te rog. Compania. afacerile, mă ajută să rămân cu capul limpede. Am ¡^oie să ştiu acum, cât îmi mai pot aminti, că mi-am îndeplinit promisiunea. Mă strânge mai puternic. Doar [w] poţi înţelege. Hai să lăsăm baltă cifrele, proiecţiile şi foile de calcul. Uneori, trebuie doar să-ţi urmezi instinctul şi să te ţii de cuvânt.

Cuvintele lui mă lovesc direct în suflet. Fraţii mei nu le-ar putea înţelege, nici respecta. „Va fi doar un alt motiv pentru ei ca să mă trateze precum un netot."

Dar le voi explica.

0 să-i fac să înţeleagă ce s-a întâmplat. Ce a avut tata în minte.

- Sunt de acord cu urmatul instinctului, dar sunt sigur că putem opune rezistenţă, să negociem un preţ mai mic ca să compensăm cheltuielile necesare pentru a ridica resortul la standardele Sharpe.

- Sunt pe moarte, Callahan. Nu vreau să opun rezistenţă. Vreau să-mi permiţi această ultimă dorinţă. Dintre cei trei băieţi ai mei, tu eşti cel care ar trebui să înţeleagă că, deşi cifrele nu mint, nici nu înseamnă totul.

i se înceţoşează. Te rog, fiule. Dă-mi binecuvânta- [rfeata] Ş» fă-mi o ultimă

bucurie.

■ f ”Rahat- Este un adevăr pe care nu vreau să-l [nt]- Aş da orice să mă pot preface că n-am auzit [a 8]Pus. Orice, dar să nu moară niciodată.

Orice, numai să simtă că a făcut un ultim gest de [lra]t pentru singura lui mare iubire.

^Prins [acor]d» bombăn eu, urând teama care m a

Compania noastră este suficient de soli[dă] . afacerea se dovedeşte un eşec, putem vi[nde] 1'% mai departe. Am mai făcut-o şi înainte, [0] vom [f] S viitor. E în natura bestiilor.

_ De acord?

Ochii îi sunt luminoşi şi mai limpezi, aş[a] i-am mai văzut de multă vreme. ’ CUrn «t

- Da. Bine.

Dar nu e bine. „Nu e deloc bine."

_ îţi mulţumesc. îmi oferi cel mai im^ cadou pe care mi l-a făcut cineva vreodată, în afară d[s] mama voastră, care mi v-a dat pe voi trei. Zâmbeşte blând. Abia aştept să-i spun când o voi revedea...

Ochii mă ard de lacrimi şi urăsc faptul că totul sună a altceva, nu a mulţumire. E un fel de adio. Mi scutur de gând, dând vina pe faptul că sunt prins la mijloc şi asta mă ucide.

Un sentiment care nu mă părăseşte nici când mă-ndrept spre bar ca să invit familia Diamante să continuăm întâlnirea. Din punct de vedere financiar, este o decizie greşită. Luată cu inima, nu cu mintea, dar cum să-i spun *nu* omului care a fost sufletul acestei famdn mai bine de treizeci de ani? Cel care mi-a întins mâna ? m-a adunat de pe jos chiar şi atunci când n-o meritam Cel care s-a sacrificat, astfel încât eu să-mi P6^1’ , vin aici, la Eleven Madison Park, unul dintre ce Ç scumpe restaurante din Manhattan, fără să-mi ac grijă cu nota de plată? inl
O să se declanşeze infernul, o să plătesc .
sat să se întâmple aşa ceva, dar...
Abia aştept$ CQnd o *voi revedea.*

Isuse Hristoase!

__ Domnule Diamante, spun când îl găsesc la bar, un pahar în mână. Vă cerem scuze că a trebuit să ^eptati-dar acum suntem Pitiţi să continuăm.

* -Săcontinuăm? întreabă el. Mie mi s-a părut că v.jţi jucat de-a şoarecele şi pisica. Sunt un om ocupat, amia nu-i place să i se spună ce să facă. Nu am avut niciodată intenţia să vând Ocean’s Edge până când tatăl ţiu nu a insistat perseverent. Callahan, nu am neapărat nevoie să vând. Dimpotrivă. îmi place tatăl tău. Nu-l înţeleg, dar îl admir. Aşa că nu mă invitaţi să zbor până aici ca să purtăm o discuţie, pentru ca mai apoi să mă faceţi să aştept. Am refuzat afaceri pentru mult mai

Acestea fiind spuse, Gil Diamante trece pe lângă mine şi se-ndreaptă spre masă.

- Pot să vă servesc cu ceva, domnule Sharpe? întreabă Sam, barmanul recurent.

Am nevoie de o tărie ca să-mi clătesc amăreala din gură.

- Da. Te rog. Un shot la alegerea ta. Privesc în jur. Trebuie să fug până la toaletă. Revin imediat.

- Da, domnule.

Nu e nimeni în baie când intru. Nu apuc să-mi desfac fermoarul, că uşa din spatele meu se deschide.

5 Aud un ticăit de tocuri.

. Când mă răsucesc, o văd pe Gia Diamante cu un ^bet provocator pe buze şi ochii strălucind de dorinţă, tor 1°“ *lnSbesui penisul înapoi în pantaloni şi mă-n ea’ *n t*mp ce-nchid fermoarul, deşi expresia chipul ei îmi spune că ar prefera să-l las deschis.

eU) " ^uiesc că ştii că te afli în toaleta greşită, spun rn,nd spre chiuvetă ca să mă spăl pe mâini.

uluiesc c& eşti conştient de xsa c«m eu t vace un pas mai aproape " ^eara asta-. plăcea nespus sft-p den^ .ft» <>»««); că »e-.i W« ’M <*> cMde”'"'»bUpa'ma- ^2Î'^uU’ptecie“’hm?

Zâmbetul de sirenă îi este seducător care-mi mângâie penisul prin pantaloni, chiar seducător. 91 01ai

- Ştiu să fiu *foarte* recunoscătoare, îmi şopteşte

- Deci, aşa face afaceri familia Diamante? Atunci ar trebui să depun mai multe eforturi ca să batem palma

Râde gutural, aplecându-se să-mi muşte lobul urechii. Testiculele mi se strâng.

- Te anunţ după ce aţi semnat, şopteşte, apoi se răsuceşte pe tocuri şi părăseşte toaleta.

Iar eu sunt obligat să mai aştept puţin înainte sâ ies din baie, să-mi treacă erecţia. Când mă-ntorc la bar. Sam împinge un shot spre mine cu un rânjet pe buze.

CAPITOLUL DOUĂZECI ŞI TREI

- Unii oameni sunt nemulţumiţi, omule, spune j^one cu accentul lui de insular, tumându-mi o bere la halbă.

- Şi, de ce, mă rog?

- Am auzit bârfe.

- La ce te referi? întreb, temându-mă de conversaţie chiar înainte să înceapă.

- Unele dintre celelalte resorturi au mărit salariile.

- Dar noi oferim asigurare medicală mai bună.

- Asta contează doar dacă eşti bolnav, omule. însă nute-ajută să-ţi plăteşti chiria.

Ridică din deget în semn să aştept şi se duce la celă- ™ capăt al barului să preia o comandă.

închid ochii şi inspir adânc.

ultimul afurisit de lucru de care mai aveam Bradv ^3Ce să cred încet rezolvăm totul. „încet." vT Un P*C 03111 scrântit, dar este o mană cerească de tot ce implementează Sutton pe când, ' mP$_l$ gestionează şi personalul.

Permite să mă scufund în nenorocitele d^culu' P01 termina şi cu asta. Şi să pot 1 de aici. Din resort şi afacerea familiei.

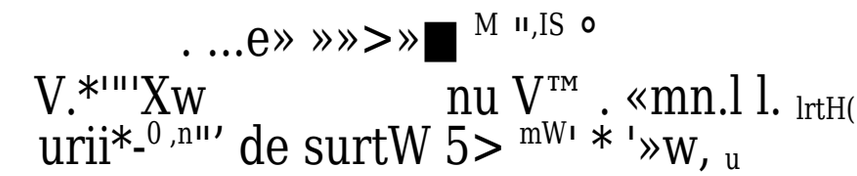

Mai iau o gură de bere şi mă-ntreb Ct. despre situaţie. De faptul că fraţii mei m-au oii- *e aici. Că au insistat să gestionez situaţia oprJ , M distanţă, cum fac ei. na'- °u

Nu te murdări pe mâini, Callahan. Avem un(pentru asta. Prezenţa ta trebuie să se facă simţit^ să fii văzut, să fii auzit fără să trebuiască să ridici^ să te impui fără să fii un ticălos.

Ei bine, am dat greş cu ultima parte, nu-i aşa?

Mi se pare ironic că Sutton mi-a reproşat că nu vreau să mă murdăresc pe mâini când tata îmi spunea tocmai contrariul.

Dar poate că ea are dreptate. Faptul că m-a firat să mă simt ca un prost pentru că n-am ştiut că turismul ecologic a fost introdus în portofoliul nostru este dovada că locul meu nu e aici.

Şi, totuşi, iată-mă. încercând să dau viaţă unui resort pe care tata şi l-a dorit cu disperare. Ciudat e d aveam convingerea că-mi va fi mai greu. Că a mă[a] într-un loc pe care era atât de hotărât să îl cumpe[re 1113] întrista.

Numai că se întâmplă exact invers.

Da, vreau să plec naibii de aici de îndată ce n ispăşit pedeapsa, dar, trebuie să fiu sincer, nu e c rău.

Nu cumva are legătură cu Sutton?

Dumnezeulel

I AKĂ KI I.HITI

Când am permis eu vreodată unei femei sA mă ţină paP»* ca ,nflcnr sft mfi bucur puţină plăcere ain când în când?

Niciodată.

Nicio afurisită de dată.

Şi, totuşi, când plec de la har, tot la ea mi-e mintea. Mi-c mult mai uşor să mă concentrez asupra ei decât la mesajele neîncetate de la Ledger şi Ford, care continuă să-mi ceară rapoarte şi noutăţi.

Dacă tot sunt interesaţi, de ce nu vin aici ca să vadă cu ochii lor? Oricum, cel mai probabil ar desfiinţa fiecare lucruşor pe care l-am făcut doar ca să aibă ocazia să spună că am greşit.

Duşmănia e urâtă, iar ei dau dovadă de ea din plin.

0 vreme, mă plimb. Pe cărări pe care am mai mers de o sută de ori, dar de data asta fără să stau cu nasul în telefon.

Ocean’s Edge este minunat. Este o locaţie perfectă, decorul potrivit... Să sperăm că ceea ce facem eu şi Sutton va fi *suficient.*

Suficient pentru ce motiv? Să-i potolesc pe fraţii mei? Să schimb realmente resortul în ceva mai bun? Să simt că i-am îndeplinit cu adevărat dorinţa tatălui meu? Să... ce? Acum, că am fost obligat să vin aici, ce anume vreau de la locul acesta, dincolo de faptul că este ultima mea oportunitate?

Un cuplu se aleargă de-a lungul plajei, ţipând veseli. Privesc siluetele pe fundalul cerului luminat de lună şi ^mbesc. Să fie adevărat că mama şi tata

au stat cu picioa- rele 'n nisip chiar aici? Că s-au jucat în apa oceanului şi au îndrăgostit de locul acesta, care a devenit parte din ragostea care i-a legat?

Habar nu am. dar prefer să cred câ tata a avut un moment de luciditate, că ?j.a ,4 insulă şi că decizia de a-i permite să cumpăr/'1"'"11 * fost cea corectă. Şi dacă demenţa i-a forat mint^'1'4» să cred că nu i-a furat şi ultima clipă pe care an?’ rat-o reală.

Când ajung acasă, luminile din vilă sunt jurasă7" Asta înseamnă acum pentru mine? Poate™* simt. Că mă-ntorc acasă Ia ea. Ştiind că, măcar asta, e aici. Şi că poate mă aşteaptă.

.Poate mă doreşte.”

Ştiu câ e intenţionat scumpă la vedere când sunt eu aici. Chiar face glume la birou în legătură cu statul cat mai puţin la vilă în încercarea de a preveni inevitabilele bârfe câ s-ar culca cu şeful ei.

Ce n-aş da în clipa asta ca zvonurile să fie adevărate.

Mă duc spre camera ei. Uşa e deschisă şi lumina aprinsă. Stă în vârful patului, îmbrăcată cu un maiou şi pantaloni scurţi, părul ud şi pielea rozalie după duş. Ţine intre dinţi un pix, în timp ce tastează pe laptop.

Isuse. E vreo ocazie în care să nu fie uluitor de inimoasă?

— Scumpo, am ajuns acasă, spun eu.

Ridică surprinsă ochii la mine şi privirea ' * îndulceşte.

— Bună, dragule. Cum ţi-a fost ziua? întreabă scoţând pixul din gură ca să-l pună pe noptieră.

— Ca de obicei. Tu munceşti mereu aşa, fără °P

Intru în cameră şi m-arunc pe burtă în P®*

[1] AHA HH.RI I !

— Avem multe de făcut intr-un timp ^°artt^nt !

Mă-ntorc spre ea. în faţa ochilor mei» ev* coapsa ei, incarnarea ispitei şi a fructului interzic

- Nu-mi permit să pierd timpul. Pe deasupra nu a pluteşti sâ dorm.

Mâ-ntorc pe-o parte, mă aşez în cot şi-mi sprijin ^1 în P«'nlâ

- Nu. dar nici nu vreau să te speteşti.

îi împing laptopul cu un deget.

- Suntem aici de o lună şi nu ştiu nimic despre jjne, în afara chestiunilor de serviciu.

- Nu e adevărat, spune amuzată, dar închide lap- ţopul şi-l pune pe masa din apropiere. Ştii ce fel de lenjerie port. Arcuieşte o sprânceană, făcând pe isteaţa, dar ând observă că eu continui s-o privesc, oftează. Bine. Ce vrei să ştii?

- De unde eşti? încotro te-ndrepţi? Lucruri uzuale.

- Asta înseamnă foarte multe chestii „personale" pentru un bărbat căruia nu-i place să se amestece cu angajaţii săi, spune ea, dar cu un ton jucăuş în voce, care-mi dă de înţeles că nu o deranjează.

Nici eu nu mă gândisem când am intrat aici că îi voi diresă asemenea întrebări, dar aş minţi dacă aş spune că ou sunt intrigat de ea. Cum a devenit atât de... *talentată? Intuitivă?*

Şi nu greşeşte. Rar mă interesează

[1] AHA **HH.RI I !**

angajaţii... sau ^meile pe care vreau să le regulez.

~ Tu mă înveţi să- mi schimb felul de a fi. Zâmbesc, iguv este un Callahan mult mai

a ' Prea târziu. Ştiu deja asta, şopteşte, întinzan- să-şi treacă vârful degetelor prin părul meu, ^Hdu-nii scalpul.

[nc]hid ochii şi mă las în mâna ei.

să mă adormi.

- Ori aşa, ori povestindu-ţi despre mi$_{ne}$ Nu suni o persoană prea interesantă, ’^{e}

Pufnesc.

- Mă-ndoiesc.

- Chiar nu sunt.

- Vreau să ştiu, oricum.

- Bine, spune, continuând mângâierile degetele. M-am născut într-un orăşel din nordul sil* New York. Nimic remarcabil în legătură cu copiU$_{na}$ ~ cu excepţia faptului că abia aşteptam să împlinesc 18 * ca să scap de certurile zilnice de acasă. Părinţii mei alcoolici şi le păsa mai mult de următoarea sticlă decât g se asigure că fiica lor este pregătită pentru viaţă.

— îmi pare rău.

— Nu trebuie. Zâmbeşte blând, într-un mod car? spune „nu vreau să-ţi provoc mila”. Aveam nişte bani pe care îi primisem moştenire după ce a murit bunica mea – ea ţinea familia unită şi ştiam că, atunci când ea nun mai fi, lucrurile se vor înrăutăţi. Aşa că am luat banii şi am plecat. Am ajuns în Brooklyn, unde am locuit împreună cu alţi trei studenţi. Am făcut facultatea şi mi-am luat licenţa; simultan, făceam comisioane la Resort Transi- tion Consultants. Mi-am croit drumul încet, mai întâi la recepţie, apoi ca asociat, după manager de cont junior, şi tot aşa până când... am ajuns aici.

— Sunt impresionat, spun cu toată sinceritatea, pentru că în lumea mea oamenii nu-şi croiesc singur drumul. Sunt îndreptăţiţi prin naştere. Li se oferă to pe tavă. Dar Sutton este complet diferită. Sincer. Aşa se explică de ce te pricepi la toate aspectele. Şi familia ta- Ridică din

umeri.

— Sună urât dacă-ţi mărturisesc că ţin în are la ei ca la părinţii mei, dar faptul că nu mai fac l[w]

din viaţa mea este cel mai bun lucru pe care l-am făcut pentru mine?

Dau din cap, deşi nu pricep cum e posibil n$_a$ j momentul de fată, fraţii mei se comportă ca doi ticăkJ ™ mine, dar am fost întotdeauna apropiaţi, o familie (hiar daci nu era uşor să te ndici la înălţimea numelui Sharne $_n$e aveam unul pe celălalt. * '

Poate tocmai de aceea mă doare cum se comportă cu mine acum. Tata nu mai e.

Nu ar trebui să fim şi mai uniţi, în loc să ne dezbinăm?

Nu de-asta mă aflu aici, în loc să fiu în cabana mea de paie de pe plajă? Să-I onorez pe tatăl nostru, dar şi să recâştig măcar un pic din ce eram unul pentru celălalt? Să mă reapropii de prietenii mei cei mai buni?

Oftez încet, concentrându-mă pe senzaţia de bine pe care mi-o oferă degetele ei care îmi umblă prin păr. E mai uşor dacă nu mă gândesc. Mai uşor să vreau, să-mi doresc, decât să-mi fac griji şi să-mi tot pun întrebări.

— Ce voiai să mai ştii? întreabă ea, în timp ce eu privesc punctul în care-şi muşcă buzele, uitându-se în jos la mine. *încotro mă îndrevt?* La un moment dat. după

nscul şi recompensa de a găsi clienţi şi de a-mi asuma singură proiectele lor.

- Te înţeleg.

Mă-ntind şi-i trasez leneş o linie cu degeti pe ^Psă, în sus şi apoi în jos.

~~ Spune-mi despre fostul tău iubit.

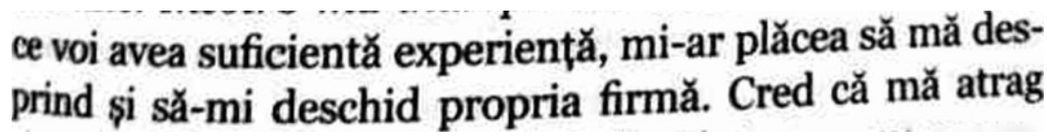
ce voi avea suficientă experienţă, mi-ar plăcea să mă des-
prind şi să-mi deschid propria firmă. Cred că mă atrag

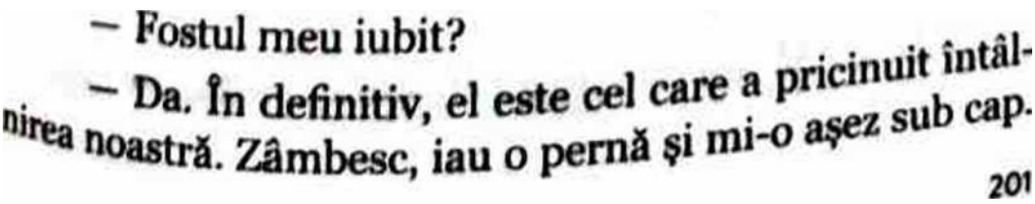
— Fostul meu iubit?

— Da. În definitiv, el este cel care a pricinuit întâl-
nirea noastră. Zâmbesc, iau o pernă şi mi-o aşez sub cap.

Miroase A şamponul ei. N-ar trebui sa 9f despre fraierul care nu a ştiut ce să fn,.s 'U fnuh. păstreze? CU|n y l(

Prinrea i se îmblânzeşte. Işi muşcă bm ditoare.

- Pot să spun că mă simţeam singură Kă naivă, am greşit şi să lăsăm lucrurile aşa? ’ m

— Nu prea cred.

- Când nimeni nu te-a învăţat ce e iubirea, Caii han, iei primul semn de afecţiune care ţi se arată ’ agăţi de el, chiar şi atunci când este nesănătos. Privirea i se pierde, işi studiază degetele pe care mi le mişcă în păr. Pe chipul ei se citeşte ruşinea şi mă ucide s-o văd aşa. Nu e ceva de care să fiu mândră. Faptul că am stat cu el atât de mult timp, când el prefera, de dragul propriului ego, să mă vadă eşuând în loc să cresc. Dar sunt mândri de mine că m-am îndepărtat de el. Nu a stricat nici că a apărut această oportunitate în momentul perfect ca să-l părăsesc.

Urăsc să simt cum mi se strânge stomacul dacă-mi imaginez pe altcineva atingând-o. Dacă-mi imaginez că un bărbat o răneşte.

— Uneori, cred că lucrurile se întâmplă la momentul potrivit, exact când avem nevoie cel mai mult.

„Ce dracului înseamnă asta, Cal? Nu te refereai la ea, nu-i aşa?"

N-are cum să te fi referit la ea.

— Cât priveşte restul, cred că încerc şă înţe timp ce-mi continui drumul. Dă convinsă din cap, cum ar fi mulţumită de răspuns. Dar tu, Callahan. teşte-mi despre tine. .

„Isuse! M-am pus singur în situaţia asta, nu

CAp|l\)I.UI. DOUĂZECI Şl PATRU

- *Ce* vrei să ştii?

- Ce zici de ce este cel mai evident, dat fiind ca gresia ta îmi spune că ai prefera să mori decât să vorbeşti despre tine? râd eu.

Felul în care tresare îmi dă de înţeles că nu-i place când rolurile se inversează. Ghinion. Vreau să ştiu mai multe despre bărbatul care mi-a ocupat gândurile şi care se trânteşte neinvitat la mine în pat, pe nepusă masă. îi dau o pasă de încălzire.

- Să înţeleg că nu ai o iubită, continui eu, din moment ce agăţi femei în cluburi şi în prezent împărţi locuinţa cu o femeie cu care ai făcut sex? O femeie otrem de senzuală, dacă-mi permiţi să adaug, şi, totuşi, o femeie...

- într-adevăr, o femeie extrem de senzuală.

- Nu mi-ai răspuns la întrebare.

Râde înfundat.

“ Nu. N-am iubită.

Pentru că aşa vrei sau pentru că nu ţi-ai găsit

p^Ur simplu, nu am. Ridică din sprâncene.

^u' Nu-mi pl^ace n^im^ic ce e

— Spuse bărbatul care s-a trezit în plicatA dintre situaţiile posibile atunci <.a$_{n}$ j*" ^{rnfli} Wm, uşa sălii de conferinţe. $^{nr,>}$ intr$_{at}$ ’

Râde, ftcându-mă să zâmbesc la rândul

- Da. complicat. însă nu mă plâne d„, dat posibilitatea să te revăd. ’ ^{Oar}«te mi-$_{a}$

Simt ceva în stomac când îl $_{au}$d $_{şi\ înrer<\ x}$ reacţia copilărească, tipic feminină, la renii- $^{Sâ\ lgn°r}$ turnarea de situaţie. Fiorii. $^{P\ a\ 831}$ Râs.

Să aflu că nu s-a îngrozit când m-a văzut $_{H}$;$_{a}$ $^{»c}$« i-a făcut plăcere.

Pentru prima dată de când suntem aici, prezenţa lui imi dă emoţii. Fâstâcită, schimb subiectul, neştiind cum să-i răspund.

- E adevărat ce se spune despre tripleţi? Că sunt unul pentru altul mereu, cei mai buni prieteni şi că-şi pot citi gândurile?

— Eu iţi spun că m-am bucurat să te revăd şi tu-mi răspunzi intrebându-mă de fraţii mei? Eşti nemiloasă.

Râd pe înfundate.

— Deci...

Se trânteşte la loc pe spate şi scoate un suspin de rău augur, parcă, în timp ce priveşte tavanul.

— E un răspuns complex, răspunde în cele din urmă.

$^{es,e\ mereu}$ ™ familia, nu?

1 le citesc în och^' l mp* Să treacă de emoţiile pe care Părea doar *o* înt^re ®^ret *P®* l°c că l-am întrebat, deşi Pi^ pro^£Snn.S.Împ>,U ,este

da_ Ne Putem conT

apare o *expresie d celuii alt. Face o pauză şi pe chip ii sider cei mai buni » ?* care mă sfâşie. încă Si con-

pneteni ai mei.

- Şi răspunsul complicat?

Vorbesc blând, mângâindu-i buclele de pe f_{njntP} c» 4-l liniştesc. Rămân surprinsă că mă simt atât de în preajma lui. Nu cred să fi făcut vreodată .sta cu Clint. să stăm de vorbă şi să atingem acest nivel de intimitate şi duioşie.

.îmi pasă de Callahan Sharpe.”

Mai mult decât vreau să recunosc.

- Răspunsul complicat este că tata mă prefera pe mine şi asta mi-a destrămat relaţia cu fraţii mei când am devenit adulţi. îşi trece palma peste obraz. Ca să scurtez povestea, mama noastră a murit când eram adolescenţi. Nimic dramatic, de durată. Pur şi simplu, nu s-a mai trezit într-o dimineaţă. Făcuse infarct în somn.

- îmi pare atât de rău...

Mă doare sufletul pentru el când îi aud glasul îndurerat.

Ridică din umeri, deşi se vede că suferă.

— A fost iubirea vieţii lui. Se uită la mine cu o umbră de zâmbet şi o strălucire în ochi cu gust dul- ce-amărui. îşi drege glasul. Eu sunt cel care seamănă cel mai mult cu ea. Comportamentul, gesturile, totul.

— Iar el s-a agăţat de tine ca să o ţină pe ea aproape.

— Bănuiesc că un psiholog ar fi de acord cuafir Ma ta. Ridică iarăşi din umeri, deşi se vede că nu ^{e} «J apele lui. Şi, pe lângă faptul că asta ^{e}’® ^{nic,}odată bine fraţilor mei, ceea ce a mrăutăţ »Huaţia este că eu sunt oaia neagră în familia .

I care nu s-a ridicat niciodată la înă ţmieai ” or‘ Ford Şi Ledger erau penalizaţi pentru nt greW> în vreme ce eu o făceam intenţionat şi A g

c, diferenţa d greşelile mele, belelele pe carţ, erau adesea iertate.

-Animozitate. Resentimente. Ge|orie eu. încercând sâ-mi imaginez dinamica, aminti?'"1' de tensiunea care se simţea intre ei în acea primâ a n’1

Râde înfundat.

- Crede-mă, cel mai adesea erau îndreptă«« simt* toate astea. Nu sunt un înger şi probabil că ” profitat de slăbiciunea tatălui meu mult mai mult d<2 trebuia, dar. da, s-au creat multe resentimente din pricina asta.

Callahan continuă, povestindu-mi situaţii în care i-a fost oferită o cale de ieşire, în timp ce fraţii săi erau supuşi focului deschis. Când a făcut accident cu maşina, cel pedepsit a fost Ledger, pentru că i-a permis să se urce la volan. Când s-a lăsat de şcoală şi a început să lucreze în companie, fraţilor săi li s-a părut favoritism, deşi pentru el era iadul pe pământ. Cum au ratat o afacere importantă, pentru că n-a observat el o greşeală.

înţeleg că fraţii Iui au probleme, dar înţeleg şi că au fost momente în care Callahan a încercat să-şi oblige tatăl să vadă că modul în care-şi manifestă afecţiunea este nedrept (dacă *se* poate spune aşa). îl respect că recunoaşte, indiferent dac-a fost greşit din partea lui sau nu, că a acceptat tratamentul preferenţial ca să ias» basma curată. Dar, în accepţiunea mea, pedeapsa ? a prinut-o şi el, chiar dacă sub altă formă.

- Toţi l-am iubit pe tata, în felul propriu, aşa el ne-a iubit pe fiecare la rândul lui. Nu a fost nici

n J nid nedrept. A fost cum a fost. Cred că moar?el^ut cu ne-ar fi putut apropia, că fraţii Aiel ar h trec şederea totul, dacă eu nu aş fi fost de acord să c °cean’s Edge.

*" De ce ar fi un lucru rău?

- Este o poveste lunga... Practic, ar fi nevoie

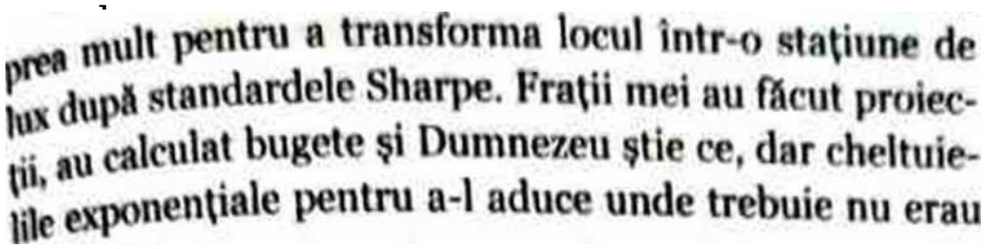
prea mult pentru a transforma locul într-o staţiune de lux după standardele Sharpe. Fraţii mei au făcut proiecţii, au calculat bugete şi Dumnezeu ştie ce, dar cheltuielile exponenţiale pentru a-l aduce unde trebuie nu erau

rentabile-

_ Eu de ce aflu asta abia acum? Nu ar fi trebuit sS ştiu, astfel încât să pot oferi clientului meu ceea ce-şi doreşte? Râd, dar nu e amuzant. După părerea mea, veţi recupera cheltuielile, doar că ar dura ceva timp.

_ Şi, până atunci, scade valoarea portofoliului Sharpe pe care ne bazăm ca pârghie pentru împrumuturi ca să achiziţionăm alte proprietăţi aflate pe listă.

- Atunci, de ce eşti aici? De ce să nu vindeţi?

îmi povesteşte despre cina cu fostul proprietar. Despre dorinţa tatălui său, cum a cerut un singur lucru. Şi că i-a promis, nu putea să-l refuze. Apoi, despre conflictul care a urmat cu fraţii săi.

- Eşti pus într-o situaţie îngrozitoare. Chiar au dat vina pe tine? continui eu.

încuviinţează.

- Nu a ajutat nici faptul că am dispărut după ce el a murit. Mi-am petrecut timpul călătorind peste tot unde nu-mi amintea de el.

- Apoi, ai fost obligat să vii aici, unde, evident, ai crezut că te vei gândi la el tot timpul.

- A fost şi bine, şi rău... Dar, sincer, cred că ei au avut dreptate. Cred că m-am lăsat purtat de emoţia momentului, de faptul că ştiam că se va

duce, şi am crezut vocea demenţei, pentru că nu am regăsit nimic din fotografiile cu ei doi aici. Oricum, nu mai contează, riul a fost făcut...

Îmi spune de ultimatumul priITli. . . posibilitatea de a fi obligat să părăseasJ, ocupă în compania familiei sale. Desnr 01111 Pe 4 au avut-o după ce am ieşit din sala de con?113

- Şi-atunci, asta e ce vrei să faci^' întreb, glumind doar pe jumătate. 00

Geme frustrat.

- Nu mi s-a dat niciodată opţiunea de # , c a altceva.

Mă ţintuieşte şi emoţiile pe care i le văd în k fac să-l privesc intr-o cu totul altă lumină. NueXd bărbatul îngâmfat şi arogant pe care l-am cunoLţ Club Coquette. Ci mai mult. Mult mai mult.

- Intenţia mea era să duc la capăt proiectul şi apoi să plec.

— Ultima şansă.

— Exact. *Ultima mea ocazie.*

— Stai. Pe bune? întreb derutată de indiferenţa lui. Chiar vrei să pleci? Să laşi totul în urmă, *de tot?*

încuviinţează, dar expresia lui nu este la fel de decisă.

- Da. Dacă am învăţat ceva din moartea tatălui meu, a fost să trăiesc viaţa din plin. Vreau să călătorw* Da, am renunţat la limitele şi pătrăţelele mai Wharton, dar asta nu înseamnă că am decis • studiez niciodată. Vreau doar să o fac exPe^>" lucruri aflate dincolo de stilul de viaţă în ca CreSCUtl

x , ini ciuftli' 4

îl privesc pe Callahan, cu păru ti zâmbetul moale. M-a surprins cu răspuns^^ [a

crezut că un om de statura lui îşi doreşte ca (Seasons între o călătorie şi alta cu avionu

— Mă surprinzi.

HklicA din umeri.

_ E o surpriză plăcută sau neplăcută?

pur şi simplu, nu se potriveşte cu imaginea pe mi-jim creat-o despre tine.

_ Chiar sunt un bărbat plin de talente, mă tachi-

Aş vrea să-l întreb atât de multe. Unde ai vrea să ctitoreşti? Pentru câtă vreme? Oare călătoriile chiar ar ^uini acel impuls natural şi hotărârea pe care ie văd în ei când munceşte?

Posibil să nu fie pe placul lui, dar nu cred că poţi stinge pur şi simplu nişte trăsături de caracter apăsând un buton.

Insă nu-l întreb nimic. De acord, stă de vorbă cu mine, dar asta nu înseamnă că şi-a deschis cartea vieţii încât să fie citită pagină cu pagină.

Aşa că-i adresez cea mai logică întrebare care-mi \ine în minte:

- Dar dacă faci asta, dacă abandonezi totul, nu le-ai furniza fraţilor tăi dovada că aveau dreptate? Că nu-ţi pasă de afacerea de familie? Pe care tatăl tău a con- struit-o de la zero. Care...

- Simt că mă sufoc în clădirile de birouri, Sutton.

- Dar aici nu te sufoci.

înclină capul într-o parte şi pe buze îi apare cel timid zâmbet.

~ în mod surprinzător, nu, nu mă sufoc aici, pleacă ochii la mâna pe care o ţine pe coapsa fnin

^'° Pr’ve^e îndelung, apoi ridică privirea spre

' Experienţa asta a fost diferită.
Implicarea mai directă.

- Da. E altfel când vezi cu ochii Ui t loc să ic analizezi într-o fonie de calcul ’Chi,nhH

-Aşa este. ' ’,h

îl studiez. Liniile fine ale feţei. Pi i soare. Maxilarul pătrăţos. Buclele părulT nu c făcut pentru viaţa în corporaţie." *' "°mu| 4su

- Am sentimentul că ţi-ai atins limita de mărturisiri în această seară. Zâmbesc. Şi mj)nali mai cauţi în patul meu, împiedicându-mă «s nire|lc* domnule Sharpe? mă s*

- în patul meu mă simt singur.

Se bosumflă ca un băieţel, şi-aş minţi dacă n-aş recunoaşte că mă forţez din toate puterile să mă abţin şi nu-l sărut.

- Şi-atu nci, crezi că ocupându-l pe-al meu, domnule bile-albe-pentru-fiecare-oaspete, n-o să te mai simţi aşa singur.

Faţa i se luminează într-un zâmbet şiret.

- Nu poţi învinui un bărbat care-şi încearcă norocul.

- Sunt impresionată. Ţi-a luat o lună întreagă ca s-o apuci pe drumul cel mai scurt, îl tachinez.

- Nu suntem niciodată aici în acelaşi)()t

- O fac în mod special. Ridic din fac;j tu timpul plecat la plimbare, cu afaceri sau noaptea. turile^

- Stau de vorbă. încerc să negociez ? |e sunt#lil obţin reduceri, dat fiind că pe insulă cos de mari. n»l,ar

încerc să-mi maschez surprindere. în^ aveam. Profesionista din mine ar vrea bări, să ceară detalii, dar femeia din m

atrasă de bărbatul de lângă ea, alege con-

Ku credeam că ai aventuri toride cu toate fetele n, ncinsulă-

, Mi-n trecut prin m,nte.

- Hei!

Iau perna de lângă mine şi-l lovesc. Câteva clipe târziu, el mă gâdilă şi ne luptăm să ne controlăm ””'l celălalt. încăperea se umple de râsete, în timp ce ' i'chinui să-l dovedesc, iar el mă lasă, până mă trezesc deasupra, călare pe coapsele lui.

Mă doare într-o parte din cauza râsului, în vreme ce-i blochez mâinile de o parte şi de alta a capului în semn de victorie – nemeritată.

Este totul foarte distractiv până-n clipa în care el încetează să opună rezistenţă. Mă uit în jos spre el, iar el în sus la mine, zâmbetul îi dispare, fiind înlocuit cu o expresie serioasă.

Fluturii îmi fac tumbe în stomac.

- Callahan, murmur eu.

- Sutton, şopteşte el.

Şi-atunci, îmi dau seama cât de vulnerabil a fost. Cred că se cuvine să fiu la fel de sinceră, la rândul meu. -Onestă.”

~ Şi eu m-am bucurat să te revăd, dacă vrei să ştii.

Ochii i se întunecă, zâmbetul dispare încet de pe uzele lui. Se întinde şi mă cuprinde de ceafă, declan- n u-tni semnale de alarmă.

Me iu D°ar C^‘” să-şi ia ochii de la buzele u vreau să depăşesc limita pe care ai trasat-o...

di$_n$ * Ved^{e} P^{6} chipul lui că-i este greu, se simte

d*^{6} ez*^- în^{s}* rezist când încearcă să mă

ţ,

— Eu ..

- *ă Ir «Anii măcar. Am nihnt Nu merit măcar alâtn lucru? nVl” 0 rt 4

Ochii ni se întâlnesc şi. de data asta. câ$_{n}$d spre cl. il I» şi-mi lipesc buzele de ale lui. m* tr*

Este un sânii blând, necunoscut, deşi pâ ne manau foamea şi focul. E format din atin»2^{4} «•ducătoare. buze, limbi, gemete uşo$_{are\ şi}$ hr> ncrostitc.

Se tine de cuvânt şi nu încearcă să ducă lumn mai departe, în ciuda dorinţei care mă încearcă şi sunt siguri. ¡1 stăpâneşte şi pe el.

Ne împletim degetele deasupra aşternutului .V nuşcâm gura fără grabă, tandru. Suntem doi oamra care se bucură de actul simplu, prea adesea nesocotit, z sărutului.

- Sutton, geme, strângându-mi mâinile.

îmi lipesc fruntea de a lui. în cameră se aude do* respiraţia noastră gâfâită.

— Ştiu. *Ştiu.*

— Cred că cel mai bine e să mă întorc în patul mc. rece şi singuratic.

Râde fără poftă. (

— Probabil. Dar, când mă dau jos un picior pe coapsa lui şi braţul în jurul mijl<*u U1

— Ai o voinţă de fier, Collins» pentru tă m* puţin câte puţin. juUn

Zâmbesc fără să mă vadă şi rămânem luiţi, până când respiraţia ii devine regulată şt se aude un sforăit uşor.

0 voinţă de fier?

Nici pe departe.

Am impresia că domnul Callahan Sharpe ni-a forând exact opusul a ceea ce mă aşteptam.

** Reapectându-mă pe mine, respectându-mi dorinţa.

Sâ fie oare răspunsul pe care-l aşteptam?

jsju ştiu... Dar cred că e al naibii de aproape.

Pot să-mi repet cât vreau să mă ţin tare pe poziţii, cucerit. Credeam că e un tip dur şi sexy, cu o armură '^nefrabilă, dar acum ştiu că este o fiinţă mult mai profundă.

CAPITOLUL DOUĂZECI ŞI CINCI

Se pricepe la asta.

Chiar dacă nu crede, are un talent înnăscut de a face oamenii să se simtă în largul lor (atunci când vrea) şi să-şi exprime punctul de vedere.

Nu-l condamn că i se pare plictisitoare sau sufocantă rutina de zi cu zi sau cum a numit-o el seara trecută. însă mi se pare ciudat să se simtă astfel. Stau şi-l urmăresc cum vorbeşte cu reprezentantul angajaţilor de la Ocean’s Edge şi-mi dă impresia că face asta dintotdeauna.

Gândul îmi fuge la noaptea trecută. Am adormit în braţele lui. M-am trezit şi l-am privit în somn. Trăsăturile feţei relaxate. Genele dese, deschise ca un evantai, umbrindu-i ochii. Urma de barbă întunecată pentru că nu s-a ras. A trebuit să mă abţin din toate puterile să nu niă-ntind să-l ating. Să-l sărut. Să retrag tot ce-am susţinut până acum.

Am uitat de naturaleţea conversaţiei când povesteşti ca să te cunoşti. Fiorii din

stomac când un bărbat [e] Priveşte şi cum se simte când privirea îi alunecă pe P*elea ta. Cum bătăile inimii se iuţesc de la vibraţia ^ului său.

tem K^Seară, 3513 am sirnt iL C* începem să ne cunoaş- • Noi doi am pornit la drum direct cu sexul, iar acum

că încep să-l cunosc mai bine pe Callahan place cu adevărat, dincolo de flirt şi tensiun^ [1] <*,*i care se adună în orice încăpere ne-ain afla [Se*u]a!4 întrebarea este ce să fac în această pentru că. în definitiv, dilema mea rămâne acee^'^ [4,] şeful meu. Eu sunt angajata lui. Iar dacă află [E,sle] suntem mai mult cineva decât atât, slujba niea, c tea mea, câ moralitatea mea, sunt compromise, hr [c]^ibiliu. muncit mult prea mult şi am dedicat -- cu am mult efort permite oricui sâ mă deraieze Pentru de pe traiectoria fesională. Am 26 de ani şi toate intenţiile de a-mi infi.' inţa propria companie.

Dar ce mai contează? Oricum am impresia ca mă evită.

N-au trecut decât câteva zile.

Omul este ocupat.

Nu te gândi prea mult.

însă eu am senzaţia că nu e doar asta. Ceva s-a schimbat.

— Sutton este de aceeaşi părere, spune Callahan. atrăgându-mi atenţia la conversaţie. După ce-ain analizat contractele de muncă ale unora dintre celelalte resorturi, am reintrodus-o şi noi.

— Tu ai făcut-o? întreabă Solomon cu său de caraibian, mijind ochii la mine. Scuzaţi"® [1] o spun, dar, de obicei, majoritatea [consu^an^I]<\[r]jp[SU]it doar nişte delegaţi plătiţi prea mult. Nu vreau [1] pe nimeni.

Da[U] din cap. g |uS

~ Nicio problemă. Deşi suntem [<lep]?[rt]! a|[a]rixar[ei] decizii finale cu privire la întregul

pachet de . aceasta este situaţia actuală. Te-aş rug® ^{te}. $_{pr}$opu>- contract, să adaugi propriile note şi ap$^{01\ nI}$

('flllrth«n mai cfl ,re,tnr*' când «ude. A.varâ am tat CU Brady şi cu alţi câţiva manageri despre cât «P"t iu <lp n,anevrfl ar ,rebui sâ i acordăm lui

* n»on- Dar, dacâ el vorbeşte în numele majorităţii agilor, atunci trebuie să ţinem cont de părerea lui.

* Sau măcar să-l facem să *creadă* că e aşa.

_ Avem o listă de cerinţe.

Zâmbeşte îngâmfat, chiar persiflant, şi sunt mai mu!t ca sigură că mâna lui Callahan se strânge în pumn pe sub birou.

- Cum era de aşteptat, răspunde Callahan degajat. Dar, aşa cum am declarat deja, Sharpe Internaţional este o entitate care funcţionează fără sindicat. Prin urmare, putem lua în considerare cerinţele voastre, dar asta nu înseamnă că suntem obligaţi să le aprobăm.

— Ar fi o prostie din partea voastră. Sunt o duzină de resorturi pe insulă care oferă locuri de muncă în perioada asta, spune Solomon, lăsându-se pe spatele scaunului, cu mâna peste dosarul din faţa lui.

— Aşa cum au fost întotdeauna, replică Callahan pe un ton glacial. Cum spuneam, domnule Freeman, vă rog să aruncaţi o privire la propunerea noastră de contract Ne putem întâlni din nou săptămâna viitoare pentru a discuta părerea voastră.

Se înfruntă în tăcere din priviri. Mă-ntreb dacă trebui să intervin, să adaug câteva amabilităţi ca să P® tensiunea bruscă, dar mă hotărăsc să nu o fac.

~ Bine, atunci.

pic$_{jo}$J^{aJ,ahan} M ^{tra}£^{e} scaunul înapoi şi se ridică în ®> asigurându-se că situaţia rămâne sub control.

" ^{p}e curând.

" ^{p}e curând.

Solomon se ridică cu un calm delibţr
cu o înclinare a capului. rat ne

- Te salută Gia.

Callahan înlemneşte. E abia vizibil şi locul meu nu ar fi observat, dar i-

- A zis că abia aşteaptă să te revadă dacă aici. ’

Solomon are o expresie impertinentă ca ar cunoaşte ceva ce Callahan nu ştie. Dar iese înainte ca el să mai poată spune orice. e Uşâ

- Jigodie, bâiguie Callahan în barbă.
- Gia, hm? îmi încrucişez braţele la piept, ridicând jucăuş din sprânceană. Ai văzut? Aveam dreptate. Ai aventuri toride pe insulă cu femei misterioase.

— Am întâlniri, Sutton. Cine de afaceri. întâlniri cu clienţii. Am tot felul de întâlniri nenorocite care mai de care mai plictisitoare şi care îmi fac urechile sâ sângereze.

Face semn cu mâna că sunt liberă să plec. Rămân locului, uluită.

.Ce mama naibii?” .

De ce mă deranjează când aud numele altei feme

- La unele întâlniri participă şi femei. La a'te nu. Şi nu cred că-ţi datorez vreo explicaţie.

un eu

— Nu ţi-a cerut nimeni explicaţii, spun prinsă de comportamentul lui. ^¡j

Dar ce-a zis e suficient să mă facă să-i de minţii pe domnişoara Gia şi pe Callahan me j |a

mână spre un apus romantic, apoi trăind f[erlCl] adânci bătrâneţi.

— A fost doar o...

- Du. Ştiu. Ridică hârtiile şi le vâră sub braţ. Am «edinţe.. spune fără să mă privească în ochi şi pleacă fără în cuvânt.

Mă uit ca o proastă la uşa pe care a ieşit şi oftez

J„ regulâ." Poate că răceala pe care am simţit-o în ultimele ale nu a fost fructul imaginaţiei mele Poate

Că şi-a descărcat sufletul în faţa mea ' La „ ri^eptam? Că... o să facem un pas înainte în rdaţ“

De parcă, ar exista vreo relaţie.

CAPI TOLUL DOUĂZECI ŞI ŞASE

- Nu. Am avut o noapte minunată în care ne-am sărutat, apoi şedinţa ciudată când s-a răstit la mine, iar acum... Acum... e ca şi cum am fi în acelaşi loc, în aceleaşi momente, dar nici nu ne vedem, de fapt.

- Cum e posibil aşa ceva? Nu trebuie să lucraţi împreună? spune Lizzy.

— Lucrăm împreună, dar nu vorbim de nimic altceva în afară de chestiuni legate de resort. Petrece mult timp la el în birou, cu uşile închise, discutând cu lumea de acasă aspectele financiare, analizând bugete şi mai ştiu eu ce. Chestii despre care aflu doar rezultatul final. Vreau să zic, ne-au mai rămas câteva săptămâni pe insulă, deci... Nu ştiu. Poate că, dincolo de asta, mi-a întors spatele.

— Mă îndoiesc că ţi-a întors spatele. Dac-ar fi fost aşa. în clipa asta s-ar afla pe plajă, cu un cocteil în mână, aşa cum ar trebui să faci şi tu mai des.

— Am un cocteil în mână chiar acum.

Mulţumită? [lD]heb şi beau o gură.

~ Deci, stai aşa, să vedem dacă am priceput, ^aeraţi umăr la umăr, fără să vorbiţi cu adevărat, iar [n]°aptea nu vă întâlniţi deloc.

K flROMHFKG

- Corect. Noaptea, el e pe insula, |[a] ¡[n|. afaceri cu cine ştie cine. [,a]'hiri *
- Ah, deci de aici a pornit situaţia cu Gi[a]

-Of. Doamne, gem frustrată. p[ar] ‘ geloasă, deşi nu am niciun drept să mă comno?'[Wi] Vreau să zic, poate l-am respins de prea multe acum el a trecut mai departe. Poate că am... °[n]

- Poate că ar trebui să încetezi să mai vorbeşti

o iubită plângăcioasă preţ de o clipă, ca să putem dj^ totul cu calm, spune Lizzy pe un ton care-mi sugerez s-o las mai moale cu presupoziţiile.

Motiv pentru care o iubesc.

- Da. Ai dreptate. Te rog, disecă tu, în timp ce eu mai beau puţin.
- Bei ca să uiţi. Chicoteşte. Deci, putem afirma d domnul Callahan este un bărbat ocupat?

-Da.

— Iar tu ai impresia că după *noaptea aceea* – în care v-aţi sărutat şi atât – s-a îndepărtat de tine.

- Ori asta, ori exagerez şi văd lucruri care *nu există.*

— Ceea ce e foarte probabil pentru că, surpriri, suntem femei.

- Aşa e. Da. Nu ştiu, mormăi eu. Adică, ami trăit» noapte minunată, în care am reuşit să ne

cunoaş e< adevărat, să ne bucurăm unul de celălalt, firâ *tenS,lîeSi care ne făcea să* simţim tot timpul că situaţia e *pe c* explodeze. Peste care am crezut că am trecut şi
?tm exact ce, dar... |if

- Dar aşa simţi tu şi este perfect s-s ea, iar eu încuviinţez, deşi nu mă poate vedea. » _j(i

. [1] le-ai destăinuit *şi deschizându-permis să* fiţi vulnerabili.

_ RAnuicw' că da.

_ prin urmare, e normal ca un bărbat să se retragă 4 «c simt* prost. Cel puţin, din experienţa mea, asta

_ Deci, e de bine atunci... Dar...

_ O vrei să zici de fapt, Sutt?

_ Ne-am sărutat şi apoi ne-am oprit.

- Exact cum ai cerut tu. Ai dat de un bărbat jur-ţi respectă dorinţele, spune ea, de parcă ar fi un lucru şocant. De ce-o faci să sune ca şi cum ar fi ceva rău?

Mi-e greu să pronunţ cuvintele care par extrem de logice în mintea mea şi care sună stupid dacă le vociferez.

- *Dar de ce?* Dacă mă doreşte atât de mult, de ce s-a oprit? Nici măcar n-a mai încercat să mă convingă să facem mai mult, cum insista înainte. N-a vrut decât să mă liniştească, să nu-mi rănească sentimentele când, de fapt, el şi-a văzut de treaba lui şi probabil acum se culcă cu altcineva de pe-aici?

A zis că abia aşteaptă să te revadă, dacă tot eşti aia.

Gia.

Nu-mi iese din minte numele ei şi urăsc asta. Ieri

[1] în defensivă când au pomenit-o. „S-a culcat deja A ^¿' [ar] explica de ce cu mine s-a oprit la sărutat.” »ms" [altundeva 06] căuta. Fără nicio restricţie. De ce P'ciunea asta... şi de ce nu pot să scap

I AHA HI
(.HI 11

de ea?

Stai- stop. Să ne întoarcem la ce discutam, bii

f>ebu$_n$ e' ceea ce-mi confirmă că gândesc ca un om

A*11 t'nut *n mine, ceea ce nu face r utăţească situaţia, şi-atunci...

- Şi-atunci, ai pus mâna pe sun telefon şi m.ai pe mine.

- Da.

- Eu, una, cred că tipul te place în conţinu Cred că şi-a găsit naşul, o femeie care nu-şi desfa^ picioarele de dragul zâmbetului său drăguţ, în afară? prima dată, bineînţeles, dar atunci a fost o excepţie ? ţinând cont cât l-ai provocat şi ispitit, sunt chiar bnpre sionatâ de stăpânirea de care dă dovadă.

- N-am ispitit pe nimeni, spun eu ca măsură de precauţie. Eu sunt cea care se simte ispitită în fiecare minut din fiecare zi când sunt aproape de bărbatul ăsta

- Prostii. Bineînţeles că ai făcut-o cu întrebarea ta ţicnită. *Eu ce câştig din asta?* Pff.

— Nu e deloc ţicnită. Este...

— Perfect valabilă. Da, ştiu. Oftează. Sunt de I acord cu tine. Şi ai dreptate că ai nevoie să priceapă că tu ai risca totul dacă ai fi cu el... Dar poate tocmai asta s-a petrecut. Poate până acum vedea în tine doar o sirenă seducătoare, care-i cădea la picioare cum pocnea din degete, iar acum, după discuţia de noaptea trecută, o vede pe Sutton cea tandră şi sensibilă, care a trecut prin multe încercări, multe şocuri, multe emoţii.

— El a tras iţele ca să ajungă să împartă aceeaşi vilă cu mine. Ar fi trebuit

să se aştepte că la un moment dat vom sta de vorbă când ne aflăm acolo în acelaşi timp. Mă refer la conversaţii adevărate, nu *în ce poziţie să ţi-o trag data viitoare?*

— De acord, susură ea. Dar e bărbat, unul nu tocmai cuminte dacă am intuit corect, prin urmare singurele nevoi pe care e dispus să ţi le satisfacă sunt cele care se manifestă în dormitor.

Dau să spun ceva în apărarea lui, dar mă opresc, u ştiu de ce, dar eu simt că îi pasă şi de nevoile mele

c* sunt mai mult decâ’ 8ex Pentru el, pe când m trei săptămâni aş fi fost absolut de acord cu ea şi râs «dmilând asta.

** _ Poate, murmur târziu.

_ încerc să-l descifrez. Tipul e intrigat de tine, te »sigur. Ce vreau să spun e că trebuie să fie ceva mai mult. din moment ce i-ar fi suficient să bată din palme şi 4 aibă ce femeie doreşte.

- Crezi că eu nu ştiu? râd, făcându-mi vânt cu piciorul ca să mă legăn în hamac.

- Asta nu-nseamnă că trebuie să-ţi schimbi strategia, Sutt. Ţine-te pe poziţii.

— Se vede că tu n-ai făcut sex cu el. E ca un drog căruia cu greu îi poţi rezista.

- Sunt sigură, dar seara trecută ai rezistat, nu-i aşa? V-aţi sărutat şi pipăit, ceea ce spune multe. Intimitate. Vulnerabilitate. Aşa că încasează mica ta victorie şi, zic eu, continuă să-l obligi să facă eforturi ca să trăiască asemenea momente cu tine. Fă-l să te vadă ca pe un drog irezistibil. Deşi, dacă mă-ntrebi pe mine, deja o face.

— Te contrazic.

- Continuă să te caute, Sutton, când alţii ar fi plecat de mult. Sinceră să fiu, a reuşit să te facă mai încrezătoare în tine într-un timp record, cum nu îmi amintesc să se fi întâmplat vreodată. Asta spune multe, ^a că nu te simţi descurajată dacă a făcut un pas înapoi ca să se adune. Rămâi încrezătoare. Trebuie să continui flirtezi cu el, să-l seduci şi să ai convingerea că, indife- ren* cât de bun e el, tu eşti şi mai bună.

Are dreptate. Ştiu că are dreptate şi, totuşi, urăsc mentul brusc de nesiguranţă, ca şi cum m-aş simţi

Mşi,ă de situaţie.

K BROMBI KG

_ Frustrarea sexuală este cel mai bun posibil. Fă-l să se gândească la tine, să te vi Seze să fie disperat după tine. n°a Pte 3,

- N-ar fi doar un joc al cărui rezultat fi previzibil? *Cs,e

- Eraţi deja angajaţi în jocul ăsta, deci diferenţa? Eu spun că aşa îi vei transmite că n>. oarecare. 0

- Ce-ai făcut cu prietena mea care mă înd o ^ fac sex-fară-complicaţii? na ^

- E încă aici. Şi continui să-mi susţin ideea D asta nu înseamnă că el nu trebuie să dea valoarea cu * nită experienţei cu tine. Tace. în plus, nu faci nimic*ră*' dacă vei continua să-l provoci de-i sar capacele ca să v ”

| cum se comportă faţă de ceilalţi oameni. Doar aşa îţi putea da seama dacă e capabil să vă păstreze secretul închid ochii, lăsând briza să-mi mângâie obrajii şi gândindu-mă la Lizzy, la sfatul ei, la cât de mult îmi’ doresc să mă culc din nou cu Callahan. Tăcerea se prelungeşte, în vreme ce cântăresc toate lucrurile pe care mi le-a spus ea. Adevărul din cuvintele ei. Adevărul pe care am nevoie să-l aud cu voce tare.

— îţi place de el, nu-i aşa?

Râd cu jumătate de gură.

— Da, Lizzy. Mai mult decât mă aşteptam şi nu ştiu dacă e prea devreme după despărţirea de Clint sau din cauză că e atât e diferit. Dar, da, îmi place...

Şi mă tem. Callahan Sharpe are puterea de a mă răni sufleteşte mult mai profund decât a făcut-o Clint vreodată.

Cum e posibil aşa ceva?
Poate din cauza ezitărilor mele.

- Ştiu. Mi-am dat seama din mesajele tale Se dmte în «la8ul tău> Şi yreau 8ă d««chizi bine urechile la mine: nu e nimic rău m asta. Nimic. Uneori, persoana potrivită apare în calea ta când ai cel mai mult nevoie p^te CaUahan este persoana potrivită pentru tine.

_ ştii că mă simt ca o idioată, da? Că *mi s-a lipit de suflet* tipul cu care am avut o aventură de-o noapte?

- Se întâmplă lucruri şi mai rele în lume. Cum ar fi mai întâi să-ţi placă de el, şi apoi să descoperi că e îngrozitor la pat. Râde. Asta ar fi o nenorocire.

— Adevărat. Foarte adevărat. Oftez lung. Şi-acum? Ce fac? Renunţ la treaba cu *eu ce câştig din asta?* întreb şi imediat mă simt puerilă, prostănacă, doar imaginân-du-mă sugerându-i aşa ceva lui Callahan.

Ştiu că m-a cuprins panica şi tot ce-am vrut a fost să mă comport cum se cuvine.

- *în niciun caz.* Trebuie să-ţi răspundă la întrebare, fiindcă trebuie să se gândească la lucrurile astea. Sincer, nici nu contează dacă află sau nu răspunsul. Ce contează cel mai mult este să-l afli tu, Sutton, pentru că întrebarea asta trebuie să ţi-o pui mereu, indiferent de situaţie, fie că e vorba de o relaţie sau de orice în care te implici, chiar dacă răspunsul e că *doar vrei sâ te simţi bine.*

— Dar...

— Dar, nimic... Răspunsul se va

schimba, proba- blJ> ceea ce este în regulă. Ce cauţi azi poate fi diferit de ti vei dori să obţii peste două săptămâni. Nu eşti păs rdtf>area răspunsului secret, tu setezi standardele, aşa nu Priveşte pe nimeni dacă ţi le schimbi, ai înţeles?
reiiă LaS V0rbe,e ei să_mi Pătrundă în minte, dornică să lncrederea pe care o aveam când am sosit aici, hiai perm's unui bărbat să mi-o răpească. Nu-i voi Rrnute altuia să facă acelaşi lucru, doar pentru ca

i-am mărturisit prea multe despre trecut i asta se petrece acum?" Aud din nou voci ?eu' . (jj ureche, ademenindu-mă, sugerând că nici U* ? nu mă va dori din pricina trecutului meu" alt bir^i reprezint. Nu. An? dreptate Lizzy. Şi ce dacă Ce?a ce pus capăt? Nu înseamnă c-a făcut-o pentru ^ ahani-a demnă de interesul lui. „El e cel care are nu SU|)| Dar dacă încă mai e interesat? Voi continua 1 fl'erd“r el. pentru că... De ce nu? Illrt«
cu

-Mulţumesc pentru încurajări, sustineri . sfaturi. re A

- Ori de câte ori ai nevoie. Ştii asta. Afectiu nea din vocea ei mă face să mă simt iubită. Dar favoare, te rog.

- Sigur. Da.

- Nu te da jos din hamacul în care te legeni până nu afli răspunsul la întrebarea ta şi la ce înălţime vrei să îţi setezi standardele. Nu uita că le poţi modifica oricând vrei tu şi că este perfect normal s-o faci.

- Bine.

— Şi apoi, asigură-te când va sosi momentul şi vei decide că a atins standardul pe care-l doreşti şi veţi face sex până nu mai ştie cum îl cheamă, că mă suni şi-mi spui cât de incredibil a fost. Vreau să ştiu când s; m bucur că am avut dreptate.

— Sunt două favoruri.

O aud cum râde şi închide telefonul. inâ de pe buze rămâne acolo ceva timp, I* câfe mi gândesc la conversaţia noastră şi la sfaturi e pe le-a dat. ^¡e

în urmă cu mai bine de o lună, eram în* ¡nt*' mizerabilă, prizonieră între linii de sun(1‘1 pabilă să-mi trăiesc cu adevărat viaţa- nCe$c 01‘ paradis, la capătul proiectului la cm*6

^pti O pwinovare şi sunt interesată de un |)#rba| de MŞ fi nebună să nu mă simt atrasă.

Iar el este atras de mine.

însuşcşte-ţi asta, Sutton. „Crede în tine." Şi permi şi ia distanţă dacă are nevoie, fără să te gândeşti la (tentai rău.

îmi iau din nou avânt, închid ochii, simt briza şi mi bucur de toate.

în primul rând, cum e posibil ca asta să fie viaţa mea? în al doilea, cum naiba s-a întâmplat?

„Fă un lucru doar pentru tine."

Am făcut şi uite unde-am ajuns! Cred că voi ridica standardele, pentru că am intenţia să fac şi mai multe lucruri pentru mine.

Briza îmi duce râsetele departe şi-mi fac avânt ca să mă legăn mai puternic în hamac.

E perfect normal să continui să fac lucruri pentru mine, chiar dacă asta înseamnă să-l oblig pe Callahan să depună un pic de efort de dragul meu.

încă mă doreşte. „Nu-i aşa?" Sau l-am dus cu zăhărelul prea mult timp şi şi-a pierdut interesul?

îmi amintesc ultimele săptămâni. Momentele petrecute împreună şi tensiunea sexuală au depăşit, cu siguranţă, dăţile în care s-a lăsat o tăcere stânjenitoare intre noi.

Poate că Lizzy are dreptate. Poate are nevoie de spaţiu ca să se obişnuiască cu ideea de a se deschide faţă de mine.

Sigur asta se întâmplă.

Stau întinsă şi mă legăn, bucurându-mă de soarele ^re-mi bate pe chip, de briza oceanului din apropiere, '*r când, în sfârşit, mă decid să mă duc înăuntru, ştiu r®spunsul la întrebarea mea.

Nu sunt (‘onvinsá că *el* i] va ¡rk; • sunt mai mult ca sigură că mă voi am/.? Vreodatâ u vându-l cum încearcă. UZa

^«6r.

cAl>i n)LUL DOUĂZECI Şl ŞAPTE

Cu hanoracul pe mine şi gluga trasă pe frunte, stau în coltul meu la văzându-mi de ale mele. Antrenorii personali dau ocol, aşteptând să ajungă oaspeţii şi să înceapă antrenamentele, dar ultimul lucru de care am nevoie sau pe care mi-l doresc este să-şi focuseze atenţia spre mine.

Sau să-nceapă să mă linguşească dacă îşi dau seama cine sunt.

Aşa că stau în colţişorul meu, punând ganterele la loc pe suportul lor după fiecare ridicare. Umerii dor, pectoralii mă ustură, dar e o senzaţie plăcută după un antrenament zdravăn.

• it ra de obicei. Frustrat că Azi m-am forţat ma. md ■ca * , să-mi pună
Ford a sunat din nou ca să mă co Solomon
la îndoială fiecare decizie. Unun pUmn în
a adus vorba de Gia alaltăieri. om Că pUn
stomac, care mi-a amintit ce e oSCUte
înaintea femeile înaintea familiei, sexul c
un senmal
'“tegrităţii, distracţia în locul mun ‘ . je
rahaturile k alarmă să uit că Sutton nu are

cerut mai mult

Xă a avut dreptate când „ ^t o nouă noapte de sex iresponsa • ^eşi nu-mi

Sunt supărat pe ea. Am lăşat gar a J întins "»Înfire. N-o fac niciodată. Cu toate astea, m

• ; am destăinuit secrete pe u

• <,ă ea în Pat f mine ani la rând.

S ^roP'te 1 nu sunt treaba nimănui, cu aU> ' secrete ca* încerc să mă culc, puţin a unei fein sdt aproape tot.

P Totuş'»l'an P. că am fost răsplătit cu o paitidâ

Să nu vă ¡ma vg'"au să ric. “n bărb, at at betaisâf, bu»S de TJragă nişte linii dare, corect. •'"^ÎinTseP-^6“"“-

„Nici eu, nici ea, de fapt.”

Cu toate astea şi în ciuda frustrării sexual că sunt defect, fiindcă tot ce pot să spun e că săn Mă sărută într-un *fel* care mă face s-o doresc * măduva oaselor şi, totuşi, să simt că sărutarea “ ajuns.

Ceea ce devine o problemă.

O nenorocire blestemată.

Şi nu din cauză că ea se retrage, ci pentru că numai pe ea o vreau. La naiba, aseară, după întâlnirea cu un *distribuitor, mi s-a făcut o* propunere. Şi nu m-a atras *deloc.*

Zero.

M-am uitat la femeia extrem de atrăgătoare care mă invita din ochi să i-o trag şi i-am spus că nu amestec *afacerile* cu

plăcerea.

Ironic.

Pentru că tot ce-mi doream era să mă întorc în vilă şi să amestec foarte mult afacerile cu plăcerea. Dar când am ajuns acolo, am găsit-o pe Sutton donnin adânc pe canapea. Era întinsă, cu gura deschisă, cu pip maua răsucită pe ea, părul răvăşit, iar eu am stat pe şi m-am holbat la ea. M-am holbat, şi mi-am dont-o. * m-am minunat.

N-am «vuf nici cel mai mic regret să mă întorc şi să o văd *pe* <*• decât să accept oferta femeii pe al nume nici măcar nu mi-l amintesc. pin cauza lui Sutton, mi s-a dereglat libidoul.

S-a stricat de tot şi n-o vreau decât pe ea. Vi se pate corect?

Sj-mi doresc o femeie pe care nu o merit, dar după tânjesc?

Săptămânile care au mai rămas vor fi lungi. O afu- nsită de tortură.

Iau o halteră şi mai grea. Orice numai să mi-o scot din minte, măcar pentru un nenorocit de minut.

- Ai văzut-o pe bucăţica cea nouă?

Când ridic ochii, văd doi angajaţi intrând din spate. Au braţele pline de prosoape, probabil le schimbă.

- Care dintre ele? întreabă blondul.

- Păr negru. Ţâţe frumoase. Picioare lungi, spune brunetul.

- E cam vag, râde blondul.

- Face parte din echipa de management. E aici

pentru vreo două luni ca să aducă, vezi Doamne, îmbu- o^tăţiri şi să dea afară oameni, spune brunetul, făcân- du-mă să mă opresc la jumătatea mişcării.

»Sutton. Nu scap de ea nici aici.’

- Nişte îmbunătăţiri ne-ar prinde bine şi-aş fi mai miJ t decât bucuros să văd vreo câţiva plecaţi.

Blondul râde.

~ M-aş lăsa concediat de ea dacă mi-ar oferi un dulc.1» pi«.«.

Qjcy Pun pariu că e sălbatică în pat, spune blondul.

Z*11 e şi pretenţioase aşa sunt mereu.

runetul ¡1 înghionteşte pe blond în joacă.

- Te anun(când am terminat cu ea.

Cantora îmi cade din mână cu un zgomot ambii angajaţi aruncă o privire în direcţia mea, da SUrdl tinuă să discute despre ce i-ar face lui Sutton. rC0n*

Sângele îmi clocoteşte.

îmi dau jos gluga şi pornesc spre ei. Brunetul vede primul şi remarca jegoasă îi moare pe buze câ^ îmi întâlneşte privirea. Furios, îi adresez cel mai nerX *nic* zâmbet de care sunt în stare.

- Cu ce vă pot ajuta? întreabă, în timp ce blondul se-ntoarce spre mine, tresare şi-şi ţine respiraţia.

Deci, el a fost atent la întâlnirea pe care am avut-o zilele trecute cu întregul personal.

— Domnilor.

.Mă uit în ochii lor şi nu-mi scapă ghiontul pe care blondul i-l dă brunetului.

— Domnule Sharpe. Bună ziua. Noi, ăăă, doar...

— Spuneaţi lucruri pe care nu ar trebui să le vorbiţi de faţă cu şeful vostru, ca să nu mai spun că pe-aici avem oaspeţi care încearcă să se bucure de vacanţă. Nu e profesionist, nu-i aşa?

îmi încrucişez braţele peste piept ca să mă îmP[ie] dic să mă întind şi să le sucesc gâtul amândurora.

— Noi nu am... Aţi înţeles greşit.

— Ba n-am înţeles greşit. Sunt perfect conştie*[1] ce-am auzit.

-îmi pare rău, dar ştiţi cum găs» spune brunetul, încercând să se scuze, ca ^.[cU][tra]gj |u' justificabil faptul că se laudă că vrea să *[0] Sutton doar pentru că şi eu sunt bărbat.

Nici acum, nici vreodată.

Cum vorbesc băieţii, hm? întreb, plecând capul • tr-o P[arte ca CUm *n]l[e]P[ene]Şte> dorindu-şi să j fi ieşit aşa ceva din gură. Despre asta era vorba? repredoi bărbaţi care discutau despre cum le-ar plăcea ji-o tragă superiorului lor ierarhic? Ridic din sprân- ¿ană. Că mie mi se pare că aşa vorbesc băieţii când vor fie daţi afară.

- Rahat, geme brunetul ca un băieţel imatur.
- Vorbiţi serios? întreabă blondul.

Mă uit când la unul, când la altul, amintindu-mi fie câte ori am vorbit la fel când mă aflam lângă Ford şi Ledger. Cum vorbim şi acum, de fapt. însă, nu ştiu de ce, de data asta e diferit.

- Nu că v-ar privi în vreun fel, dar este într-o relaţie cu cineva aflat mult mai sus pe grila de salarizare. Totodată, conversaţiile despre ce i-aţi *face* voi ei – sau oricărei alte femei, de altfel – mai ales în timpul serviciului, sunt motiv de concediere.

Ne-am înţeles?

Pornesc cu paşi rapizi spre uşă, fără să privesc înapoi, mândru că am dat dovadă de stăpânire de sine, deşi cei doi ticăloşi nu meritau.

Să vorbească în felul ăla despre Sutton. Fir-ar!

Iar simt, ca seara trecută, un sentiment ciudat, imboldul să o protejez. Nu ştiu exact de ce, cum s-a mtâmplat sau ce dracului m-a apucat, dar realitatea e certă.

«Şi urăsc asta.”

habar nu mai am cine sunt.

•E doar un mod de a te ţine ocupat, Callahan. re$_{a}$ ^{corn}P°rţi ca un om cumsecade, care ia apăra ^{orn} ^{curnsec}ade pentru că, poate, după cate s a simţi nevoia s-o faci.

"$^{Faci\ 0}$ reverenţă, Cal, nu te milogeşti.”

No-mi place deloc situaţia_Nici'Un_Pic

Nu ci v-ar privi în vreun fel dar este cu dneva aflat mult mai sus pe gnla de salariu,,.

ţsuse Hristoase.

Rătăcesc pe o cărare spre plajă, după mj •

„ apoi mă duc spre birou dmtr-odată r tel '' toate privinţele, eu, care nu am fost mandată i ndeds * nimic. „Niciodată. inctinctul îmi şopteşte să-mi fac bagajul şi «s . ■

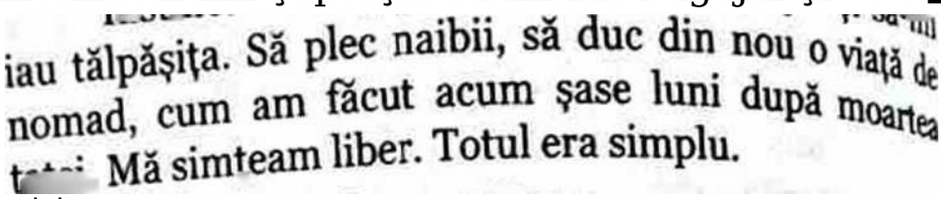
iau tălpăşiţa. Să plec naibii, să duc din nou o viaţă de nomad, cum am făcut acum şase luni după moartea Mă simteam liber. Totul era simplu.

aivj. ,

Iar acum totul e complicat.

- Băga-mi-aş! înjur, adresându-mă nimănui • mod deosebit. 1D

Nu pot să plec.

Trebuie să rămân şi să termin ceea ce mi-a™ propus pentru a-mi onora tatăl. Cine aş mai fi dacă nu pot să duc asta la capăt pentru omul care mi-a dat totul?

Nenorocitele de sentimente.

Cele rămase nerezolvate după moartea tatălui meu şi pe care mi le-a provocat faptul că sunt în preajma lui Sutton.

Ar trebui să mă duc la birou, să muncesc. Să verific ultimele estimări de costuri sosite în această după- amiază şi să văd dacă toate infinitele cine şi şedinţe de nimic au meritat osteneala.

Frământat, mă-ndrept în direcţia biroului, dar când ajung acolo şi văd luminile stinse,

gândul la singurătate – care în mod normal, îmi place – nu mai suna atât de atrăgător.

„Eşti terminat, Sharpe. De când nu-ţi mai place solitudinea?”

X«pun.ul. *D„r nil*

J)r când mu inccpiH Mfl lop.,1 r<,,"nf»«'. nJcu – SA o nud îngânând *t'"ih «<•<•!.,I gfope.*

»*<* mu«H ascultă |„ z *f* <PA fiumnrzru ^â. seara. ârziu. T<«levi$_{Z(,nil}$ * . *dp Vl^ în chiu- c* în nirvle dăţi când *urmăreşte ' " ’“'rdinfl ,i râj(11|*

E alxsunl. Cum să te *o/>i, ro8ran>. nia măcar nu eşti implicat dirc^Cal?ln care*

Keone.

El e răspunsul. Mă duc să-l vizii«, „ ma bua|r d „«mrenatie inteligentă. Iar el va continua să-mi u„,D|e pahaml pană când amuţesc toate zgomotele din mintea mea, iar eu voi putea gândi iarăşi normal.

Oftez şi dau colţul, urmând cărarea spre bar dar må lovesc de Sutton. Ne speriem unul de celălalt Abia după ce face un pas înapoi îi observ fusta prea scurtă şi bluza prea strâmtă şi, la dracu’, îmi place la nebunie cum arată.

Adio cu planul de a sta departe de ea.

— Unde pleci, mă rog? întreb eu.

— La numărul opt de pe lista noastră cu cele zece atracţii de pe insulă.

Zâmbeşte fugitiv şi mă dezarmează.

- Şi ce este numărul opt?

Surâsul îi devine şiret.

- O noapte pentru persoane singure

în Isla del Mar. N$_{u}$ sună bine?

îmbrăcată *aşa?* Peste cadavrul meu!

~ Sunt foarte sigur că ţi-am zis să nu te duci, nu ~ J$^{areu\ sun}$t foarte sigură că ţi-am spus că nimeni rnie"$^{11\ ZiCe\ Ce\ Să\ fac-}$ ^{ne}Păsătoare din umeri, iar ^{e} *ni revin în minte comentariile celor doi angajaţi

K. BROMBFRG

de la sală. Pe deasupra, în ultima vreme m-ai ce numai tu ştii. *Te salută Gta,* spune, imitând, j* Solomon şi luându-tnă complet pe nepregătit pasă dacă mă duc să dansez şi să mă distrez? Eşti $_{geks}$ţ

- Nu sunt.

— Atunci, eşti doar un nemernic.

— Sutton, nu te duci nicăieri.

Dar ea face un pas mai aproape, cu ochii scânteind şi umbrele nopţii jucându-i-se pe chip.

- Treaba asta cu dominatorul, spune ea cu voce joasă, funcţionează doar în dormitor. Mă împunge cu degetul în piept şi râde, iar mie mi se pare îngrozitor de sexy s-o văd atât de hotărâtă şi calmă. Din moment ce nu suntem în dormitor şi nici nu vom fi prea curând, se pare că nu prea ai cum să-mi spui ce să fac sau să nu fac.

îmi place la nebunie când e tupeistă. Mi se scoală.

- *Sunt şeful tău.*

— Permite-mi să te corectez. Sunt consultanta voastră. Lucrăm unul pentru celălalt, unul cu celălalt.

— Prostii.

— Poftim?

— Teoria ta că sunt şeful tău, că eşti

angajata mea şi că nu se poate să facem sex. Tocmai ai afirmat altceva. Că lucrăm *împreună,* nu tu pentru mine. Căci, atunci, dacă teoria asta nu stă în picioare, poate nu mai stă în picioare nici cea cu eu ce *câştig din asta.* îmi încrucişez braţele la piept, zâmbind strengăreşte. Am impresia că faci pe inabordabila.

— Iar eu am impresia că nu ai găsit încă răspunsul la întrebarea mea.

îmi vine s-o sărut. îmi vine s-o cuprind de cea& s-o trag spre mine şi să-i gust gura. Dar prezenţa

pdilor 5i« angajaţilor pr care-i văd cu coada ochiului în jt-părtare imi spune că nu pot.

Imi susţine privirea şi expresia ei imi spune că ştie pjm bine la ce mă gândesc.

- Nu te duci. Ce zici de răspunsul ăsta?

_ De ce nu? Pentru că ştii cu ce intenţii mergi w prin cluburi? Toate lucrurile pe care vrei să i le faci femeii pe care pui ochii şi unde vrei să ajungi cu ea' înalţă din sprâncene şi râde arogant. Am terminat pro- gramul de lucru, Sharpe. Iar când mi-am terminat programul, nu poţi să mă controlezi.

„La naiba!"

Deci se duce, orice-ar fi. Se duce şi fiecare bărbat de-acolo îşi va dori ce îmi doresc eu şi nu pot avea.

Pot măcar să sper că a păstrat lenjeria pe care i-am dăruit-o şi că o poartă în seara asta? Pot? Măcar atâta lucru?

Mă mai uit o dată la fusta ei atât de scurtă şi strâmtă şi-mi dau seama că n-are cum.

Isuse! în clipa asta, mă rog la Cel de Sus să-i fi venit mintea la cap şi măcar să poarte ceva pe dedesubt.

- Eşti curios, nu-i aşa? spune cu un rânjet, urmă- rindu-mi privirea care mă dă de gol.

- Ţi i-am dat înapoi.

- Aşa este, Ai dreptate, dar îţi amintesc că ţi-am spus că n-o să-i port doar pentru plăcerea de a te scoate din minţi.

- Sutton, mormăi cu maxilarul încleştat de frustrare.

- Oare am chiloţi pe mine, oare n-am...? Asta-i Wrebarea.

" Nu e amuzant.

întind mâna s-o ating, dar se retrage sprânceană arcuită la mine, aruncând privi ?? Pa5’ cu se asigure că nu se uită nimeni la noi. n ln ca

— Ce simţi tu acum se numeşte frust Callahan. Se manifestă prin ieşiri necontro?^ SexUa|i tenţii de la o persoană căreia nu ai niciun d 5311 pre nimic. Vine foarte aproape de mine. Ceea ‘ menea, al naibii de excitant. Pe mai târziu’ e’ . .. ™ "a în aer_ fa“ ““ ^<nn din deeet îmi indice refuzul şi se îndepărtează. 03 şi

— O întâlnire.

„De ce nu m-am gândit mai devreme la asta?"

— Ce? se întoarce să se uite peste umăr

- O întâlnire. Este răspunsul corect nu-' Vrei partea cu cina şi lumânările înainte să-ti a ?? picioarele? p esiac∗

- Nu ar fi o idee rea să faci o femeie să se sinită că nu e doar jucăria ta sexuală, dar, regret, nu este răs punsul corect. Cred că ai o problemă de rezolvat în casă spune, indicând spre erecţia care-mi umflă pantalonii Nu mă aştepta treaz.

Apoi, se răsuceşte pe tocuri şi dispare în întuneric. Ah, da, vrea să se joace cu focul?

CAPI ŢOLUL DOUĂZECI ŞI OPT

Nu m-au atras niciodată cluburile.

Da. am însoţit-o pe Lizzy în acea noapte fatidică, pentru că aveam nevoie să mă simt vie – iar *el* m-a flcut să mă simt vie pe deplin. Şi acum, dacă vreau să fiu sinceră cu mine, mă aflu aici pentru că ultimul lucru pe care am de gând să-l fac este să-i permit lui Callaban să-mi dicteze ce am voie sau n-am voie să fac. Nu după ce m-a ignorat... *Pe bune?* De ce a făcut-o? Fiindcă ne-am deschis sufletele? Pentru că sărutările au fost mai intime decât orice altceva s-a petrecut între noi?

Nu, mai ales după scena în care s-a comportat ca un om din Neanderthal mai devreme. Oricum, presimt că o să apară în curând.

Un bărbat atât de posesiv şi exigent n-o să fie încântat că sunt singură aici. Mai ales că, ultima oară când am fost într-un club, ce s-a petrecut a fost... el.

Pun rămăşag că, în clipa asta, se plimbă de coloco prin vilă.

Sau că e aici, undeva, ascuns în întuneric, urmă- [nn]du-mă. Bag mâna în foc că e a doua variantă.

Atunci, mai bine dansez până nu mai pot, să-i arăt nu stau s-aştept să-i vină lui mintea la cap.

K BROMHI N*

Deşi, sincer, aş prefera să fiu la vilă rrl ixez. A fost o săptămână plină de frământării ¿Ln sincer, sunt epuizată.

Şi, oricum, este pertinent să analizez ce fg curenţa, astfel încât să transform resortul Sharpe mai bun şi mai primitor.

Ceea ce am şi făcut. Am luat notiţe în minte ¡> telefon vreo duzină de fotografii cu detalii unice [111] aş vrea să le arăt unui designer, ca apoi să fac câţiva mai departe pentru clubul Ocean’s Edge.

Resortul nostru este semnificativ mai frum- . ansamblu, aşa că tranziţia şi modernizarea nu ar să fie prea complicate sau costisitoare. [w]

Mai iau o gură din cel de-al doilea pahar de băutură şi privesc în jur. E ciudat să fii în club fără grup de prietene alături de care să te distrezi. Sau să dai dovadă de suficientă încredere cât s-o duci singură până

► la capăt.

Iar eu nu prea am încredere în mine în clipa asta Una e să dau dovadă de stăpânire de sine când îl înfrunt pe Callahan – ceva mă face să mă simt mai puternică în faţa lui. Mai încrezătoare. Urăsc să-mi recunosc asta, pentru că tocmai am ieşit dintr-o situaţie în

care am lăsat un bărbat să deţină puterea asupra emoţiilor mele. Nu se va mai repeta.

Şi, totuşi... Forţa pe care mi-o dă Callahan e complet diferită, în cel mai bun mod.

— Ai putea să te distrezi şi tu un pic, în loc să stai ca o floare decorativă, sorbindu-ţi băutura, Sutton.

- Brady! Ai reuşit să ajungi!

Mă simt uşurată să am un prieten lângă mine.

— Nu puteam să te las să înfrunţi singură apele în estate de rechini. Adică, dacă nu vrei tu, bineînţeles.

- Nu, mersi. Doamne, mă simţeam ca o ratata ^nd aici de una singură.

- Acum nu mai eşti. Dă noroc cu mine şi zâm- Am adus întăriri.

Se-ntoarce şi indică spre câteva feţe cunoscute.

- M-am gândit: cine să fie mai potriviţi să vină cu t jnine decât angajaţii care ar putea lucra la clubul nostru renovat?

- O idee grozavă. Fantastic, strig peste muzică.

„De ce nu m-am gândit la asta?”

Pentru că eram prea ocupată să mă gândesc la Callahan şi să mă întreb ce naiba l-a apucat.

- Mi-am zis că ar putea fi de ajutor dacă angajaţii te văd aici, implicată direct, testând apele, în loc să vadă în tine o ameninţătoare vrăjitoare corporatistă.

- Ameninţătoare? Sunt aici ca să-i ajut.

- Tu ştii asta. Eu ştiu asta. Dar, pentru mulţi oameni, schimbarea îi sperie şi până acum nu au inter- acţionat prea mult cu noii proprietari. Dar, fiind aici împreună, tu şi ei, te vor vedea cu alţi ochi, mai umană.

îl apuc pe Brady de braţ şi îl strâng.

- Mulţumesc. Din suflet. înseamnă mult pentru mine.

— Cu plăcere. Acum, hai să mai bem ceva şi să dansăm.

Dansăm. Până ni se face cald, transpirăm şi plecăm iţnpleticindu-se de pe ring pentru că

K.
BROMBK* avem nevoie de aer 5* să scăpăm din înghesuială.

~ Mă duc după băuturi, spune Brady. Tu, du-te la Ne regăsim aici.

" De acord.

îmi fac loc prin mulţime cu diţam pe buze. Locul e o nebunie. O aglomera??/^ frumoşi, toţi la un loc, care nici n-ar trebu °”»)2 Nu există zone VIP, niciun Ioc special la ca* W cu greu. ai

Lucruri pentru care merită să lupt – pentru Ocean's Edge. gocj

Seara asta este ca un bonus, exact după o săptămână grea. Să mă descătu huij Brady şi colegi şi să uit de tot pentru o vreme

Aproape am ajuns la toaletă când cine de braţ şi mă trage pe hol. Ţipătul de snaim«“? ă camuflat de bubuitul basului din boxe At • piept puternic de bărbat. *zez pe

- Callahan, chicotesc, încercând să picioare de la alcoolul care-mi înoată prin s

- Ameţită? întreabă cu buzele *aflate^'* de gura mea, în timp ce eu îl privesc lung. milim

Dornică.

Disperată să-l am.

Fericita. Tu de ce eşti aici?

— Să-ţi amintesc ce-ţi doreşti cel mai mult, dar refuzi să-ţi oferi, mă avertizează, năpustindu-şi gura asupra mea.

Marcând-o ca fiind a sa. „Marcându-mă pe mine ca fiind a sa.” Sărutul este atât de înfometat şi plin de disperare că mi se înmoaie genunchii. Ameţesc când limbile ni

K.
se întâlnesc.

îi înfig mâna în cămaşă, iar el îmi cuprinde sânii în palme, strângându-i. Gem, iar gura lui şi muzica înghit zgomotul. Tot corpul meu imploră după trupul lui. Pe mine. în mine.

Mă AP"că de coadă ca atunci, în prima noapte, o frânge în pumn şi-şi dezlipeşte gura de a mea în căutare ***•

_ Şi să-mi amintesc mie de ce merită încurcătura afurisită, murmură, privindu-mă în ochi.

- Callahan.

Nici eu nu ştiu dacă i-am spus numele ca să încerc şi-l avertizez să plece sau să îl implor să stea.

Dar un lucru e cert: orice dubiu care m-a încercat alele trecute s-a făcut nevăzut. „încă mă vrea."

- Lasă-mă să te iau de aici, spune el.
- Ar fi o greşeală.
- N-ar fi prima pe care-o fac.

îmi aruncă un zâmbet arogant care-mi dă fiori direct în stomac.

- Nu, vreau să spun... Brady e aici...

Priveşte spre lumea aflată puţin mai încolo şi clatină din cap dezaprobator.

- Clubul nostru va fi mult mai frumos. îmi mai depune un sărut pe buze şi spune: Atunci, întoarce-te Ia prietenii tai.

Se îndepărtează cu paşi grăbiţi.

- Callahan, îl strig cu voce strangulată. *Te rog. Nu pleca.*

Dar muzica îmi acoperă cuvintele şi, în absenţa

K.
BROMBK**
lui, mă simt brusc foarte singură. *Goală pe dinăuntru.*

«Cred că vorbeşte alcoolul din mine.”

Să fug după el? Să alerg dună el şi...

” Sutton. Aici erai, spune Brady, luându-mă de • Îmi aşază un pahar în mână. Am crezut că te-am Pierdut.

Nu, scuze. Eram...

ţinui? Face semn în direcţia \n u

- Cine ' 0 aventurA fierbinte pemni

a disp^1 Câ"a

târz.iu. st**- , ? întreb, luând o gură mare 4ţ

_ Cine era u c semn m aceeaşi di«^ w»<“* *•

•?£>

ş^sâre^055

CAI’I IVI UI. DOUĂZECI ŞI NOUA

Mi-a fost greu să plec din club. Dar s-o vreau pe ea este şi mai dificil.

Iar tot acest du-te-vino e îngrozitor de greu pentru testiculele mele care plătesc, de fapt, preţul acestui joc.

Dar m-am ţinut tare. N-am lipit-o de perete pe loc, în dub, ca s-o fac din nou a mea. N-am vrut să-i pătez reputaţia. Ceea ce spune multe, pentru că nu am fost niciodată faimos pentru răbdarea mea.

Dar asta vrea ea, nu-i aşa? Să-i demonstrez că mă pot controla? Că ţin cont de nevoile ei, nu doar de ale mele, de repercusiunile posibile, de urmări şi de răul pe care i l-ar putea cauza?

Aşa că am făcut ceva de neimaginat, un lucru pe care bărbatul care eram săptămâna trecută nu l-ar fi ftcut niciodată: *m-am retras.*

Iar acum, ceasul continuă să ticăie, se face din ce [1,1 ce] mai târziu şi eu stau la noi în vilă pe întuneric şi-

mi pun alegerile la îndoială.

i^ata viitoare, n-o mai fac.

bata viitoare, o să spun *dă-l dracului de joc* şi-o *au exact ceea ce_mj (joresCi pentru că situaţia dintre ’ ea> totul mă scoate din minţi.

Mai iau o gură de whisky, aştept H închişi şi mintea *plină* de gânduri.

Ora 2.00 dimineaţa. Acum o aud *bâte de* la intrare, înjurând şi râzând încuietoarea emite un semnal sonor care ' nu s-a descuiat. n8eanjjy y

Apoi, uşa se izbeşte de perete, iar S h împleticindu-se, zicând „pardon”. îşi aruncă Uft°n tură surdă poşeta pe blatul bucătăriei, îşi sco^0 găcie pantofii unul câte unul şi-i aruncă podea. £

Chicoteşte – ea doua oară când o face * asta. Mi se pare atât de bizar să aud sunetul i* *** buzele unei femei de obicei stăpână pe sine Dar îmi smulge un zâmbet. Se-ndreaptă clătin?^' sticlă de apă de pe masă şi bea îndelung, îns^t? “ 0 rămâne cu ochii închişi şi un zâmbet naiv pe

Fusta i s-a sucit şi bluza îi cade pe un nmî < şifonată, senzuală şi adorabilă. înainte, mi se p^^

încetează, Callahan. Las-o să se dură u i firi ri ştie că eşti aici. UCă la

Nu pot să rezist.

— Te-ai distrat?

Tresare când îmi aude glasul, relaxându-se vizibil când mă vede şezând

de cealaltă parte a încăperii.

— M-ai aşteptat? întreabă în timp ce traversează încăperea. Ce drăguţ!

— Mă relaxez, bolborosesc eu, înclinându-mi capul ca s-o privesc cum stă în faţa mea.

— Pe întuneric, la o oră atât de târzie?

— Mhm. îmi place momentul nopţii în care toţi dorm şi liniştea spune poveşti.

Credeam că r»l» matinal.

Sunt multe lucruri, Hutton,

MU prMfe îndelung, cu capul înclinai, muşcân lu-jt hm* inferioară. Incredibil, ce drfigAlaşă el

_ Ce poveşti «pune liniştea? şopteşte eu, venind

«şere I*pi***0™*mel1’ ca măcar să mă întrebe.

0 cuprind de mijlw ca s-o ajut sfi-şi menţină cchi-Iftntl. MA priveşte cu ochii sticloşi, mijindu-i la mine în ^eptarva unui răspuns.

- CA mâine o să ai o durere de cap de pomină.

îmi iau mâna de pe mijlocul ei ca sfi mă joc cu o piţi care i s-a desprins din coadă, trecflndu-mi-o printre degete.

- Poate efi da. Poale efi nu. Cască şi se uitfi la mine ai pleoapele pe jumătate coborâte. Johnnie, am şi eu o dată de scadenţă?

- Ce anume? râd eu.

- Brady mi-a zis efi eşti genul de bărbat care sta-bileşte date de scadenţă femeilor, că te joci cu ele pe perioada de validitate şi mă-ntrebam dacă am şi eu o Ktdenţă.

Expresia din ochii ei este atât de onestă, încât mă topeşte cum nu a făcut-o nimeni până acum.

Si fie modul ei de a mă întreba dacă am terminat mea?

Nu vede că nu poate fi mai neadevfirat de atât?

- Sutton...

~ Mi-e somn, murmură şi-apoi, fără să mă [Un]l[e], se dă mai aproape şi se aşază pe pieptul meu.

[u]mă [1]>[rUpu]* * [86] cuibăreşte în mine, cu obrazul pe nteu şi vârful nasului sub bărbia mea.

K imOMBI-
KG

Ezit. Nu ştiu de ce, pentru că am dormit cu câteva nopţi în urmă, dar ezit.

În

Patul

Retrag ce-am spus.

Ştiu de ce o fac. Pentru că, din noapt lucrurile s-au schimbat între noi şi poate îmi ? ace«a, disperare să revenim la cum eram înainte. Când^ * alintam şi nu-mi păsa. Când am făcut sex şi apoi d rile ni s-au despărţit. Când nu purtam *conveZ^' funde,* când era de la sine înţeles că între n™ " pr°- niciodată *mai mult.* e no- nu

Când consideram că sunt demn de ea i$_a$ mâ tem că nu voi fi niciodată. ’ acujI1

Şi totuşi... O cuprind cu braţele, o trag apr şi-mi umplu nările cu mirosul ei. p ape

- L-ai găsit, Cal? scoate un chicot nedesluşit т
superi dacă-ţi spun Cal? * e

-Da. Mă supăr. Aşa îmi spun fraţii mei şi 0 f$_{ac}$ doar atunci când vor să mă calce pe nervi. 0 mângâi spate, gânditor. în ultima vreme, mi se pare ca numai aşa îmi spun.

Hm, spune ea, apoi tace. Am impresia că adoarme pe mine, dar când vorbeşte, în cele din urmă o face pe un ton blând: Cunosc sentimentul. Cum e să pară că aduci numai probleme. Râde încet. El nu era niciodată mulţumit de

mine. Făcea mereu în aşa fel încât să greşesc, spre propriul său amuzament. îmi punea întrebări de faţă cu prietenii lui de dragul de a-mi spune că am greşit răspunsul. M-a încurajat să iau ecţii de pictură, cum îmi doream, şi-apoi a râs de mine când toata clasa şi-a expus lucrările. Credeam că a iubi înseamnă să-i ofer ce avea nevoie, dar... A răpit bucăţi m mine pe care nici măcar nu mi-am dat seama că mi e-a luat, până n-a fost prea târziu.

» \HÂ MF.GRF Ib

_ Sutton, spun eu, şi nu sunt sigur dacá vreau s-o *d* face mărturisiri la beţie sau ca să am conştinţa impăc[8]*4’deşi ’mi doresc să continue oricum.

_ pe primul loc era cariera lui. Fericirea lui. *Plă-*lui. Pufneşte. De-aia mă aflu aici. De-aia mi-a zis Jiz)' fac ceva doar pentru mine-

.Üzzy? Ceva doar pentru ea?”

_ Ce femeie întoarce spatele posibilităţii de a fi promovată ca să nu-i rănească sentimentele iubitului ei pentru că ea avansează mai repede decât el? Eu. Ridică mâna ca la şcoală, lăsând-o apoi să cadă pe pieptul meu cu un zgomot înfundat. Ce femeie se ruşinează atât de tare că i-a permis să-i fure zile, ani şi ore din viaţă, deşi ea se credea puternică, deşi nu era? Eu.

- Tu eşti puternică, Collins, murmur, sărutându-i creştetul capului, cuprins de o furie nebănuită care-mi face corpul să vibreze.

Râde de parcă n-ar crede o vorbă din ce zic.

- Aşa crezi tu. Pufneşte iarăşi. îşi trece vârful nasului în sus, spre maxilarul meu şi înapoi, în jos. Nu fi prea sexy. Nu atrage prea multă atenţie asupra ta.

Eu consider că flirtezi dacă te văd discutând cu alt bărbat, spune, imitând o voce masculină. Şi, Doamne fereşte, să imi permit aşa ceva, indiferent cât de vie mă făcea să mă simt pe dinăuntru. Scutură din cap. *Tot ce-mi doream era să simt că trăiesc.*

~ Nu mai face parte din viaţa ta, şoptesc eu.

~ *Clint.* îl cheamă Clint.

Ridică degetul mijlociu spre nevăzut, făcându-mă

— Nu mi-a plăcut niciodată numele ăsta.

~~ Nici mie.

K HROMBHK;

- Du-te-n mă-ta, Clint! zi, aDo- într-un toast şi beau. ’ ridic

Rade, strecurându-şi palmele Prin dintre nasturii de la cămaşă ca să mi le Oare ştie cât tânjesc după atingerea ei? 1* pi^

- *Tu* mă faci să mă simt vie, Callah

— Sutton...

Femeia asta reuşeşte să mă lase ftră nimeni altcineva din viaţa mea. CUv>nte

- Ştiai că femeia din faţa ta habar nu av avea orgasm după orgasm, pentru că iubitul ei ** şi nu dădea doi bani pe plăcerea ei? Că nu am eg0'st la... rine. **^^tpânâ**

Ceva ce seamănă a emoţie mi se pune • împiedicându-mă să înghit. Simt nevoia să-i ridic b“^ şi s-o sărut. îmi doresc să-mi strecor mâna între sele ei şi să mă adâncesc în paradisul ei.

Dar nimic nu mi se pare în regulă în clipa asta Nici mărturisirile ei. Nici cum mă face să mă simt Nici că o femeie stă călare pe mine, dar nu urmează

nimic

— De ce nu poţi să fii ce am eu nevoie? murmură adormită, cu mintea departe, de parcă ar visa.

— Nu sunt pentru nimeni asta, Collins, îi şoptesc.

„Trebuie să fie ceva bun în tine ca ceilalţi să aibă nevoie de tine.”

— Nici pe departe. Nu sunt de acord, spune cu voce copilăroasă. De ce ai încetat să încerci să mă convingi să mă culc cu tine? Mi-a expirat data de scadenţă? Ai mers mai departe?

— Nimic din toate astea, îi spun, deşi nu pricep ce înseamnă.

— Atunci, regulează-mă, Johnnie, îmi şopteşte ea.

cuvinte Pp care mi ,e'H »pu» în acea primă * nr eu trebuie să mă abţin din toate puterile să nevoii de a mă supune dorinţei.

i"1 ‘ F Nu aşa, Collins. îi depun absent un alt sărut pe . ,'NU când eşti în starea asta.

ctrt‘d_INU ,

- De ce?

Pentru că vreau să-ţi aminteşti. Pentru că vreau să câ simţi şi tu fiecare senzaţie pe care o simt eu.

_ Pentru că meriţi mai mult.

_ Ce bărbat de treabă. Ştii asta, da? Că eşti un bârbat foarte de treabă. De-aia m-am îndrăgostit de tine.

Chicoteşte încet, apoi respiraţia îi devine regulată.

Jur că mi se opreşte respiraţia. E ameţită. E alcoolul din ea, iar eu mă comport frumos, din cauza asta confundă sentimentul de confort cu altceva.

.Poţi să-ţi oferi ce explicaţie vrei tu, Callahan, dar cuvintele tocmai i-au ieşit de pe buze.” Cuvinte care au urmat unui moment de o onestitate brutală, ceea ce le face al naibii de greu de ignorat.

La naiba, îmi bubuie inima în piept şi mi s-a uscat

gura.

- Mulţumesc, Callahan, spune împleticit, sărutându-mă pe gât. Pentru că m-ai făcut să-mi dau seama câ nu trebuie să mă mulţumesc niciodată cu puţin.

Deschid gura să spun ceva, dar, la dracu Sunt copleşit de emoţii, gânduri care se amestecă, se învârt mă lasă fără cuvinte. Şi, pe când mă chinui

să găsesc wa de spus, se aude un sforăit uşor. Am scăpat.

Dar ce s-a petrecut e greu de ascuns sub covor, în [s,]dul Sharpe, când corpul ei cald e încă peste mine şi [cu]vintele îmi zumzăie în minte.

Pentru câ m-ai făcut să-mi dau seama că nu [,r]*^uie* să *mă mulţumesc niciodată cu puţin.*

Sutton Pierce.

De-aia m-om îndrăgostit de tine.

Spune că e o femeie slabă, pe când tot ce-la ea este forţă. Regina contradicţiilor. Sexy * J? dar oarecum frântă pe dinăuntru.

„Ca noi toţi, Cal. Ca noi top’."

Oftez, fiindcă aşa e, dar, în cazul meu fs mi-am făcut-o cu mâna mea, pe când pe ea a altcineva.

Deci, despre asta e vorba? Jocul nostru? să ştie că niciun bărbat nu-i va mai face rău se dăruiască?

Isuse! Asta am făcut eu? Mi-am bătut joc de f şi le-am făcut să se simtă cum a facut-o pe ea ticălos^/ Clint? îmi trec palma peste faţă şi-apoi mi-o sprijin * coapsa ei goală, încolăcită pe a mea.

Imposibil. N-are cum. Eu nu fac promisiuni – mai mult, până la adânci bătrâneţi, pentru totdeauna, nimic asemănător. Eu nu înjosesc. Eu nu degradez. Eu ofer plăcere. *Eu plec.*

Totuşi, cuvintele ei mă fac să-mi reconsider comportamentul, ceea ce nu am făcut niciodată până acum.

„Ce câştig eu din asta?”

Să fie felul ei de a recâştiga bucăţi din sine? Bucăţile pe care el i le-a răpit, distrus? Sa-şi însuşească cine este şi sexualitatea de care *el a* facut-o să se ruşineze?

Să fie răspunsul la întrebarea ei?

„Ce câştig eu din asta?”

Să fie pe *tine* răspunsul? Să se regăsească

pesine? îmi muşc buzele gânditor, ascultând
liniştea cum urlă. Şi gândurile mele şuşotind
printre ţipete.

vremi să ii[0] răspunsul corect. Că nu este jnt“’*[1]'

pentru t«» -ă atunci când Sutton Pierce se va regăsi cuovoipierde.

I* j va cunoaşte valoarea, va fi stăpână pe ea şi va ^'îndoială. că un tip ca mine care nu face promisi- nu e demn de ea.

doreşte ea... De fapt, ce *merită* ea, este un arh»t care să stea. Care ştie să se implice din toată itum». Jar bărbatul acela nu sunt eu.” Nu o pot lăsa pe iţutton să creadă că accept provocarea ei.

Jocul s-a schimbat.

Iar acest nemernic egoist nu vrea să mai joace.

CAPITOLUL TREIZECI

Cu unsprezece luni în urmă

Barca cu pânze se balansează uşor înainte şi înapoi, pe când eu privesc la orizont, kilometri întregi de apă albastră întinzându-se în faţa noastră.

Aş putea afirma că mirosul de sare din nas şi soarele care-mi bate pe chip sunt de ajuns ca să şteargă porcăriile de mai devreme, dar ar fi o minciună.

0 nenorocită de minciună.

- Tata unde e? întreb, intrând în sala de confe-rinţe, undeFord stă pe un scaun, iar Ledger în picioare, spatele sprijinit de sticlă şi braţele încrucişate la piept.

Rahat. Au *aflat.*

s ~ Prezenţa tatei e irelevantă dată fiind situaţia, „/”e. Printre dinţi, cu maxilarul ca de oţel şi rece ca gheaţa.

trebui este compania lui şi, prin urmare, ar safe aici ca să...

^dutn C° sâ ce? ^e(^9er ridică vocea cu fiecare silabă,

nu te poate salva, Cal.

te referi? întreb eu.

- *Nu face pc nevinovatul. Sharr» a devenit subiect de glumă pentru căt acord prin care ai cumpărat un resort ? culci cu fiica proprietarului.* *1 dri(ir cn * *0 L*

Ce mama dracului?

- *A aflat toată lumea, Cal. Grafie n de la toaletă, faptul că ne-ai vândut Den^PUrieril toi. de lux a devenit subiect de discuţie intntî^Z oraş. 01 Wrisitm £*

îi arunc o privire tatălui meu. Are unzâ L pe buze, un pahar de scotch în mână. Mă îin k ^jiii vedea în ochii lui dacă nu ar purta ochelari' *â* E aici, cu noi? Sau minţile l-au părăsit iarăşi? î • aminte ce s-a întâmplat mai devreme? * 1Ş1 adute

Sper că da, de dragul lui.

— Nu m-am culcat cu ea, spun, privindu-iînodi

— Isuse Hristoase, explodează Ledger. LTiţi că te cunoaştem.

— Vă poate explica tata totul. Vrea ca resortul SQ fie un tribut adus mamei. I-a promis că, într-o bună zi, îi va cumpăra o bucată de pământ acolo. Cum...

— Aseară, mie mi-a spus că trăia în Ibiza când *avea 30 de ani. Ştim cu toţii că nu este adevărat, pentru că era aici, ne creştea pe noi, spune Ledger, privin- du-mă cu ochii îngustaţi, neîncrezători.*

— Ar trebui să fie aici! urlu şi-mi izbesc palma de masă.

Refuz să cred că nu a fost vorba de un moment de limpezime. Refuz să cred că acel moment de luciditate a fost tot boala, care m-a

păcălit din nou. Refuz să *cred că am crezut-o.*

H acasă. Callahan. spune bord. Este eliberat beţiile actuv în cadrul companiei.

poftim? ri(iic uocea 'urlc,nd' simţindu-mi limba ^i^urâ- ,L.

■ g cel mai bme pentru toţi în momentul ăsta, ne încet Udger.

Hfâ cutremur de panică.

_ Q să-l ucidă. Să nu fie aici. Să nu facă parte din companie fi-

_ Deci, care-i adevărul, Cal? Ledger se dezlipeşte ^peretele de sticlă şi se-ndreaptă spre mine. Despre semnarea contractului. Pentru că, dacă a fost decizia tatei, atunci ne face mai mult râu decât bine, dar, dacă a fost mâna ta... Atunci, el va mai putea rămâne o vreme la cârmă.

- Te simţi bine, Callahan? mă întreabă tata, rea- ducându-mă cu picioarele pe pământ şi smulgându-mă din gânduri.
- Da. Am multe pe cap.

Mă uit peste umăr la căpitanul care îi spune ceva unui membru al echipajului în legătură cu trinca, apoi mă întorc spre tata.

- 0 să le treacă. Fraţilor tăi. Le trece întotdeauna. Dau din cap, trag adânc aer în piept şi mint.
- Sunt sigur că le va trece.
- Suntem familia Sharpé. Râde înfundat. Ne uP^ni dârz şi iubim cu şi

mai multă încăpăţânare.

.. ~ Ştiu, tată. Mă întind să-l bat pe dosul palmei, wu.

[j. Ţ Vezi punctul de acolo? mă întreabă, indicând cu *[n] care ţine paharul spre ţărmul din Long Island.

— Ce-i cu el?

încruntă din sprâncenele parţial a lari şi observ imediat că expresia d[P]* ™ devenit confuză. [pe c]hip[U]|

- Tată? [U' *]
- Acolo, chiar în spatele recifului

Mă uit la tata şi apoi mă întorc [Spre] în mod clar, nu se vede niciun recif – [n]u [n] [târniu]l und[e] departe în apropierea vreunuia. Nu ştiu , [n'n']ci[Pe] spun adevărul sau să-l las să vorbească LTlh [Să fac' s]$-i care mi-l doresc e să-l supăr, tocmai când s'Î'^Pe gurul loc care-i place chiar mai mult decât h ['n sifl]-

- Da, îl văd, mint eu. ['r°ul său]_
- Poate, într-o bună zi, te vei îndrăgosti de o f[atâ] şi-o vei aduce şi tu aici, Callahan. Mamei tale i-ar plă[cea] foarte mult.

îi zâmbesc liniştitor şi apoi clatin din cap.

— Nu cred că o să se întâmple prea curând, tată Sunt prea multe locuri pe care îmi doresc să le vizitez. Am prea multe lucruri de făcut. Lucruri care să nu presupună statul închis într-un birou ore în şir. Mai ales când sunt obligat s-o fac...

- Nu eşti obligat. Ai privilegiul s-o

faci. Oftează încet, mulţumit de sine. Singurele zile când mă simt eu însumi sunt cele în care mă aflu în acel birou, de unde pot vedea tot ce-am construit. În restul zilelor, nu mi aduc aminte nimic. Dar biroul ăla, locul ăla, voi, băieţii mei, mă ajutaţi să nu-mi pierd minţile.

„Locul acela îl ajută pe el să nu-şi piardă minţile.'

Este motivul care m-a făcut să mă limitez la a încuviinţa din cap, în vreme ce fraţii mei vărsau ani întregi de resentimente asupra mea. De aceea, mi-am asumat întreaga vină de a fi semnat contractul, pentru ca tata să

St® cAnnA, ngAţnt de ultimele clipe de luci-

mai ra,nas>

Mj.g iertat multe greşeli.

atât să îi ofer în schimb. Să mă asigur că a putea bucura încă un pic de ceea ce îi place, chiar ^'»¡ista înseamnă să înghit criticile fraţilor mei. .Chiar dacă nu ne vom mai împăca niciodată."

_ Aşa este, tată. Este un privilegiu.

Clipesc repede ca să-ndepărtez lacrimile care-mi lu ochii şi să mă pot bucura de moment, chiar dacă mintea lui este evident în altă parte.

_ Povesteşte-mi mai multe despre tine şi mama.

CAPITOLUL TREIZECI Ş| UNU

M-a lovit o mahmureală care durează mai mult decât oricare alta de care-am suferit de multă vreme încoace. Deşi îi sunt profund recunoscătoare lui Calla- han, care mi-a lăsat apă şi o pastilă pe noptieră pentru când mă voi trezi, trebuie să recunosc că nu m-a ajutat cine ştie ce cu durerea asurzitoare de cap.

Şi poate-mi exagerez simptomele mai mult decât aş face-o în mod normal, rămânând să lucrez la vilă în loc să mă duc la birou, pentru că mă îngrozeşte ideea de a da ochii cu Callahan după ce i-am mărturisit atât de multe azi-noapte. Deşi memoria mea e cam înceţoşată, sunt destul de sigură că mi-au ieşit pe gură nişte cuvinte care nu ar fi trebuit.

Dacă a simţit necesitatea să se distanţeze fiindcă am discutat despre familiile şi trecutul nostru, şi ne-am sânitat, pot să bag mâna-n foc că azi o să se mute din vilă – dacă n-o fi ftcut-o deja – ca să stea cât mai departe de mine cu putinţă.

Gem, apăsându-mi degetele pe ochi. Trebuie să rezolv problema.

Trebuie să stau de vorbă cu el şi să-i spun că a

vorbit alcoolul din mine. Că devin sentimentală şi prea v*eselă când beau. Poate va accepta să ia lucrurile aşa

K hHUMHI !<'•

cum suni şi sA sperăm cil vom reveni |fl n reni ce înseamnă acest normal. Orrnal,

„Să sperăm."

Trebuie sA facem sex şi să nu ne mai b Poate că sexul va repune lucrurile la locul lo^? 0^ cedând dorinţei fizice, vom putea reveni într cum eram înainte să stric eu totul azi-noapte iel la

Stând ascunsă aici, în vilă, nu va ajuta cu

Mă îmbrac şi pornesc spre uşă ca să-l"^*0 Callahan, atunci când primesc un mesaj de la mă aşteaptă la The Cove. A fost solicitată prezenţa me^

Când văd că nu-mi răspunde la mesaje şi tim trece, decid să mă duc într-acolo şi să mă întâlnesc cu d

Resortul zumzăie de activitate în seara asta. Este a doua oră când organizăm Vinerea pe Plajă, iaroaspe- ţii se înghesuie să vadă ce presupun toate pregătirile şi indicatoarele.

Zâmbesc când observ diferenţa care se face simţită dintre prima zi când am sosit aici şi azi, care este. cred, a patruzecea. Se pare că oaspeţii preferă să rămână în resort şi să se bucure de activităţile pe care le oferim, în loc să se ducă la alte resorturi.

Drumul este încă lung, dar noile indicatoare au dat tonul noutăţilor şi tuturor lucrurilor care vor veni. Au fost comandate noi uniforme pentru angajaţi, care vor contribui la aspectul sofisticat pe care îl emană proprietăţile Sharpe.

Iar cinele de afaceri ale lui Callahan s-au

dovedii a fi fructuoase. Am obţinut o reducere de zece P[r(]J[ul]^ a costurilor de la furnizorul nostru de lenjerie [e] şi o reducere de douăsprezece procente de la *[urnl] nil de băuturi alcoolice. Pe deasupra, a găsit[0] nie de peisagişti care va face totul mai atractiv |X

. puţini. *Cu cuvinte, lucrurile s-au schimbat la*

Se îndreaptă în direcţia potrivită.

Ceea ce l-am spus şi lui Roz mai devreme, când am jrbit la telefon- în ciuda faptului că-mi bubuia capul, '«"reuşit să o informez în legătură cu progresele pe care le-ain făcut săptămâna aceasta. Parcă o vedeam cum bifează elementele de pe fişele cu stadiul lucrărilor în curs pe care le ţine pentru fiecare proiect.

- Aşa începe succesul, Sutton, mi-a zis înainte de a închide.

Are dreptate. Aşa începe succesul.

Cărămidă cu cărămidă.

După ce Callahan mi-a spus de ce au achiziţionat resortul şi care sunt prospectele negative ale fraţilor săi, sunt şi mai hotărâtă să transform locul. Nu doar pentru mine, ci şi ca să-l ajut să le demonstreze că e capabil să-şi facă treaba.

Şi, sincer, sunt fericită să văd cât de repede se fac simţite schimbările.

Poate aşa fraţii lui vor retrage ce-au spus şi-l vor lăuda că a reuşit să ducă la bun sfârşit ceea ce a zis că va face.

însă ideea că va lăsa totul în urmă când proiectul se va încheia îmi provoacă o strângere de inimă. Mă ucide gândul că au o familie în care lucrurile se pot repara, dar nu vor s-o facă.

Sau, cine ştie, poate nu cunosc eu toată povestea.

Mă plimb la bar şi-i zâmbesc lui Keone când îl văd. *^ul este o sursă excelentă de informaţii despre perso- "a ■ insulă şi lucruri şoptite pe care nimeni nu ar trebui e audă. Ce n-aş da să-l putem

Î AHA KH,K»
I H
clona!

~ Hei, Keone. Cum se anunţă seara?

- Toate bune aici, domnişoară Sutfon o* asta nouă cu Vinerea pe Plajă pe care aţi pu^, nî» prinde cu siguranţă bine afacerii.

- Mă bucur să aud asta.

- Dumneavoastră? Sunteţi bine? Poţ ceva de băut? v

Mă strâmb numai la gândul de a bea. La na-i ideea că remediul la mahmureală este tot alcoolul

- Sunt bine. Mulţumesc. Mă îndrept spre n

Cove ca să mă întâlnesc cu Brady, dar voiam să dau d Callahan înainte. e

- Se pare că, în seara asta, domnul este fa solicitat! râde, atrăgându-mi atenţia de la mesajul care tocmai l-am primit de la Brady şi în care-mi spune de ce are nevoie să mă vadă.

— Solicitat? Mai are alte întâlniri?

Keone clatină din cap şi indică din bărbie undeva în spatele meu. îi urmăresc privirea.

Uau. Femeia din direcţia lui este splendidă, dar în discrepanţă cu peisajul. Sigur, are înfăţişarea tipică a l clientelei Sharpe Internaţional – pretinde atenţie şi se comportă ca şi cum ar fi stăpâna locului – dar ceva mă face să-mi îndrept spatele.

— Keone? Cine e...

- Gia Diamante, spune el. Şi ea îl

căuta pe Callahan. Deşi mă-ndoiesc că în scopuri de afacere.

Râde puternic, iar eu simt că mi se face rău de la stomac.

Ea e Gia?

Gia, cea despre care Solomon a spus că abia aşteaptă să-l revadă pe Callahan?

MĂ retrag un pas, mormăi un salut spre Keone, i «erată sA plec înainte să-mi observe expresia de pe ii^10Zifl-

Pe aceea nu am dat de Callahan? Se întâlneşte cu Gia în seara asta?

_ Vă simţiţi bine, domnişoară? Vreţi să-i transmit domnului Sharpe că-l căutaţi?

,La naiba! Nu."

_ Nu. Este în regulă. Dau de el mâine.

Mă fac nevăzută. Simt că mi-e rău, sunt disperată şi furioasă. Când Callahan dă bir cu fugiţii, văd că o face pe repede înainte.

Trebuie să vorbesc cu el. „Dacă mai contează." Trebuie să pricep ce înseamnă totul, dacă înseamnă ceva, ca să ştiu dacă mă urc în roller-coaster sau cobor dinei.

Decisă, mă grăbesc spre birouri, unde lumina e stinsă la fereastra lui.

Abia când mă-ndrept din nou spre The Cove îl văd, în sfârşit. *Callahan.* Stă la intrare, cu mâinile înfundate în buzunare şi spatele la mine.

Simt o apăsare în piept când îi zăresc umerii lăţi, silueta înaltă şi apusul drept fundal.

Şi, pentru că tot mă întrebam dacă relaţia noastră are o dată de scadenţă, după ce am văzut-o pe Gia acolo pe el aici, aşteptând-o, sunt aproape sigură că răspunsul este da.

Ce fac?

Cum să procedez?

Să-i mărturisesc că îl mai doresc?

Să-l las să plece acum, ca să nu mă rănească mai *rau, când mă voi ataşa şi mai mult?

K. BROMBE RG

ceva Sutton. Orice.

SP“"e reuşesc să riC’ fScâ"d Un pas "W ' Nn complica lucirile- Comportă-te firesc.^, aproape. Nuc mulţumesc pentru... profesioms • |âsat•o pe noptierd

-paStl Vintele pentru că Ledger avea dreptate îmi înghd cu le i’ucruri prima dată când i-am întâi, când mi-a as.“uncj mai mult cu noi, cu atât maiuşw n^" fi «â ne deosebeşti. - • , îţi *vaji* sa ,? ţntreb tresannd, surprinsă - Ledger- & mă dau de gol, oferiţi- să-l văd aici, conşti^ apropierea dintre mine 5i <ju-i un detaliu ^Xnbetuliseme.tepebuze,

— Sunteţi o fina observatoare, domnişoară Pierce Sunt Ledger. Bucuros să vă revăd.

— Spune-mi Sutton. Te rog. Ne bucurăm să te avem aici. Este... neaşteptat.

— Ai dres-o frumos.

Are un râs colorat şi simt nevoia să mă calmez şi să-mi repet în minte că este Ledger, nu Callahan.

— Dar vin cu gânduri de pace. Ridică mâinile în aer. Voiam să văd ce se întâmplă pe-aici şi unde se duc banii noştri.

Cuvintele sale prind o nouă conotaţie în mintea mea, dar continui să-i zâmbesc primitor.

— Vei sta cu noi o perioadă mai îndelungată?

— Doar în noaptea asta şi o parte din

dimineaţă.

— Deci, eşti în trecere.

Nu ştiu de ce, dar respir uşurată. De parcă-l vreau plecat, să nu se ajungă la discuţii între el şi Callahan.

- Pa. Am nişte treburi de rezolvat în Texas, aşa că m-ain gândit că n-ar fi rău să fac un popas aici o noapte. Nu c tocmai în drum, dar...

- Nu e rău deloc, spun, indicând în jur frumuseţea care ne înconjoară. Atunci, nu te reţin. Precis ai multe de discutat cu fratele tău.

- De fapt, pe tine te căutam. De aceea, l-am rugat pe Brady să te cheme.

Are un zâmbet călduros, iar ochii de chihlimbar îi sunt îmbietori.

- Ah. Desigur. Bineînţeles.

„Brady ştia că e aici şi nu m-a avertizat? Mersi frumos."

— Cu ce te pot ajuta?

— Aş vrea să trecem în revistă câteva dintre schimbări şi să-mi spui părerea la despre tot. Eşti liberă pentru cina? Ne-au făcut rost de o masă la The Cove.

- Sigur. Dar nu sunt îmbrăcată potrivit. Pot da o fugă înapoi să mă schimb.

— Sutton. Te rog. Ridică mâinile şi râde. Nu am intenţii ascunse. Jur. Nu trebuie să te simţi stresată pentru că sunt aici.

— Nu sunt stresată, doar că nu te aşteptam şi n-aş vrea să-ţi las o impresie proastă din cauza ţinutei mele lejere.

- Ţinuta ta lejeră este perfectă. Te asigur.

Se uită în jur, măsurând din priviri cum stau lucrurile – sau căutându-l pe fratele lui – apoi îmi întinde mâna şi mă conduce înăuntru.

— Abia aştept să-mi povesteşti totul.

Inima îmi bubuie în piept, în timp ce mergem pe alee. Nu ştiu de ce mă ţine ca pe ace prezenţa

lui.

E proprietarul resortului în aceeaşi măsură în este şi Callahan. Doar că nu cu Ledger am ftcutsex.^

Şi mă tem ca nu cumva să mă dau de gol aiî) făcut-o cu fratele lui.

„Care, foarte probabil, are întâlnire cu o aha femeie în seara asta."

CAPITOLUL TREIZECI ŞI DOI

- Măi să fie, iată-l pe Callahan Sharpe, omul greu de găsit.

Trupul mi se blochează la auzul vocii, respingând-o pe loc. Keone ridică din sprânceană şi se răsuceşte cu încetinitorul să se uite la femeia aflată în spatele meu.

— Gia.

- Văd că nu ai uitat cum mă cheamă. Păcat, însă, că ai uitat numărul camerei mele de la hotel.

Buzele acoperite cu ruj roşu se deschid într-un zâmbet seducător. Mă soarbe din priviri.

- Da, e mai bine să uiţi unele lucruri.

Mă forţez să-i zâmbesc, nu tocmai prietenos.

A aflat toată lumea, Cal. Graţie propunerii tale de la toaletă, faptul că ne-ai vândut pentru o păsărică de lax a devenit subiect de discuţie în tot afurisitul de oraş.

l-ar face plăcere dacă ar afla ce scandal a cauzat comportamentul ei între fraţii

Sharpe. Scandal care a Provocat o *ruptură din care nu ştiu dacă ne vom mai* Ar fi încântată.

~ Nu fi răutăcios.

Ţuguie dramatic buzele, conştient* x soanele aflate în bar în acest moment foa,e > pentru ea, femeia superbă aflată în f$_{aţa}$ dj O femeie care nu mă interesează nici a unghie.

- Am auzit că mă căutai, Gia? o de la mine? anunie do^-

Râsul *ei grav* vibrează şi ajunge până l$_a$ o,«, – Asta *chiar e* cea mai interesantă într *h care* am auzit-o. [reoare

îi zâmbesc *glacial.*

— Dacă eşti aici pentru ce bănuiesc eu, să ştii • nu sunt interesat.

— Dar am lăsat lucrurile neterminate.

— Eu nu prea cred.

Mă uit la ea, amintindu-mi că aş fi dat orice ca s-o regulez. *Orice. Iar* acum o privesc, conştientizez că e atrăgătoare fizic, dar nimic mai mult.

— Callahan. *Ştim amândoi că nu e aşa,* toarce ea, trecându-mi un deget pe conturul umărului.

Mă scutur ca să o îndepărtez şi mă ridic de pe scaun.

— Ţie nu ţi se pare că jocul ăsta a devenit răsuflat?

— La *ce joc te referi?*

Şi-atunci văd adevărul. Sutton nu se joacă cu oamenii. N-a făcut-o niciodată. *„îşi* doreşte sincer ceva mai bun pentru ea.” Aşa şi trebuie, de altfel. Pe când, Gia...

— *Sceneta* obişnuită în care îşi face apariţia fata

de *bani gata, cauzează un scandal şi* apoi se aşteaptă să e regulată.

^betul îi revine pe buze, în ciuda faptului că am '*n H) Spn ne ciob de oală spartă Erau vremuri când cuvinte te defineau şi pe tine, se apropie şi-mi U ureche.

Ţocniai ini-a tras o lovitură sub centură.

uit lung la ea, cu maxilarul încleştat, lăsând tele |* care mi le-a spus să se aşteamă. Nu pot să 00 "unt adevărate, dar nu vreau să mă gândesc la asta.

^n(j mj-a zis Solomon de ea, eram sigur că o mâ caute. Că va veni să mă vadă şi că va încerca să

54 ^nseze pentru că i-am rănit egoul. Este o femeie niciodată nu.

Ştiu prea bine. Nici pe mine nu m-a refuzat ¿Deva... înainte de Sutton. Mă uit la Gia şi văd tot ce-mi doream înainte.

Ce câştig eu din asta? Daca ar fi spus-o Gia, aş fi considerat că e o căţea manipulatoare.

Dar Sutton este îndreptăţită să-mi adreseze întrebarea.

Şi nu are nicio umbră de motiv să fie geloasă pe Gia, iar eu trebuie să-i explic. Trebuie s-o caut. Pentru d atunci când o privesc pe Sutton, văd tot ceea ce-mi doresc.

Isuse.

Când s-a întâmplat asta?

„Când naiba s-a întâmplat?

- **Ce-ţi doreşti, Gia? întreb, sătul de conv** chiar **înainte să înceapă.**

- **Pe tine.**

Nicio ezitare. Nicio urmă de ruşine.
Strâng din buze şi clatin încet din cap-

- Regret, sunt luat.

« cu asta, îi arunc o pnvire lui Keone,

u- at cenele de mari de uimire, cu siguranţă nev^. ochii cât cep^ refuzat-o pe femeia din faţa

du-i să ^ea Neliniştea care mi-a călăuzit

. Mă’bîr îmi arată singurul loc unde trebuie să fiu. paşn spre Sutton. Ţrebuie vorbim

Trebuie s tot ce spus aseară nu d^d^^

M ni ales ultima parte.

« Li trebuie să-mi ijt-apu, , Brady se uită peste umăr, apoi

- Callahan. c .... eXDresie complet nedumerită, din nou la mime cuo^ Vreau să spun, ăaă, cum.

SCU,Urt ‘“”J,” aflându-mă la capătul răbdării.

ai...

— Unde? întreb, ştiind răspunsul.

— La The Cove.

Fug spre restaurant, fără să ştiu de ce m-a cuprins panica la gândul că Ledger, Ford sau chiar amândoi sunt aici.

Ba nu.

„Ştiu de ce.”

Ledger.

Mă cuprinde o gelozie feroce când îi caut din privire prin restaurant şi-i zăresc la o masă de lângă fereastră,

râzând la un pahar de vin.

Mi se pare al naibii de mistuitor să-i văd W* unã. Strâng mâinile în pumn, cuprins de furie. Inu 'ine să mă aşez la masă cu ei, dar mă răzgândesc.

,n<ʼ11 ,n* cuno®?*<> nn|i bine ca oricine. I-ar jLnt« o Privire cn Sfl şi dc1ʼ seama că 'ntre mine şi f ^IntAmplA ceva. Asta ar distruge pe |fK- integri- S”’“”', Sn«on, toată experienţa ei de lucru, iar poziţia *W* \r fi P',sfl 8l,b semnul întrebării. Spre deosebire <* (,K'rJirC mA consideră un tip de treabă, el va crede tot ‘*fya i rAu, îi va pune la îndoială capacitatea de a lua J^flecorecteşî moralitatea.

naiba.

naiba!"

Mă duc în spatele restaurantului. Nu vreau să risc mi strige careva pe nume şi să mă vadă Ledger. Nu hainte de a-mi potoli mânia. Nu înainte de...

Scot telefonul şi scriu pe nerăsuflate un mesaj.

Eu: Du-te la baie. Acum.

îi urmăresc de la distanţă. O văd uitându-se la telefon când ecranul se luminează, şi-apoi întorcându-l imediat cu faţa în jos. Râde la ceva ce-i spune fratele meu. Mi se încleştează pumnii. încă o gură de vin. îşi trage încet scaunul în spate, inventând o scuză ca să se ducă la toaletă. Ledger se ridică şi el, aşa cum am fost invăţaţi, din curtoazie.

Ecoul zgomotelor din restaurant ajunge până pe hol. Clinchetul paharelor. Al tacâmurilor de argint pe farfurii. Râsete. Un toast. Trag cu urechea în aşteptarea zgomotului de tocuri pe hol.

Iată-|. Iar când trece pe lângă uşa magaziei în care aflu, o apuc de braţ, punându-i o mână pe gură ca ■* astup ţipătul şi încui uşa în urma ei.

- Callahan. Ce...?

m 0 °presc cu un sărut. Sunt cuprins de un senti- pi e disperare mai violent decât orice am simţit acum.

naiba cu regulilel

La naiba cu aşteptatul!

La naiba cu vorbitul!

E a mea. Doar a mea. Am jucat cum mi dar gata, acum iau ce-i al meu. "a c«nit.

Trebuie să ştie şi ea.

„Că e a mea."

Se blochează un moment, uluită că mă afin • fac asta.

— Callahan. Ce faci...? Fratele tău...

— Lasă-l pe fratele meu. Acum este Despre ce ai spus azi-noapte. Despre noi. (să existe un *noi.* d^Pre noi. ˘ ^·.·

— Dar Gia e aici. Te căuta. Am crezut...

— Gia nu înseamnă nimic pentru mine. Tu eşti femeia cu care vreau să fiu, Collins. *Doar tu.* Trebuie să intru în tine în clipa asta.

— Oh, da, Doamne, da, geme ea când o trag mai aproape şi-o sărut.

Se dezlănţuie frenezia. Gurile noastre marchează şi gustă, muşcă de parcă nu ne mai săturăm unul de celălalt.

Mâinile noastre. Eu deschid fermoarul. Ea îşi ridică fusta. Eu îmi scot penisul. Ea îşi trage în jos lenjeria.

Mai repede.

Grăbeşte-te.

Te rog.

ŞŞŞ-

Ne mişcăm ca o avalanşă. O pun cu fundul pe nw ginea micului birou din colţ şi-mi fac loc între P lc,oa

ei desfăcute. Gurile IUI se opresc din sărutat, corpurile ¿¡n dorit«

fini poartă mâna în junii gatului ca pe un colier în vrenw <* *o* fintuiesc de peretele din spate şi intru în ea cll forţă dintr-o singură mişcare.

Geme puternic de plăcere şi eu sper că zgomotul pinvenit din restaurantul de dincolo de uşă i-l astupă pentru că, în clipa asta, nimic pe lume nu m-ar face să mă opresc.

Nimic.

- Ah, Collins, gem copleşit de căldura umedă cu care mă întâmpină.

E paradisul de la care nu mi-am putut lua gândul şi iadul prin care sunt gata să trec doar ca să o simt din nou.

îi simt pulsul bubuind sub degetele strânse în jurul gâtului ei. Mă aplec s-o sărut din nou şi-ncep să mă mişc.

Ea îmi geme cuvinte în gură. *Doamne. Da. Callahan. Ce bine e. Te rog. Mai adânc.*

îmi iau avânt cu fiecare cuvânt, pe când frunţile ni se lipesc şi trupurile devin unul singur.

0 regulez.

Fără alinturi. Fără ordine. Fără vorbe dulci. Doar nevoia, lăcomia şi o necesitate profundă cum nu am mai simţit vreodată.

îmi înfige unghiile în încheietura mâinii pe care ln<^ i-o ţin în jurul gâtului, păsărică i se strânge în jurul meu de fiecare dată când mă împing în ea.

Collins, gem, simţind cum testiculele mi se şi penisul mi se întăreşte şi mai mult.

** Termină, fă-o pentru mine, îmi cere cu vocea "Wi de plăcere.

Sunt suficiente patru cuvinte şi ™ mi se goleşte, nu mai ştiu unde sunt T » ’rân* M ce simt este nebunul în care m-a transă C<> vS(J^ e că abia aştept s-o fac din nou. nr)a|- Tot o

- A mea, îi şoptesc pe buze, inspirăm , ţia. Numai şi numai a mea. re,Plr

CAPITOLUL TREIZECI ŞI TREI

Mi se învârte capul în timp ce mă îndrept înapoi spre masă, încercând să pricep ce naiba s-a întâmplat.

Nevoia lacomă. Posesivitatea. Intensitatea plăcerii, ştiind că am putea fi surprinşi în orice moment.

Dar, mai presus de orice, privirea din ochii lui Callahan, emoţia din voce.

Nu sunt naivă, ştiu că în mare parte se datorează faptului că m-a văzut cu fratele lui, dar n-a fost doar asta. Mai era ceva.

„Dorinţa să existe un noi.”

Pe care o accept cu braţele deschise, dat fiind că până mai devreme credeam că am stricat totul cu mărturisirile mele de azi-noapte. O accept bucuroasă. îl accept *pe el.*

Sunt aiurită. De la sex. Pentru că a admis. Pentru că, în sfârşit, pot spune că există ceva care ne leagă.

Tot ce îmi rămâne de făcut este să trec cu bine de cina cu Ledger, fără ca el să afle ce s-a petrecut în ultimele Şapte

minute.

— Ledger. Scuze. în drum spre toaletă, m-a reţinut Un angajat să mă întrebe ceva.

. Zâmbesc politicos şi mă aşez, simţind cum coapsele 'ncă-mi tremură datorită lui Callahan.

~ Nimic serios, sper.

- M-om descurcat.

- Eşti sigurt? Eşti îmbujorata.

Râd nervos. Nu mii prea pricep M mă

- Da. sunt bine. A trebuit ri la binni sâ iau o cheie. A pierdut-o pe a |ui° cap. Ştii a*? N-are importanţă. S-a rezolvat' • revenit. 91 *um

Îi zâmbesc, sperând să par sinceră.

Mă priveşte un moment, apoi încuviinţează

- în regulă. Deci, unde rămăsesem? Am de discutat despre noile atracţii pe care vreţi să U ugaţi în program, despre schimbarea planului *d ***'* keting care, apropo, arată grozav. e mar

- Mulţumesc. Laudele mă fac să zâmbesc Iar? v am semnat cu firma care se va ocupa de partea estetkâ

- Sunt de acord cu alegerea ta. Ideile lor de desijuj sunt clasice, dar cu un aer de noutate. Resortul va arăt mult mai atrăgător când se va încheia renovarea.

- Sunt de acord cu tine. Ce altceva? Personalul Angajaţii. Să facem ordine în pachetele de compensaţii în contracte.

— Şi aţi reuşit?

— Am primit o primă versiune de contract de muncă de la echipa voastră, suntem în negocieri în momentul de faţă. Este unul dintre ultimele lucruri de rezolvat înainte să plecăm de

aici.

— Şi? Merg bine? Negocierile şi restul?

— Mă descurc, repet eu.

— Bine. încuviinţează. Mă bucur să aud asta, înseamnă că Roz a avut dreptate. Chiar avem persoana potrivită să se ocupe de tot.

„Dac-ar şti...”

.UI.TREIZECI ŞI PATRU

Sunetul de paşi din spatele meu se aude din ce în anroape, apoi dispare. Nu mă-ntorc cu faţa la el salut. Prefer să continui să privesc reflexia lunii apă Şi ascult valurile spărgându-se blând la ţărm.

_ Lasă-mă să ghicesc. Apari din senin şi neanunţat în încercarea de a mă prinde făcând ceva ce nu ar trebui să fac.

- Am decis în ultimul moment, spune Ledger, firă să adauge alte explicaţii.

- De unde ştiai că mă găseşti aici?

Râde încet şi vine lângă mine, cu degetele în nisipul pe care stau aşezat cu o bere în mână.

- M-am întrebat care poate fi cel mai retras loc din resort.

bau din cap şi iau o înghiţitură generoasă de bere.

- Te deranjează dacă mă aşez?

-Da.

~ Callahan.

niJ Um emeu “ iese de pe buze într-un oftat pe care

Petrei? Câncă a^’a ^i-am revenit în simţiri după ce s-a cu nurnai două ore în urmă cu Sutton.

 Nu m-am săturat.

Sunt un ticălos şi un egoist dacă o sp[Un]?

De mai bine de două luni, mă gândesc să fi şi o partidă rapidă într-o magazie e prea puţin f [CU] [ea] ceea ce doresc cu adevărat. [ta]U d[e]

De ce am nevoie de la ea.

Ceea ce ar trebui să mă sperie ca naiba.

Dar nu o face, habar n-am de ce. Mă fa[ce] doresc şi mai mult. Nu e vorba doar de sex. De fapt [§] ° chiar ar trebui să mă pună pe fugă. [’3513]

„Dar eu sunt aici.”

Pentru că ce-mi doresc de la ea este *mai mult* Cum suspină când se află la birou şi nu primeşte răspunsul pe care şi-l doreşte de la persoana de la celălalt capăt al firului. Felul în care-şi leagănă şoldurile când trece pe lângă mine, să mă facă să mă-ntreb dacă poartă chiloţi sau nu. Şi faptul că-mi spune şi acum Johnnie.

însă… Noi doi venim din lumi diferite. Din vieţi diferite.

întrebările ei despre date de scadenţă.

Asta vreau? Să ne distrăm şi apoi să expirăm? Nu aşa am făcut dintotdeauna?

Şi-atunci, de ce îmi doresc să existe un *noi?*

De-aia mă aflu aici? Să-mi limpezesc gândurile, să găsesc răspunsurile înainte să dau ochii din nou cu Sutton?

Ledger mişcă din picioare, smulgându-mă din gânduri, readucându-mi atenţia la el şi la motivul care-l aduce aici.

— Ai venit să mă verifici, spun în cele din urmă.

-Nu.

Atunci ai luat-o Iu întrebări pe Sutton la cină ca îmi fac treaba şi îmi îndeplinesc rolul, aşa l^dMrî,h _ callah-

Recunoaşte. Ai venit să-mi scoţi ochii pentru . c^zi tu că am greşit, dar eşti la faţa locului şi nu 7^*' Prin ur,nare’ nu mai ştii ce să faci’ * _ N-am zis o vorbă, spune el.

_ Nu e nevoie, mă răstesc eu, dominat de furie. . şi apropo, dacă te-ntâlneşti cu ea, Gia tocmai şi-a Acut apariţia în seara asta. E pe undeva, pe aici.

Oftează din rărunchi.

- în felul ăsta, nu mai...

- Nu mai ce? Te-am avertizat că e aici ca să nu mă acuzi atunci când o vezi că fac lucruri pe care nu le-am ftcut, ca ultima dată afurisită. Nu că te-ar privi în vreun nenorocit de fel, oricum ar fi.

- Să te acuz?

Pufneşte.

- Da. Să mă *acuzi.* Tu şi Ford sunteţi doi catâri dispuşi să credeţi ce-i mai rău despre mine. Aţi dat verdictul înainte să apuc să vorbesc cu voi.

- Callahan. Putem uita? Putem trece peste?

- Nu, nu putem. Ştii de ce? Pentru că nu m-aţi întrebat nici măcar o dată unde eram, de fapt, în noaptea aia.

îi arunc o privire fratelui meu. înainte îl admiram Pentru o mulţime de lucruri şi urăsc faptul că ruptura ln,re noi a distrus o parte din respectul pe care i-l L.Urta.m’ Tata nu mai poate interveni între noi, niciun ^ntism nu mai poate să macine legătura frăţească, nu dacă mai poate fi reparată.

' Las-o baltă, Cal.

— Ba din contră!

Nu mai pot sA înăbuş furia care do« . Mă ridic brusc de pe scaun şi-neep să mj mu potolesc mania. a ””Se ca „

- Pentru mine, contează că m H ceva de neiertat. Că am pus o femeie înain»*^1 noastre. Că mi-am pus nevoile înaintea inte fan,i,iei paniei. M-aţi... re8e^Orcom-

- Isuse Hristoase, Callahan. Termină „ rile. Ai făcut-o în trecut. Şi, foarte probabil o v Fahatu' şi în viitor. Ce motive avem să credem că te-ai ** face

- întreabă-mă unde am fost! urlu. *într^bă^*

Ledger oftează şi întinde mâna într-un mă invită să-i spun. g *

— Am fost Ia tata în cameră toată afurisita de noapte. Am stat în fotoliul gri din piele, mai ţii minte care? îi plăcea la nebunie. îl întorcea cu faţa la peretele din sticlă din apartamentul lui din zgârie-nori şi privea îndelung oraşul pe care-l iubea. Stătea ore în şir contemplând ideea de *dominaţie mondială.* Amintirea mă face să zâmbesc. Eu l-am răsucit cu faţa la patul său, ca să-l pot privi. Să mă asigur că pieptul continuă să i se ridice şi să coboare cu fiecare respiraţie. Astfel încât, dacă se oprea, să pot... Nu ştiu. Să-l salvez. Să mă asigur că nu e singur. La dracu', nu ştiu de ce, dar simţeam că trebuia să fiu acolo.

— Ce fiu evlavios, spune el.

îmi ia o secundă să mă arunc asupra lui. Să-l apuc de gulerul cămăşii, să stau cu faţa la câţiva centimetri de a lui şi să urlu:

— Spun adevărul!

Ne ţintuim din priviri câteva momente, cu

muşchii încordaţi, implorându-l fără vorbe să mă creadă.

_ callahan.

- **Dn. e numele meu.**

Nu spune altceva, clar la naiba clacă expresia din ochi»lui nu'mi zice că e posihiI să mâ creadă.

- A mărturisit nişte lucruri la cina aceea, Ledge. A ^mentat. Că vrea să meargă acasă. Că o vede pe mama. Câ se simte foarte ostenit. Am crezut că e un adio.

Vocea mi se frânge, îi dau drumul la cămaşă şi mâ retrag un pas. Luni şi luni la rând am încercat să accept că nu mai este. Luni întregi. Şi, nu ştiu de ce, dar spunând cuvintele cu voce tare, văzând că fratele meu mă crede, se simte ca un pumn în plex.

Tata s-a dus cu adevărat. N-o să-i mai aud niciodată vocea. N-o să mai simt vreodată căldura îmbrăţişării lui de urs. Râsul lui nu va mai face parte din viaţa mea. „N-o va putea cunoaşte pe Sutton. Nu va afla cât de mult a ajuns să însemne pentm mine."

Doamne, ce dor îmi este de el!

Mă pun din nou în mişcare. Tulburat. Mă apropii de marginea apei, privind în întuneric, pentru că simt nevoia să fiu singur un moment. Să procesez.

Ledger se apropie de mine în felul lui calm, stoic, şi văd că îi e şi lui la fel de greu. Noi suntem familia Sharpe. De obicei, ascundem gunoiul sub covor. Dar când suntem nevoiţi să-l scoatem la iveală, să-l înfrun- tăm, ne acaparează.

Îmi trec o mână peste faţă. Nu aşa trebuia să se desfăşoare conversaţia. în scenariul din mintea mea, Ur'ani şi ţipam ca să ţin în viaţă furia ce m-a mistuit în u limele luni, iar el trebuia să mă arate cu degetul, să lnvinovăţească şi să continue să creadă ce e mai rău Sremine.

^ar> iată-ne. Mai lipseşte Ford.

BROMBE

RG

♦,d murmur eu. M-a implorat u-l u

- Cont'3C' Bcut sS Promtt c\''om h“ dm «-< sS semnele- M'a câ-l vom face să slrălu«^ \oc W»« ,l'a î numele Sharpe. Scutur din cap, X fie demn de disperat să cred că nu votf^ ^abd s*'1 pri''e «t să mă agăţ de momentul lui de lw. PdemeMa- fac “ dilate şisâ m . i turnat vina, ne-ai lăsat săcred«»

_ Deci tu p-* mai poată ramane el la cârma **jjte-ai culcat cuG.a, onaniei- _ că vă las să-i luaţi asta. Am C° _ flu aveam mea, Ledge. tai ta incăl^-td^usuntmândru.darnupute»™.**

_ înţeleg-

Oftează.

După felul în care dă din cap, îmi dau seama că pricepe.

— Ultima dată când am vorbit faţă în faţă, m-ai ameninţat că mă dai afară din afacerea de familie.

— Ştiu.

Vorbeşte încet, însă nu cu furie, cum m-am aşteptat.

— De-asta eşti aici? Ca să repeţi ameninţarea?

— S-au spus multe vorbe grele care nu mai pot fi luate înapoi, zice el.

— Şi au fost multe lucruri pe care eu le-am făcut, pe care tu şi Ford nu puteaţi să le realizaţi, pentru că vi se aplicau standarde diferite decât

K
BROMBE
RG
mie, iar eu nu pot repara asta.

— A fost cum a fost, Callahan.

— Parcă eşti tata.

Zâmbesc amar. îi arunc o priviri* şi văd că ochii ii înoată în lacrimile pe care le îndepărtează clipind, corn- portindu-se ca şt cum nu ar fi acolo.

- V-am purtat pică să ştii. Eram cu toţii ocupaţi **4** încercăm sâ ne ridicăm la înălţimea numelui Sharpe,

ne ridicăm la înălţimea aşteptărilor lui, iar voi doi aţi fost întotdeauna mai buni şi aţi reuşit unde eu am dat deşi aşteptările erau aceleaşi şi-n cazul meu.

- Iar noi ţi-am purtat pică pentru că făceai ce doreai, tot timpul am simţit că te iubeşte mai mult tocmai din pricina asta.

îşi întoarce privirea spre mine. în ochii lui văd sinceritatea şi o tentativă de a-mi cere scuze.

- îi aduceam aminte de ea. Asta era tot, Ledger. îi aduceam aminte de mama, era modul lui de a încerca să o simtă aproape.

încuviinţează.

- Dar asta nu înseamnă că a fost corect.

- Ai dreptate. Aşa este. Dar îl înţeleg, pentru că ori de câte ori sunt cu tine şi Ford, îl văd pe el în voi. Gesturile, ceea ce spuneţi, mustrările pe care le aruncaţi asupra mea cu o singură privire. Mai iau o gură de bere. Uneori, mi-e greu să stau în preajma ta. Tu eşti băiatul de aur. pe când eu sunt oaia neagră, cel care greşeşte tot timpul.

— Din cauza asta ne-ai lăsat baltă după ce a murit?

— V-am lăsat baltă din mai multe motive. Pentru ni-aţi învinovăţit, pentru că nu suport să mai intru [ln] biroul lui şi să nu-l văd acolo, să ştiu că nu-l voi mai [vedea] niciodată acolo. Pentru că mă simt vinovat că [arn] ştiut să fiu ceea ce avea el nevoie să

fiu..K Pentru 1111 e de mine cariera asta.

BROMBE Deşi pare că te pricepi.

RG Mă uit la el, accept complimentul des – şi dau din cap. ™ ' nu mi f

— Mulţumesc.

- Vrei să-i pui capăt după a^, nu , Mă uit spre el, clătinând uşor din cap

— Ăsta era planul.

— Unde?

- Pretutindeni, în vreun loc anume » precis. Undeva unde să simt că trăiesc. Doar prind rădăcini. ma îtii na

Rămânem în tăcere, în vreme ce eu mă aşez la U pe şezlongul de pe nisip, cu capul plecat şi închid ochi

— Ştii că aveam nevoie de tine, da? Când e! – murit. Că încă avem nevoie de tine.

încuviinţez, dar nu spun o vorbă, pentru că QE ştiu cum mă face să mă simt mărturisirea lui. Mai bine, pentru că ruptura dintre noi se închide oarecum la loc sau mai rău, pentru că voi pleca tocmai acum.

— La naiba, omule. Mi-e mai uşor când eşti furios pe mine decât să reacţionez la sentimente şi alte rahaturi.

Ledger râde puternic, umplând aerul din jurai nostru.

— Atunci, dacă tot a venit vorba, o să plusez.

— Isuse. Pe bune?

- Şi pe mine m-a rugat să-i îndeplinesc o donn^ ştiai? Aşa cum te-a pus pe tine, spune încet şi, nu ştiu ce, dar mi se formează un nod în gât când il aud.

_Ledge .

_ M-a pus să promit că te voi obliga săt«*« aiîncepuUaOcean’sEdge.Ceoiâi^P[1,]^ ^^^[w] mă folosesc de orice, indiferent ce-ar fi,

mhjrile necesare.. Nu doar spre binele companiei, ' iţi da» !W‘a,nn cfl *’’*• fnci 9' fftrA el. Ca

* Mizezi cfl eşti demn de numele Sharpe. Clatină din «*n' pc mine mă ard lacrimile în ochi. A zis că a greşit ci nu te-a învăţat ce trebuia. Că tu ai nevoie să-ţi ,0< nlăreşti mâinile ca să înţelegi că eşti deosebit.

Respir zgomotos, absorbind tot ce mi-a spus le meu. Că tata a făcut o afirmaţie puternică în poarte, aşa cum a făcut şi în viaţă.

Nici măcar nu ştiu cum să reacţionez. Mă las pe spate ca să-l pot Privi.

— îmi pare rău că te-a pus într-o poziţie ingrată. Bănuiesc că nu ţi-a fost deloc uşor.

— Zâmbea când mi-a cerut-o. Mi-a zis că a fost prea blând cu tine de-a lungul anilor şi că singura persoană care ar fi în stare să te facă să pricepi adevărata ta valoare sunt eu. Ridică ochii la cer, tăcând. L-am urât multă vreme că mi-a făcut asta. Că m-a pus în poziţia de a fi acea persoană... Dar după ce am ajuns aici şi am văzut ce ai reuşit să faci, nu-mi mai pare rău. Te-ai descurcat excelent.

- Mulţumesc. La naiba. Putem... Vrei să ne oprim aici cu toate certurile? Mă ridic din nou. încep să mă mişc. Prea mult material pentru psiholog.

- Ştiu. Râde înfundat. Ai nevoie să te

duci să gân- deşti linişti t.

- Da. Nu. Ridic din mâini. Probabil.

Se apropie de mine şi mă ia prin surprindere, apu cându-mă de un braţ ca să mă tragă intr-o imb ţişare bărbătească. Iar eu îl strâng cu putere, apoi mă retrag şi-i zâmbesc.

— Mulţumesc... Cred, îl tachinez.

_ Faci ca întotdeauna pe deşteptul când

^h^bine,^

- Aşa este.
Zâmbeşte, apoi se răsuceşte pe calcate

ş, _ Hei, Callahan.

- Da.
Se opreşte şi se uită la nune peste umăr.

Dacă te interesează, erai exact acolo
unde a -"fii Niciodată să nu crezi altfel.
tata sa tu.

CAPITOLUL TREIZECI ŞI CINCI

Tu habar nu ai avut că s-au purtat aşa în urma unei promisiuni făcute tatălui vostru?

Callahan străbate cu ochii distanţa până la mine -el e pe canapea, eu pe scaunul aflat de cealaltă parte a încăperii – şi dă din cap.

— Nici cea mai vagă idee.

Pare rătăcit. Numai la asta mă gândesc de când m-am pomenit cu el aici, acum treizeci de minute.

Are ochii roşii şi sunt mai mult ca sigură că a plâns. Are o atitudine liniştită, pe care nu pot să o atribui decât faptului că încearcă să proceseze tot ce mi-a povestit.

Dacă nu l-aş cunoaşte, aş putea spune că arată ca un om înfrânt, dar nu e adevărat. Nu după ce, în sfârşit, a lămurit lucrurile cu fratele său. Şi, poate pentru că în noaptea asta, a înfruntat realmente gândul că tatăl lui nu mai este printre noi. Sau poate pentru că tot ce l-a consumat atâta vreme şi-a găsit, în cele din urmă,

locul.

~ Ce mi-a spus Ledger... nu rezolvă totul, ştiu [as]^> dar măcar acum mă pot îndepărta de responsabili- ^tile mele cu conştiinţa curată.

Dau din cap, pentru că mi-e teamă să vorbesc, ^‘nit o durere în piept. „O să plece, Sutton. Ai ştiut asta început.” Şi totuşi, o mică parte din mine s-a simţit

uşurată când mi-a spus că s-a împăcat cu fratele său mică parte din mine a crezut că va rămâne în af[ac€r]J familiei, acum că s-au împăcat. [u] [a]

- De ce te uiţi aşa la mine? mă întreabă, înclinând capul şi scrutându-mă prin întunericul din cameră.

- Fără motiv.

îi zâmbesc blând, sperând ca ochii mei îi transmit aceeaşi emoţie.

- îmi tot spui că te bucuri că s-a întâmplat, că în j sfârşit aţi vorbit despre toate, dar te cunosc suficient de bine cât să-mi dau seama că altceva te deranjează.

Umbre îi trec peste chip, în vreme ce-şi caută cuvintele potrivite.

— Mă tot întreb ce fel de bărbat îşi obligă rudele să-l amenințe ca să-şi facă treaba? Ce fiu face atâtea tâmpenii, încât îl obligă pe tatăl său să pună în cârca fratelui povara de a-l aduce pe calea cea dreapta?

Tristeţea din vocea lui mă sfâşie. Nu există un răspuns potrivit la întrebare, dar încerc oricum să-i ofer unul.

— Un fiu care încearcă să se înţeleagă mai bine pe sine. Care încearcă să-şi găsească propriul loc în lume.

— Am făcut atâtea rahaturi de care nu sunt

mândru. Oftează. Sunt foarte departe de a fi perfect, Sutton.

— Nimeni nu are pretenţia să fii.

Se lasă tăcerea. Mă uit la bărbatul din faţa mea, care ar trebui să fie frânt, dar nu e. Un bărbat care a trecut prin iad şi care se pune sub semnul întrebării. îmi vine să-l strâng în braţe şi să-l iubesc. Să-l îmbrăţişez şi să îi spun că merită.

— M-ai întrebat mai demult ce câştigi tu din asta. De ce să facem...

Ridici ochii spre tavan şi glasul i se stinge

_ Nu. Spune-mi, Callahan.

- Mi-a rămas doar un singur răspuns pe care mâ ¿ndesc să ţi-l *ofer,* dar nu cred că este nici pe departe

ce meriţi.

- Ce? întreb, simţind cum inima începe să bată mai tare.

- *Pe mine.* Ridică din umeri, cu privirea serioasă, jjr tristă. Sunt un nemernic care mai mult greşeşte decât face bine şi care n-are recunoaşte-o niciodată. Sunt un copil de bani gata răsfăţat, care habar nu are ce înseamnă viaţa pe care ai trăit-o tu, dar işi doreşte să afle. Sunt tipul care are nevoie de spaţiu după ce dezvăluie prea multe despre sine şi nu ştie cum să se comporte cu tine a doua zi. Sunt doar un bărbat, Collins. Un bărbat care nu te merită, dar care te vrea, oricum. Ridică din umeri. Răspunsul este *pe mine.*

îmi simt inima în gât, lacrimile îmi

umplu ochii când îl aud oferindu-mi răspunsul pe care nici eu nu ştiam că îl doresc. Singurul răspuns pe care, îmi dau seama abia acum, l-aş fi acceptat.

Mă ridic de pe scaun şi mă îndrept spre el. Nu-şi dezlipeşte privirea de a mea. Fără o vorbă, cu un zâmbet timid pe buze, mă urc la el în braţe.

— Sutton, suspină când îi trec mâinile peste piept, ^prinzându-i chipul în palme.

— Callahan, şoptesc la rândul meu, apăsându-mi *Hor buzele de ale lui.

Simt teamă să-l sărut, să accept forţa emoţiei care ^rberează între noi.

. îmi trece mâinile pe coapse şi sărutul se adânceşte. T*[4] mai devreme eram mânaţi de nevoia intensă de a [marca]- a poseda, de a lua, acum toate impulsurile au

dispărut. Suntem doar el şi cu mine în acea întunecată şi înţelegerea tacită dintre noi – de bunăvoie linia în jurul căreia am flirtat.

Nu mă refer la nimic fizic. Ci la sentimente p ni le exprimăm în atingeri. Mâna lui care se face limbile care se ling, mişcarea şoldurilor. Gemete?"’'11' şi rugăminţile susurate. Liniştea care a încetat să Jri^’ jurul nostru. În

Ne aruncăm pe drum bluzele de pe noi. Sutie meu. Iese din pantaloni în timp ce merge, îmi trage 2 peste cap.

în mişcările noastre începe să se simtă o disperare mută, ştiind ce urmează să se întâmple, anticipând plăcerea.

- Isuse, cât eşti de frumoasă, spune Callahan, tra- sându-mi cu gura o linie în jos pe gât, până la sfârcul pe care-l prinde în gură. Cât de frumos e să te ating. Cât de frumos e să te simt. Să te am...

Ultimele cuvinte se transformă într-un geamăt sugrumat când mă las peste el, centimetru după centimetru, până intră tot în mine.

— Priveşte-mă, îmi şopteşte.

Cu pleoapele grele de plăcere, ridic ochii într-ai **lui. Mă bucur de expresia de pe chipul său.** Trăsăturile **sculptate de plăcere. După atâta tânjit, după** atâta dispe**rare. Dorinţa a devenit acum nevoie.**

încep să mă mişc. Unduiesc şoldurile înainţ^ înapoi. Nu-mi dezlipesc ochii dintr-ai lui, nici cân ® vine să-i închid, cedând plăcerii care mă străbate.

— Ai idee cât de dor mi-a fost de asta?

spune. venind spre mine ca să mă sărute cu foc. Cât de o fost de tine?

• \HA KH.IU I (

U sA-i răspund că eu am fost lot timpul aici, V Jcvărat. Are dreptate. E altfel acum. *Clipa este* Noi suntem diferiţi şi, Doamne, trăiesc cel mai sentiment care m-a încercat vreodată.

,tt>d',or nlişi.Anl languros, circular, sincronizat. Coap-^e.\ freacă, limbile ni se împletesc, corpurile ' rotesc la unison în spirala plăcerii. Mă lasă să n°*S'Te t iul Un siirut "dânc şi apoi mă ridic ca să cobor did e2 n " |ungul penisului său. Mă frec de el ca să simtă inCet udă sunt datorită lui. Să ştie cât de tare mâ excită.

^mi cuprinde fesele în palme şi mă ridică. Mă – a şi cum trupul meu ar fi disperat la gândul de a stt®n8loi ¿|e al lui. Felul în care geme din cauza mea e un * 1 diu senzual. La început, un tors sexy, apoi un oftat £âit când mă las din nou peste el.

0 vreme continuăm aşa. Nu ne spunem nimic. Nu ne facem promisiuni. în aer plutesc doar nevoia lui şi dorinţa mea.

Simt că n-o să mă satur niciodată de senzaţie. De gustul lui. De gemetele moi care mă umplu de fiori. De dipa de extaz ori de câte ori intră şi iese din mine.

îl vreau şi atât. Nu mă satur de el. îl vreau în întregime. Vreau o infinitate de el.

Trupurile noastre urcă şi apoi se prăbuşesc dincolo de plăcere, fără nicio grabă.

Gemetele guturale se aud în timp ce eu pulsez în jurul lui şi el se goleşte în mine.

După, mergem împreună în patul lui, ştiind fără să fie nevoie de o vorbă că lucrurile s-au schimbat irevocabil intre noi.

tul ce ^acern dragoste a doua oară, sentimen-îmi1111* aC-a^Ceva decât să se cimenteze. Felul în care

truPul Ş> îmi satisface nevoile mâ lasă fără

Adorm cuibărită lângă el, iar |a Dri dimineţii am un singur gând constant. Prne,€ ore aJp

Regrete.

Că am aşteptat atât de mult să fac asta

Că timpul nostru împreună este limită

Că... m-am îndrăgostit de el, ştiind bi„ avem mciun viitor.

în schimb, avem o dată de scadenţă

CAPI’|\)IAII.TREIZECI Şl ŞASE

- Râmai în pat, îmi murmură Callahan cu buzele pecfeştet, făcându-mă să tresar speriată.

- E devreme. Suntem...

- Mă duc să-l conduc pe fratele meu la aeroport. Mâ sărută uşor pe buze. Când mă întorc, vreau să te jfcesc exact unde eşti acum.

- Callahan?

Mă ridic în şezut, privind lung silueta lui încadrată de uşă. Se întoarce şi-mi zâmbeşte tandru. Are părul umed de la duş şi ondulat.

îmi face un semn abia schiţat din cap, care spune da. o să mă întorc.

Chiar dacă ştiu că se va ţine de cuvânt, rămân privind golul lăsat de silueta lui multă vreme după ce aud inchizându-se uşa de la intrare.

îmi pipăi buzele în căutarea urmei sărutului său. Dar nu e nevoie s-o fac. Oricum îl simt.

Nu cred că-l voi putea uita vreodată. Sau pe *el.*

Cu un oftat, mă trântesc la loc în pat şi mă

înfăşor ^ernuturile care miros a el.

^3» üne _

" Sù»' a nuA <., voce ïn «P

^üa'loAV

('APrn)l.lIl. I HEIZECI Ş| ŞARIi:

Rămân în maşină, privind avionul lui Ledger decolând de pe pistă, până devine doar o strălucire mintie în cerul roz şi portocaliu al răsăritului.

Cu mâinile pe volan şi capul sprijinit de tetieră, întorc să desluşesc tot ce s-a petrecut în ultimele două- «ci şi patru de ore.

Dar. cum? Cum?

Cum să mai înţelegi ceva, când lumea ţi-a fost răsturnată cu susul în jos? Cum să renunţi la armura furiei pe care o porţi de un an întreg, fără să simţi mai apoi că-ţi lipseşte ceva? Şi cum să te gândeşti să te duci inapoi «să şi să te strecori în pat lângă o femeie, când până acum nu făceai altceva decât să te strecori din aşternuturi în linişte ca să eviţi complicaţiile?

— La naiba! înjur, muşcându-mi furios interiorul obrazului.

Aşa se simte nonnalitatea? Familia

care încearcă rezolve problemele, o femeie la care abia aştepţi să ‘e Storci şi serviciul care ocupă restul spaţiului rămas?

Soarele răsare. Lent. Fără ezitare. Se ridică deasu- î*3 °rizontului tăcut şi splendid ca întotdeauna.

K K' -n săptămânile ce vor

Către « °ri£”‘ d?n « tară? De pe care vârf fc 9

Către ce ? 9

"Zteavoia*"’^)a avenlura care mă adepta™ ţnainte’

aducea ”"'T* mea de siguranţă, care mă ajuta să

mers Rr3

,pea nu mi se mai pare la fel înal Si-awnd.de “ a<^se pare

mai puţin incitantă...

? tnare? De ce ml se V

lirice altceva

CAPI TOLUL TREIZECI ŞI OPT

- Ede la excesul de sex de înaltă calitate.

Ridic ochii la Callahan, aflat lângă canapeaua unde stau înfofolită în pătură, deşi afară soarele străluceşte.

— Ah, da?

- Da, da. Se aşază pe marginea canapelei şi mă bate pe coapse. Ai depus prea mult efort fizic în ultimele zile. Este un caz clasic de exces de sex.

Râd, în ciuda stării de rău.

- Mă dor muşchii.

— E de la toate poziţiile noi pe care le-am încercat.

- Şi am febră.

- Pentru că eşti o ţipă fierbinte.

Ridică neafectat din umeri.

- Şi mă doare în gât.

— Data viitoare, nu mai fi aşa lacomă. Ştii că sunt [m]are. Se forţează să rămână serios. îţi cer scuze dacă [a] trebuit să te forţez, şi dacă amigdalele tale mă urăsc acum.

Dau ochii peste cap.

~ Te asigur că nu e din cauza ta.

" Alte simptome pe care le-aş putea diagnostica.
K. BROM BERC»

- Doar o senzaţie generală de *auch.* U ce diagnostic pui, isteţule?

îmi dă la o parte părul de pe frunte.

- Senzaţia generală de *auch* este un simpţ^ ginar prin care pacienta îşi exprimă starea de atonii

- Atonie? Ridic sprâncenele. Sunt impresi^

- Aşa şi trebuie. Dar, te rog, lasă-mă să termin 4 dat diagnosticul. Se apleacă şi-mi depune un sărut Í frunte. Văicărelile în cazul atomei nu sunt altceva un şiretlic, deoarece pacienta e prea ruşinată să adJ că bărbatul ei este mult mai rezistent decât ea.

— Bărbatul meu? râd puternic.

— Da. Adică, eu.

— Şi tratamentul?

- Mult penis.

Izbucnesc în râs.

— Deci, permite-mi să mă lămuresc: simptomele sunt cauzate de prea mult penis, iar tratamentul este şi mai mult penis?

— Corect. Aşa susţin toate studiile pe care le-am cercetat. înclină capul, analizându-mă. Ar trebui să te odihneşti. Vorbesc serios acum.

- Dar eu simt că trebuie să fiu acolo.

Solomon...

- E hoţ, ştiu. încuviinţează. Dar te asigur d nu-mi fac griji.

— Eşti sigur? Vreau să zic...

- Sutton. Sunt bărbat în toată firea. Mă descurc.

- Bine. De acord.

îmi trimit la locul ei tendinţa de a controla

total Iar el îmi aranjează pătura în jurul gleznelor

- Odihneşte-te. Revin şi o să aduc veş raport

» XR\ Rli.RI H

n cum iş» ta laptopul şi dosarele pline cu

<. m* întreb cum naiba s-a ajuns de la n întâlnire

Cum c posibil?’

Expir cu zgomot şi mă cuibăresc sub pătură cu **¿d** greu (Callahan ar zice că e de la prea mult gândit *<exl i>r mintea mi se duce la tot ce s-a întâmplat ince- cu vremurile d.L (după Ledger).

Pentru că s-a schimbat totul de atunci. Da. incă **P^nim** secretul şi suntem discreţi, dar am încetat să ne ^tâm intenţionat atunci când suntem la vilă. Când ne iâim la birou facem schimb de mesaje sexy, eu la biroul meu. el la al lui, şi după aceea punem la cale planuri strategice din sus-numitul birou. Cine târzii „de afaceri’ forate la vilă de la The Cove, ca să putem râde, vorbi şi **d** ne tachinăm feriţi vederii celorlalţi.

Nu prea mai dormim. Nu dormim mai deloc...

Nu dm-aş plânge.

Dimpotrivă.

Dar timpul trece, zilele sunt numărate, şi, oricât aş încerca să nu mă gândesc la timpul limitat pe care îl avem împreună, nu reuşesc.

încetează, Sutton.

Fără să-ţi plângi de milă. Distracţie şi atât.

Imi plM' emoţiile negocierilor. Să stau în faţa unui âfV^>nt ca Solomon şi să-l provoc încontinuu să-mi ofere i^umente care să justifice cererile pe care le înaintează.

Avea dreptate Keone. Oamenii de la Ocean’s Edge sunt nemulţumiţi. Se plâng de salarii, de beneficiile ótente şi, în general, avem multe probleme legate de ture şi ore suplimentare.

Cu ajutorul lui Brady, care ne-a explicat ce oferă rite staţiuni, şi al lui Keone, care ne-a povestit ce aude de la angajaţi, Sutton şi cu mine am reuşit să aducem b masa de negocieri ceea ce am considerat a fi un contract de muncă ademenitor şi corect. Salarii mai mari, mai multe avantaje pentru angajaţi, o zi liberă garantată în weekend. cu excepţia cazului în care se specifică altfel, contribuţii de pană la şase procente la fondul de pensioare şi aşa mai departe.

Noi l-am considerat un contract corect. Solomon, R de ahă parte, şi-a făcut treaba cu brio în ultimele trei încercând să pledeze pentru mai mult, mai mult şi mult pentru angajaţi.

î nde lucruri sunt prevăzute în buget. Altele nu se

Chiar dacá Solomon nu-mi PM* am bătut palma pentru un acord pentru angajaţi, şi pentru Sharpe Intern^/ ?** **

- Şefiizâmbeşte Keone.Ce cauţj zilei? Aşa prost ţi-a mers azi. că ai nevr2 u *** băut?

- Nu am venit să beau. Nu pot s. lovind bucuros cu palma în bar. Dar voiam ** ţumesc pentru informaţiile pe care mi le-ai ** plângerile angajaţilor.

- Ah, da? Cine, eu? Keone işi şterge . şervet, cu un zâmbet strâmb pe buze. Am fost dp Pea"

- *Ai* fost. Şi apreciez. Voiam să-ţi muhum Noile contracte şi beneficiile vor intra în vigoare b?' şitul săptămânii.

— Pe bune?

— Pe bune.

— Şi-acum, te duci la doamna ta?

Mă clatin pe picioare când îl aud. Iar reacţia mâ ü şi mai tare de gol. De unde naiba ştie?

— La ce te referi? spun cu o inocenţă prefăcut!

— Ai fost alt om în ultimele zile. Când munceşti ia domeniul meu, îţi dai seama imediat când un bărbat e mulţumit.

îşi pune mâinile în şolduri şi zâmbeşte.

— Nu e roşcata, nu? Jessica Rabbit. Cea care a fos pe-aici şi pe care ai refuzat-o.

Râd când aud cum o descrie pe Gia Diamante s clatin din cap.

— Nu. Nu e Jessica Rabbit. Dar e bună poanta.

— Indiferent cine ar fi, trebuie să fie bună dau

refuzi aşa ceva, omule.

i AHA REGRETE

«A rânjesc şi-i fac cu ochiul,

m** ’*rriu’ Ke Mu, tumeac în<* ° dată.

cine ar fi' ,rcbt ie Să bl,nă dac6

*04(1

■**rNicinu-iiP<»“-lmo«ina!

'Jindul mă cuprinde şi mi se confirmă când intru o văd pe Sutton cu ochii aţintiţi spre mine.

tr '1 * * $ 1

’ .Deci?

mte cu palma pe canapea, invitându-mă să mă ; lângă ea.

_ Ecaşi făcut.

Chicoteşte de bucurie.

— Ca şi făcut, adică aţi căzut de acord sau ca şi Bcut. adică aţi semnat contractul?

Sutton se uită la mine într-un fel în care, la naiba, inu face egoul să crească.

- Adică, semnat şi parafat.
- Nu cred!
- Pe cuvânt.

Ridic palmele în aer.

- Şi eu, care mă aşteptam să aud sirene de ambulanţă fiindcă te-ai aruncat asupra lui peste masă şi l-ai strangulat din cauză că e un arogant, iar apoi ţi-a părut tău şi ai sunat la 112.

Mă aşez lângă ea.

- Posibil s-o fi făcut în mintea mea o dată sau de ^Ud ori. Zâmbesc larg. Dar s-a încheiat totul, Collins.

‘ căzut de acord asupra termenilor. Eu am cedat 111 El oarecum mai mult. Am bătut palma. Mai mult, 'nornentul ăsta se redactează contractele pentru S-S“’ “Brady le va înmâna până la sfârşitul

Ea se uită la mine cu gura căscată şi uimire, validându-mă cum nu am crezut a ”,T,ar’ d$_e$ sau mi-aş fi dorit vreodată. sâ afn nevoj$_e$

- Sunt atât de mândră de tine Est • Ar trebui să sărbătorim... Râde. Când o «TÎ J^{ncrei}b’bil bine, desigur. simt niaj

- Nu. N-o să aşteptăm. Cine-a zis ris sărbători chiar dacă eşti bolnavă? îmi imnl t $^{hU\ PUtern}$ cu ale ei. Putem sta pe canapea, cu picioarele ^{degetel}e să ne îndopăm cu dulciuri direct din pungi u •

- Nu vorbeşti serios, nu-i aşa?

— Ba sunt foarte serios. Fac semn în spatele meu cu degetul. Ce credeai că se află în pungile alea? Mă ridic de pe canapea. Alege un film, eu dau o fiigă să mă schimb.

- Hei! spune Sutton, trăgându-mă de mână ca să stau pe loc.

-Ce?

Nu mai este atât de palidă la faţă ca atunci când am plecat. Ochii nu îi mai sunt chiar aşa sticloşi. Zâmbeşte blând.

- Ştii că te pricepi la asta, da? Ai luat vreodată în considerare ideea că îţi place munca ta, chiar dacă nu exact partea care ţi-a fost desemnată?

— Sutton.

îi şoptesc numele cu un oftat.

— Ascultă-mă şi promit că nu o să mai aduc vorba niciodată.

Ridică din sprâncene, invitându-mă să-i fac pe plac.

— Bine. La ce te referi?

- întotdeauna te-ai ocupat de tot ceea ce ţine de nivelul macro al afacerii, dar eu am stat aici zi de zi

M»A KH.IO r>

K privit lucrând Iu nivel micro, unde ai făcut o Jujl «teiolut fenomenal*. MA strânge de rnânA Poate " ,- tc nişa t» Detaliile la faţa locului, să pui afacerea mcioare. în loc sA verifici date generale. Secretul se în det«li'- Callahan, şi se pare câ tu te pricepi foarte U ele. încuviinţez şi pornesc spre dormitor. E mare $* întorci spatele când eşti atât de priceput la asta, continui ea.

O aud. Dar nu îi răspund. Nu pot. Pentru că ştiu mă fac cuvintele ei să mă simt.

Şi nu-mi permit decât mai târziu, când ea a njormit cu capul pe pieptul meu în timpul filmului, să uu în considerare ce mi-a spus.

Să mă întreb dacă nu cumva are dreptate.

Dar nu mai contează, pentru că peste aproximativ o săptămână mă aşteaptă planul meu. Voi închide ochii şi voi pune degetul pe un loc de pe harta lumii şi acolo mă voi duce.

Exact aşa cum îmi doresc de multă vreme.

Pentru că, de data asta, o pot face fără să mă simt vinovat faţă de fraţii mei.

«Şi cu Sutton cum rămâne?"

Închid ochii, o ascult respirând încet şi refuz să mă gândesc.

Ştii asta, da? Că eşti un bărbat foarte de treabă. De-aia m-am îndrăgostit de tine.

Nu încalc nicio promisiune în faţa ei, pentru că nu *■801 promis niciodată nimic.

-Da, da, repetă-ţi asta câl vrei, Sharpe."

Itepetă-ţi-o şi, poate, cine ştie, o să reuşeşti să te nv|ngi că nu te-ai îndrăgostit şi tu de ea.

CAPITOLUL PATRUZECI

- Unde mă duci? râd pe când el parchează Jeepul decapotabil pe un loc liber, undeva de cealaltă parte a insulei şi cât mai departe de Ocean’s Edge.

— Nu te mai gândi. îmi întinde mâna. Doar vino cu mine.

0 luăm pe o cărare acoperită de rădăcinile plantelor care ni se înfăşoară în jurul gleznelor, cu ramuri dese pe care suntem nevoiţi să le dăm la o parte ca să nu ne zgârie faţa. îl urmez şi nu se aud decât râsetele noastre urmate de un „oh![n] de uimire când ieşim din desiş.

Ne aflăm pe o bucată mică de plajă, unde un hamac atârnă între ceea ce par a fi doi palmieri aşezaţi intenţionat acolo. Iar hamacul este orientat cu vedere spre o costişă mică deasupra mării. în stânga, se află o grămadă de stânci la care trebuie să mă uit de două ori înainte să întrevăd în felul în care sunt aşezate că formează un profil de bărbat. Dar, mai presus de orice, este priveliştea de care ştiu că vom avea parte la apus.

— Callahan? Fac câţiva paşi înainte, admirând Pariul. îţj taie respiraţia.

— Nu-i aşa? Vine alături de mine. Mi-a spus fumi- [Zoru‘] nostru de vinuri despre locul acesta la una dintre [a]nele noastre de afaceri. Terenul este al unui amic de-al PHetenului său.

- Credeam că insula nu poate fi mai frum
atât, iar tu mă aduci aici. °as^
de
0 umbră de zâmbet îi apare pe buze şi nP
îndelung în ochi.

Privim

- Nu-ţi pot oferi o întâlnire adevărată că ne poate vedea cineva împreună, iar pe insuliţ0^ lumea cunoaşte pe toată lumea, dar îţi poţ dărui Ridică punga pe care o ţine în mână. Nişte vin brânză cu biscuiţi săraţi. Un apus de soare. Si n nie de care să te bucuri. * °compa.

— Mi-ar plăcea.

Mi-e greu să vorbesc şi sunt recunoscătoare că vocea nu-mi trădează emoţiile pe care le simt.

Zilele noastre împreună sunt numărate. El ştie asta, eu ştiu asta, dar încă nu am discutat despre ce ne aşteaptă.

Discutăm nimicuri, bem vin şi mâncăm. Venim cu tot felul de teorii despre cum s-au aranjat rocile în forma aceea, despre cât de uşurat se va simţi Brady că nu-l mai încurcăm când vom pleca. Vorbim despre Keone şi despre intuiţia sa care nu dă greş. Despre lista noastră cu cele zece atracţii şi de ce le-am ales, dincolo de oportunitatea evidentă de afaceri.

Discuţii mărunte. Nesemnificative.

De umplutură.

Iar când cerul prinde nuanţe de roz intens, violet şi portocaliu, şi soarele începe să coboare, ne lăsăm amândoi pe spate în hamac, unul lângă celălalt, iar el îşi trece braţul după umărul meu. Se lasă peste noi o tăcere confortabilă.

Briza valsează în jurul nostru, în vreme ce Mama Natură se dă în spectacol.

_ tmi Pare rău că ne Petrecem u|timele zile împre-
* _ eu fiind bolnavă şi tu având grijă de mine,
'"’Yen dup* ° vreme' muKumesc.

El îmi depune un sărut pe creştetul capului.

- Sincer să fiu, mi-a plăcut să stau la vilă cu tine, jle-am petrecut atâta vreme aici, evitând să fim prezenţi jn acelaşi loc, în acelaşi timp... A fost plăcut să stau în preajma ta, fără să fiu nevoit să-mi controlez fiecare privire pe care ţi-o arunc sau fiecare cuvânt pe care ţi-l spun. Fără să ne deranjeze nimeni. Doar tu. Şi cu mine.

- Şi mie mi-a plăcut, murmur eu, bucurându-mă de senzaţia care mă cuprinde când îi aud bătaia inimii în urechea lipită de pieptul lui.

Soarele îşi continuă coborârea, iar eu aştept să-mi găsesc curajul să înfrunt realitatea şi să vorbim despre viitor.

Mai sunt cinci zile şi nu ne-am zis niciun afurisit de cuvânt despre ce urmează.

Şi, chiar dacă ştiu că data de scadenţă se apropie, tot am nevoie să-l aud spunându-mi-o. Tot am nevoie să văd pe ce ton o spune, să simt că am contat. De parcă ar mai avea vreo importanţă. Dar eu simt cu toată fiinţa ®ea că da, are importanţă, şi că el ignoră voit subiectul M 84 nu fie nevoit să-l înfrunte.

-Curaj, Sutton!”

. ~ Deci? Ai decis încotro mergi după ce pleci de *«* Întreb eu.

Nu e tocmai întrebarea pe care am nevoie s-o esez* dar e un început.

~ Nu încă.

de trece degetul în sus şi-n jos pe braţul meu. Ezită

vrea să adauge ceva, dar nu urmează nimic.

— Sunt sigură că vei găsi ceea ce ai nevoie, oriunde te-ai duce.

încerc să-mi stăpânesc tristeţea din voce, să mă împiedic să plâng... Să nu-mi pierd firea.

— Vin, spune, dându-mă prea brusc jos din hamac. Mai vreau nişte vin.

îmi ţin mâinile nesigure ocupate, tumându-mi vin în paharul din care nici măcar nu beau. îl aud în spatele meu. îi aud paşii pe nisip, dar ţin privirea înainte spre apusul din faţa noastră.

„Cere-mi sa vin cu tine.

Spune-mi că vei rămâne.

Spune ceva, orice.”

— Nu trebuie să se termine aici, Collins, spune el şi simt cum mi se strânge inima în piept. 0 să vin des în Manhattan. în ţară. Putem face în aşa fel încât să funcţioneze. Putem...

Mă întorc spre el şi-i pun un deget pe buze ca să-l opresc. îmi caută privirea. Zăresc în ochii lui o seriozitate şi o speranţă pe care nu m-aş fi aşteptat niciodată să le văd, ceea ce face să-mi fie şi mai greu să urmez paşii corecţi.

îmi spune cuvintele pe care îmi doream să le aud, dar, în adâncul meu, ştiu că sunt doar cuvinte. în adâncul meu, ştiu că merit mai mult, mai bine, că merit *totul.*

S-au schimbat atât de multe pentru mine într-un timp atât de scurt, încât nu-mi mai este teamă să ridic standardele de dragul meu. Mi-am petrecut ani întregi alături de Clint, temătoare să doresc mai mult, să aspir la mai mult pentru că mă temeam de reacţia lui.

Dar mă uit la bărbatul din faţa mea. Bărbatul frumos, puternic, care se crede insensibil, egoist şi lipsit

,n dur despre cnrv ştiu cit este exact opusul. Mi-a nvn încurajat şi m-a ajutat să câştig mai **'' ^*mă* de sine decât ain avut vreodată. O siguranţă ff"c*re nu-mi mai este ruşine.

Mi-a arătat că este în regulă să vrei mai mult. Că nimic greşit în asta.

Şi,ct'l mai important, ştiu că pot da voce încrederii ^jsite fără să-mi mai fie teamă să fiu degradată.

În adâncul meu, ştiu că va înţelege ceea ce sunt pe ale să spun.

Chiar dacă mi se frânge inima.

- E în regulă, Callahan. Nu trebuie să faci promisiuni pe care nu le vei respecta. „Respiră, Sutton.” Ştiam anândoi când ne-am băgat în situaţia asta, oricum s-ar numi, că avem o dată de scadenţă...

- Afurisitul de Brady, murmură el şi râde.

- Dar are dreptate şi este în regulă.

Zâmbesc şi-l mângâi pe obraz. Mă înec în fiecare cuvânt pe care-l pronunţ. Cuvinte pe care ştiu că are nevoie să le audă, pe care eu am nevoie să le spun, dar care nu vor face decât să-mi sfâşie inima.

- Ai aşteptat toată viaţa să fii liber, să ai aripi să tbori. Mă ridic pe vârfuri şi-i depun un sărut abia simţit pe buze. Du-te, Callahan, deschide-ţi aripile şi zboară.

Clatină uşor din cap, privirea îi devine brusc nedumerită.

- Aş putea să vii cu mine. Să călătorim şi...

- Nu pot, şoptesc şi vocea mi se frânge, dar îmi un puterea să refuz pentru că am nevoie să spun nu.

Mi-aş pune aspiraţiile în aşteptare şi fericirea în toile altcuiva. Nu-mi pot face asta din nou. Sunt pe ^nctul de a realiza atât de multe lucruri pentru care am nc|t din greu... Trebuie să am grijă de mine.

Prima lacrimă mi se scurge pe obraz şi chipul lui se umple de tristeţe atunci când o observă.

— Sutton.

îmi cuprinde chipul în mâini, îl sărut în palma şi închid ochii o vreme.

— Problema e că ştiu că te-aş aştepta. Pentru că tu, Callahan Sharpe, meriţi să fii aşteptat. Aş aştepta şi m-aş mulţumi cu resturile pe care mi le-ai arunca ori de câte ori ai veni în oraş, dar merit mai mult de atât. Merit lucruri pe care tu nu eşti încă pregătit să mi le oferi, aşa că... îmi pare rău.

— Nu trebuie.

îmi oferă un zâmbet strâmb, cu o expresie curajoasă pe chip, şi mă simt mai bine să văd că şi pe el îl doare.

Se apleacă şi-mi dă cel mai frumos şi trist sărut, apoi mă cuprinde în braţe şi mă strânge tare.

Rămânem un timp pe loc.

Respirându-ne.

Strângându-ne.

Bucurându-ne de moment, regretându-le pe cele pe care ştim amândoi că ni le vom aminti în zilele ce vor veni. îl cunosc de atât de puţin timp şi, totuşi, sunt sigură că îmi va lua inima cu el când va

pleca. într-o întorsătură dulce-amară de situaţie, faptul că l-am întâlnit m-a ajutat să cresc suficient cât să fiu sigură că refuzându-l fac ce este mai bine pentru mine. Pe termen lung. Şi sper că este cel mai bine şi pentru el.

„Merită să-şi ia zborul.”

Iar eu merit să mă înalţ la rândul meu.

O\PI’1\)LUL PATRUZECI ŞI UNU

o privesc dormind. Pieptul i se ridică şi coboară. Respiraţia ii este liniştită. Şi mă doare cum nu m-a mai ¿unit niciodată înainte.

închid ochii, pregătindu-mă pentru minciuna pe care sunt pe cale să i-o spun.

Pregătindu-mă să fiu laşul care urmează să fiu.

Pentru că plec în felul ăsta, în loc să ne luăm un adio lung şi tărăgănat, pentru că mă doare prea tare să fiu cu ea şi să ştiu că o voi pierde peste câteva zile.

Arunc o privire spre bagajul pregătit care mă aşteaptă la uşă, mă aşez pe marginea patului lângă ea şi-i dau la o parte părul de pe frunte.

- Sutton. Mi se frânge vocea doar pronunţându-i numele. Sutt...

Deschide ochii, clipind des în lumina dimineţii. Privirea i se alarmează.

K.
HHOMHEKG
~ Ce se...

. — Şşş. Mă aplec şi o sărut pe buze. E totul bine.
mi lipesc fruntea de a ei şi stau acolo, respirând cu ea
la unison. Trebuie să plec. I se încordează tot corpul.
M-au iernat înapoi. Eu...

• ~ Nu, zice cu o şoaptă nedumerită care-o face să
mâinile şi să-mi cuprindă chipul.

— Ştiu, spun sugrumat. îmi pare rău

Trei cuvinte care nu sunt suficiente doar modul în care plec, ci pentru multe mai Pentr multe.

Pentru că nu sunt destul de bărbat încât să rămân

Pentru că nu sunt bărbatul pe care-l merită ea

Pentru că nu am înţeles toate astea mai devreme – Callahan, murmură, lipindu-şi buzele de ale mele. Te rog. Mă sărută iarăşi. Nu încă.

Mă retrag şi văd lacrima care i se prelinge din colţul ochiului şi cade pe perna de sub capul ei. îmi striveşte inima, care simt că mi se frânge.

— Ştiu. îmi apăs din nou buzele de ale ei. Ştiu, zic printre săruturi. Ştiu, repet în timp ce amândoi ne smulgem hainele de pe noi, cuprinşi de o frenezie mută. Ştiu, şoptesc, împingându-mă în ea, începând să-mi iau adio.

Ochii ei, care nu se dezlipesc din ai mei, în timp ce ne mişcăm la unison.

Degetele ei, împletite cu ale mele, în timp ce încerc s-o fac să simtă cât de mult înseamnă pentru mine.

Numele ei pe buzele mele, în timp ce memorez expresia de pe chipul ei.

Ne spunem adio în lumina dimineţii, în zgomotul lin al frunzelor de palmier mişcate de briză, în mijlocul uraganului care urlă în mine.

Ne spunem adio cu sărutări silenţioase şi oftaturi tandre.

Ne spunem adio după ce mă îmbrac, cu trupul ei lipit de al meu, eu ţinându-l acolo,

sărutând-o pe creştet.

Ne vorbim din priviri, din săruturi tandre, o privesc peste umăr stând în urma mea pe hol când ies pe uşă şi din viaţa ei.

a ei mă însoţeşte când şoferul mă conduce '”'^'inde mă aşteaptă avionul privat Sharpe i* >rud lpKrn∗tl0« ce văd eând avionul se ridică. Iar Ocean’s f devine doar o scânteie sub privirea mea. # ce ticălos sunt că o părăsesc. Că sunt eu.

ţi demonstrez că avea dreptate.

Ci merită pe cineva mai bun decât mine.

Poate, într-o bună *zi, te vei îndrăgosti de o fată aduce şi tu aici, Callahan.*

Mamei tale i-ar plăcea foarte mult.

- Am făcut-o, tată, murmur eu, acoperit de zgomotul făcut de motorul avionului, lăsându-mi capul pe spate şi închizând ochii.

J)ar nu am ştiut s-o păstrez.”

rApriX)LUE PATRUZECI Ş| |x)|

Aud huruitul avionului deasupra capului. E prea să fie un zbor comercial, deci ştiu că este ei. Callahan Sharpe.

Johnnie Walker al meu. Te iubesc."

Două cuvinte pe care mi le repet în minte, care flj-au stat pe buze când el a privit înapoi peste umăr şi ochii ni s-au întâlnit pentru o ultimă dată.

Ştiu că nu a fost chemat înapoi la companie.

Ştiu, pentru că mi-ar fi spus-o Ledger aseară când am vorbit cu el la telefon. Când am stabilit să ne vedem în biroul din Manhattan săptămâna viitoare.

Callahan a plecat ca să facă despărţirea mai uşoară pentru el... Pentru mine... *Cine ştie?* Habar nu am.

Deşi mă doare, îi sunt recunoscătoare că a făcut-o.

Ne-a salvat de un lung, brutal adio.

Dar, în acelaşi timp, mi-a demonstrat că am luat decizia corectă.

(-â trebuie să mă pun pe mine pe primul loc. pentru că altfel aş fi la cheremul lui.

Aşa funcţionează totul când e vorba de Callahan Sharpe. Mi-ar întoarce spatele atunci când lucrurile ar deveni prea reale pentru că nu ar şti să se descurce.

Iau telefonul ca să-i trimit un mesaj lui Li^ . spun ce s-a întâmplat, dar degetele îmi rămân nem^f$_e$'

Poate nu vreau să cred că este adevărat. Nu în â Poate am nevoie să stau în linişte încă puţin, doar eu mine, să accept că s-a terminat. Că a plecat cu adevărat^0 Că l-am iubit cu adevărat.

— Adio, Callahan, şoptesc, adresându-mă tăcerii din jur. Mulţumesc că m-ai ajutat să mă regăsesc. Mulţumesc că m-ai iubit, indiferent de consecinţe.

CA|>rn)lAII. PATRUZECI ŞI TREI

- Peste câteva ore te revăd! ţipă Lizzy bucuroasă în telefon, făcându-mă să râd.

Am neapărată nevoie să râd, pentru că tocmai mi-am luat la revedere de la toată lumea de la Ocean’s Edge. A fost mult mai greu decât mă aşteptam.

Poate a fost mai rău, deoarece inima mea era deja rănită.

- Ştiu. Mi-e dor de tine. Zâmbesc dulce-amar, în timp ce şoferul mă conduce la aeroport. Avem atâtea să ne povestim. Atât de multe.

încerc să vorbesc pe un ton fericit, dar, la naiba, e dificil.

- Eşti sigură că nu ai nevoie să stai aici, cu mine?

- Nu. Familia Sharpe mi-a pus Ia dispoziţie suita pentru o săptămână sau două, până-mi găsesc un loc ®1 meu.

Clatin din cap, încercând să pricep cum s-a întâm- flîl una ca asta. An#>lnl crriinliu de la Ledger ca să-mi

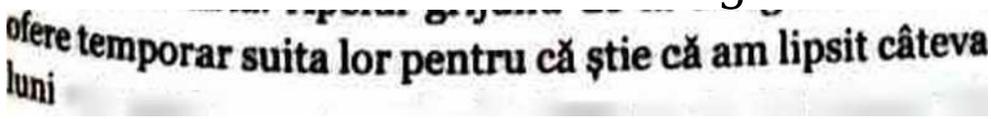
ofere temporar suita lor pentru că ştie că am lipsit câteva luni

a>n oraş şi am nevoie de timp ca să-mi găsesc un "’“Warnent.

Eu, acceptând oferta. Deşi abia aştept timp cu Lizzy, am nevoie să mă liniştesc şi să zesc gândurile. "‘””Se.

Iar singurătatea îmi va permite asta.

- Oh... încearcă să te convingă să o laşi – să lucrezi pentru ei, să o faci cu normă întreagă^ K∘Z Şi

— Ba nu.

- Ba pe naiba. Pufneşte. Cum te simţi dacă aşa?

Tonul i se îndulceşte. Dat fiind că ea mi-a fa umărul pe care am plâns în ultimele zile, ştie totul. 0St

- Nu ştiu. Serios. Pur şi simplu, nu ştiu.

Mă uit o ultimă dată spre plajele pe lângă care trecem.

- Oricum, nu cred că el va fi acolo. Probabil e prin Tonga sau într-un loc asemănător. Doar că...

— Dă-ţi timp să înţelegi ce-ţi doreşti.

- Aşa voi face. Promit.

Au trecut trei zile de când Callahan a plecat. Fără să primesc un semn de la el. Nu ştiu de ce am sperat că va suna sau va trimite un mesaj.

Nu mi-a displăcut niciodată liniştea, dar tăcerea pe care a lăsat-o în urma lui a fost

aproape insuportabilă. Şi, chiar dacă la început, când am ajuns la Ocean’s Edge, situaţia a fost ciudată, el era acolo tot timpul. Vorbind încontinuu. O prezenţă pe care n-aveam cum s-o ignor.

Iar faptul că în ultimele săptămâni l-am avut doar pentru mine odată ce treceam de uşile vilei, a făcut totul şi mai dificil de suportat. Să fiu conştientă de ce nu mai am. Râsul lui. Privirile pe care mi le arunca din celălalt capăt al camerei. Zâmbetul afectuos. Mângâierile tandre, care nu lăsau loc de refuz.

„Prietenia lui, mai presus de orice."

Oftez încet, încercând să controlez lacrimile rtIv-ini umplu ochii. Aceleaşi cu care mă lupt în fiecare Judecând a plecat.

Mi-a lipsit mai mult decât mi-am imaginat că e posibil-

- Am ajuns, spune şoferul.

Iar când ridic ochii, văd maşina care trece dincolo de porţile aeroportului până în apropierea unui avion prh-at parcat în capăt, pe care scrie Sharpe Internaţional. Lizzy are dreptate.

încearcă să mă ademenească.

întrebarea este ce o să decid eu.

^rixMAiiJ^riwz.Eci şi PAHUJ

Mă mişc din inerţie când mă întorc la serviciu.

Şedinţa cu Roz. Cea pe care o convoacă la nivelul întregii companii, în care mă laudă şi tot personalul âpbudă ca să mă felicite. întâlnirea dintre noi două care i urmat, în care m-a felicitat şi mi-a oferit o avansare în funcţie.

Este tot ce m-am străduit să obţin şi, totuşi, stau în suita Sharpe Internaţional după o zi lungă şi mă simt golită pe dinăuntru.

Da, vor exista mai multe proiecte în care să mă adâncesc. Da, vor fi mai multe locaţii de care să mă îndrăgostesc. Dar ştiu că Ocean’s Edge va ocupa întotdeauna un loc special în inima mea.

Am obţinut ce-mi doream, mi-am atins obiectivul pe care mi l-am propus, dar stau în această cameră luxoasă de hotel cu mintea numai la el. La acea primă noapte. La tot ce a urmat, întrebându-mă ce-ar fi fost dacd...

Dacă aş îndrăzni să vreau mai mult?

Dacă nu mă mulţumesc cu atât?

Dacă i-aş fi spus da lui Callahan?

Dar niciuna dintre aceste întrebări nu-mi face bine.

Iar noaptea. târziu, când nrt cuibăresc i turilc scumpe în patul luxos. îmi imaiu$_{n}$<-/\.a ” Mlerru‘-mine. * ” c* Un#

Şi zâmbesc printre lacrimi.

fAPl lVlAll J’ArRLIZECI iii CINCI

Parcă am un déjà-vu când mă regăsesc în impozanta sală de conferinţe.

Cu nervii la fel de întinşi, inima bubuind ca prima dată, dar din motive diferite de data aceasta.

- îţi oferim un post cu normă întreagă la Sharpe International, spune Ledger cu mâinile împreunate în faţa lui.

Ford încuviinţează şi zâmbeşte.

— Am rămas impresionaţi peste măsură de rolul pe care l-ai avut în redresarea de la Ocean’s Edge. Au trecut... Cât? Unsprezece săptămâni de când ai început să munceşti acolo şi deja înregistrăm creşteri ale rezervărilor şi încasărilor pentru activităţile secundare. Sondajele privind personalul sunt pozitive şi având în vedere că renovarea interiorului va începe peste câteva ^Ptămâni, credem că, odată finalizată, vom obţine un [ra]ndament al investiţiei noastre chiar mai mare decât [ne'a]m aşteptat.

' E o veste minunată. Zâmbesc. Dar nu a fost ”[Umai] meritul meu, vă asigur. Aveţi angajaţi de nădejde [,n][re]sort, iar Callahan a fost un partener excelent.

Nu-mi scapă privirea pe care Ledger i-o aruncă lui Ford. Să fie pentru că le lipseşte prezenţa lui în companie? Sau pentru că se bucură că a plecat?

Sau cred că îl acopăr?

îmi frământ mâinile pe sub masă.

— I-am spus-o ultima oară când am vorbit cu el.

„Unde este? Ce face acum?”

Inspir adânc, îmi înghit emoţiile şi amuţesc întrebările pe care vreau să le adresez.

îmi vine să urlu la ei, dar nu pot.

— S-ar bucura să audă asta. *Ori s-ar enerva,* spun eu. Cu el nu se ştie niciodată.

Râd amândoi, în timp ce eu fac acrobaţii la înălţime, încercând să-mi dau seama cum să mă comport.

— Deci, oferta de lucru, schimbă Ledger subiectul. Ştim că Roz ţi-a acordat o avansare, cum se cuvine după treaba excelentă pe care ai făcut-o pentru noi, dar suntem lacomi. Te vrem doar pentru noi. Zâmbeşte. Bineînţeles, compensaţiile şi tot restul ar fi negociabile, dar te asigur că ar fi o parte mai mare decât cea a lui Roz.

— Sunt sigură că undeva, prin contractul pe care l-aţi semnat cu ea, există o clauză de neconcurenţă sau cum i-o zice în termeni legali, spun prinsă cu garda jos, bâjbâind ca să-i dau timp creierului meu să proceseze întrebarea.

J. Ir.' . ■ ;i

— Aşa este, spune Ford, dând din cap. Dar te asigurăm că Roz şi firma se vor ocupa de alte proiecte pe care le avem pentru a compensa pierderea ta.

— Mită, râd eu, iritată.

- Despăgubire, spune Ford, clătinând hotărât din cap, denotând în egală măsură aroganţă şi privilegiu,

şi-mi aminteşte atât de mult de Callahan, încât mi se strânge pieptul când îl văd făcând gestul acela. Nu avem

-ini de n ne l»*<' <*<’ ‘»«menii care lucrează eu noi ^r.iontimUel.

pcci...? întreabă Ledger.

1Yag aer în piept, îi întâlnesc privirea atentă a lui .uger, apoi P° rca n lui Ford_ Nu PoL N-«m cum să Lex zi de » cu aceşti bărbaV care-mi amintesc con- dant de iubirea pe care am pierdut-o.

Şi ar mai însemna să cultiv speranţa de a-l avea peCallahan. Că îl voi vedea în momentele libere în care se întâmplă să fim în acelaşi timp în birou. Că îi voi putea vorbi cumva, nu ştiu cum. Că poate se va hotărî să rămână aici definitiv şi să fie cu mine.

Nu-mi pot face una ca asta din moment ce am decis să nu mă mulţumesc niciodată cu puţin.

- Domnilor. Mulţumesc pentru ofertă. Sunt flatată şi extrem de uimită. îmi plec ochii la masa din faţa mea, apoi îi ridic ca să-i privesc. Dar trebuie să refuz.

- Poftim? râde Ledger.

Ca fratele său, pare că nu e obişnuit nicicum să i se spună nu.

Mă duc cu mintea la discuţiile pe care le-am avut cu Roz în ultimele săptămâni, l-am explicat că-mi doresc să plec într-o bună zi din companie şi să-mi deschid propria afacere. îmi amintesc râsul ei nervos de la sfârşitul conversaţiei, ochii măriţi de uluire când a înţeles că vorbeam serios.

~ l^e ce îmi spui toate astea? Majoritatea s-ar len,e cd *i-aş concedia, ştiind că scopul lor final este să Se folosească de mine pentru a-şi construi reputaţia şi*

Poisă devină concurenţii mei.

uitâ la minte peste ramele negre ale ochelarilor.

Iti spun penfni rf uri[11]o /emeie de

Şuieri *^Í„SX. «cea perqué e„i tu.*

Ro, se U M Iu mine cu o expresie precauta nu reuşesc să o

— Ivrei să faci

pe care

Dau din cap că da.

- Te aşteaptă ore lungi şi ingrate. Ore petrecute în *spatele unui birou, în loc să fii la faţa locului, direct implicată, aşa cum ai făcut de curând.*

îmi vine în minte Callahan, nu mă pot împiedica să nu o fac, mă gândesc cât de mult detesta să muncească la birou şi la cât de bun a fost atunci când s-a implicat direct.

îmi doresc acelaşi lucru? Pot să mai cresc din spatele unui birou acum, când am simţit gustul lucrurilor pe care sunt capabilă sâ le îndeplinesc?

— Este direcţia în care vreau să lucrez. învăţând toate aspectele pe parcursul anului viitor – dacă *îmi veţi da şansa, desigur – pentru a face apoi saltul, dacă voi decide că asta îmi doresc în continuare.*

— Crezi că vei fi pregătită să faci saltul după doar un an?

— Nimeni nu este realmente pregătit, dar uneori trebuie să sari şi apoi să înveţi să zbori, spun eu.

— Sutton Pierce. Roz zâmbeşte larg. Nu ştiu ce ţi s-a întâmplat în Insulele Virgine – încrederea, francheţea, ambiţia – dar îmi place la nebunie. Sunt bucuroasă să-ţi fiu mentor.

Ce mi s-a întâmplat? Mi s-a întâmplat Callahan.

Dar pot să-i mărturisesc altcuiva în afară de Lizzy?

- Obiectivul meu a fost întotdeauna să îmi j^hid propria firmă. Sft muncesc pentru mine. în ulti- nicle săptămâni şi graţie experienţei pe care mi-aţi ofe-

cu Ocean s Edge, sunt mai sigură ca niciodată că asta este ceea ce vreau să realizez.

Cei doi mai fac un schimb de priviri.

- Jucăm dur încă de la început, spune Ford, râzând. Atunci, permite-ne să fim primul şi singurul tău client. Fii consultantul nostru exclusiv. Lasă-ne să te ajutăm să-şi construieşti un portofoliu puternic.

- Eu...

Râd copleşită. Nu-mi vine să cred ce mi-a oferit. Se vor ocupa de Roz şi mă vor angaja ca antreprenor independent, mă vor lăsa să lucrez pentru Sharpe Internaţional şi numai pentru Sharpe Internaţional, în timp ce eu îmi construiesc portofoliul şi îmi fac relaţii pentru viitor? E aproape prea frumos ca să fie adevărat.

Care-i preţul de plătit?

Trebuie să fie unul.

Apoi mă uit de la Ford la Ledger şi ştiu exact – ei. Mi-ar aminti zi de zi de bărbatul pe care-l iubesc. Şi care a plecat. Ar fi atât de aproape, încât l-aş putea atinge, dar aş şti că nu-l pot avea.

- Nu ne dai niciun răspuns? întreabă Ledger.

- De ce aţi face asta pentru mine? întreb eu, în «le din urmă

— Pentru că nu e uşor să găseşti oameni profesio- nişti. Iar tu ai dovedit că tocmai asta eşti, o profesionistă excelentă în ceea ce face... Şi chiar dacă poate părea totul în beneficiul tău, în realitate, noi

avem cel mai mult & câştigat.

- Mă simt flatată. Vă mulţumesc. Sunt aproape copleşită. Vreau să spun, Roz... Ce ar...

— Aşa cum te-am asigurat, ne-am ocupa de ea, spune Ledger.

- Da, dar...

— Cred că ţi-am dat multe de gândit, spune Ford cu un zâmbet blând. Vrei să te lăsăm câteva momente să cântăreşti propunerea noastră?

— Da. Te rog. îmi tremură mâinile atât de tare, că sunt nevoită mi le strâng ca să nu le vadă. Aş aprecia asta.

îşi adună laptopurile şi hârtiile şi-mi zâmbesc, părăsind sala de conferinţe, şi mă lasă acolo, năucă.

Simt nevoia să mă mişc, să procesez... Să gândesc.

Mă ridic de pe scaun şi mă îndrept spre pere-tele din sticlă, de unde privesc oraşul aflat dedesubt, dar fără să văd nimic. Am mintea prea ocupată, tot ce mi-am dorit vreodată în carieră se află la îndemână, dar, în acelaşi timp, îngrozitor de aproape de ceea ce nu pot avea.

— Ai avut suficient timp? întreabă, intrând în sala de conferinţe o secundă mai târziu – sau, cel puţin, aşa mi se pare mie. Sau vrei să te mai gândeşti?

îmi plec ochii spre mâini şi oftez.

- îmi pare rău. Apreciez oferta şi încrederea pe care o aveţi în mine, dar, în momentul de faţă, nu cred că ar fi cea mai înţeleaptă decizie...

— *N-aş face-o dacă aş fi în locul tău.*

înţepenesc când aud cuvintele. Callahan mi le-a spus prima dată când ne-am întâlnit. Mi-e

teamă să sper că e aici, mi-e teamă să ridic ochii şi să văd dacă el e cel care se află în cameră.

PucA este el, n-am nici cea mai mică şansă să-mi ,<umi emoţiile de pe chip. N-o să fiu în stare să ascund /¡ist între noi în faţa fraţilor săi.

- Uită-te la mine, *Collins.*

Mi se strânge inima când îmi aud porecla stupidă din gura bărbatului acesta incredibil.

îmi înghit emoţiile care simt că mă sufocă şi-mi t>c curaj să ridic privirea. Ochii mi se umplu de lacrimi.

Este el.

- Callahan? rostesc din reflex, deşi e un jurământ pe care sunt obligată să-l respect.

Ledger se uită la fratele lui, apoi la mine. îl bate pe Callahan pe spate şi iese din sala de conferinţe, închizând uşa după el.

- Ştiu, spune el când vede că mă albesc la faţă şi sunt cuprinsă de panică.

- Au aflat?

încuviinţează şi face un pas mai aproape de mine.

- Le-am spus totul. Mai puţin detaliile care nu-i privesc.

îmi face cu ochiul, iar eu încerc să pricep de ce zâmbeşte când eu abia pot să respir. Să sper. Să nu doresc.

- Dar... *De ce?*

- De ce? mă întreabă.

- De ce le-ai spus? susur eu.

~ Pentru că trebuia. Pentru că mi-am dat seama dacă rămân aici, trebuie să fiu sincer cu ei. Şi...

- Cum adică dacă rămâi aici?

inii alunecă o lacrimă pe obraz şi mi-o şterg

- Tot ce mi-am dorit a fost să scap de locul ăsta să fiu liber, dar când mi s-a ivit ocazia s-o fac, pur şi simplu, nu am putut.

Inima îmi bubuie în piept. Mâinile îmi tremură. Chiar şi aşa, îi adresez întrebarea;

— De ce nu?

Traversează distanţa care ne separă, îşi apleacă capul să ajungă la nivelul meu şi-mi cuprinde faţa în palme. Ochii lui de un chihlimbar perfect mă ţintuiesc. îmi zâmbeşte tandru.

— Pentru că mintea mi-era la ceva mai important

— Cum ar fi?

— Cum ar fi că ai în faţa ta noul vicepreşedinte însărcinat cu tranziţiile locale de la Sharpe Internaţional Network. Are un zâmbet strălucitor pe buze. Cineva foarte înţelept mi-a spus odată că mă pricep foarte bine la micromanagement. Iar eu i-am luat cuvintele în serios şi le-am făcut propunerea fraţilor mei.

— Propunerea?

— Să nu mai lucrez la birou, ci la faţa locului. Să pot călători. Să fiu parte din moştenirea care ne-a fost lăsată, dar să fac lucrurile în felul meu.

— Este de necrezut. Şi visul tău să călătoreşti? Cum rămâne cu...

— Sunt lucruri pe care continui să mi le doresc, Collins, dar te vreau mai mult pe *tine.*

— Poftim? întreb aiurită, de parcă nu l-am auzit. Ce vrei să spui?

— Vreau să spun că Brady s-a înşelat.

— Brady? râd eu.

K.
BHOMUE
RCa

— Nu-mi plac datele de scadenţă. Nu vreau să avem o dată de scadenţă.

Callaban. Nu...

(ml as,uPS *ura cu cel mni dclicat ?' tondnj sărut, i mângâie fiecare terminaţie nervoasă.

<*'e – Şşş. Răspunsul la întrebarea ta, Collins – ce ai de câştigat din asta-este noi.

tmi sărută obrazul pe care se scurge o altă lacrimă. – *Noi?* întreb prosteşte.

M-a cuprins ameţeala, simt că-mi plesneşte inima. – Noi. încuviinţează. Am o altă propunere pentru

tine.

„Oh, Doamne! Nu. Nu încă."

Probabil observă panica de pe faţa mea, pentru că-şi dă capul pe spate şi începe să râdă.

- Nu te cer de soţie, Collins, continuă el. Haide să ne bucurăm de moment. Expir îndelung, apoi încep să râd până când îmi ridic privirea şi îl văd cu braţele încrucişate pe piept şi o sprânceană ridicată. Ce-i, ar fi chiar aşa de cumplit?

Mă întind să-l sărut şi buzele mi se deschid într-un zâmbet larg pe gura lui.

— Nu. N-ar fi, dar două atacuri de cord într-o zi ar fi cam mult.

Râd din nou şi-mi sprijin fruntea de a lui.

— Despre ce propunere este vorba?

— Propunerea lui Ledger, *a noastră,* rămâne vala- ^lă. Creează-ţi compania proprie, fii şefa ta, dar permi- te"ne să devenim clientul tău. Lasă-ne să te ajutăm să-şi Constru ieşti un portofoliu.

~ Şi...

~~ calitate de vicepreşedinte, am câteva

 Chiar «şa? Mă dor obrajii de ia prei multă feri, circ. De la emoţii, lacrimi, zâmbete. Am trecut prin- tr-un roller-coaster emoţional. Cu siguranţă, nu aşa mă aşteptam să se desfăşoare întâlnirea de azi. Şi care ar fi acestea? îl întreb eu.

- Trebuie să lucrezi la faţa locului alături de mine. Vom fi parteneri de afaceri. Egali. Nu ne vom mai ascunde. Şi. în ultimul rând, fără lenjerie de corp bătrânească.

Sughiţ de plâns şi râs. El mă priveşte amuzat.

Cu iubire.

Mi s-a părut c-o văd şi înainte, dar mi-era teamă să sper că e adevărat. Dar acum o văd limpede şi este cel mai emoţionant lucru care mi-a fost dat vreodată.

— Eşti serios, şoptesc eu.

— Foarte serios. Facem echipă bună, Collins. Asta şi faptul că nu am de gând să te scap din ochi prea curând, aşa că prind doi iepuri dintr-o lovitură.

— Crezi că ai rezolvat totul, nu-i aşa?

— Nu cred, ştiu.

— Şi cum rămâne cu negocierile, aşa cum se făceau pe vremuri?

Ridic din sprânceană la el.

Hohotele lui de bucurie sunt grave, baritonale.

— Nimic nu e negociabil când e vorba de noi. Niciodată.

— Niciodată?

K.
BHOMUE
RG Mă sărută pe buze.

— Niciodată.

EPILOG

Un an mai târziu

Ecoul râsetelor care ajung până la mine de pe terasă mă face să zâmbesc. Mi-e greu să ghicesc cine se aude pentru că, atunci când cei trei sunt împreună, sună la fel.

Răsună un alt hohot şi inima mi se agită în piept.

Cine ar fi crezut că weekendurile petrecute la moşia tatălui lor din Sag Harbor vor vindeca mai repede rănile şi vor întări legătura pe care au recuperat-o în ultimele douăsprezece luni?

înţelegerea lor de a se întâlni aici o dată pe lună, departe de birou, cu promisiunea să nu aducă vorba de muncă, în timp ce scotocesc prin lucrurile pe care tatăl •or le-a lăsat în urmă, nu s-a schimbat.

Vin aici în fiecare lună.

în fiecare lună, răsfoiesc fragmente din trecutul lor?i află mai multe despre istoria tatălui lor.

»Devin mai apropiaţi în fiecare lună.”

Trag cu ochiul prin fereastră ca să mă uit la ei. ahan stă cu faţa ia mine, cu coatele pe genunchi, o re intr-o mână şi zâmbeşte cu

K.
RG

toa Ledger se

află vizavi de el, într-o poziţie similară, în timp ce Ford le pasează fotografii dintr-o cutie aflată pe masă.

Fotografii adunate de tatăl lor de-a lungul anilor. Momente surprinse în imagini care le permit să-şi amintească de trecut sau să afle ceva nou.

Este prima dată când Callahan mi-a cerut să vin cu el la întâlnirea lunară la care ajunge cu elicopterul. I-am răspuns că nu vreau să îl însoţesc. Că prezenţa lui aici, cu fraţii săi, e mai importantă decât orice altceva.

A insistat.

— Am rezolvat toate chestiunile legale, cele mai dificile. Am căzut de acord asupra fiecăreia dintre ele. Weekendul ăsta ne uităm la poze.

— Dar tot nu mi se pare în regulă. Simt că vă invadez intimitatea, spun eu.

— Te vreau acolo cu mine, Collins. Mă sărută şi mă ia în braţe. Am nevoie de tine acolo.

Şi, în ciuda temerilor că Ledger şi Ford ar putea să se supere că sunt aici, că intervin în ceva atât de personal pentru ei, în ultimele douăzeci şi patru de ore m-au făcut să mă simt ca parte din familie.

— Ţi-aduci aminte? Ford râde atât de tare, că abia poate să vorbească.

— La naiba! Câte necazuri am tras pentru asta, spune Callahan, ridicând poza în mână şi uitându-se atent la ea.

— Tu? Ledger aproape scuipă berea din gură. Tu ai turnat clor pe gazon şi ai scris P-E-N-I-S, iar eu am intrat în bucluc, deşi încercam doar să curăţ.

— Eu ţi-am zis să foloseşti un spray cu vopsea

ca să acoperi, spune Callahan. Funcţionează de minune.

_ Cretinule* zice Ledger, râzând.

Atmosfera dintre cei trei este atât de degajată şi puitoare. încât păşesc pe uşa deschisă, zâmbind la iodul meu.

Callahan mă vede şi-mi face semn să mă aşez lângă el.

- Vino, Sutton, spune Ledger când vede încotro se uită fratele lui. Sunt sigur că găsim câteva poze compromiţătoare cu Callahan de când eram mici.

- Tunsoare castron şi tot restul, intervine Ford.

— Dacă eu eram tuns castron, sigur erai şi tu, prietene, zice Callahan.

- Material de şantaj? întreb, îndreptându-mă spre masă. Atunci, da, vă rog.

Mă entuziasmez când dau să mă aşez, dar Callahan mă cuprinde de mijloc şi mă trage la el în poală.

Mă sărută pe obraz şi mă cuprinde cu braţele.

^Atât de natural/

Aşa este relaţia noastră şi încă mă uimeşte în fiecare zi. Cât de natural este să ne iubim. Am petrecut o lună muncind în Manhattan, trei luni la o veche proprietate din Napa, care avea nevoie de renovări, apoi ne-am întors din nou în Manhattan... Şi, chiar dacă acea perioadă a presupus ore lungi şi grele de muncă, timpul liber a fost incredibil. Râsete, sex şi o linişte confortabilă întreruptă doar de alte zâmbete.

Pentru un bărbat care nu credea că ştie să iubească, mi-a arătat zilnic cât de mult mă preţuieşte, c'ât de importantă sunt pentru el, cât de mult contez, arătat cum este să te iubească o altă persoană din inima.

K HRO.MBJ

KG - Mă bucur că eşti aici, îmi murmură Callahan]a ureche, un alt exemplu care întăreşte ceea ce gândeam cu o clipă înainte.

— Şi eu sunt.

-Vezi? Tunşi castron, spune Ford, întinzân- du-mi o fotografie care mă face să râd cu lacrimi.

Continuă să-mi arate fotografii una după alta. îmi împărtăşesc fragmente din viaţa lor, poveşti şi imagini cu tatăl pe care nu l-am cunoscut niciodată, dar care este mereu prezent. Râdem. Ochii ni se umezesc. îşi schimbă priviri pline de iubire frăţească.

- Vezi? Ţi-am zis eu că ai ales fratele care trebuia, spune, ridicând o fotografie cu ei adolescenţi

Callahan nu poartă tricou şi-şi arată muşchii.

— Dă-mi să văd. Iau poza şi mă uit îndeaproape. Eşti sigur că eşti tu? Pentru că mie mi se pare că e Ford, îl provoc eu.

Ford râde şi bate palma cu mine.

Dar când mă întorc să mă uit la Callahan, râsul îmi piere de pe buze.

— Ce este? întreb când văd expresia melancolică de pe chipul său.

îi urmăresc privirea. O fotografie a rămas lipită pe spatele celei în care-şi arată muşchii. îmi simt inima-n gât.

Imaginea e neclară şi marginile fotografiei sunt tocite. Culoarea a dispărut în mai multe locuri. Dar când Callahan o ridică de pe masă, nu mai am nicio îndoială cu privire la ceea ce reprezintă imaginea sau la locul în care a fost făcută.

Tânărul Maxton Sharpe se află pe o plajă nisipoasă, cu soarele deasupra capului, iar în dreapta sa se observă o multitudine ciudată şi inconfundabilă

4, stânci. Pftn>l l> ««tura în vânt şi zâmbeşte hipnoticătre femeia aliata lângă el. Este îmbrăcată într-o ' hie

conservatoare care să o protejeze de soare, cu o pjlâric elegantă pe cap, şi-l priveşte cu aceeaşi adoraţie pe chip-

- Recunoşti locul? şopteşte Callahan cu ochii în jjcrimi atunci când ridică fotografia cu mama şi tatăl lui-

încuviinţez fără cuvinte, cu ochii plini de lacrimi.

- Da, spun eu după un moment.

Este bucata de plajă din Insulele Virgine. Aceeaşi unde m-a dus Callahan pe mine în ultima noastră noapte împreună, când ne-am legănat în hamac, am băut vin şi ne-am spus adio în tăcere.

- A fost acolo. *îşi amintea momentul.*

Când îl văd închizând ochii, oftând zguduit, îmi dau seama cât de mult înseamnă pentru el fotografia.

Tatăl lui îşi amintea plaja. Promisiunea făcută mamei sale. *Era totul real.* Nu ceva furat de demenţă sau inventat. Ci un ultim adevăr, pe care tatăl l-a împărtăşit fiului său, de care Callahan să se agaţe după ce el nu va mai fi.

Cumpărarea resortului, motivul care l-a făcut pe tatăl său să semneze contractul, motivul care ne-a adus împreună, toate erau adevărate.

— Avea dreptate, şopteşte Callahan, întinzând fotografia peste masă fraţilor săi. îşi amintea.

- Nu ştiu unde ţi-e capul, dar dacă se află unde cred eu, s-ar putea sa vrei asta.

— Ce să vreau?

Mă uit spre el şi văd că ţine în mână o cutie de catifea neagră.

— Eu şi Ford am căzut de acord că ar trebui negreşit să o ai.

— Ledge. Ce...

Deschid cutia şi fac ochii cât cepele. Fixat în pemuţa din interior, se află un diamant solitaire oval, fixat pe un cerc cu un model complex. Inelul de logodnă al mamei. Ridic ochii la fratele meu, apoi îi plec din nou la inel.

— Nu ştiu ce să spun, continui eu.

— Nu e nimic de spus.

Zâmbetul lui este la fel de amabil ca mâna cu care mă mângâie pe spate înainte de a pleca şi de a mă lăsa acolo, holbându-mă la inelul atât de special al mamei mele.

La fel de specială este şi Sutton pentru mine.

Soarele se ridică lin deasupra Oceanului Atlantic. Razele calde umplu camera în care stăm la Sag Harbor. Mă uit la tavan, cântărind tot ce s-a petrecut în ultimele patruzeci şi opt de ore.

Inelul. Fotografia. Vreau să zic... Simt că tata e aici, că-mi vorbeşte, că râde pentru o ultimă dată.

Poate, într-o bună zi, te vei îndrăgosti de o fată şi-o vei aduce şi tu aici, Callahan.

fainei tale i-ar plăcea foarte mult.

pac-ar şti...

pcşi am senzaţia că ştie. O parte din mine se-n- $_{t}$rt>aM dacă nu cumva e 11111,13 lui în toate – împăcarea cu Lţji mei. faptul că mi-am găsit Icxnd în companie şi mi l-am însuşit. „Că am găsit-o pe Sutton.”

Mă-ntorc pe partea mea cu un zâmbet moale pe

E întinsă lângă mine, părul negru răspândit pe iştemuturile albe, cu toată frumuseţea ei naturală la vedere.

„Cum de-am fost atât de al naibii de norocos?”

Cu doi ani în urmă, eram un om rătăcit care se îneca în indecizii, supărat pe lume. Iar acum... Acum am femeia aceasta minunată lângă mine.

Sutton deschide ochii, clipind des, şi un zâmbet leneş, somnoros, îi luminează chipul.

— Bună dimineaţa!

— Bună.

— Te holbezi la mine, spune ea, ridicând o mână ca să-şi acopere faţa, dar o opresc.

- Nu. Eşti foarte frumoasă.

Da. Am devenit neghiobul din situaţie. Cel pe care îl rriticam înainte, dar nu mă deranjează nicidecum, pentru uite ce câştig din asta. *Pe ea.*

. ~ De ce arăţi atât de gânditor dis-de-dimineaţă?

‘"treabă ea.

~ Doar mă gândeam.

K. BROMBL1«

~ La ce a ieşit la iveală ieri?

* întinde şi mă mângâie pe braţ, apoi îşi lasă mâna * Pielea mea.

La asta şi altele. " Cum ar fi?

— La tine.

— La mine? râde ea.

încuviinţez, cuprins de emoţii.

- Hm. La faptul că meriţi o cerere în căsătorie ca-n filme. Cu un milion de flori şi baloane, cu tot ce e mai sofisticat, pe bucata noastră de plajă din Insulele Virgine Văd şocul pe chipul ei, dar vă pot asigura că şi eu sunt Ia fel de surprins de ce-mi iese pe gură. Dar, sincer, nu vreau să aştept. Sunt un om nerăbdător şi, chiar dacă aş putea să-mi fac timp să aranjez totul cu un coordonator de lux, nu vreau să mai pierd o zi. Vreau să te cer chiar acum' în casa în care mi-am petrecut verile, în camera aflată de partea opusă a celei în care am văzut-o ultima oară pe mama, într-un loc în care am cunoscut doar fericirea.

— Chiar vrei s-o faci, nu-i aşa? spune ea calm, obli- gându-mă s-o privesc în ochi pe când încerc să-mi dau seama ce naiba fac.

Dar ştiu.

Cred că, în adâncul sufletului, am ştiut tot timpul.

Collins este aleasa. „întotdeauna a fost."

— *Da, vreau,* pur şi simplu. Vreau să mă căsătoresc cu tine, Sutton Pierce. îţi pot da toată viaţa luxul pe care îl meriţi, toţi chiloţii sexy pe care îi doreşti, dar tot ce am de dăruit sunt eu. Acest eu

încăpăţânat şi sfidător, uneori de neclintit. Acelaşi eu, cel care-ţi promite să te iubească din toată inima. Râd încet. Nu că mi-ai da de ales.

— Tu vorbeşti serios, nu-i aşa? întreabă ea, dân- du-şi brusc seama că nu glumesc.

îmi schimb poziţia şi mă ridic în şezut.

— E ciudat cum se-ntâmplă lucrurile, cum ne-am întâmplat noi. într-o zi, nici măcar nu existai în mintea mea, apoi, dintr-odată, m-am trezit că mă gândeam numai la tine. Şi aşa a rămas, Collins. întind mâna în

SP* scrtarul n°Plicrei 5°’ ™»în |>e (arc U «le..r d*niit-° ieri. Ş>. da. meriţi să fii îmbrăcată intr-o ¿hic eh«»"«’ nu goală sub cearşafuri. Da, meriţi să fij id la o cin# romant,că’ nu s* te cer pe stomacul gol şi i’ meriţi lumea întreagă, nu sft stai la 7.00 dimineaţa’ t jiuiute la mine cu ochii cât cepele.

_ Este perfect. Tu eşti perfect. Mă sărută apăsat pe buze. Asta... Tu... Noi... Este tot ce mi-am dorit vreodată. Ce-mi voi dori vreodată. Lucrurile materiale nu au nicio importanţă. Callahan, pentru că totul se reduce la noi doi atunci când ziua se încheie, la adevărul gol-goluţ, acela că te iubesc din toată inima şi că aş fi onorată să-ţi fiu soţie şi d devin parte din familia ta.

- Da? Ai vrea? întreb bâlbâindu-mă, emoţionat ca un puşti, pentru că, deşi nu-mi fac griji despre răspunsul ei, tot am nevoie să-l aud.

Am nevoie să aflu.

- Da, aş vrea, spune, ridicându-se în şezut, cu picioarele încrucişate, la fel ca mine, şi cu chipul luminat de soare.

Deschid cutia şi scot inelul.

- Am iubit două femei în viaţa mea, Sutton. Pe tine şi pe mama. Şi mi se pare natural ca tu să porţi ce-a fost al ei cândva. Ce a reprezentat un simbol al unei iubiri de nezdruncinat, dincolo de timp, de boală şi chiar de moarte.

- Este splendid, spunea ea şi o lacrimă i se scurge pe obraz.

~ Vrei să fii soţia mea?

Se apleacă, mă sărută tandru, îmi cuprinde chipul ln Palme, apoi se retrage şi mă priveşte în ochi.

Da. De un milion de ori... Da.

DEŞI’HE Al ITOAKE

K Hminberg, unu dintre cele mai bine vândute iulian* NfU’ V<n*Â *limes,* scrie romane contemporane «mani««, emoţionante, senzuale şi cu un strop de rea- |lUtt> Îi pin*’«* sfl creeze eroine puternice şi eroi proble- (jitlici |*“ care am vrea să îi detestăm, dar pe care nu ne putem abţine să nu ii iubim.

Mamă a trei copii, ea îşi ţese poveştile între dusul „i luatul de la şcoală, antrenamentele de fotbal, de cele nui multe ori cu laptopul după ea şi cu mintea în prea multe direcţii.

De când a publicat dintr-un capriciu prima carte, în 2013, Kristy a vândut peste două milioane de exemplare în douăzeci de ţări şi a ajuns de mai mult de treizeci de un pe listele de bestsellere ale *Neiv York Times, USA loday* şi *Wall Street Journal.* Seria ei, *Driven (.Ispita, Pmiunea, Ciocnirea, Răsturnarea, Ultima cursă'),* a fost •daptatâ pentru film şi este disponibilă pe platforma de ••rvaming Passionflix, precum şi pe Amazon.

Puteţi alia mai multe despre autoare sau puteţi uia cu Kristy pe oricare dintre conturile sale de pe (le socializare. Daci doriţi să fiţi la curent cu ulti- ln ' UiisAri sau cu apariţiile editoriale în curs, vă puteţi 1« newaletterui ei sau să o urmăriţi pe Bookbub.